

Karlovy Vary
International Film Festival

Monitoring

56th Karlovy Vary IFF 2022

Best of

Česká republika / Czech Republic
Aktualne.cz

Schreiber ve Varech: Dětem jsem neřekl, že jedu na Ukrajinu. Vařil jsem uprchlíkům	4
Ruský film ve Varech vyvolal poprask. Diváci ale možná budou překvapeni	7

Blesk

Vzpomínka na paní doktorku	9
----------------------------	---

Blesk.cz

Festival Karlovy Vary Geoffrey Rush o Bolkovi Polívkovi: Chtěl jsem být jako on!	11
Umělecký šéf Varů Karel Och o velké osobní ztrátě, českém filmu i přání Bolka Polívky	13

Ceskyrozhlas.cz

Jak žít, když před sebou mám maximálně čtyři roky života? Nemocným i lidem okolo poradí film Naděje až do konce	15
---	----

Deník

Ani pandemie nevzala filmařům chuť točit	17
--	----

DenikN

Čtyři nové filmy, které musíte vidět	21
--------------------------------------	----

Elle.cz

Exkluzivně z Karlových Varů: rozhovor s Beniciem del Torem	25
--	----

Hospodářské noviny

Češi se bojí intimity. A mladí filmaři to chtějí změnit	27
Proč firmy dávají miliony korun za partnerství festivalu	30

Kinobox.cz

Jeden z nejcharismatictějších herců si Vary lehko podmanil. Osobně i jako bojovník proti drogovým kartelům	32
Kapitán Barbossa ohromil Vary svou osobností a uvedl vynikající film	34

Lidové noviny

„Chci být Bolek Polívka“	36
Skandál? Ruský film patřil na festivalu k nejsilnějším	38
Pokračování v kinech i online	40

Metro

Nejen filmový mejdan si užili	42
-------------------------------	----

MF Dnes

„Měl jsem prý tvář českého dělníka a tak trochu idiota“	45
S matkou jsme si ve squatu četli nahlas Shakespeara	47
Nebýt kamery, otec by klidně odešel	49
Báječný festival. Kdyby ho občas nekazily filmy	51

MF Dnes Karlovy Vary

Hlad po kultuře byl velký, ukázal prodej	53
V hlavních rolích fanoušci	55

Náš region

	57
--	----

Rozhovor s Karlem Ochem	57
-------------------------	----

Právo

Karlovarský festival uctil Evu Zaoralovou	61
Jsme, jací jsme, někdy je to trochu boj	64
KVIFF.TV je platforma pro kvalitní filmy	66
Geoffrey Rush bavil diváky, jeho za Tros Sketos	68
Karlovarský festival roste dál	70
Glóby Rushovi, Del Torovi a Polívkovi	72
Forman je nejlepší export českého filmu	75
Geoffrey Rush okouzli Karlovy Vary	77

Reflex

Svět se změnil a Vary též	82
Nový program KVIFF Talents ukázal na karlovarském festivalu inovace v přímém přenosu	91

Reflex.cz

KVIFF Liev Schreiber ve Varech: Pacifikoval fotografie, slzel při vzpomínce na dědečka a vyprávěl o Ukrajině	93
Benicio del Toro: Je náročné hrát někoho, kdo je sjetý všemi druhy drog. Od alkoholu až po ty, které neexistují	95

Respekt.cz

Vary 9: Kritiku nejvíc zaujali adepti umění, kouřící superhrdinové a politik, který se postavil Moskvě	97
--	----

Seznam Zprávy

Dva silné filmy ve Varech řeší nemoci, které společnost vytěsnila	100
Rapeři unesli český film. A okouzlili Vary	102

Argentina / Argentina
La Nación

Karlovy Vary: con la presencia de Liev Schreiber, la guerra en Ucrania disparó su primera polémica en la apertura del festival	104
--	-----

Belgie / Belgium
Cineuropa

Karlovy Vary unveils the complete line-up for its 56th edition	106
--	-----

Maďarsko / Hungary
Nepszava.hu

Amit én szeretek: toll, papír és a jó emberek – Exkluzív interjú Geoffrey Rushsal	108
---	-----

Německo / Germany
Die Welt

Ehrungen für Geoffrey Rush und Benicio del Toro	111
---	-----

Norsko / Norway

RushPrint	113	Iran-Set Teen Drama 'Summer With Hope' Wins Crystal	
Karlovy Vary 2022: Fra tsjekkisk polyamori til litauisk sci-fi	113	Globe at Karlovy Vary Film Festival	159
Polsko / Poland			
Interia.pl	116		
Karlowe Wary 2022: Czulość w sandałach	116		
Spojené království / United Kingdom			
Screen International	122		
Karlovy Vary reveals 2022 competition line-up	122		
Karlovy Vary opens with interactive ceremony, Eva Zaoralová tribute	124		
Spojené státy americké / United States of America			
Deadline	126		
Karlovy Vary To Fete Geoffrey Rush, Benicio Del Toro	126		
Festival In Focus: How The Karlovy Vary International Film Festival Continues To Be An "Edgy" & Culturally Significant Film Destination	128		
Global Indie Producers Voice Concerns Of IP Retention When Working With Streamers – KVIFF Industry Panel	131		
Benicio Del Toro Pays Tribute To His 'The Way Of The Gun' Co-Star James Caan: "I Call Him The Dream"	133		
Karlovy Vary Festival Winners: 'Summer With Hope' Wins Grand Prix	135		
RogerEbert.com	137		
A Recap of the 2022 Karlovy Vary International Film Festival	137		
The Hollywood Reporter	139		
The Karlovy Vary Film Festival, Central Europe's Biggest Cinema Party, Returns in Style	139		
The Playlist	142		
'Summer Of Hope' Wins The Grand Prize: Full Karlovy Vary 2022 Award Winners	142		
THE WRAP	144		
Karlovy Vary Film Festival Opens With Pop and Politics	144		
Karlovy Vary Film Festival Wraps With Edgy Films, Digital Dreams to 'Reflect the Full Cinematic Culture of the Year'	146		
Variety	148		
Karlovy Vary Film Festival Launches New Talent Platform, Hosts Odesa Industry Screenings	148		
Karlovy Vary Film Festival Roars Back to Life	150		
Karlovy Vary's Jiri Bartoska, Karel Och on Expanding Fest's Horizons	152		
Liev Schreiber Discusses His Efforts to Deliver Aid to Ukraine at Karlovy Vary Film Festival	155		
Yemeni Project 'The Burdened' Among Winners at Karlovy Vary Industry Awards	157		

FILM PLUKA STUŽICE HODNA KLASIKOVÉHO LITERÁRNÍHO ŽANRU ÚPNE POKUŠIT

Schreiber ve Varech: Dětem jsem neřekl, že jedu na Ukrajinu. Vařil jsem uprchlíkům

Výše zmíněný o tom, jak pomáhal Ukrajině, tentokrát sobota na karlovarském festivalu měl premiéru režisérský debut Leo Schreiber. Americký herec málo záměrně zabalil smlouvu s Miu Miu. Schreiber se do Varech vydal s kamerou a s několika kolegy, kteří se snažili zachytit jeho život v ukrajinské kuchyni. Jeho snímek má být o náplni každodenního života mezinárodních organizací. Ukrajina vyhrává, protože má na své straně pravdu. Jde o Varech.

Herec přišel s předem vybranými scénami, které se odehrávají ve městě Varech. Například to je příběh o tom, jak organizace pomáhá s evakuací dětí na Ukrajině. Město Varech má kolem 1500 obyvatel a je to jedno z největších měst v ukrajinské východní části země.

Leo Schreiber se narodil v roce 1985 v New Yorku. Jeho rodiče jsou američtí a ukrajinskí. Schreiber se v dětství přestěhoval do Česka, kde žil v Varech. Jeho první filmový projekt, který se odehrává v Varech, je dokumentární film o ukrajinské válce. Schreiber se v roce 2021 vydal do Ukrajiny, kde se snažil zachytit život lidí v době války. Jeho filmový debut, který se odehrává v Varech, je dokumentární film o ukrajinské válce. Schreiber se v roce 2021 vydal do Ukrajiny, kde se snažil zachytit život lidí v době války. Jeho filmový debut, který se odehrává v Varech, je dokumentární film o ukrajinské válce.

Děti v Varech žijí v bezpečí, ale jejich životy jsou stále plné strachu. Schreiber se snažil zachytit jejich životy v době války. Jeho filmový debut, který se odehrává v Varech, je dokumentární film o ukrajinské válce. Schreiber se v roce 2021 vydal do Ukrajiny, kde se snažil zachytit život lidí v době války. Jeho filmový debut, který se odehrává v Varech, je dokumentární film o ukrajinské válce.

Schreiber se snažil zachytit život lidí v době války. Jeho filmový debut, který se odehrává v Varech, je dokumentární film o ukrajinské válce. Schreiber se v roce 2021 vydal do Ukrajiny, kde se snažil zachytit život lidí v době války. Jeho filmový debut, který se odehrává v Varech, je dokumentární film o ukrajinské válce.

Schreiber se snažil zachytit život lidí v době války. Jeho filmový debut, který se odehrává v Varech, je dokumentární film o ukrajinské válce. Schreiber se v roce 2021 vydal do Ukrajiny, kde se snažil zachytit život lidí v době války. Jeho filmový debut, který se odehrává v Varech, je dokumentární film o ukrajinské válce.

4

Titul / Title Schreiber ve Varech: Dětem jsem neřekl, že jedu na Ukrajinu. Vařil jsem uprchlíkům

Země / Country Česká republika / Czech Republic

Médium / Medium Aktualne.cz

Datum / Date 2022-07-02

Výhradně o tom, jak pomáhat Ukrajině, tuto sobotu na karlovarském festivalu mluvil čtyřiapadesátiletý Liev Schreiber. Americký herec známý z akčního snímku X-Men Origins: Wolverine nebo seriálu Ray Donovan má ukrajinské kořeny, zemi nedávno navštívil a na její podporu založil neziskovou organizaci. "Ukrajina vyhraje, protože má na své straně pravdu," řekl ve Varech.

Liev Schreiber se podepisuje fanouškům. | Foto: ČTK

Jeden z hlavních hostů letošního ročníku přiletěl v pátek večer, na festival se vrátil po 18 letech. Naposledy tu představil snímek Naprosto osvětleno o Američanovi, který na Ukrajině hledá své kořeny. Schreiber ho režíroval částečně z rodinných důvodů.

Jeho dědeček Alex Milgram byl ukrajinský žid, jenž emigroval do USA. "Byl ten typ člověka, který udělá cokoli, aby pomohl druhému. Byl z generace lidí, kteří bojovali ve španělské občanské válce nebo druhé světové, a tak věděli, že za hodnoty se občas musí bit," vzpomíná dnes Schreiber.

Liev Schreiber (vpravo) v Polsku vařil boššc ukrajinským uprchlíkům. | Foto: BlueCheck Ukraine

Dědeček zemřel v roce 1993. Herec k němu měl blízko, jeho ukrajinskou anabázi ale detailněji neznal. Intenzivněji se o osud země začal zajímat až po letošním únorovém zahájení ruské invaze. "Začal jsem znovu přemýšlet nad tím, co znamená být Ukrajincem. Vidím muže v mém věku, třeba grafické designéry nebo umělce, kteří objímají své děti, loučí se s manželkami, berou do rukou zbraň a odjíždějí bojovat s možností, že už své blízké nespátří. V tomto ohledu jsem pochopil, že Ukrajince nejsem," přiznává Schreiber, narozený roku 1967 v kalifornském San Francisku.

Přemýšlel však o tom, "kdo jsme, jak jsme se sem dostali, kdo byli naši prarodiče a čím si prošli". A jak doma v New Yorku "seděl na gauči, nic nedělal, a mé děti viděly, že sedím na gauči a nic nedělám", rozhodl se Ukrajincům pomoci. "V Americe máme kulturu celebrit. A pokud lze toho využít pro dobro věci, abych něco zlepšil pro svou rodinu nebo pro svět, pak to má smysl. A my to dokážeme, my tu moc máme," myslí si.

Schreiber tak krátce po zahájení ruské invaze na Ukrajinu založil neziskovou organizaci BlueCheck Ukraine. Soustřeďuje se na pomoc lidem v první linii, jimž poskytuje zdravotní potřeby, jídlo, zásoby či psychologickou podporu, případně je pomáhá evakuovat nebo jim posílá peníze na ubytování. "Ne každý by se ztotožnil s politickou nebo vojenskou pomocí. Ale s humanitární pomocí se ztotožní každý," míní.

45 fotografií

Organizaci založil s kolegy, mezi nimiž jsou Jason Cone a Michael Goldfarb, bývalí vysoce postavení pracovníci americké pobočky Lékařů bez hranic. Na rozdíl od nich však BlueCheck Ukraine nebuduje na místě novou infrastrukturu. Především vytipovává Ukrajince či ukrajinské skupiny, kteří už pomáhají druhým, a posílá jim peníze.

"Je taková zažitá představa, že darovat peníze kamkoliv do zemi někdejšího východního bloku znamená riskovat korupci, protože nikdy nevíte, kde vaše peníze skončí. My máme advokátní kancelář, která pro nás zdarma ověřuje, že jsou naši partneři důvěryhodní. Když darujete naší organizaci, můžete snadno dosledovat, ke komu se vaše peníze dostaly a co se za ně koupilo," argumentuje.

Schreiber se o tom přesvědčil na místě. Na jaře odjel nejprve do polského města Přemyšl u ukrajinských hranic, kde pracoval pro jinou neziskovou organizaci World Central Kitchen. Nastoupil v kuchyni a pomáhal připravovat až 1500 jídel denně. Jako součást širšího týmu kuchařů krájel zeleninu. "Poranil jsem si při tom prsty, ale už jsou v pořádku," zmínil ve Varech.

Když se v Polsku rozkoukal, s kolegy překročil hranici a pokračoval do západoukrajinského Lvova. Tam blíž poznal mimo jiné Lvovskou filharmonii, jejíž členové se každý den sešli na krátkou zkoušku, načež celý koncertní sál naplnili jídlem či zdravotními potřebami a rozvázeli je uprchlíkům mířícím z východu země do Evropy. "Ve Lvově byla neuvěřitelná energie, jako by všichni chtěli bojovat. Ukrajinci jsou nesmírně odolní, mají bojového ducha," líčí.

Instagram - <https://instagram.com/p/CfGbAS-K4AS/>

Herec se setkal mimo jiné s ukrajinským prezidentem Volodymyrem Zelenským. Také ale nejprve v Polsku a později právě ve Lvově pozoroval, jak se potřeby humanitárních organizací neustále vyvíjejí. "Tou dobou se první uprchlíci začínali vracet zpět z Evropy na Ukrajinu. Bud proto že měli pocit, že už je na Ukrajině bezpečno, nebo protože jim došly peníze, nebo protože už byli unavení a chtěli zase spatřit příbuzné," popisuje.

"Z toho jsem ale pochopil, že každý den je potřeba pomáhat trochu jinak. Jeden den je nedostatek jídla, druhý den přístřeší, třetí den je potřeba lékařská pomoc nebo pomoc v oblasti duševního zdraví nebo je nutné zaopatřit děti bez rodičů. Nemůžete být jako humanitární organizace dostatečně efektivní, pokud se zaměříte jen na jednu oblast," vysvětluje Schreiber, proč jeho BlueCheck Ukraine pracuje s více lidmi různého typu.

"Byli většinou staří, nemocní a hladoví." Bondovský režisér sbírá svědectví v Buči

Jedním z nich je Pavlo Šulga z organizace na pomoc vysídleným dětem zvané Kidsave. Šulga s manželkou Olenou a spřízněnými taxikáři či řidiči zachránili 117 ukrajinských dětí ze sirotčince. Mysleli, že tím jejich mise končí. Jenže podobných osudů objevovali čím dál víc. Dnes už se jim podařilo evakuovat a dostat do bezpečí přes 10 tisíc dětí a žen z měst Mykolajivu, Baštanky, Chersonu, Charkova či Kyjeva. Peníze jim na to poskytuje mimo jiné Schreiberův spolek.

Sám herec ve Lvově zažil sirény varující před nálety. "Běhali jsme do krytu, což bylo vděčné v tom ohledu, že jsme tam mohli se štábem pořídit záběry, které jsou působivé pro Američany nebo Evropany. Poslední den, zrovna když jsme odjížděli, proběhl útok na nádraží. Takže je pravda, že úplně bezpečně tam nebylo," zmiňuje Schreiber. Lvovské nádraží, z něž denně odjížděly stovky až tisíce lidí na západ, se stalo terčem ruského raketového útoku v polovině dubna.

Sám Schreiber od té doby sháněl peníze pro BlueCheck Ukraine i na Světovém ekonomickém fóru ve švýcarském Davosu. Zda se na Ukrajinu vrátí, ve Varech "z bezpečnostních důvodů" nechtěl říct.

Liev Schreiber si pořizuje selfie s fanouškem. | Foto: Film Servis Festival Karlovy Vary

Že jede nikoliv jen do Polska, ale na Ukrajinu, doma neřekl. Bývalou manželku, což je známá třiapadesátiletá herečka Naomi Wattsová, a své dvě děti o tom informoval až zpětně. "Neřekl jsem jim to. Ale věděl jsem, že budu v mnohem větším bezpečí, než by si byli mysleli. Nechtěl jsem, aby se o mě báli," vysvětluje. Schreiberovy děti se jmenují Kai a Saša, je jim 13 a 14 let.

Ve Varech herec dostal dotaz, jak s dětmi mluvit o ruské válce na Ukrajině. "To je těžké téma. Podle mě nesmíme zapomínat vlastní rodinnou historii. Měli bychom si připomínat, jak dlouhou cestu ušli naši předci, abychom se my dostali tam, kde jsme. Když se pak historie jako teď opakuje, víme, co dělat. Samozřejmě když tohle vyprávíte dětem, děti mlčí a pak se zeptají: O. K. - už můžu jít? No jo, můžeš jít. Co bych jim řekl jiného. Jsou mladé, mají důležitější věci na práci," podotkl herec. Řekne světu o ruské invazi. Sean Penn točí film na Ukrajině

Titul / Title Schreiber ve Varech: Dětem jsem neřekl, že jedu na Ukrajinu. Vařil jsem uprchlíkům
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Aktualne.cz
Datum / Date 2022-07-02

Dětem také vštěpuje, aby nelhaly. "Vždycky jim říkám: než se rozhodnete lhát, představte si ten okamžik, až na to někdo přijde, jak vám bude, až se to provalí. Jestli do toho chcete jít i s tímhle rizikem, protože ono se to vždycky provalí," dodává.

Schreiber byl na sobotní tiskové konferenci ve Varech nespůj z fotografů. Po chvíli rozhodl, že jim dá dvě minuty, aby ho zvěčnili, a pak je poslal pryč. Vysvětlil, že ho blesky fotoaparátů rozptylují. "Karlovy Vary se za 18 let hodně změnil," konstatoval též.

Obdržel i dotaz týkající se bojkotu ruské kinematografie. Ukrajinský velvyslanec v České republice Jevhen Perebyjnis tento týden protestoval proti tomu, že karlovarský festival promítá film Kapitán Volkonogov, jenž sice kritizuje stalinské čistky ve 30. letech minulého století, vznikl ale s ruskou státní podporou. "Obecně mám problém s jakýmkoliv bojkotem umění," reagoval Schreiber. Zároveň ale připomněl, že ruská propaganda pracuje s dezinformacemi. "Vladimir Putin spoléhá na chaos a dezinformace. Takže musíme být obezřetní, musíme být podezřívaví a musíme si ověřovat informace. Nelze si myslet, že vše, co vidíme, je automaticky pravda. A musíme si dávat pozor na ruská státní média, propagandu a bohužel i propagandu ve formě umění, která k nám z Ruska také proudí," dodal.

Možnost, že by nedávné zážitky z Ukrajiny využil třeba jako látku pro celovečerní film, však zatím odmítá. "Určitě tam nějaký skvělý příběh je. My ho ale právě prožíváme a teď není správný čas na to jej vyprávět. A já na to asi nejsem stavěný. Teď mi připadá důležitější pomáhat," dodává Liev Schreiber. S tím, že "na to, abych hrál Volodymyra Zelenského, jsem stejně příliš vysoký".

Titul / Title Ruský film ve Varech vyvolal poprask. Diváci ale možná budou překvapeni
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Aktualne.cz
Datum / Date 2022-07-09

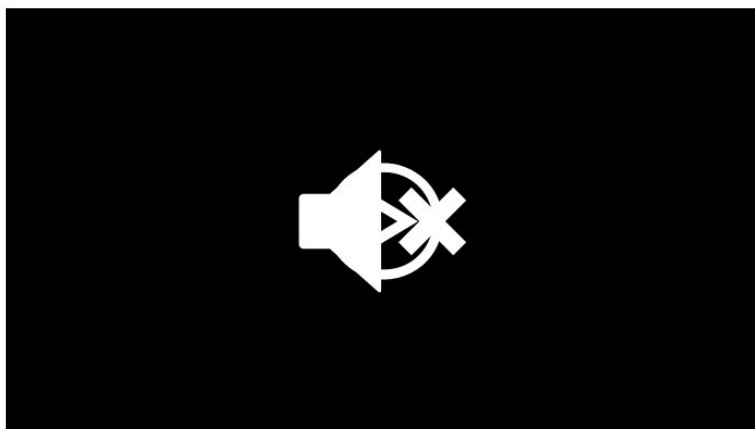

[Sdílet článek](#)

Ruský film ve Varech vyvolal poprask. Diváci ale možná budou překvapeni

 Mojmír Sedláček, Jakub Zuzánek, Blahoslav Baťa
před 6 minutami

Přes silné protesty promítali na karlovarském festivalu ruský film *Kapitán Volkonogov uprchl*. "Byla nenávist, kterou to vzbudilo, oprávněná?" ptá se ve videorecenzi filmový kritik Mojmír Sedláček.

Videorecenze filmu *Kapitán Volkonogov uprchl*, proti jehož uvedení ve Varech Ukrajinci protestovali. | Video: Mojmír Sedláček, Jakub Zuzánek, Blahoslav Baťa

Film líčí období stalinistických čistek a podle vedení festivalu přesně pojmenovává, jak manipulativní jednání despotického lídra dokáže ovlivnit smýšlení většinové společnosti, ve jménu ideologie účelově vytvářet nepřátele režimu a bezohledně je likvidovat a jak takové jednání v konečném důsledku vede k celonárodní tragédii.

"Tento snímek, ve kterém exceluje v hlavní roli Jurij Borisov, má k propagandě opěvující ruský národ hodně daleko," tvrdí po zhlédnutí filmu Sedláček. Příslušník sovětské tajné policie Volkonogov se podle něho vydává na jakousi skoro až spirituální cestu, neboť "si vezme do hlavy, že se vyhne pecku v případě, že mu odpustí někdo z pozůstalých po jeho obětech." "Poutavě natočený thriller na svém konci naznačuje, že některé stalinistické praktiky v současném Rusku přežily do dneška," dodává kritik.

Pořadatelé se k promítání snímku rozhodli přes protesty ukrajinských filmařů a ukrajinského velvyslance v ČR Jevhena Perebyjnise. Podle kritiků film vznikl s ruskou státní podporou a jeho tvůrci se podíleli na propagandistických filmech. Zařadit film do programu bylo podle velvyslance nehumánní. Pořadatelé si snímek do karlovarského programu zvolili loni na podzim, tedy před ruskou invazí na Ukrajinu.

Titul / Title Ruský film ve Varech vyvolal poprask. Diváci ale možná budou překvapeni
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Aktualne.cz
Datum / Date 2022-07-09

Přes silné protesty karlovarský festival promítl ruský film Kapitán Volkonogov uprchl. "Byla nenávisť, kterou to vzbudilo, oprávněná?" ptá se ve videorecenzi kritik Mojmir Sedláček.

Videorecenze filmu Kapitán Volkonogov uprchl, proti jehož uvedení ve Varech Ukrajinci protestovali. | Video: Mojmir Sedláček, Jakub Zuzánek, Blahoslav Baťa

Film líčí období stalinistických čistek a podle pořadatelů přesně pojmenovává, jak manipulativní jednání despotickeho lidra dokáže ovlivnit smýšlení většinové společnosti, ve jménu ideologie účelově vytvářet nepřátele režimu a bezohledně je likvidovat. A také jak takové jednání v důsledku vede k celonárodní tragédii.

"Tento snímek, ve kterém exceluje v hlavní roli Jurij Borisov, má k propagandě opěvující ruský národ hodně daleko," tvrdí po zhlédnutí filmu Sedláček. Podle něho se příslušník sovětské tajné policie Volkonogov vydává na skoro až spirituální cestu, neboť "si vezme do hlavy, že se vyhne pecku v případě, že mu odpustí někdo z pozůstalých po jeho obětech."

"Poutavě natočený thriller na svém konci naznačuje, že některé stalinistické praktiky v současném Rusku přežily do dneška," dodává kritik. Organizátoři snímek promítli přes odpor ukrajinských filmařů a ukrajinského velvyslance v Česku Jevhena Perebyjnise. Podle kritiků film vznikl s ruskou státní podporou a jeho tvůrci se podíleli na propagandě. Zařadit snímek do programu bylo podle velvyslance nehumánní. Pořadatelé si snímek do karlovarského programu zvolili loni na podzim, tedy před ruskou invazí na Ukrajinu. Programový ředitel festivalu Karel Och už dříve řekl, že festival nechce bojkotovat ruskou tvorbu. Pořadatelé vyjadřují podporu ukrajinským tvůrcům a odsuzují ruské násilí.

UMĚLECKÝ ŠÉF VARŮ KAREL OCH V EPICENTRU BLESKU

Splněné přání Polívkoví

KARLOVY VARY (pah) – Cenu prezidenta MFF Jiřího Bartošky (75) převezme dnes večer ve Varech Bolek Polívka (72). Umělecký šéf festivalu Karel Och (48) prozradil v pořadu Epicentrum, jaké měl herce speciální přání.

Polívka si přál jediné – znovu vidět na plátně film Zapomenuté světlo z roku 1996, v němž hrál s Veronikou Žilkovou. Oba za své výkony dostali Českého lva. „Prezident Bartoška se většinou ptá před mými očima oceněných osobností, jaký film by chtěl uvést na festivalu, ale ne vždy se to podaří splnit.“

„K naší velké radosti si pan Polívka vybral Zapomenuté světlo, nádherný film režiséra Vladimíra Michálka,“ dodal Och s tím, že Polívkovi, který ve snímku hraje venkovského faráře, jeho přání rád splní.

„Ten film vypráví o pospolitosti lidí, kteří se za komunistického režimu snaží udržet kostel na malé vsi. A souzní to i s dnešní postpandemickou dobou, kdy se lidé opět sdružují,“ popsal Och jeden z aspektů filmu natočeného na motivy stejnojmenné knihy moravského kněze, básníka a spisovatele Jakuba Demla, který čelil mnoha zákazům ze strany církve i státu.

Bolek Polívka a Veronika Žilková ve filmu Zapomenuté světlo.

Veronika a Bolek po 26 letech ve Varech.

Karel Och v rozhovoru s moderátorkou Epicentra Pavlínou Horákovou.

Vzpomínka na paní doktorku

Karel Och převzal více než dvacet let. Vedli jsme spolu dlouhé hodiny hovorů o všem. O kultuře, politice i soukromém životě,“ vzpomínal na paní doktorku, jak uznávali v mém životě. Stránilé filmové kritičce říkali s Jiřím Bartoškou.

VÍCE O FESTIVALU NA BLESK.CZ

O MFF Karlovy Vary čtěte i na stranách 8 a 9

Titul / Title Vzpomínka na paní doktorku
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Blesk
Datum / Date 2022-07-09

Rubrika: Karlovy Vary 2022

UMĚLECKÝ ŠÉF VARŮ KAREL OCH V EPICENTRU BLESKU

KARLOVY VARY (pah) – Cenu prezidenta MFF Jiřího Bartošky (75) převezme dnes večer ve Varech Bolek Polívka (72). Umělecký šéf festivalu Karel Och (48) prozradil v pořadu Epicentrum, jaké měl herec speciální přání.

Polívka si přál jedině – znovu vidět na plátně film Zapomenuté světlo z roku 1996, v němž hrál s Veronikou Žilkovou. Oba za své výkony dostali Českého lva. „Prezident Bartoška se většinou ptá předem oceněných osobností, jaký film by chtěly uvést na festivalu, ale ne vždy se to podaří splnit,“ svěřil Blesku umělecký šéf festivalu.

„K naší velké radosti si pan Polívka vybral Zapomenuté světlo, nádherný film režiséra Vladimíra Michálka,“ dodal Och s tím, že Polívkovi, který ve snímku hraje venkovského faráře, jeho přání rád splní.

„Ten film vypráví o pospolitosti lidí, kteří se za komunistického režimu snaží udržet kostel na malé vsi. A souzní to i s dnešní postpandemickou dobou, kdy se lidé opět sdružují,“ popsal Och jeden z aspektů filmu natočeného na motivy stejnojmenné knihy moravského kněze, básníka a spisovatele Jakuba Demla, který čelil mnoha zákazům ze strany církve i státu.

Bolek Polívka a Veronika Žilková ve filmu Zapomenuté světlo. Veronika a Bolek po 26 letech ve Varech.

Karel Och převzal funkci po dlouholeté umělecké ředitelce karlovarského festivalu Evě Zaoralové (†89). „Byla jedním z nejdůležitějších lidí v mém životě. Strávil jsem v její přítomnosti více než dvacet let. Vedli jsme spolu dlouhé hodiny hovorů o všem. O kultuře, politice i soukromém životě,“ vzpomínal na paní doktorku, jak uznávané filmové kritičce říkali s Jiřím Bartoškou.

Karel Och v rozhovoru s moderátorkou Epicentra Pavlínou Horákovou.

Titul / Title Festival Karlovy Vary | Geoffrey Rush o Bolkovi Polívkovi: Chtěl jsem být jako on!

Země / Country Česká republika / Czech Republic

Médium / Medium Blesk.cz

Datum / Date 2022-07-08

AKČNÍ ZPRÁVA **Japonský expremiér Šinzó Abe (167) zemřel po atentátu**
K.CZ 8. července 2022 | Společnost, životní styl, zahraničí

NEZČETĚJTE NA BLESK.CZ

Koronavirus ONLINE: Úspěšně připadá za čtenářů v ČR, A návrat roušek v dovolenkovém
ONLINE: Rusové ubíhají (dále) „operacní jazyky“ vojenská shromáždění u města Siversk
Poslední slova zemřelýho (168), kterou napadl v Hurgadě žralok: Za chvíli se

MFF KARLOVY VARY 2022

Hvězda Varů Geoffrey Rush o Bolkovi Polívkovi: Možná ho konečně potkám. Chtěl jsem být jako on!

8. července 2022 • 11:34

Hlavní hvězdou letošního Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary je oscarový herec Geoffrey Rush (71). Energický a vždy usměvavý Australan má za sebou i těžké období ve své kariéře, kdy musel vyhledat odbornou pomoc. Blesku také popsal svůj obdiv pro Boleslava Polívku (72) a prozradil své dlouholeté přání.

„Když jsem byl student, viděl jsem v Paříži **Boleslava Polívku**,“ vzpomínal držitel Oscara, dvou Zlatých glóbií a celé řady dalších cen a nominací. „Pracovali s úžasnou skupinou divadelních klaunů. Vzdělali si jakékoliv klasické rutiny a nemyšleli, že by byli na houbičkách.“

ale on byl tak surrealistický a velmi vynalézáv. Viděl jsem ho v Adamovi a Evě na Festivalu v Avignonu a byl jsem jak, zkrátka jsem chtěl být jako on,“ popsal svůj obdiv k talentu Bolkovi Polívkovi.

Premiéra filmu Banger očima Iny T.: Tak to je krize! Kdo...

Ve Francii s ním tehdy vystupoval i dalšího slavný český herec a mím Boris Hybanc, na kterého Rush také velmi rád vzpomíná. „Víte, nevěděli jsme do minulého týdne...“ i proto jsou tento týden a moje narozeniny tak vyjimečné, nevěděli jsem, že tady Bolek bude. Možná ho konečně potkám,“ vystoupil své přání s tím, že se spolu dříve ještě nikdy nesetkali.

Panické ataky a vyhoření

Přesto, že má tento charakteristický herec na svém kontě bezpočet mezinárodních úspěchů, přiznal, že jeho kariéra nebyla vždy procházkou růžovým sadem a herec trpěl panickými atakami. „Pracoval jsem 20 let, nepřetržitě, s velkou energií a soustředěním a s mnoha dobrými výsledky. Trval jsem po celé zemi. A pak jsem absolvoval velké celostátní turné, které trvalo asi 9 nebo 10 měsíců, a myslím, že jsem trochu vyhořel,“ popsal své těžké období.

Krásné překvapení pro hvězdu Pirátů Geoffreyho Rushe: Fanoušci s ním oslavili narozeniny!

„Když jsme se jedinou vrátili do města, tak jsem měl na největší takový mimořádný zážitek, byl to mnohem rozsáhlejší panický syndrom. Strach, stres nebo prostě adrenalin zavlídl na vaše tělo a vy nemůžete mluvit, nemůžete fungovat. Většina lidí se popíše tak, že si myslí, že mají možná infarkt nebo že možná umřou,“ hovořil naprosto otevřeně Rush a přiznal, že kvůli tomu podstoupil spoustu různých terapií a nakonec pomohla kombinace meditací, behaviorální terapie a léků.

Geoffrey Rush na červeném koberec
Autor: Blesk / Martin Hájek

Festival Karlovy Vary | Geoffrey Rush o Bolkovi Polívkovi: Chtěl jsem být jako on!

Hlavní hvězdou letošního Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary je oscarový herec Geoffrey Rush (71). Energický a vždy usměvavý Australan má za sebou i těžké období ve své kariéře, kdy musel vyhledat odbornou pomoc. Blesku také popsal svůj obdiv pro Boleslava Polívku (72) a prozradil své dlouholeté přání.

„Když jsem byl student, viděl jsme v Paříži Boleslava Polívku,“ vzpomínal držitel Oscara, dvou Zlatých glóbů a celé řady dalších cen a nominací. „Pracovali s úžasnou skupinou divadelních klaunů. Vzdali si jakékoliv klasické rutiny a nemyslím, že by byli na houbičkách, ale on byl tak surrealistický a velmi vynalézavý. Viděl jsem ho v Adamovi a Evě na Festivalu v Avignonu a byl jsem jak, zkrátka jsem chtěl být jako on,“ popsal svůj obdiv k talentu Bolka Polívky.

Ve Francii s ním tehdy vystupoval i dalšího slavný český herec a mim Boris Hybner, na kterého Rush také velmi rád vzpomíná. „Víte, nevěděl jsem do minulého týdne..., i proto jsou tento týden a moje narozeniny tak výjimečné, nevěděl jsem, že tady Bolek bude. Možná ho konečně potkám,“ vyslovil své přání s tím, že se spolu doposud ještě nikdy ne-setkali.

Panické ataky a vyhoření

Přesto, že má tento charismatický herec na svém kontě bezpočet mezinárodních úspěchů, přiznal, že jeho kariéra nebyla vždy procházkou růžovým sadem a herec trpěl panickými atakami. „Pracoval jsem 20 let, nepřetržitě, s velkou energií a soustředěním a s mnoha dobrými výsledky, hrál jsem po celé zemi. A pak jsme absolvovali velké celostátní turné, které trvalo asi 9 nebo 10 měsíců, a myslím, že jsem trochu vyhořel,“ popisoval své těžké období.

„Když jsme se jednou vrátili do města, tak jsem měl na jevišti takový mimotělní zážitek, byl to mnohem rozsáhlejší panický syndrom. Strach, stres nebo prostě adrenalin zaútočí na vaše tělo a vy nemůžete mluvit, nemůžete fungovat. Většina lidí to popisuje tak, že si myslí, že mají možná infarkt nebo že možná umřou,“ hovořil naprosto otevřeně Rush a přiznal, že kvůli tomu podstoupil spoustu různých terapií a nakonec pomohla kombinace meditací, behaviorální terapie a léků.

Geoffrey Rush

Martin Hykl

Geoffrey Rush na červeném koberci

Blesk - Martin Hykl

Geoffrey Rush ukázal košili, která symbolizuje Austrálii.

Blesk:Martin HyklCzech News Center

Geoffrey Rush poklekl před překladatelkou.

Geoffrey Rush byl viditelně dojatý, když mu přítomní zazpívali k narozeninám.

Geoffrey Rush si na písničku zatancoval.

Z kytice měl velkou radost.

Fanoušci herci popřáli k narozeninám.

Rush dostal k narozeninám kytici.

Herec dostal k narozeninám kytici.

Fanoušci mu popřáli k narozeninám.

Geoffrey Rush na KVIFF

Festival v Karlových Varech: Geoffrey Rush

Blesk:David Kundrát/Czech News Cente

Příjezd Geoffreyho Rushe k Puppku ve Varech

Pavel Machan, Marek Pátek

Australský herec Geoffrey Rush v Karlových Varech u hotelu Pupp.

Vřelé přivítání s Jiřím Bartoškou.

Marek Pátek, Pavel Machan

Autor: pah

Atentát na japonského expremiéra! Sinzō Abe je ve v...
Přes 8. srpence 2022 | Blesk.cz | Hlavní zpráva

Zprávy Politika Volby Krimi Sport Fotbal Pro ženy Horosko

Celobytí > Karlovy Vary > Umělecký šéf Varů Karel Och o velké osobní ztrátě...

KARLOVY VARY 2022

Umělecký šéf Varů Karel Och o velké osobní ztrátě, českém filmu i přání Bolka Polívky

Autor: Pavlína Horáková
05.00

Vyjímečnost 56. ročníku karlovarského festivalu spočívá podle Karla Ocha v tom, že je to první rok, kdy s nimi není ani je na dátku nesleduje bývalá dlouholetá umělecká ředitelka, později umělecká poradkyně a kamarádka Eva Zaoralová (199). V pořadu Epicentrum hovoří nejen o jejím jedinečném smyslu pro humor, ale prozradí také, co mu do teď v české filmářské obci chybělo i jaké přání splní Bolkovi Polívkovi.

„Byla jeden z nejdůležitějších lidí v mém životě. Minimálně pokud jde o profesní stránku, ale i pro tu o tu osobní. Strávil jsem v její přítomnosti více než 20 let a posledních 10 let jsme spolu strávili dlouhé hodiny pracovních dnů v kanceláři neskutečně zajímavými hovory o všem, o soukromém životě o kultuře, o politice odešla letos v březnu a to loučení a připomínání a vůbec zdůrazňování její nausáde přítomnosti probíhá do teď.“ vyzpomínal na „pani doktorku“, jak společně uznávané filmové kritičce **Evě Zaoralové** říkal.

Jenová Boková o svých plánech na léto! Kvůli herectví stále nedostudovala

Nezapomenuté Zapomenuté světo

Tento rok obdržel Cenu prezidenta **Jiřha Bartoška** herec, dramatik, scenárista a režisér **Bolek Polívka**. „Ne vždycky, když dojde k výběru této osobnosti, tak se s nimi pan Bartoška spojí a zeptá se, jaký film by chtěl zahrát.“ prozradil **Karel Och**. „K naší velké radosti si pan Polívka vybral Zapomenuté světo. Nádherný film **Vladimíra Michálka** z roku 1996. (...) Já jsem ten film vlastně od roku devadesát neviděl. A ta náša a lidé, který přichází z výkonu Bolka Polívky, ale i z celého filmu, je něco, co člověka vlastně rozvíbrováá. Uvědomil jsem si, že jak ten film vypráví o té náděrné spopolitosti lidí té komunity, která se snaží udržet kostel na malé vesničke, tak to je zejména v době postpandemické, kdy se lidé zpátky sdružují v něco, co je náděrné,“ popsal jeden z aspektů filmu, který právě teď souzní s mnohými z nás.

Iva Janžurová o vulgarismech ve filmu i trápení s režisérem Krobotem: Trošku jsem trpěla!

Osamělé ostrůvky

Karel Och také zmínil, co mu dříve v Česku chybělo, ale co se podle jeho slov v poslední době mění a tím je určitý komunitní aspekt české filmářské obce. „My jsme vnímali filmaře v minulých letech spíše jako takové osamělé ostrůvky, jedince, individua, která se znají mezi sebou, ale nějakým způsobem necítí nutnost spolupracovat. Možná to souvisí s devadesátými lety, které byly takové vlastně komplikované a všechno takové soutěživé. Nicméně teď cítím, že se to mění, že filmaři, kteří slaví úspěchy ve světě, se řídí tím heslem ze sedesátých let, že úspěch jednoho má být příležitostí pro druhého a spolupracují navzájem,“ popsalov Karel Och jednu z důležitých proměn naší filmové scény, která má ale zásadní dopad na kvalitu a širokospektrnost českých filmů.

6 fotografií

... Karel Och v Episcopu 7.7.2022
... Blesk Foto ČHC, Marek Pávek Foto ČHC, Marie Pávek

Titul / Title Umělecký šéf Varů Karel Och o velké osobní ztrátě, českém filmu i přání Bolka Polívky

Země / Country Česká republika / Czech Republic

Médium / Medium Blesk.cz

Datum / Date 2022-07-08

Výjimečnost 56. ročníku karlovarského festivalu spočívá podle Karla Ocha v tom, že je to první rok, kdy s nimi není a ani je na dálku nesleduje bývalá dlouholetá umělecká ředitelka, později umělecká poradkyně a kamarádka Eva Zaoralová (†89). V pořadu Epicentrum hovořil nejen o jejím jedinečném smyslu pro humor, ale prozradil také, co mu doteď v české filmařské obci chybělo i jaké přání splní Bolkovi Polívkovi. „Byla jeden z nejdůležitějších lidí v mém životě. Minimálně pokud jde o profesní stránku, ale i pro tu o tu osobní. Strávil jsem v její přítomnosti více než 20 let a posledních 10 let jsme spolu strávili dlouhé hodiny pracovních dnů v kanceláři neskutečně zajímavými hovory o všem, o soukromém životě o kultuře, o politice odešla letos v březnu a to loučení a připomínání a vůbec zdůrazňování její neustále přítomnosti probíhá do teď,“ vzpomínal na „paní doktorku“, jak společně uznávané filmové kritičce Evě Zaoralové říkali.

Nezapomenutelné Zapomenuté světlo

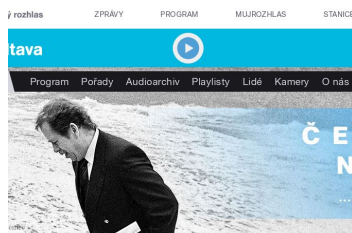
Tento rok obdrží Cenu prezidenta Jiřího Bartošky herec, dramatik, scenárista a režisér Bolek Polívka . „ Ne vždycky, když dojde k výběru této osobnosti, tak se s nimi pan Bartoška spojí a zeptá se, jaký film by chtěli zahrát ,“ prozradil Karel Och . „K naší velké radosti si pan Polívka vybral Zapomenuté světlo. Nádherný film Vladimíra Michálka z roku 1996. (...) Já jsem ten film vlastně od roku devadesát neviděl. A ta něha a klid, který přichází z výkonu Bolka Polívky, ale i z celého filmu, je něco, co člověka vlastně rozvibrovává. Uvědomil jsem si, že jak ten film vypráví o té nádherné pospolitosti lidí té komunity, která se snaží udržet kostel na malé vesničce, tak to je zejména v době post-pandemické, kdy se lidé zpátky sdružují v něco, co je nádherné,“ popsal jeden z aspektů filmu, který právě teď souzní s mnohými z nás.

Osamělé ostrůvky

Karel Och také zmínil, co mu dříve v Česku chybělo, ale co se podle jeho slov v poslední době mění a tím je určitý komunitní aspekt české filmařské obce. „My jsme vnímali filmaře v minulých letech spíše jako takové osamělé ostrůvky, jedince, individua, která se znají mezi sebou, ale nějakým způsobem necítí nutnost spolupracovat. Možná to souvisí s devadesátými lety, které byly takové vlastně komplikované a všechno takové soutěživé. Nicméně teď cítím, že se to mění, že filmaři, kteří slaví úspěchy ve světě, se řídí tím heslem ze šedesátých let, že úspěch jednoho může být příležitostí pro druhého a spolupracují navzájem,“ popisoval Karel Och jednu z dílčích proměn naší filmové scény, která má ale zásadní dopad na kvalitu a širokospektrnost českých filmů.

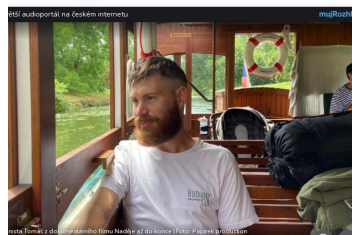
Ředitel KVIFFu Karel Och v Epicentru 7.7.2022

Blesk:foto CNC: Marek Patek Foto CNC: Marek Pátek

Žít, když před sebou mám maximálně čtyři / života? Nemocným i lidem okolo poradí Naděje až do konce

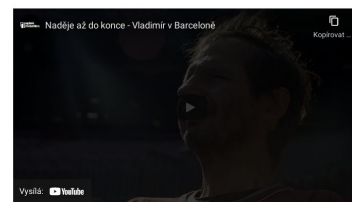
srpenec 2022 | Mozika

Byla bych ráda, kdyby se lidé nebáli a měli odvahu na takové filmy chodit. Režisérka Veronika Stehliková představuje dokumentární film Naděje až do konce

5:53

Jak se žije s nevyléčelnou chorobou? Kde hledat každý den sílu a chuť do stále obtížnějšího života? A je možné v takové situaci mít smysl pro humor? Na tyto otázky odpovídá časosběrný dokument režisérky Veroniky Stehlikové Naděje až do konce. Unikátní snímek mapuje každodenní život čtyř pacientů trpících amyotrofičkou laterální sklerózou, a ukazuje, co zažívají jejich blízcí. Tedy jak je péče o nemocné fyzicky i psychicky náročná.

Amyotrofička laterální skleróza je onemocnění, při kterém postiženým postupně přestávají fungovat všechny svaly. Nemocný přestává hýbat končetinami, mluvit, polykat, dýchat... Prognóza je krutá: od prvních příznaků pacientům zbyývají tři, někdy čtyři, maximálně pět let života. A s tímhle vědomím je potřeba žít.

Šáb snímku Naděje až do konce | foto: Papírek production

Filmáři spolupracovali se spolkem ALSA, který zmíněným pacientům nabízí pomoc. „ALSA nám udělala jakýsi předvýběr, dala nám tipy. Když jsem pak za jednotlivými pacienty šla sama, už věděli, že je budu přemlouvát k filmování. Souhlasili i proto, aby se povědomí o jejich nemoci rozšířilo mezi lidi, kteří o ní nevědí nic. Když už se mi stalo něco takhle strašného, tak to aspoň otočím, a pomůžu někomu jinému – to byla jejich motivace. Tenhle moment je velice důležitý a úlevný“, vybavuje si „casting“ svého snímku režisérka. Sama by byla ráda, kdyby její dokument vyvolal debaty o péči o pacienty s amyotrofičkou laterální sklerózou. I o tom, jak těžké to mají jejich blízcí. „Ne všichni, koho nemoc postihne, má to štěstí, jako moji filmoví hrdinové. Spousta nemocných nemá nikoho, utápí se doma v depresích, zůstává osamoceno. K takovým lidem jsme se nedostali a v našem filmu nejsou,“ vysvětluje Stehliková.

Je ráda, že se do jejího filmu dostal i humor. Samozřejmě se spousta lásky. „Jde o těžké, temné téma, ale není to jenom smutek a temnota. Byla bych ráda, kdyby se lidé nebáli a měli odvahu na takové filmy chodit,“ přeje si Stehliková. Na otázku, co jí na protagonistech dokumentu fascinuje, bez zaváhání odpovídá: „Všechno. Láaska k životu, vzájemná láska, odvaha jít do hlubokých témat. Mám k nim velkou úctu a respekt.“

Protagonista Mky z dokumentárního filmu Naděje až do konce | foto: Papírek production

Po slavnostní premiéře na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech se film Naděje až do konce vydává na cestu zvláštních projekcí po celé republice i za hranicemi. Na jaro 2023 je naplánováno vysílání v České televizi.

Titul / Title Jak žít, když před sebou mám maximálně čtyři roky života? Nemocným i lidem okolo poradí film Naděje až do konce

Země / Country Česká republika / Czech Republic

Médium / Medium Ceskyrozhlas.cz

Datum / Date 2022-07-22

Jak se žije s nevléčitelnou chorobou? Kde hledat každý den sílu a chuť do stále obtížnějšího života? A je možné v takové situaci mít smysl pro humor? Na tyto otázky odpovídá časosběrný dokument režisérky Veroniky Stehlíkové Naděje až do konce. Unikátní snímek mapuje každodenní život čtyř pacientů trpících amyotrofickou laterální sklerózou, a ukazuje, co zažívají jejich blízcí. Tedy jak je péče o nemocné fyzicky i psychicky náročná.

Amyotrofická laterální skleróza je onemocnění, při kterém postiženým postupně přestávají fungovat všechny svaly. Nemocný přestává hýbat končetinami, mluvit, polykat, dýchat... Prognóza je krutá: od prvních příznaků pacientům zbývají tři, někdy čtyři, maximálně pět let života. A s tímhle vědomím je potřeba žít.

Štáb snímku Naděje až do konce

Filmaři spolupracovali se spolkem ALSA, který zmíněným pacientům nabízí pomoc. „ALSA nám udělala jakýsi předvýběr, dala nám tipy. Když jsem pak za jednotlivými pacienty šla sama, už věděli, že je budu přemlouvat k filmování. Souhlasili i proto, aby se povědomí o jejich nemoci rozšířilo mezi lidi, kteří o ní nevědí nic. Když už se mi stalo něco takhle strašného, tak to aspoň otočím, a pomůžu někomu jinému – to byla jejich motivace. Tenhle moment je velice důležitý a úlevný,“ vybavuje si „casting“ svého snímku režisérka. Sama by byla ráda, kdyby její dokument vyvolal debaty o péči o pacienty s amyotrofickou laterální sklerózou. I o tom, jak těžké to mají jejich blízcí. „Ne všichni, koho nemoc postihne, má to štěstí, jako moji filmoví hrdinové. Spousta nemocných nemá nikoho, utápí se doma v depresích, zůstává osamoceno. K takovým lidem jsme se nedostali a v našem filmu nejsou,“ vysvětluje Stehlíková.

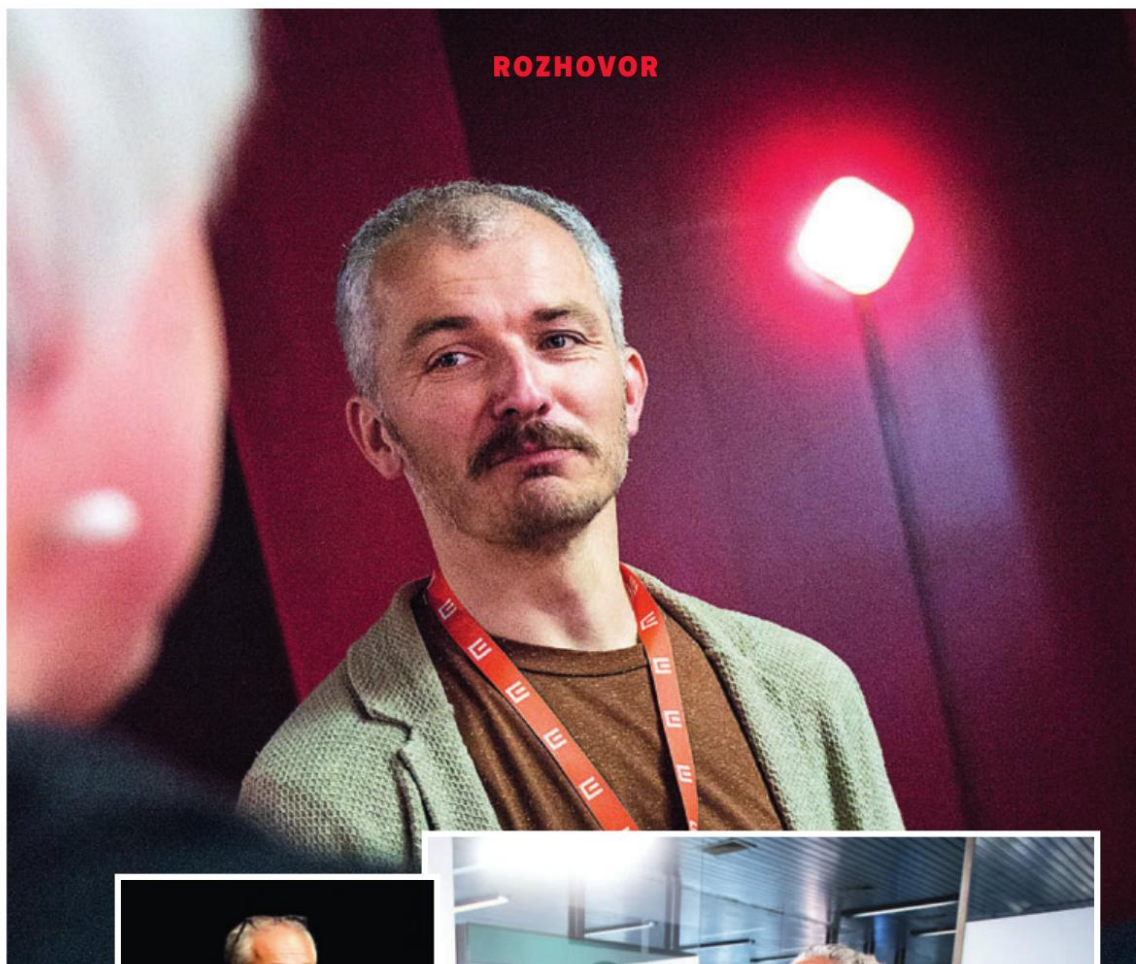
Je ráda, že se do jejího filmu dostal i humor. Samozřejmě se spoustou lásky. „Jde o těžké, temné téma, ale není to jenom smutek a temnota. Byla bych ráda, kdyby se lidé nebáli a měli odvahu na takové filmy chodit,“ přeje si Stehlíková. Na otázku, co ji na protagonistech dokumentu fascinuje, bez zaváhání odpovídá: „Všechno. Láska k životu, vzájemná láska, odvaha jít do hlubokých témat. Mám k nim velkou úctu a respekt.“

Protagonista Miky z dokumentárního filmu Naděje až do konce

Po slavnostní premiéře na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech se film Naděje až do konce vydává na cestu zvláštních projekcí po celé republice i za hranicemi. Na jaro 2023 je naplánováno vysílání v České televizi.

Titul / Title Ani pandemie nevezala filmařům chuť točit
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Deník
Datum / Date 2022-07-02

**ROZJELI JSME VLASTNÍ
PLATFORMU NA VYSÍLÁNÍ
VIDEO KVIFF.TV, COŽ
ZNAMENÁ MIMO JINÉ
ROZŠÍŘENÍ POVĚDOMÍ
V OBLASTI FILMOVÉHO
PRŮMYSLU.**

ROZHOVOR

nicméně nemyslím. Jde spíš o výjimečné projekty.

Letos jsou napříč soutěžemi zastoupeny ve slušném počtu české filmy, v hlavní soutěži jsou dokonce dva. Hranice lásky a Slovo. Dá se mluvit o lepší kondici domácího filmu?

Jsem toho názoru, že lepší kvalitu pozorujeme už pár let. Ne všechny české snímky můžeme na festivalu představit, řídíme se určitými kritérii. Ale jsem přesvědčen, že domácí filmaři si vedou poslední léta dobře a zájem o ně roste i na zahraničních přehlídkách.

Jak si stojí ženy filmařky? Jde karlovarský festival ve stopách jiných festivalů, třeba Cannes, kde dbají na hojnější zastoupení žen v soutěžích?

Nějsme příznivci kvót nebo nějakého umělého vyvažování genderové účasti. Až teprve po práci, respektive uzavření programu si všimáme tohoto rozlišení. Letos jsme zjistili, že třetinu z třiatřiceti letošních premiér natočily ženy. Což je marginální zjištění a berte to jako informaci v kontextu našeho povídání. Určitě to nechceme vyklíkovat do světa jako nějakou zásluhu a odškrtnout si povinnou kolonku.

Takže případné námitky ohledně malého počtu žen vás nijak fatálně netrápí.

Proměny se dějí. Festivaly jsou nejviditelnější součástí filmového řetězce, a proto bývají nejčastěji kritizovány za malou účast žen. Tak to je. Ale dotýká se to i filmových škol a dalších institucí. Na všech těchto úrovních dochází ke změnám a revizi dosavadních strategií. A to se pochopitelně odráží na zvýšení počtu filmařek.

Letošní ročník bude hlavně počtou jiné ženě – Evě Zaaoralové. Dlouholeté umělecké ředitelce, která zemřela v březnu. Můžete

k našemu povídání připojit malou vzpomínku?

Naše spolupráce trvala skoro dvacet let. Osm z nich, tedy od chvíle, kdy mi dala důvěru a svěřila pozici uměleckého ředitele festivalu, jsou jedny z nejkrásnějších roků v mé práci. Dlouhý čas jsme trávili i ve stejné kanceláři a povídali si o všem možném: o filmech, filmařích, hercích, ale také o soukromých věcech nebo o politice. Myslím, že spousta vzpomínek se mi teď bude - i během letošního festivalu - teprve objevovat. Bude nám všem docházet, kolik toho pro karlovarskou přehlídku udělala.

Jste zkušený divák a lovec zajímavých filmů napříč světovými festivaly. Chytnete vás ještě občas něco nečekaně za srdce? Třeba z letošní nabídky - byl nějaký takový objev?

Mám blízký vztah k islandskému koprodukčnímu snímku Zapomenutá země, který měl premiéru letos v Cannes a který hrajeme v sekci Horizonty. Odehrává se na konci 19. století a líčí pouť mladého dánského pastora do odlehlých koutů Islandu, kde chce dostavět tamní kostel. Na cestě prochází jakousi osobnostní proměnou - tváří v tvář lidem, zdejší krajině a přírodním živlům. Režisér Hlynur

Pálmason je velký talent současné islandské kinematografie.

paměť je našťáště selektivní a uklízí to milosrdně někam do dalekých zavřených komnat.

no začíná a lidé jsou natěšení.

Hezký je asi i pocit být u zrodu úspěšných debutů, které bývají ve Varech k vidění, ne?

Ano. To je moje druhá radost. Jsou to mladí filmaři, kteří nad svými projekty strávili spoustu času a různě se trápili se scénářem, výběrem herců a režii. Je fajn radovat se s nimi, když tohle svoje filmové „dítě“ vypouštějí do světa.

Co nějaký divoký zážitek, podaří se někdy uměleckému řediteli?

Možná byl. Ale paměť je našťáště selektivní a uklízí to milosrdně někam do dalekých zavřených komnat.

RÁDI BYCHOM, ABY SE S GEOFFREYM RUSHEM A BENICIEM DEL TOREM DIVÁCI MOHLI POTKAT V RÁMCI DISKUSE PO FILMU - PODOBNĚ JAKO TOMU BYLO TŘEBA SE SUSAN SARANDONOVOU, JEREMYM RENNEREM NEBO S JOHNNYM DEPPEM. ALE JE TO TECHNICKY NÁROČNÉ.

Který okamžik na festivalu máte rád?

Těžko říct. Mám rád předposlední den, kdy v pátek v poledne poroty rozhodnou. Je to takový klidný okamžik, kdy si s nimi můžu povídat o vítězích a důvodech, proč je vybrali, pak to jdu tlumočit svým kolegům. Pořádáme s porotci následně oběd, který je milý v tom, že sedíme u stolu s partou lidí, kteří jediní viděli celý náš soutěžní výběr. Máme šanci si porovnat náš vkus a výběr s jejich názory. Taky mám rád zahájení, kdy všech-

KAREL OCH

Absolvent práv a filmové vědy a historie na Univerzitě Karlově v Praze. Od roku 2001 působil ve výběrové komisi pro Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary, v roce 2011 se stal jeho uměleckým ředitelem. Pro festival koncipoval dokumentární soutěž, připravil kurátorské počty a retrospektivy mj. Samu Peckinpahovi a Johnu Hustonovi. V roce 2021 byl členem poroty sekce Týden kritiky v Cannes. Je členem Evropské filmové akademie a FIPRESCI.

Rubrika: ROZHOVOR

KAREL OCH

Rok co rok objíždí se svým týmem světové přehlídky a loví velké i malé skvosty, které ožijí na stříbrném plátně karlovarského festivalu. Umělecký ředitel Karel Och se znovu těší na to, jak jejich filmy přijmou diváci, ale i na oběd s porotci a jeden srdeční islandský film. •••

Vezete na festival hvězdy Geoffreyho Rushe a Benicia Del Tora.

Čekali jste ně na dlouho, než pozvání klaplo?

Ano, jako vždycky u většiny známých tváří. Čekali jsme, až jim pracovní vytížení umožní naše pozvání přijmout. Což oni chtěli. A tak tu letos budou.

Projevili pánové nějaká osobní přání ohledně festivalu? Chystáte nějaké zvláštní akce?

Aktuálně se soustředíme na prezentaci jejich filmů. Ale rádi bychom, aby se s nimi případně diváci mohli potkat v rámci diskuse po filmu – podobně jako tomu bylo třeba se Susan Sarandonovou, Jeremym Rennerem nebo s Johnnym Deppem. Běžně takové debaty ve Velkém sále neděláme, protože jsou dost organizačně náročné, ale u těchto vzácných návštěv o ně nechceme publikum ochudit. Uvidíme, jaké budou další možnosti s nimi pak přímo na místě.

Nabízeli vám i letos producenti své filmy ve větším počtu, jako tomu bylo loni – kdy se kvůli pandemii a různým odsunům premiér hromadily? Nabízeli jich víc. Ale nemyslím, že to bylo jen kvůli pandemii. Je to dáno i novými směry, kterými se ubírá karlovarský festival, například participuje na distribuci. Rozjeli jsme vlastní VOD platformu KVIFF.TV, což znamená mimo jiné rozšíření povědomí v oblasti filmové industry.

Jsou mezi nimi tvůrci, kteří se do Varů vracejí?

Ano. To nám dělá velkou radost. V letošním výběru máme dokonce třináct filmařů, kteří přijíždějí znovu. Pokaždé nás to potěší – je to signál, že si z karlovarského festivalu odvezli dobrou zkušenost a motivovalo je to k návratu.

V programu je několik ukrajinských snímků, Pohled motýla je i s českou stopou. Jak jste přistoupili k filmům ruským?

Nikoho jsme nechtěli bojkotovat. K vidění je tak například ruský koprodukční film Kapitán Volkonogov uprchl.

Proměnila se po pandemii nějak témata nebo žánry filmů, které jste měli v nabídce?

Neřekl bych. Ale jednu změnu jsme zaznamenali – více filmů natočených v malých rozpočtech. A to už myslím můžeme chápat jako odraz pandemie. Navzdory okleštěným podmínkám a možnostem cestování po lokacích nezmezila vůle a chuť filmařů točit příběhy. Mnozí se těmto limitům dokázali přizpůsobit, byť s minimem členů ve štábu a v malých kulisách. Proto jsme letos vybírali z řady nízkorozpočtových snímků, mezi nimiž byly leckteré zajímavé.

Natáčení je snazší i díky novým technologiím, letošní český zástupce v soutěži Banger je natočený na iPhone. Vnímáte tenhle trend jako pozitivní, nebo spíš jako módu?

Filmy natáčené na alternativních zařízeních tu jsou a nejspíš budou. Jejich kvalitu ale vždycky určuje to, kdo daný prostředek drží v ruce. Viděl jsem s kolegy snímek Adama Sedláka Banger před pár měsíci a kdyby mi nikdo neřekl, že takto vznikl, vůbec bych to nepoznal. Což je fakt, který svědčí o Adamových režijních kvalitách. A pak je jedno, jestli má v ruce digitální kameru, mobil nebo pětáctičtíku. Prostě to dělá dobře. Že by se blížila nějaká velká vlna filmů natáčených touto metodou, si nicméně nemyslím. Jde spíš o výjimečné projekty.

Letos jsou napříč soutěžemi zastoupeny ve slušném počtu české filmy, v hlavní soutěži jsou dokonce dva. Hranice lásky a Slovo. Dá se mluvit o lepší kondici domácího filmu?

Jsem toho názoru, že lepší kvalitu pozorujeme už pár let. Ne všechny české snímky můžeme na festivalu představit, řídíme se určitými kritérii. Ale jsem přesvědčen, že domácí filmaři si vedou poslední léta dobře a zájem o ně roste i na zahraničních přehlídkách.

Jak si stojí ženy filmařky? Jde karlovarský festival ve stopách jiných festivalů, třeba Cannes, kde dbají na hojnější zastoupení žen v soutěžích?

Nejsme příznivci kvót nebo nějakého umělého vyvažování genderové účasti. Až teprve po práci, respektive uzavření programu si všimáme tohoto rozlišení. Letos jsme zjistili, že třetinu z třiatřiceti letošních premiér natočily ženy. Což je marginální zjištění a berte to jako informaci v kontextu našeho povídání. Určitě to nechceme vykřikovat do světa jako nějakou zásluhu a odškrtnout si povinnou kolonku.

Takže případné námitky ohledně malého počtu žen vás nijak fatálně netrápí.

Proměny se dějí. Festivaly jsou nejviditelnější součástí filmového řetězce, a proto bývají nejčastěji kritizovány za malou účast žen. Tak to je. Ale dotýká se to i filmových škol a dalších institucí. Na všech těchto úrovních dochází ke změnám a revizi dosavadních strategií. A to se pochopitelně odráží na zvýšení počtu filmařek.

Letošní ročník bude hlavně počtou jiné ženě – Evě Zaoralové. Dlouholeté umělecké ředitelce, která zemřela v březnu. Můžete k našemu povídání připojit malou vzpomínku?

Naše spolupráce trvala skoro dvacet let. Osm z nich, tedy od chvíle, kdy mi dala důvěru a svěřila pozici uměleckého ředitele festivalu, jsou jedny z nejkrásnějších roků v mé práci. Dlouhý čas jsme trávili i ve stejné kanceláři a povídali si o všem možném: o filmech, filmařích, hercích, ale také o soukromých věcech nebo o politice. Myslím, že spousta vzpomínek se mi teď bude – i během letošního festivalu – teprve objevovat. Bude nám všem docházet, kolik toho pro karlovarskou přehlídku udělala.

Jste zkušený divák a lovec zajímavých filmů napříč světovými festivaly. Chytne vás ještě občas něco nečekaně za srdce? Třeba z letošní nabídky – byl nějaký takový objev?

Mám blízký vztah k islandskému koprodukčnímu snímku Zapomenutá země, který měl premiéru letos v Cannes a který hrajeme v sekci Horizonty. Odehrává se na konci 19. století a líčí pouť mladého dánského pastora do odlehlých koutů Islandu, kde chce dostavět tamní kostel. Na cestě prochází jakousi osobnostní proměnou – tváří in tvář lidem, zdejší krajíně a přírodním živlům. Režisér Hlynur Pálmason je velký talent současné islandské kinematografie.

Který okamžik na festivalu máte rád?

Těžko říct. Mám rád předposlední den, kdy v pátek v poledne poroty rozhodnou. Je to takový klidný okamžik, kdy si s nimi můžu povídat o vítězích a důvodech, proč je vybrali, pak to jdu tlumočit svým kolegům. Pořádáme s porotci následně oběd, který je milý v tom, že sedíme u stolu s partou lidí, kteří jediní viděli celý náš soutěžní výběr. Máme šanci si porovnat náš vkus a výběr s jejich názory. Taky mám rád zahájení, kdy všechno začíná a lidé jsou natěšení.

Hezký je asi i pocit být u zrodu úspěšných debutů, které bývají ve Varech k vidění, ne?

Ano. To je moje druhá radost. Jsou to mladí filmaři, kteří nad svými projekty strávili spoustu času a různě se trápili se scénářem, výběrem herců a režii. Je fajn radovat se s nimi, když tohle svoje filmové „dítko“ vypouštějí do světa.

Co nějaký divoký zážitek, podaří se někdy uměleckému řediteli?

Možná byl. Ale paměť je našťásti selektivní a uklíží to milosrdně někam do dalekých zavřených komnat.

Titul / Title Ani pandemie nevzala filmařům chuť točit
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Deník
Datum / Date 2022-07-02

KAREL OCH

Absolvent práv a filmové vědy a historie na Univerzitě Karlově v Praze. Od roku 2001 působil ve výběrové komisi pro Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary, v roce 2011 se stal jeho uměleckým ředitelem. Pro festival koncipoval dokumentární soutěž, připravil kurátorské pocty a retrospektivy mj. Samu Peckinpahovi a Johnu Hustonovi. V roce 2021 byl členem poroty sekce Týden kritiky v Cannes. Je členem Evropské filmové akademie a FIPRESCI.

ROZJELI JSME VLASTNÍ PLATFORMU NA VYSÍLÁNÍ VIDEA KVIFF.TV, COŽ ZNAMENÁ MIMO JINÉ ROZŠÍŘENÍ POVĚDOMÍ V OBLASTI FILMOVÉHO PRŮMYSLU. RÁDI BYCHOM, ABY SE S GEOFFREYM RUSHEM A BENICIEM DEL TOREM DIVÁCI MOHLI POKAT V RÁMCI DISKUSE PO FILMU – PODOBNĚ JAKO TOMU BYLO TŘEBA SE SUSAN SARANDONOVOU, JEREMYM RENNEREM NEBO S JOHNNYM DEPPEM. ALE JE TO TECHNICKY NÁROČNÉ.

ČTVRT

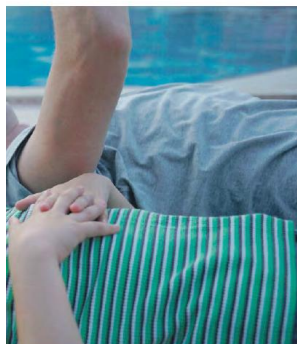

FOTO: KVIFF

FOTO: FEBIOFEST

ky. Řada diváků letošních Varů pak právě tento snímek zmiňovala jako svůj nejpůsobivější festivalový zážitek. V kinech k vidění nebude, ale až do 20. července jej za mírný poplatek nabízí online platforma kviff.tv. A rozhodně stojí za to. S Murénou Aftersun spojuje téma dívčího dospívání i zasazení do letní plážové destinace. A také důležitá role hrdinčina otce, ať otec Sophie z Aftersunu rozhodně není tak toxický jako ten z Murény. Film vypráví zdánlivě nezajímavý příběh letní dovolené v tureckém prázdninovém letovisku, kam vyrazí mladý otec Calum se svou jedenáctiletou dcerou Sophií.

I tehle otec je občas zasmušilý, nečitelný či tajemný, nepředstavuje ale hrozbu. Společně tráví čas, během kterého Sophie zvědavě a vzrušeně nahlíží do světa dospělých. I ona se, stejně jako Julija z Murény, ocitá na hranici mezi dětstvím a dospělostí a i v Aftersun, podobně jako v Muréně, můžeme předpokládat to nejhorší. Vztah otce a dcery působí jaksi příliš důvěrně, podobné scény v řadě jiných filmů mohou vést až k incestu.

Tady se ale podařilo vybalancovat příběh dosti obyčejný – o životaběhu, který až z mnoha vlastně banálních okamžiků může skládat křehkou, hezkou i zneklidňující vzpomínku. Účinné je i zasazení křehkého vztahu otce a dcery do sterilního prostředí prázdninového letoviska s organizovanou zábavou, fakul-

tativními výlety, věčně přístupným barem či večerním nevkusným programem (nechybí špatný imitátor Elvise). Téma dívčího dospívání hezky vystihuje i český název All Inclusive jako symbol čehosi nedostupného, co na Sophii teprve čeká, k čemu s očekáváním vzhlíží jako ke světu neomezených možností. Její život je na začátku, zatímco její otec má naopak pocit, že svůj život už prohrál, ať mu je jen lehce přes 30. Právě napětí vyvěrající, podobně jako v Muréně, z proměňujících se rolí v jejich vztahu je pak tím, co z tohoto snímku utkví asi nejvíc.

DALŠÍ NOVINKY V KINECH

Od 14. července bude v kinech také švédský dokument Nejkrásnější chlapec na světě, který vypráví podivuhodný osud někdejšího švédského teenagera Bjorna Andrése. Ten se stal představitelem hrdiny filmu Lucchina Viscontioho Smrt v Benátkách. Film premiérován loni na Sundance sleduje osud někdejšího stydlivého chlapce vrženého do velkého světa po padesáti letech od premiéry slavného filmu.

O týden později vstupuje do kin jeden z karlovarských půlnočních filmů Všechno, všude, najednou. Stočtyřicetiminutová „ultimátní, opulentní, pompézní, bombastická a místy stochastická akční jízda mezi vesmíry ladně prokládá bojové choreografie existenciálními otázkami“, jak píše karlovarská filmová anotace.

Stárnoucí provozovatelka prádelny Evelyn v podání původem malajské herečky superhvězdy Michelle Yeohové tu svádí kromě angličtiny boj i se svou rodinnou situací.

Kviff.tv uvádí i další filmy z letošního ročníku festivalu – kromě Aftersun jsou tu k vidění i dvě archivní klasiky, kunderovský Žert Jaromila Jireše, který se na festivalu představil v restaurované verzi, a Jarmuschův Ghost Dog: Cesta samuraje. Dále je tu uváděna oscarová Záře karlovarského hosta Geoffreya Rushe a Zapomenuté světlo dalšího hosta Bolka Polívky, kolekce krátkých filmů Fragueshorts ve Varech či bolivijské, na Sundance oceněné drama Utama ze života kečuánských Indiánů.

Některé filmy budou v nadcházejícím týdnu k vidění online i v kinech – kromě Žertu a Ghost Dog jde do kin také vizuálně podmanivá Díra, která si z loňských Benátek odvezla Zvláštní cenu poroty za objevitelskou výpravu mladých speleologů do dosud neprozkoumané propasti.

Do kin 14. července míří také americký horor Černý telefon s Ethanem Hawkem v poněkud zneklidňující roli sériového vraha, který unese a zadržuje třináctiletého kluka.

Ve stejný den do kin vstupuje také česká komedie Hádkovi o dryádnicích české rodině, která svádí konverzační, ale nepřilís vtipný boj o starý byt po dědečkovi. Čerstvě je v kinech další česká spotební komedie Řekni to psem ze světa pejskařské komunity.

IRENA HEJDOVÁ
redaktorka

Od 14. července bude v kinech také švédský dokument Nejkrásnější chlapec na světě, který vypráví podivuhodný osud někdejšího švédského teenagera Bjorna Andrése. Ten se stal představitelem hrdiny filmu Lucchina Viscontioho Smrt v Benátkách.

N 14 | ČTVRTEK | 14. ČERVENCE 2022

KULTURA

Moře, léto, dovolenkový ráj, otec a dospívání. Hned dva nové filmy vyprávějí o velmi křehké hranici mezi dětstvím a dospělostí a o různorodých vztazích dospívajících dívek s jejich otci. Do kin po karlovarském filmovém festivalu ale míří i záplava dalších snímků, které rozhodně stojí za vidění. Řada nových filmů si svou českou premiéru odbyla na festivalu v Karlových Varech. Jde často o filmy oceněné už na jiných festivalech, což lze považovat za jistou známku kvality. Ve Varech si většina z nich vysloužila i velmi příznivé divácké hodnocení. A tak je o to potěšitelnější, že se teď dostanou i k širším diváckým vrstvám a nabídnou jim alternativu ke spotřebním českým komediím, které kinům obvykle vládou.

HODNĚ ŠTĚSTÍ, PANE VELIKÝ

premiéra v kinech 14. července,
Forum Film

Jedním z nejpůvodnějších filmů festivalu se stal snímek *Hodně štěstí, pane Veliký*, jenž se dlouho držel na prvních místech diváckého hlasování o nejlepší film festivalu. Světovou premiéru si odbyl letos na festivalu Sundance. Typicky britské komediální drama stojí na hereckém výkonu Emmy Thompsonové v roli vdovy, která se na stará kolena po smrti manžela konečně rozhodne zrealizovat své sexuální sny. Za tím účelem si objedná profesionála v oblasti poskytování sexuálních služeb. Film, který se prakticky celý odehrává během společných setkání na hotelovém pokoji, je vynikající, zábavná konverzační komedie nejen o jednom sexuálním probuzení, ale i o setkání dvou generací a o sebevdomí a sebepřijetí.

Emma Thompsonová v hlavní roli odvážně buduje svou poněkud upjatou a nervózní postavu, jež až v průběhu setkání s Leem zvolna roztává. Přes lechtivé téma je *Hodně štěstí, pane Veliký* po většinu času velmi cudný, až konvenčně natočený film. Stejně jako festivalové diváky má tak šanci oslovit právě i diváky běžných kin.

ERUPCE LÁSKY

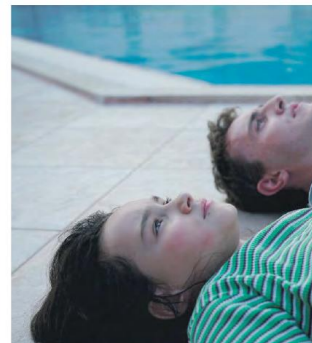
premiéra v kinech 14. července,
Aerofilms

„Přítahuje nás to, co známe. A ještě víc to, co neznáme.“ Značný ohlas i umístění mezi nejpůvodnějšími filmy festivalu si vysloužil také hravý snímek *Erupce lásky*. I tento americko-kanadský dokument začal svou cestu na festivalu Sundance, kde se stal hitem. Vypráví životní příběh dvojice vulkanologů, což zní poněkud bizarně a nevědecky, ale potenciální diváci by se tím neměli nechat odradit. Katia a Maurice Kraftovi jsou sympatická, poněkud mimošlá dvojice jak vystřižená z filmů Wesela Andersona (včetně červených čepiček i roztočivých třpytivých vulkanologických obleků). Společně putují po všemožných světových sopkách, sbírají vzorky, pozorují výbuchy a proudy lávy a natáčejí sopky i sebe navzájem. A to je vlastně všechno. Přesto je *Erupce lásky* silným a vizuálně fascinujícím

Emma Thompsonová v *Hodně štěstí, pane Veliký*.

FOTO: FORUM FILM

Otec a dcera na prázdninách ve filmu *All Inclusive*.

Erupce lásky a vulkanologická lovestory.

FOTO: AEROFILMS

Muréna.

Do kin míří nejlepší festivalové filmy. Čím jsou výjimečné snímky *Hodně štěstí, pane Veliký*, *Erupce lásky*, *Muréna* a *All Inclusive*?

Čtyři nové filmy, které musíte vidět

snímek o dvou lidech, kteří „odhalují tajemství planety, která zná jen málokdo“, i o tom, že „zvědavost je silnější než strach“. Voiceover americké nezávislé filmačky Mirandy Juliyové či roztomilé animované pasáže dotvářejí kouzlo tohoto snímku pro všechny snilky i romantiky.

MURÉNA

premiéra v kinech 14. července,
Artcam

Muréna ve Varech k vidění nebyla. Chorvatské drama mělo premiéru už na loňském festivalu v Cannes v sekci Directors' Fortnight, odkud si odvezlo Zlatou kameru za nejlepší debut. V Česku byl film uveden poprvé letos na Febiofestu. Hrdinkou filmu režisérky Antonyy Ala-

mat Kusijanović je dospívající Julija, která žije s matkou a otcem na mořském pobřeží v Chorvatsku. Machistický otec Juliju ponižuje a komanduje, rodina nepůsobi příliš šťastně.

Katalyzátorem události je tu příjezd rodinného přítele, světáckého a úspěšného Javiera, s nímž mají Julijin otec i matka společnou minulost. Julija a trochu i její matka jsou okouzlené představou, že by Javier mohl být v pozici jejich otce. Obě tu balancují na hraně a dobře si to uvědomují, sen o lepším životě je ale příliš lákavý. Film tak působivě zachycuje vzrůstající napětí mezi matkou, otcem i dekou – mezi nimi jako celkem i jednotlivě. Toto napětí vyplývá z proměňujících se rolí jednotlivých členů rodiny během Julijina

dospívání, z její snahy najít si místo ve světě i z jejího soupeření s matkou a vzrůstajícího odporu k otci. A harpunový lov, kterému se Julia s otcem věnuje, je stejně nebezpečný jako její touha po svobodě. Události postupně gradují k neodvratitelné vzpouře. Napínavý a zároveň zneklidňující film o dospívání stojí zejména na skvostném hereckém výkonu Graciji Filipovićové v hlavní roli Julije.

AFTERSUN (ALL INCLUSIVE)

do 20. července k vidění na kvifftv
I britsko-americké drama *After-sun* si premiéru užilo v Cannes, na letošním ročníku byl film uveden v rámci Mezinárodního týdne kriti-

Jde často o filmy oceněné už na jiných festivalech, což lze považovat za jistou známku kvality.

Titul / Title Čtyři nové filmy, které musíte vidět
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium DenikN
Datum / Date 2022-07-14

Do kin míří nejlepší festivalové filmy. Čím jsou výjimečné snímky *Hodně štěstí, pane Veliký*, *Erupce lásky*, *Muréna* a *All Inclusive*?

Moře, léto, dovolenkový ráj, otec a dospívání. Hned dva nové filmy vyprávějí o velmi křehké hranici mezi dětstvím a dospělostí a o různých vztazích dospívajících dívek s jejich otci. Do kin po karlovarském filmovém festivalu ale míří i záplava dalších snímků, které rozhodně stojí za vidění. Řada nových filmů si svou českou premiéru odbyla na festivalu v Karlových Varech. Jde často o filmy oceněné už na jiných festivalech, což lze považovat za jistou známku kvality. Ve Varech si většina z nich vysloužila i velmi příznivé divácké hodnocení. A tak je o to potěšitelnější, že se teď dostanou i k širším diváckým vrstvám a nabídnou jim alternativu ke spotřebním českým komediím, které kinům obvykle vládnu.

HODNĚ ŠTĚSTÍ, PANE VELIKÝ

premiéra v kinech 14. července, Forum Film

Jedním z nejpoblárnějších filmů festivalu se stal snímek *Hodně štěstí, pane Veliký*, jenž se dlouho držel na prvních místech diváckého hlasování o nejlepší film festivalu. Světovou premiéru si odbyl letos na festivalu Sundance. Typicky britské komediální drama stojí na hereckém výkonu Emmy Thompsonové v roli vdovy, která se na stará kolena po smrti manžela konečně rozhodne zrealizovat své sexuální sny. Za tím účelem si objedná profesionála v oblasti poskytování sexuálních služeb. Film, který se prakticky celý odehrává během společných setkání na hotelovém pokoji, je vynikající, zábavná konverzační komedie nejen o jednom sexuálním probuzení, ale i o setkání dvou generací a o sebevědomí a sebezpřijetí.

Emma Thompsonová v hlavní roli odvážně buduje svou poněkud upjatou a nervózní postavu, jež až v průběhu setkání s Leem zvolna roztává. Přes lechtivé téma je *Hodně štěstí, pane Veliký* po většinu času velmi cudný, až konvenčně natočený film. Stejně jako festivalové diváky má tak šanci oslovit právě i diváky běžných kin.

ERUPCE LÁSKY

premiéra v kinech 14. července, Aerofilms

„Přitahuje nás to, co známe. A ještě víc to, co neznáme.“ Značný ohlas i umístění mezi nejpoblárnějšími filmy festivalu si vysloužil také hravý snímek *Erupce lásky*. I tento americko-kanadský dokument začal svou cestu na festivalu Sundance, kde se stal hitem. Vypráví životní příběh dvojice vulkanologů, což zní poněkud bizarně a nedivácky, ale potenciální diváci by se tím neměli nechat odradit. Katia a Maurice Kraftovi jsou sympatická, poněkud mimošská dvojice jak vystřižená z filmů Wese Andersona (včetně červených čepiček i roztodivných třpytivých vulkanologických oblečků). Společně putují po všemožných světových sopkách, sbírají vzorky, pozorují výbuchy a proudy lávy a natáčejí sopky i sebe navzájem. A to je vlastně všechno. Přesto je *Erupce lásky* silným a vizuálně fascinujícím snímkem o dvou lidech, kteří „odhalují tajemství planety, která zná jen málokdo“, i o tom, že „zvědavost je silnější než strach“. Voiceover americké nezávislé filmařky Mirandy Julyové či roztomilé animované pasáže dotvářejí kouzlo tohoto snímku pro všechny snílky i romantiky.

MURÉNA

premiéra v kinech 14. července, Artcam

Muréna ve Varech k vidění nebyla. Chorvatské drama mělo premiéru už na loňském festivalu v Cannes v sekci Directors' Fortnight, odkud si odvezlo Zlatou kameru za nejlepší debut. V Česku byl film uveden poprvé letos na Febiofestu. Hrdinkou filmu režisérky Antonety Alamat Kusijanović je dospívající Julija, která žije s matkou a otcem na mořském pobřeží v Chorvatsku. Machistický otec Juliju ponižuje a komanduje, rodina nepůsobí příliš šťastně.

Katalyzátorem události je tu příjezd rodinného přítele, světáckého a úspěšného Javiera, s nímž mají Julijin otec i matka společnou minulost. Julija a trochu i její matka jsou okouzlené představou, že by Javier mohl být v pozici jejich otce. Obě tu balancují na hraně a dobře si to uvědomují, sen o lepším životě je ale příliš lákavý. Film tak působivě zachycuje vzrůstající napětí mezi matkou, otcem i dcerou – mezi nimi jako celkem i jednotlivě. Toto napětí vyplývá z proměňujících se rolí jednotlivých členů rodiny během Julijina dospívání, z její snahy najít si místo ve světě i z jejího soupeření s matkou a vzrůstajícího odporu k otci. A harpunový lov, kterému se Julia s otcem věnuje, je stejně nebezpečný jako její touha po svobodě. Události postupně gradují k neodvratitelné vzpouře. Napínavý a zároveň zneklidňující film o dospívání stojí zejména na skvostném hereckém výkonu Graciji Filipovićové v hlavní roli Julije.

AFTERSUN (ALL INCLUSIVE)

do 20. července k vidění na kviff.tv

I britsko-americké drama *Aftersun* si premiéru užilo v Cannes, na letošním ročníku byl film uveden v rámci Mezinárodního týdne kritiky. Řada diváků letošních Varů pak právě tento snímek zmiňovala jako svůj nejpůsobivější festivalový zážitek. V kinech k vidění nebude, ale až do 20. července jej za mírný poplatek nabízí online platforma kviff.tv. A rozhodně stojí za to. S *Murénou* *Aftersun* spojuje téma dívčího dospívání i zasazení do letní plážové destinace. A také důležitá role hrdičina otce, ač otec Sophie z *Aftersunu* rozhodně není tak toxický jako ten z *Murény*. Film vypráví zdánlivě nezajímavý příběh letní dovolené v tureckém prázdninovém letovisku, kam vyrazí mladý otec Calum se svou jedenáctiletou dcerou Sophií.

I tenhle otec je občas zasmušilý, nečitelný či tajemný, nepředstavuje ale hrozbu. Společně tráví čas, během kterého Sophie zvědavě a vzrušeně nahlíží do světa dospělých. I ona se, stejně jako Julija z *Murény*, ocitá na hranici mezi dětstvím a dospělostí a i v *Aftersun*, podobně jako v *Muréně*, můžeme předpokládat to nejhorší. Vztah otce a dcery působí jaksi příliš důvěrně, podobné scény v řadě jiných filmů mohou vést až k incestu.

Tady se ale podařilo vybalancovat příběh dosti obyčejný – o životaběhu, který až z mnoha vlastně banálních okamžiků může skládat křehkou, hezkou i zneklidňující vzpomínku. Účinné je i zasazení křehkého vztahu otce a dcery do sterilního prostředí prázdninového letoviska s organizovanou zábavou, fakultativními výlety, věčně přístupným barem či večerním nevkusným programem (nechybí špatný imitátor Elvise). Téma dívčího dospívání hezky vystihuje i český název *All Inclusive* jako symbol čehosi nedostupného, co na Sophii teprve čeká, k čemu s očekáváním vzhlíží jako ke světu neomezených možností. Její život je na začátku, zatímco její otec má naopak pocit, že svůj život už prohrál, ač mu je jen lehce přes 30. Právě napětí vyvěrající, podobně jako v *Muréně*, z proměňujících se rolí v jejich vztahu je pak tím, co z tohoto snímku utkví asi nejmíc.

DALŠÍ NOVINKY V KINECH

Od 14. července bude v kinech také švédský dokument *Nejkrásnější chlapec na světě*, který vypráví podivuhodný osud někdejšího švédského teenagera Bjorna Andrésena. Ten se stal představitelem hrdiny filmu *Lucchina Viscontiniho Smrt v Benátkách*. Film premiérován loni na Sundance sleduje osud někdejšího stydlivého chlapce vrženého do velkého světa po padesáti letech od premiéry slavného filmu.

O týden později vstupuje do kin jeden z karlovarských půlnočních filmů *Všechno, všude, najednou*. Stočtyřicetiminutová „ultimátní, opulentní, pompézní, bombastická a místy stochastická akční jízda mezi vesmíry

Titul / Title Čtyři nové filmy, které musíte vidět
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium DenikN
Datum / Date 2022-07-14

ladně prokládá bojové choreografie existenciálními otázkami“, jak píše karlovarská filmová anotace.

Stárnoucí provozovatelka prádelny Evelyn v podání původem malajské herecké superhvězdy Michelle Yeohové tu svádí kromě angličtiny boj i se svou rodinnou situací.

Kviff.tv uvádí i další filmy z letošního ročníku festivalu – krom Aftersun jsou tu k vidění i dvě archivní klasiky, kunderovský Žert Jaromila Jireše, který se na festivalu představil v restaurované verzi, a Jarmuschův Ghost Dog: Cesta samuraje. Dále je tu uváděna oscarová Záře karlovarského hosta Geoffreyho Rushe a Zapomenuté světlo dalšího hosta Bolka Polívky, kolekce krátkých filmů Pragueshorts ve Varech či bolívijské, na Sundance oceněné drama Utama ze života kečuánských Indiánů.

Některé filmy budou v nadcházejícím týdnu k vidění online i v kinech – krom Žertu a Ghost Dog jde do kin také vizuálně podmanivá Díra, která si z loňských Benátek odvezla Zvláštní cenu poroty za objevitelskou výpravu mladých speleologů do dosud neprozkoumané propasti.

Do kin 14. července míří také americký horor Černý telefon s Ethanem Hawkem v poněkud zneklidňující roli sériového vraha, který unese a zadržuje třináctiletého kluka.

Ve stejný den do kin vstupuje také česká komedie Hádkovi o dryáčnické české rodině, která svádí konverzační, ale nepřiliš vtipný boj o starý byt po dědečkovi. Čerstvě je v kinech další česká spotřební komedie Řekni to psem ze světa pejskařské komunity.

Emma Thompsonová v Hodně štěstí, pane Veliký.

FOTO: FORUM FILM Otec a dcera na prázdninách ve filmu All Inclusive. FOTO: KVIFF Erupce lásky a vulkanologická lovestory.

FOTO: AEROFILMS Muréna. FOTO: FEBIOFEST

Jde často o filmy oceněné už na jiných festivalech, což lze považovat za jistou známku kvality. Od 14. července bude v kinech také švédský dokument Nejkrásnější chlapec na světě, který vypráví podivuhodný osud někdejšího švédského teenagera Bjorna Andrésena. Ten se stal představitelem hrdiny filmu Lucchina Viscontiho Smrt v Benátkách.

ELLE MEDIA KATALEBY LADKA & KYHOPOHY MOJELLEBUTYLONAGE ELEKTORE

EXKLUZIVNĚ Z KARLOVÝCH VARŮ: ROZHOVOR S BENICIEM DEL TOREM

Sředitelská ELLE Valerína Niska mála, jako jedná z mála možnost vystupovat Hollywoodská třetina původem z Itálie. Kolem přelomu let sedmdesátých mezinárodní filmový festival v Karlových Varech, jak vopomena Benicio del Toro na události s Wessem Andersonem – a opravdu se ucházel o roli Patricka Swayzeho v Hříšném srdci?

První herecká zkušenosti jste získal díky matce. Sotva byl pro ni cizíky, když byla nemocná, zbyly jí jen dva roky na to

Áno, byla nemocná, ale byla zlobivějším dítětem. Věděla jsem ji trochu rozumět. Ale to tak či onak dělal každý dítě. Já to nebudu.

Baň hračkářka. Je to ve sportovním světě pro hru nebo spíše jen o věku vývozu nežli klidně postavy, protože se do nich hraje klidně pomocí předmětů, které mají podobu hraček?

Máma, ale nevím, jestli se to dělá i teď. Vlastně, já jsem si pár let hrál v měřičce. Přeměňoval jsem věci, když jsem se na výstavě v muzeu, protože jsem se nikdy nechtěl vracet. Ale to nebylo úplně takové, jak byste si představil. Byl to spíše hračky, které jsem si hrál doma. Když jsem byl malý, měl jsem hračky, které jsem si hrál doma. Když jsem byl malý, měl jsem hračky, které jsem si hrál doma. Když jsem byl malý, měl jsem hračky, které jsem si hrál doma.

A měla s tím nějaké zkušenosti?

Už byla a pak v Hollywoodu. Prvními filmy byly, když jsem byl malý. Byly to filmy, které jsem si hrál doma.

KVFF plně významných událostí Hollywoodské hvězdy, profekty i posty

Z rozhovoru s Benicio del Torem jsem se dozvěděl, že jste se ucházel o roli Memoa nakonec v Hříšném srdci. Párty Swayze.

Já jsem to nikdy nechtěl.

A nechtěl to být?

Ne, já to nechtěl být. Byl jsem malý, ale to bylo dopředu, ale to bylo konceptu, jsem se rozhodl. Když jsem byl malý, jsem se rozhodl.

Teď jsem se právě chystá zaplatit.

Máma bohužel neměla peníze, tak jsem měl. Tak jsem se, když jsem byl malý, jsem se rozhodl.

...byl silně talentovaný?

Áno, to bylo silně talentovaný. Když jsem byl malý, jsem se rozhodl.

Víte, jak je to s tímto? A jaké to bylo? A jaké to bylo?

Já nevím, já nevím, já nevím.

Málo se napíje na Otěklé proslavě? Vím, že nechtěl být malý, že je to tak. Jsem si jistý, že v období sportovního hnutí proslavě, které jste získal, ale nechtěl být malý, že je to tak. Jsem si jistý, že v období sportovního hnutí proslavě, které jste získal, ale nechtěl být malý, že je to tak.

Ne, nechtěl jsem být malý, jsem se rozhodl.

27 let.

Hlavně to bylo, když jsem byl malý, jsem se rozhodl.

Do jaké míry jste předtím sledoval Ben Tora? Vím, že nechtěl být malý, že je to tak. Jsem si jistý, že v období sportovního hnutí proslavě, které jste získal, ale nechtěl být malý, že je to tak.

Já nevím, já nevím, já nevím.

Myslíte si, že jste pro latinské dělníky, které používají na hereckou dráhu, používáte v současném?

To není má, já nevím, já nevím.

Je třeba, že vypořádání s tímto, ale to bylo to, co jsem se rozhodl.

Já nevím, já nevím, já nevím.

Právě?

Já nevím, já nevím, já nevím.

8 zajímavostí, které jste o KVFF možná nevěděl

Já nevím, já nevím, já nevím.

Málo bylo zapomenutí na rudošenci s Wessem Andersonem, že Ben French? Už se opravdu jako práce a hruje tak od ostatních režisérů?

Já nevím, já nevím, já nevím.

Kdyby se o vašem životě našel Ben, kdo by vás hrál?

Já nevím, já nevím, já nevím.

Rita Moreno, první portrétka herečka, která opravdu proslavila v Hollywoodu, mlou ve filmovém dokumentu o něm, jaké to bylo? A jaké to bylo? A jaké to bylo?

Já nevím, já nevím, já nevím.

Odkrýváte, proč jste se nikdy nechtěl vracet? Takto jsem proslavě. Předtím byl (příliš) talentovaný, už jsem si jistý, že nechtěl být malý, že je to tak. Jsem si jistý, že v období sportovního hnutí proslavě, které jste získal, ale nechtěl být malý, že je to tak.

Já nevím, já nevím, já nevím.

Čtení bylo spíše Benicio? Někdy jsem vzhledem k tomu, že jsem si jistý, že v období sportovního hnutí proslavě, které jste získal, ale nechtěl být malý, že je to tak.

Já nevím, já nevím, já nevím.

Janek, což i věm přání? Někdy jsem vzhledem k tomu, že jsem si jistý, že v období sportovního hnutí proslavě, které jste získal, ale nechtěl být malý, že je to tak.

Já nevím, já nevím, já nevím.

Šéfredaktorka ELLE Valentina Nizká měla jako jedna z mála možnost vyzpovídat hollywoodskou hvězdu původem z Portorika, která přijela na letošní ročník mezinárodní filmový festival v Karlových Varech. Jak vzpomíná Benicio del Toro na natáčení s Wesem Andersonem – a opravdu se ucházel o roli Patricka Swayzeho v Hříšném tanci?

První herecké zkušenosti jste získal díky matce. Sehrával jste pro ni scénky, když byla nemocná, abyste jí zvedl náladu, je to tak?

Ano, byla nemocná, ale byla založením šťastná a veselá, takže jsem ji zkoušel rozesmát. Ale to tak či onak dělá každé dítě, je to instinktivní. Řada herců říká, že hrát záporňáky je pro herce zajímavější a větší výzva než kladné postavy, protože se do nich musíte skutečně ponořit, rozumět jejich motivaci, máte to stejně?

Možná, ale nevím, jestli se to dá říct takhle všobecně. Já jsem si pár těch zloušů v několika filmech zahrál, i když jsem se se svými postavami pohyboval taky v šedé zóně, a myslím, že to má aspoň částečně souvislost s tvarem mých očí. Obsazují mě takhle, možná umím tyhle typy ztvárnit o něco líp, ale to je herectví... I když možná je to prostě něco, co ze mě vyzařuje (smích) Tu motivaci samozřejmě chápat musíte – pokud jí nerozumíte, nemůžete tu postavu dobře zahrát –, ale souhlasit s ní nemusíte. Záporná postava to třeba dělá z chamtivosti. Nebo proto, že mu v dětství tolik ublížili. Já jsem třeba hrál postavu Richarda Matta v televizním seriálu Escape at Dannemora, jejíž příběh je založen na skutečnosti. Díky rešeršim jsem zjistil, že ho opustila matka, otce nikdy nepoznal. Šel z jedné pěstounské rodiny do druhé. A s otcem se poprvé setkal, když mu bylo 19 let, ve vězení. To přirozeně na každém člověku zanechá stopu. Ale neznamená to, že by měl být vyloženě jen špatný, každý je totiž nastavený jinak. A on byl možná napojený tak, že to nefungovalo, víte. Pravděpodobně existují lidé, kteří si prošli tím samým, a stali se z nich lepší občané, dobří lidé. Ale musíme si uvědomit, že s takovýmhle zázemím v životním závodě prostě začínáte s obrovským handicapem, jste-li v podobné situaci jako moje postava. Je to smutné, ale rozumím tomu. A je to součástí toho, co je na herectví tak přitažlivé – víte, ten antropologický kontext, to, že si uvědomujete, že i jako takovýhle charakter jste součástí lidstva.

A asi to chce hodně empatie?

Určitě, a právě i když hrajete záporňáky. I oni jsou každý jiný, není to tak, že by se dali hrát podle jednoho mustru.

KVIFFF plný významných událostí: Hollywoodské hvězdy, protesty i pocty elle.cz

Z rozhovoru s Bonnie Timmerman jsem se dozvěděla, že jste se ucházel o roli, kterou nakonec v Hříšném tanci hrál Patrick Swayze...

Já jsem to taky slyšel!

A není to tak?

Ne! Já to chápu tak, že ona mě doporučila, ale toho konkurzu jsem se neúčastnil... Kdoví, co by to znamenalo pro mou kariéru.

To jsem se právě chtěla zeptat.

Místo toho mám asi tu bondovku, kde všechny pobodám. Tak jsem si řekl, že když chci hrát záporáky, měl bych začít být v tomhle dobrý. Takže možná kdybych tančil, tak bych....

...Byl skvělý tanečník?

Ale ne, to prostě nejsem já. (smích) Ne. Víte, když vyrůstáte v Karibiku, když jste malé dítě a chodíte na oslavy a je vám řekněme deset, jedenáct, dvanáct let, jdete vždycky na party, kde je všechno založeno na tanci. Takže tam byli kluci, kteří byli opravdu dobří tanečníci a monopolizovali si dívky. Já jsem byl jeden z těch kluků, kteří se tak dobře hýbat neuměli. Pak jsem na to přišel: že ti kluci, kteří si usurpovali všechny holky a byli opravdu dobří tanečníci, všichni měli sestry. U nás doma byl jen brácha a táta. Takže všechny ty děti, co měly sestry, měly vý-

hodu. Ale jo, trochu hýbat se umím, ale spíš se na tanec rád dívám, což souvisí s tím, co dělám. Ale ne, nejsem dobrý tanečník salsy.

Vždyť jste se objevil ve videoklipu k Madonnině hitu La Isla Bonita...

Jo, sedím tam na kapotě a pak se zakloním, zas až tak se nehýbu! (smích)

Tomáš Stejskal
tomas.stejskal@hn.cz

Češi se bojí intimity. A mladí filmaři to chtějí změnit

Nová generace tvůrců představí snímky o tématech, jež jsou v Česku stále tabu. Po pandemických omezeních začíná plnohodnotný ročník karlovarského filmového festivalu.

Pfemýšlí, jak by ten pocit popsal. Pak řekne: „Je to takové opatrné vzrušení.“ Umělecký ředitel Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary Karel Och témi slovy přibližuje náladu, která byla v přípravném štábu patrná několik dní před dnešním zahájením akce, již v uplynulých letech zrušil či omezil covid-19. Loni se sice uskutečnil poměrně plnohodnotný ročník koncem léta, ale teprve letos se Hotel Thermal a další známé festivalové lokality otevírají lidem bez roušek, bez omezení a hlavně v době, na kterou jsou návštěvníci po dekádách zvyklí, začátkem letních prázdnin.

„Ta opatrnost pramení z toho, že trauma, které jsme všichni prožili, stále ještě visí ve vzduchu,“ rozvíjí Och úvahu o rozpoložení nejen štábu, ale také filmařů i návštěvníků. Dodává však, že vzrušení je poměrně velké. Pro akce takových proporcí je zásadní kontinuita a už letos ve francouzském Cannes se projevilo, jak celý filmový průmysl ožívá, když se festivaly nemusi konat online či s omezenou kapacitou. „Byla to až taková sympatická hysterie,“ popisuje karlovarský umělecký šéf zjitřenou atmosféru na nejvýznamnějším světovém festivalu, který se konal letos v květnu.

Každý den odvahu

Slovo vzrušení ovšem nevystihuje jen nálady pořadatelů či účastníků. Nabízi se i při pohledu na tuzemské novinky ve festivalových soutěžích. A zdaleka nejde jen o fakt, že hned dva snímky mají v názvu slovo láska a že se dotýkají poměrně otevřeně sexuálních vztahů. Vzrušení pramení také z toho, že jejich autoři jsou spřízněni nejen tématy či estetikou, ale především spoluprací. Jako kdyby se tu formoval nějaký trend či přímo vlna, jak naznačuje i manifest nazvaný Nová česká intimita, který sepsal režisér velmi očekávaného debutu Hranice lásky, polský rodák a absolvent pražské FAMU Tomasz Wiński.

„Spíše než trend se formuje určitá komunita, což je pro vývoj kinematografie důležité,“ míní Karel Och. „V minulosti byl svět tvůrců roztržitější, dnes Olmo Omerzu dramaturguje film Tomasz Wińskiho, ten spolupracuje s Simonem Holým. Filmaři spolu mnohem více komunikují, což asi souvisí i s vývojem nejen filmového prostředí, ale také společnosti. A s internacionalizací umělců,“ odkazuje Och mimo jiné na slovinského filmaře, rovněž absolventa FAMU a držitele Českého lva, kterého Omerzu získal za režii snímku Všechno bude.

A Šimon Holý, jenž loni na festivalu v Karlových Varech zaujal svým stylizovaným debutem Zrcadla ve tmě, je zase autorem onoho druhého snímku s láskou v názvu. Nápad na jeho novinku A pak přišla láska vznikl přímo ve Varech po projekci debutu. A o necelý rok později už Holý soutěží na festivalu podruhé. Navíc skládal hudbu k Hranicím lásky a spolu s Tomaszem Wińským a Terezou Vejvodovou se pokoušeli jak teoreticky, tak prakticky proměnit tuzemskou kinematografii. Wiński žije a natáčí v Česku. A podobně jako už v tuzemsku etablovaný režisér Olmo Omerzu přináší do zdejšího prostředí potřebné nové

tóny a inspirace. Ale též odvahu mluvit o věcech přímo.

„Nedávno jsem narazil na Wińského stat, kde se obouává do nedostatku odvahy tuzemských filmařů. Jsem rád, že jeho ostrá kritika, která trochu připomíná texty francouzských novolných filmařů v té neobjasněnosti se do věci opřít, je podepřená vlastní tvorbou,“ poznamenává Och, podle něhož je režisérův debut Hranice lásky otevřeně vyprávějí o polygamních podobách vztahů pozoruhodný právě odvahou a přímocí zprávy. „Když filmař přijde s tímto tématem, je riziko, že bude vnímán povrchně a prvoplánově. Ale Wiński si to riziko ve svém poměrně sebevědomém debutu uvědomuje.“

Nepopsané teritorium

Scénář pojednávající o otevření partnerského vztahu dalším lidem –

~
Tuzemská kinematografie čeká na energii, která by zaujala v zahraničí tak jako kdysi nová vlna.

plný intimity i odvážných sexuálních scén – Wiński napsal s herečkou Hanou Wagnerovou. „Téma hranic upřímnosti a svobody ve vztazích nás oba fascinovalo a děšlo zároveň,“ říká režisér filmu, jehož protagonisté nezvyklou formou hledají odpovědi na zásadní otázky většiny vztahů: Na kolik můžeme být naprosto upřímní? Jsou témata, o kterých s partnerem nesmíme mluvit? Je vůbec možné naplnit v rámci jednoho vztahu všechny svoje potřeby a představy? Musíme si nutně něco odepřít?

Snímek Hranice lásky není jen filmovým experimentem pokoušejícím se posunout žánr takzvaných vztahovek. Wiński se cítí být součástí širší vlny zájmu o intimitu, pohled dovnitř, zkoumání potlačovaných emocí, jimž se věnují jak všichni dosud zmínění tvůrci, tak třeba další filmaři, jenž před pěti lety uspěl v hlavní sou-

Film jako manifest. „V Čechách se toho moc neděje, ale uvnitř Čechů se toho děje hodně,“ píše tuzemští filmaři v manifestu nazvaném Nová česká intimita. Do niter zdejších lidí se obrací ve snímku A pak přišla láska, Banger či Hranice lásky, jejichž premiéry promítne karlovarský festival. Foto: MFF Karlovy Vary

Nová generace tvůrců představí snímky o tématech, jež jsou v Česku stále tabu. Po pandemických omezeních začíná plnohodnotný ročník karlovarského filmového festivalu.

Přemýšlí, jak by ten pocit popsal. Pak řekne: „Je to takové opatrné vzrušení.“ Umělecký ředitel Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary Karel Och těmi slovy přibližuje náladu, která byla v přípravném štábu patrná několik dní před dnešním zahájením akce, již v uplynulých letech zrušil či omezil covid-19. Loni se sice uskutečnil poměrně plnohodnotný ročník koncem léta, ale teprve letos se Hotel Thermal a další známé festivalové lokality otevírají lidem bez roušek, bez omezení a hlavně v době, na kterou jsou návštěvníci po dekádě zvyklí, začátkem letních prázdnin.

„Ta opatrnost pramení z toho, že trauma, které jsme všichni prožili, stále ještě visí ve vzduchu,“ rozvíjí Och úvahu o rozpoložení nejen štábu, ale také filmařů i návštěvníků. Dodává však, že vzrušení je poměrně velké. Pro akce takových proporcí je zásadní kontinuita a už letos ve francouzském Cannes se projevilo, jak celý filmový průmysl ožívá, když se festivaly nemusí konat online či s omezenou kapacitou. „Byla to až taková sympatická hysterie,“ popisuje karlovarský umělecký šéf zjištěnou atmosféru na nejvýznamnějším světovém festivalu, který se konal letos v květnu.

Každý den odvahy

Slovo vzrušení ovšem nevystihuje jen nálady pořadatelů či účastníků. Nabízí se i při pohledu na tuzemské novinky ve festivalových soutěžích. A zdaleka nejde jen o fakt, že hned dva snímky mají v názvu slovo láska a že se dotýkají poměrně otevřeně sexuálních vztahů. Vzrušení pramení také z toho, že jejich autoři jsou spřízněni nejen tématy či estetikou, ale především spoluprací. Jako kdyby se tu formoval nějaký trend či přímo vlna, jak naznačuje i manifest nazvaný Nová česká intimita, který sepsal režisér velmi očekávaného debutu Hranice lásky, polský rodák a absolvent pražské FAMU Tomasz Wiński.

„Spíše než trend se formuje určitá komunita, což je pro vývoj kinematografie důležité,“ míní Karel Och. „V minulosti byl svět tvůrců roztržštěnější, dnes Olmo Omerzu dramaturguje film Tomazse Wińského, ten spolupracuje s Šimonem Holým. Filmaři spolu mnohem více komunikují, což asi souvisí i s vývojem nejen filmového prostředí, ale také společnosti. A s internacionalizací umělců,“ odkazuje Och mimo jiné na slovinského filmaře, rovněž absolventa FAMU a držitele Českého lva, kterého Omerzu získal za režii snímku Všechno bude.

A Šimon Holý, jenž loni na festivalu v Karlových Varech zaujal svým stylizovaným debutem Zrcadla ve tmě, je zase autorem onoho druhého snímku s láskou v názvu. Nápad na jeho novinku A pak přišla láska vznikl přímo ve Varech po projekci debutu. A o necelý rok později už Holý soutěží na festivalu podruhé. Navíc skládal hudbu k Hranicím lásky a spolu s Tomaszem Wińským a Terezou Vejvodovou se pokoušejí jak teoreticky, tak prakticky proměnit tuzemskou kinematografii. Wiński žije a natáčí v Česku. A podobně jako už v tuzemsku etablovaný režisér Olmo Omerzu přináší do zdejšího prostředí potřebné nové tóny a inspirace. Ale též odvahu mluvit o věcech přímo.

„Nedávno jsem narazil na Wińského stat, kde se obouvá do nedostatku odvahy tuzemských filmařů. Jsem rád, že jeho ostrá kritika, která trochu připomíná texty francouzských novovlnných filmařů v té nebojácnosti se do věci opřít, je podepřená vlastní tvorbou,“ poznamenává Och, podle něhož je režisérův debut Hranice lásky otevřeně vyprávějící o polygammích podobách vztahů pozoruhodný právě odvahou a přímočarostí zpracování. „Když filmař přijde s tímto tématem, je riziko, že bude vnímán povrchně a prvoplánově. Ale Wiński si to riziko ve svém poměrně sebevědomém debutu uvědomuje.“

Nepopsané teritorium

Scénář pojednávající o otevření partnerského vztahu dalším lidem – plný intimity i odvážných sexuálních scén – Wiński napsal s herečkou Hanou Wagnerovou. „Téma hranic upřímnosti a svobody ve vztazích nás oba fascinovalo a děsilo zároveň,“ říká režisér filmu, jehož protagonisté nezvyklou formou hledají odpovědi na zásadní otázky většiny vztahů: Nakolik můžeme být naprosto upřímní? Jsou témata, o kterých s partnerem nesmíme mluvit? Je vůbec možné naplnit v rámci jednoho vztahu všechny svoje potřeby a představy? Musíme si nutně něco odepřít?

Snímek Hranice lásky není jen filmovým experimentem pokoušejícím se posunout žánr takzvaných vztahovek. Wiński se cítí být součástí širší vlny zájmu o intimitu, pohled dovnitř, zkoumání potlačovaných emocí, jimž se věnují jak všichni dosud zmínění tvůrci, tak třeba další filmař, jenž před pěti lety uspěl v hlavní soutěži Karlových Varů snímkem Křížáček Václav Kadrnka. „Jejich tvorba je mi osobně nejbližší, protože se odvážně snaží nahlédnout do hlubin duše, nebojí se bolestivých osobních témat,“ dodává Wiński.

Toto zacílení je však víc než jen zájmem o nitro jednotlivce či jednotlivců. Za tvorbou Wińského nebo Holého stojí obecnější přesvědčení o nutnosti zpracovávat současná témata, jež v české kinematografii chybí. Manifest Nová česká intimita, který tvůrci zveřejňují právě v těchto dnech, hovoří mimo jiné o tom, že absence českých filmů na největších světových festivalech souvisí s neschopností čítit současné látky. A místo toho převládá snaha věnovat se minulosti či napodobovat evropské trendy.

„V Čechách se toho moc neděje, ale uvnitř Čechů se toho děje hodně,“ píše se v manifestu. „Potlačované emoce, vytěsněné, nepohodlné podvědomé obsahy, temná zákoutí našeho nitra. Tohle je nepopsané teritorium, terra incognita, kterou současná česká kinematografie programově ignoruje jako nepodstatné téma.“

Také Šimon Holý se ve snímku A pak přišla láska věnuje opomíjeným tématům, ať už jde o vztahy v pokročilejším věku či propadnutí ezoterice, což se ze zoufalství stává hrdince jeho filmu, šedesátileté studované psycholožce Kristýně. Režisér podotýká, že většina štábu měla nějaké zkušenosti s věštkyněmi, a navíc ho téma zajímá sociologicky, jako „produkt“, který v ateistickém Česku vznikl i kvůli absenci jiných duchovních hodnot. „Zoufalí lidé utrácí tisíce korun za pochybné produkty, aktivity nebo rady a to mě děsí,“ přiznává Holý.

Sám je tvůrcem, na jehož kariéře by šlo demonstrovat úskalí nejen tuzemského filmového průmyslu. Dlouho sháněl peníze na ambiciózní debut z prostředí kulturistiky, v němž chtěl zkoumat vazby svalnatců na pornoprůmysl a narušovat některé zažitá stereotypy. To téma se podle jeho slov ukázalo jako trochu výbušné pro radu Státního fondu kinematografie, který uděluje granty, mezitím tedy rozpracoval další dva projekty, ale také u nich financování vážlo, někdy podpora přišla, v další fázi ale už ne.

„Z určité frustrace tak vznikl debut Zrcadla ve tmě, na kolena, s pomocí skvělého štábu a jedinečné Aleny Dolákové. Režie je totiž taky sval, který se musí cvičit, a já nemůžu osm let netočit,“ říká Holý s odkazem na hlavní představitelku. A v podobných podmínkách se rodila i aktuální druhotina. Založená na improvizaci a čtyřstránkovém námětu. A také na hledání výsledného tvaru v postprodukci.

„První čtyři dny ve střihně jsem se schovával za vším, co mi přišlo do cesty. Měl jsem pocit, že ten film není můj. Materiál mi nepřipomínal nic, co jsem kdy dělal, a přišlo mi, že jsem ztratil rukopis,“ popisuje režisér krušné chvíle, během nichž ale našel klíč. „Film je přirozeným pokračovatelem toho, co mě zajímá – lidé, kteří čelí změnám, jichž se bojí,“ komentuje Holý svůj trochu guerillovým způsob práce v mezičase, kdy čeká na financování „větších“ filmů.

Titul / Title Češi se bojí intimity. A mladí filmaři to chtějí změnit
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Hospodářské noviny
Datum / Date 2022-07-01

Umělecký ředitel Och si ale cení právě této tvůrčí hbitosti, která dává příležitost filmařsky růst. „Šimon Holý je sám cinefil a čím dál lépe se mu daří transformovat to, co nakoukal, do vlastního filmařského úsilí,“ domnívá se.

Rap a drogy

Karlovarský festival také letos nabídne mnoho pozoruhodných zahraničních děl z předních festivalů, včetně řady snímků, které získaly ceny v Cannes. A přijedou oblíbení herci Benicio Del Toro či Geoffrey Rush. Ale přesto právě možnost sledovat, jak se rodí nové tváře tuzemského filmu, patří k těm momentům, jež mají specifický význam. Tuzemská kinematografie navzdory mezinárodním úspěchům především animovaných snímků čeká na hnutí či energii, která by zaujala v zahraničí. Tak jako kdysi nová vlna šedesátých let minulého století, na niž se ostatně někteří filmaři nastupující generace snaží navazovat. Například debutující režisér Adam Koloman Rybanský svou jemnou satiru o dnešních nebezpečích a podobách života na českém venkově *Kdyby radši hořelo* – odkazující mimo jiné na snímek *Hoří*, má panenko Miloše Formana – uvedl ve světové premiéře letos v zimě na festivalu Berlinale. Také snímek *Zkouška umění* režisérů Tomáše Bojara a Adély Kormrýz, který v Karlových Varech soutěží, námětem připomíná Formanovy hrátky ze snímku *Konkurz*. Tvůrci vychází ze záznamu talentových zkoušek na AVU, ale jejich portrét této instituce je mimo jiné odlehčenou výpovědí o jedné generaci.

„Zkouška umění nás nadchla tím, že na to, jak specifické, úzce a lokálně vymezené téma má, se nádherně otevírá,“ říká Och. „Je to pohled na jednu éru. Jsem zvědavý, jak zareaguje zahraničí. Tam by mohlo dojít k překvapení, jak může specifické národní téma díky talentu filmařů oslovit i mezinárodní publikum.“ Což, jak Och přiznává, je důležitý aspekt při výběru českých filmů do soutěží.

A pak je tu ještě jeden snímek, o němž se nejspíš bude mluvit. Režisér Adam Sedlák po debutu *Domestik*, jenž před čtyřmi lety ambiciózně spojoval silně stylizovanou uměleckou výpověď o vztazích s žánrem hororu, vykročil na nové teritorium. Novinka *Banger* s Adamem Mišíkem v hlavní roli láká na adrenalinovou jízdu plnou rapu a drog.

Podle Ocha má Sedlák „naprosto filmové vidění“. „Jeho film bez jakékoli zástěrky ukazuje, co se děje v noční Praze, alespoň pro určitou generaci. Ale zároveň obsahuje i nenásilný morální vzkaz. A víc už neprozradím,“ dodává umělecký ředitel festivalu, podle nějž půjde o další kontroverzní snímek. „Letošní festival má hned několik takových, o nichž se bude mluvit, což je dobře,“ míní Och, který předpokládá, že tyto filmy mohou vyvolat bohatší a komplexnější diskusi nad určitými společenskými tématy.

Tuzemská kinematografie čeká na energii, která by zaujala v zahraničí tak jako kdysi nová vlna.

Film jako manifest „V Čechách se toho moc neděje, ale uvnitř Čechů se toho děje hodně,“ píší tuzemští filmaři v manifestu nazvaném *Nová česká intimita*. Do niter zdejších lidí se obracejí ve snímcích *A pak přišla láska*, *Banger* či *Hranice lásky*, jejichž premiéry promítne karlovarský festival. Foto: MFF Karlovy Vary

■ Film a byznys

Proč firmy dávají miliony korun za partnerství festivalu

Michael Mareš
michael.mares@hn.cz

Byť je to běžné práce na celý rok, tým okolo brand manažerky Rohlíku měl jen sedm týdnů na to, aby připravil partnerství s filmovým festivalem v Karlových Varech. Online supermarket se na poslední chvíli zařadil po bok společnosti innogy a Vodafone mezi tři hlavní komerční partnery akce, když nahradil internetový obchod Mall.cz. Ten koupila polská skupina Allegro a podporu festivalu ukončila.

Organizátoři filmové přehlídky, která odstartovala v pátek, následně oslovili zakladatele Rohlíku Tomáše Čupru. Věděli o něm, že už od mládí na festival jezdí. „Když jsem se s ním prostřednictvím společného známého spojil a nabídl mu tuto variantu, souhlasil s tím, že i já bych to dávalo smysl,“ říká Kryštof Mucha, výkonný ředitel festivalu. Smlouva je zatím na rok, byť Mucha věří, že se letoškem startuje dlouholetá spolupráce.

Komerční partneři jsou pro festival zásadní, protože z větší části naplňují

rozpočet akce – ten se letos vyšplhal zhruba na 170 milionů korun. Z veřejných zdrojů do něj jde 30 milionů od ministerstva kultury a po osmi milionech od města Karlovy Vary a Karlovarského kraje. Mucha si jejich podpory váží, ale zároveň připomíná, že u festivalů v Cannes či Berlíně činí financování z veřejných zdrojů až 80 procent rozpočtu, zatímco ve Varech jde o necelou třetinu.

Být hlavním partnerem festivalu podle zdrojů HN vyjde ročně na částku mezi pěti až deseti miliony korun. Další jednotky milionů pak firmy dávají do aktivit spojených s partnerstvím. Například Vodafone postavil nedaleko Thermalu relaxační zónu a innogy o pár desítek metrů dál má na kolonádě místo, kde pro přichozí pořádá různé akce. Na propojení s návštěvníky vsadil i Rohlík, který svůj designový stan rozbil kousek od hotelu Thermal, epicentra festivalového dění. Nabízí v něm ochutnávky farmářských surovin a svých privátních značek, dětskou zónu nebo možnost vyzvednout si svůj objednaný nákup.

„Festival je nejvýznamnější českou akcí s přesahem do zahraničí. A lidé,

kteří na něj jezdí a milují ho, jsou i našimi zákazníky,“ říká Olin Novák, šéf českého Rohlíku. „Být jeden z partnerů je prestižní záležitost, protože jde o oslavu kultury s vysokým kreditem a důvěryhodností. Ukazujeme náš brand v dobrém okamžiku na dobrém místě,“ dodává Barbora Kožíšková, ředitelka Vodafone pro značku a komunikaci.

Zatímco Rohlík je nováčkem, mobilní operátor, který v Karlových Varech tradičně představuje své technologické novinky (letos to budou závody miniaut poháněných 5G sítí), patří mezi partnery už 15 let. Absolutním rekordmanem je v tomto směru energetická společnost in-

nogy: ta je s festivalem spojená už 26 let – dříve pod názvy Transgas a RWE – a podle informací HN nyní platí ze všech komerčních partnerů nejvíce, lehce přes 12 milionů korun.

Svou podporu zvýšila v roce 2018 poté, co karlovarský festival nečekaně opustil generální partner, polostátní gigant ČEZ. Byť se spekulovalo o politickém podtextu rozhodnutí, generální ředitel Daniel Beneš jako oficiální důvod vypovězení smlouvy označil úspěšná opatření kvůli neutěšené situaci na energetických trzích. ČEZ ročně přispíval částkou zhruba 20 milionů korun.

Vedení festivalu se tehdy rozhodlo pro novou strategii – nehledat nového generálního partnera, nýbrž rozšířit skupinu těch hlavních. „Tento systém je pro nás mnohem svobodnější, protože v případě, že se některý z partnerů rozhodne nepokračovat, je snáze nahraditelný,“ říká Mucha s tím, že nečekaný odchod největšího donátora měl i svá pozitiva. „Věřili jsme, že se tím otevře prostor pro nové partnery, kteří by v době, kdy byl generálním partnerem ČEZ, o podporu neuvažovali.“

Mezi partnery začíná výrazně přibývat start-upů a technologických firem, letos je mezi nimi vedle Rohlíku například Packeta (Zásilkovna) či logistická firma DoDo. Svou roli v tom hraje finanční skupina Rockaway Jakuba Havlanta, která loni vstoupila do filmového festivalu jako strategický investor a má v odvětví tzv. nové ekonomiky dobré kontakty.

„Oblast IT nebo e-commerce patří mezi segmenty, jimž se právě v této době daří, a tak asi není náhoda, že noví partneři přicházejí právě z těchto oblastí. Lidé, kteří vedou nebo vlastní tyto společnosti, představují mladší generaci, která má k festivalu často osobní vztah,“ podotýká Mucha s tím, že se snaží, aby každý z partnerů měl exkluzivitu v segmentu své hlavní podnikatelské činnosti.

Mezi partnery letošního ročníku jsou v různých úrovních spolupráce téměř tři desítky firem, včetně Mattoni, Allwyn, Orien či Accolade. Partnerství jim ve Varech přináší několik výhod: přednostní přístup ke vstupenkám na filmy, možnost využít inzertní plochy v centru města nebo tam uspořádat vlastní večírek.

Rozpočet akce se letos vyšplhal zhruba na 170 milionů korun. Více než dvě třetiny dávají firmy.

Rubrika: □ Film a byznys

Byť je to běžně práce na celý rok, tým okolo brand manažerky Rohlíku měl jen sedm týdnů na to, aby připravil partnerství s filmovým festivalem v Karlových Varech. Online supermarket se na poslední chvíli zařadil po bok společností innogy a Vodafone mezi tři hlavní komerční partnery akce, když nahradil internetový obchod Mall.cz. Ten koupila polská skupina Allegro a podporu festivalu ukončila.

Organizátoři filmové přehlídky, která odstartovala v pátek, následně oslovili zakladatele Rohlíku Tomáše Čupra. Věděli o něm, že už od mládí na festival jezdí. „Když jsem se s ním prostřednictvím společného známého spojil a nabídl mu tuto variantu, souhlasil s tím, že i jemu by to dávalo smysl,“ říká Kryštof Mucha, výkonný ředitel festivalu. Smlouva je zatím na rok, byť Mucha věří, že se letoškem startuje dlouholetá spolupráce.

Komerční partneři jsou pro festival zásadní, protože z větší části naplňují rozpočet akce – ten se letos vyšplhal zhruba na 170 milionů korun. Z veřejných zdrojů do něj jde 30 milionů od ministerstva kultury a po osmi milionech od města Karlovy Vary a Karlovarského kraje. Mucha si jejich podpory váží, ale zároveň připomíná, že u festivalů v Cannes či Berlíně činí financování z veřejných zdrojů až 80 procent rozpočtu, zatímco ve Varech jde o necelou třetinu.

Byť hlavním partnerem festivalu podle zdrojů HN vyjde ročně na částku mezi pěti až deseti miliony korun. Další jednotky milionů pak firmy dávají do aktivit spojených s partnerstvím. Například Vodafone postavil nedaleko Thermalu relaxační zónu a innogy o pár desítek metrů dál má na kolonádě místo, kde pro příchozí pořádá různé akce. Na propojení s návštěvníky vsadil i Rohlík, který svůj designový stan rozbil kousek od hotelu Thermal, epicentra festivalového dění. Nabízí v něm ochutnávky farmářských surovin a svých privátních značek, dětskou zónu nebo možnost vyzvednout si svůj objednaný nákup.

„Festival je nejvýznamnější českou akcí s přesahem do zahraničí. A lidé, kteří na něj jezdí a milují ho, jsou i našimi zákazníky,“ říká Olin Novák, šéf českého Rohlíku. „Byť jeden z partnerů je prestižní záležitost, protože jde o oslavu kultury s vysokým kreditem a důvěryhodností. Ukazujeme náš brand v dobrém okamžiku na dobrém místě,“ dodává Barbora Kožíšková, ředitelka Vodafone pro značku a komunikaci.

Zatímco Rohlík je nováčkem, mobilní operátor, který v Karlových Varech tradičně představuje své technologické novinky (letos to budou závody miniat poháněných 5G sítí), patří mezi partnery už 15 let. Absolutním rekordmanem je v tomto směru energetická společnost innogy: ta je s festivalem spojená už 26 let – dříve pod názvy Transgas a RWE – a podle informací HN nyní platí ze všech komerčních partnerů nejvíce, lehce přes 12 milionů korun.

Svou podporu zvýšila v roce 2018 poté, co karlovarský festival nečekaně opustil generální partner, polostátní gigant ČEZ. Byť se spekulovalo o politickém podtextu rozhodnutí, generální ředitel Daniel Beneš jako oficiální důvod vypovězení smlouvy označil úsporná opatření kvůli neutěšené situaci na energetických trzích. ČEZ ročně přispíval částkou zhruba 20 milionů korun.

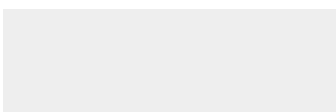
Vedení festivalu se tehdy rozhodlo pro novou strategii – nehledat nového generálního partnera, nýbrž rozšířit skupinu těch hlavních. „Tento systém je pro nás mnohem svobodnější, protože v případě, že se některý z partnerů rozhodne nepokračovat, je snáze nahraditelný,“ říká Mucha s tím, že nečekaný odchod největšího donátora měl i svá pozitivita. „Věřili jsme, že se tím otevře prostor pro nové partnery, kteří by v době, kdy byl generálním partnerem ČEZ, o podpoře neuvažovali.“

Mezi partnery začíná výrazně přibývat startupů a technologických firem, letos je mezi nimi vedle Rohlíku například Packeta (Zásilkovna) či logistická firma DoDo. Svou roli v tom hraje finanční skupina Rockaway

Jakuba Havlanta, která loni vstoupila do filmového festivalu jako strategický investor a má v odvětví tzv. nové ekonomiky dobré kontakty. „Oblast IT nebo e-commerce patří mezi segmenty, jimž se právě v této době daří, a tak asi není náhoda, že noví partneři přicházejí právě z těchto oblastí. Lidé, kteří vedou nebo vlastní tyto společnosti, představují mladší generaci, která má k festivalu často osobní vztah,“ podotýká Mucha s tím, že se snaží, aby každý z partnerů měl exkluzivitu v segmentu své hlavní podnikatelské činnosti.

Mezi partnery letošního ročníku jsou v různých úrovních spolupráce téměř tři desítky firem, včetně Mattoni, Allwyn, Orlen či Accolade. Partnerství jim ve Varech přináší několik výhod: přednostní přístup ke vstupenkám na filmy, možnost využít inzertní plochy v centru města nebo tam uspořádat vlastní večírek.

Rozpočet akce se letos vyšplhal zhruba na 170 milionů korun. Více než dvě třetiny dávají firmy.

Kinobox.cz Hledáte filmy, seriály, osobnosti...
Databáze | Preméry | Články | Vídeje | Zebřičky | TV program
Filmy | Seriály | Hry | Recenze | Téma | Noviny | Růžový | Preméry a tisky | Festivaly a ceny | DVD

Jeden z nejcharismatictějších herců si Vary lehkou podmanil. Osobně i jako bojovník proti drogovým kartelům

Uznaný americký herec portorikánského původu je známý především zápornými či nejednoznačnými rolemi, k čemuž ho předurují jeho ostře řezané rysy a úzká vypočítavá oči. Benicio Del Toro ale v Karlových Varech ukázal svou lidskou stránku a při uváženém ohodnocení let starého snímku, za který získal Oscara, oplývá úsměvy a optimismem.

Benicio Del Toro možná neznáte jménem, ale jeho výrazná tvář vám určitě povědomá bude. Vyněbovaný předpadesátiletý herec a držitel ceny Akademie za thriller *Traffic*... navštívil právě předtím festival do Karlových Varů ve čtvrtek odpoledne a jeho nenapodobitelné charisma návštěvníky uhranulo i pod červenou kšiltovkou a dřívější. Má totiž charisma. Které zraje z filmů jako *Chovyš*, *Neobčasně*, *Silenci* a *Insas* i *Las Vegas*, *Výhled*, *Star Wars: Padmé* i *Ježíš* nebo *Sicario: Návraty* *vrab*.

Na podiu Velkého sálu v hotelu Thermal Del Toro stánu v pátek po třinácté hodině a krátko porozpráví o prvním z dvojice filmů, který přijel uvést a jehož projekce následovala. *Traffic*... naváděná gangli je hravě obsazené a kompletní vyznění drogové problematiky. Která sužuje Spojené státy i sousední Mexiko po desítky let. A která se dopředu vstěh, od hrabových meckých policií a drogových papalostí přes zraněné teenagery až po vrcholné politické činitele. Vedle Del Tora ve filmu září také *Michael Douglas*, *Catherine Zeta-Jones*, *Don Cheadle* či *Dennis Quaid*.

Původem portorikánský herec divákům a diváčkám v sále přiblíží svůj speciální vztah s režisérem snímku *Stevenem Soderberghem*, jenž ho prý před natáčením zaskočil otázkou, jak by měl podle něj správný režisér fungovat. „Je to o vzájemném partnerství a důvěře“, shrnul herec své povídaní, během něhož přivítal výrobu filmu k nekonečnému řetězci problémů. Rozhodl podle něj musí být schopen o všem rozhodovat a fungovat jako „mlodýž bůh“. A současně také naslouchat poznáním jeho kolegů. Tak se prý osvědčil zrodila scéna, kdy Del Toro charakter, mecký detektiv Javier Rodriguez, zastihne své americké kolegy na tajné schůzce do veřejného bazénu. Tu podle svých slov navštívil sám herec poté, co nesouhlasil s původní verzí ve scénáři, která zahrmovala schůzku v uzavřeném pokoji.

Traffic... naváděná gangli | *film* *2005* *USA* *film*
V *Trafficu* je Javier Rodriguez jedním z mnoha akterů, jejichž linie jsou důmyslně propojené a tvoří hustý filmový příběh, který funguje jako detektivka či gangsterka i jako takřka dokumentární příběh drogovým podsvětím a jeho dopadem na společnost. Soderbergh pro lepší přehlednost rozděluje jednotlivé prostředí barevnými filtry a stojí za dres často užíváním zabarvením filmového Mexika do svých obrázků. Významné stylistické prostředky a přítomnost světoznámých hereckých tváří sice tvoří typický hollywoodský velikostní, ovšem pozorný režisér, který sám sobě posloužil jako kameraman, navazuje na tradici francouzského cinema vérité a z filmu čpí neobčasně i nevzdorily přehledovému obrazu. *Traffic* získal pět oscarových nominací a ve třech kategoriích zvítězil – kromě Del Tora si zlatou sošku odnesl také Soderbergh za inovativní režii a *Stephen* *Gaouan* za adaptovaný scénář.

Del Toro se v rámci přípravy na roli scházel s mexickým policiistou a dozvěděl se například, že tenkrát stávková akce si musí samy vypustit pouta. Tento poznatek se do finálního sestihu filmu rovněž dostal a Javier si posteskne, že přišel s kolegou o pouta, když jejich zajatce převzeme garda generála Salazara (*Clayton* *Kopp*). *Traffic* si zachovává silné vazby na realitu, a to i z politického hlediska. Boj proti drogovým kartelům a distribuci drog je vyšetřován ve vší frustující nahotě. Dozvíme se, že desítky lidí mají k dispozici neporovnatelně větší rozpočet nežli neoficiální vládní organizace, v jejímž čele stojí charasier Michael Douglas.

Herec během diskuze odpověděl na dotaz z publika, jak se podle něj drogová válka na americko-mexických hranicích vyvíjí. *Traffic* ostatně není jediný film s podobnou tematikou, který Del Toro natočil – o patnácti let později ztvárnil pomstychtivého zloděka v termín kriminálce *Sicario: Návraty* *vrab*, kde jde jeho charakter rovněž po krku drogovému bossovi. V odpovědi nebyl Benicio optimistický a poznamenal, že toto válčení nekonečně přetrvává svobodu hrozbu.

Rádší prý natočil dva filmy za přiblížení sam otevírá v tomto horizontu se vždy snaží soustředit vyprávění na práci a neholdovat alkoholu ani jiným posilujícím či tlumícím drogám, čímž připomíná svou postavu z *Trafficu*. To, že často hraje nebezpečné a nevyzpytatelné muže, slyžíme kromě jeho očí a charakteru také motoušnou postavou, díky níž je nepřehlédnutelný.

• Benicio Del Toro na červeném kobereci a při uvedení filmu *Traffic*... naváděná gangli. Pusťte si celý záznam z uvedu na <https://www.kinobox.cz/film/trafic-2005-10096849> nebo <https://www.youtube.com/watch?v=ebencadabao>
— KVFETV (@KVFETV) 3. čer. 2022

Jeho znalost kinematografie navíc není omezená pouze na hollywoodské či hispánské snímky, které natočil. Umělecký festival festivalu *Karlových Varů*, jenž Del Toro na podiu přivítal, publiku sdělil, že jej starý herec šokoval svou znalostí české kinematografie a filmů jako *Matěje* *Ladavny*, *Dobrá noc* či *Svatopluka* *Čadce*. Prozkoumání české kultury prý máje, neboť má poměrně řídké.

Elegetické zvláštnosti i z prostředí komunistického diktátu jednoho z diváků, který chtěl znát jeho posty k válce na Ukrajině a zejména ho, v čem herec vidí její příčiny. Del Toro polívil obyvatele, kteří musí zažít hrůzy války, a zdůraznil, že násilný konflikt by měl být vždy až tím posledním řešením. Od mnoha svých filmových postav se tím zjevně distancoval, což platí pro celé jeho kiné a přátelské vystupování, na které se bude vzpomínat jen a pouze v dobrém.

V sobotu po polední pak Benicio Del Toro uvedl jeden snímek, kulturní kriminálku *Obvinit* *podle*, která jej roku 1995 nakopala k mezinárodní slávě.

Kinobox: Král rokemrohu Elvis čerpal z černoské kultury a měl nebezpečné smyslné pohyby páne
Nový životopis o zpěváku Elvisovi Presleym má 160 minut, ale trvat by mohl klidně i déle. Je to film o rychlém vzestupu a pomalém pádu. Formálně je mnohem nápaditější než nedávná úspěšná, ale nudná *Bohemian Rhapsody*.

Benicio Del Toro | Foto: Lionsgate

Uznávaný americký herec portorikánského původu je známý především zápornými či nejednoznačnými rolemi, k čemuž ho předurčují jeho ostře řezané rysy a úzké vypočítavé oči. Benicio Del Toro ale v Karlových Varech ukázal svou lidskou stránku a při uvádění dvaadvacet let starého snímku, za který obdržel Oscara, oplýval úsměvy a optimismem.

Benicia Del Tora možná neznáte jménem, ale jeho výrazná tvář vám určitě povědomá bude. Vyhledávaný pětapadesátiletý herec a držitel ceny Akademie za thriller Traffic – Nadvláda gangů přijel na filmový festival do Karlových Varů ve čtvrtek odpoledne a jeho nenapodobitelné charisma návštěvníky uhranulo i pod červenou kšiltovkou a džískou. Má totiž charisma, které známe z filmů jako Obvyklí podezřelí, Strach a hnus v Las Vegas, Vlkodlak, Star Wars: Poslední z Jediů nebo Sicario: Nájemný vrah.

Na pódiu Velkého sálu v hotelu Thermal Del Toro stanul v pátek po třinácté hodině a krátce porozprávěl o prvním z dvojice filmů, který přijel uvést a jehož projekce následovala. Traffic – Nadvláda gangů je hvězdně obsazené a komplexní vyobrazení drogové problematiky, která sužuje Spojené státy i sousední Mexiko po desítky let. A která se dotýká všech, od řadových mexických policistů a drogových papalášů přes zranitelné teenagery až po vrcholné politické činitele. Vedle Del Tora ve filmu září také Michael Douglas, Catherine Zeta-Jones, Don Cheadle či Dennis Quaid.

Původem portorikánský herec divákům a divačkám v sále přiblížil svůj speciální vztah s režisérem snímku Stevenem Soderberghem, jenž ho prý před natáčením zaskočil otázkou, jak by měl podle něj správný režisér fungovat. „Je to o vzájemném partnerství a důvěře,“ shrnul herec své povídání, během něhož přirovnal výrobu filmů k nekonečnému řetězci problémů. Režisér podle něj musí být schopný o všem rozhodovat a fungovat jako „milosrdný bůh“. A současně také naslouchat poznatkům jeho kolegů. Tak se prý ostatně zrodila scéna, kdy Del Torův charakter, mexický detektiv Javier Rodriguez, zatáhne své americké kolegy na tajnou schůzku do veřejného bazénu. Tu podle svých slov navrhl sám herec poté, co nesouhlasil s původní verzí ve scénáři, která zahrnovala schůzku v uzavřeném pokoji.

Traffic – Nadvláda gangů | Foto: 2001 USA Films

V Trafficu je Javier Rodriguez jedním z mnoha aktérů, jejichž linie jsou důmyslně propojené a tvoří hutný fiktivní příběh, který pohlcuje jako detektivka či gangsterka i jako takřka dokumentární průlet drogovým podsvětím a jeho dopadem na společnost. Soderbergh pro lepší přehlednost rozlišuje jednotlivá prostředí barevnými filtry a stojí za dnes často užívaným zabarvováním filmového Mexika do sytě oranžové. Výrazné stylistické prostředky a přítomnost světově známých hereckých tváří sice tvoří typický hollywoodský velkoilm, ovšem pozorný režisér, který sám sobě posloužil i jako kameraman, navazuje na tradice francouzského cinema verité a z filmu čpí naturalismus i navzdory přeexponovanému obrazu. Traffic sklídl pět oscarových nominací a ve třech kategoriích zvítězil – kromě Del Tora si zlatou sošku odnesl také Soderbergh za inovativní režii a Stephen Gaghan za adaptovaný scénář. Del Toro se v rámci přípravy na roli scházel s mexickým policistou a dozvěděl se například, že tamní strážci zákona si musí sami kupovat pouta. Tento poznatek se do finálního sestřihu filmu rovněž dostal a Javier si posteskně, že přišli s kolegou o pouta, když jejich zajatce převezme garda generála Salazara (Tomas Milian). Traffic si zachovává silné vazby na realitu, a to i z politického hlediska. Boj proti drogovým kartelům a distribuci drog je vykreslený ve větší frustrující nahotě. Dozvíme se, že dealeři mají k dispozici neporovnatelně větší rozpočet

nežli nedůsledná vládní organizace, v jejímž čele stojí charakter Michaela Douglase.

Herec během diskuze odpověděl na dotaz z publika, jak se podle něj drogová válka na americko-mexických hranicích vyvíjí. Traffic ostatně není jediný film s podobnou tematikou, který Del Toro natočil – o patnáct let později ztvárnil pomstyctivého žoldáka v temné kriminálce Sicario: Nájemný vrah, kde jde jeho charakter rovněž po krku drogovému bossovi. V odpovědi nebyl Benicio optimistický a potvrdil, že toto válčení nekončí a představuje trvalou hrozbu.

Ročně prý natočí dva filmy za přibližně osm týdnů a v tomto horizontu se vždy snaží soustředit výhradně na práci a neholdovat alkoholu ani jiným posilujícím či tlumícím drogám, čímž připomíná svou postavu z Trafficu. To, že často hraje nebezpečné a nevypočítatelné muže, stvrzuje kromě jeho očí a charismatu také mohutná postava, díky níž je nepřehlédnutelný.

Benicio Del Toro na červeném koberci a při uvedení filmu Traffic – nadvláda gangů. Pusťte si celý záznam z úvodu na <https://t.co/GAFVdZmSki>: <https://t.co/egB4VhgkeY> #benicideltoro pic.twitter.com/5u9KuvkjSr

– KVIFF.TV (@KVIFFTV) July 8, 2022

Jeho znalost kinematografie navíc není omezená pouze na hollywoodské či hispánské snímky, které natáčí. Umělecký ředitel festivalu Karel Och, jenž Del Tora na pódiu přivítal, publiku sdělil, že jej slavný herec šokoval svou znalostí české kinematografie a filmů jako Marketa Lazarová, Daleká cesta či Spalovač mrtvol. Poznávání cizích kultur prý miluje, neboť mu pomáhají růst.

Elegantně zvládl vybruslit i z poněkud komplikovaného dotazu jednoho z diváků, který chtěl znát jeho postoj k válce na Ukrajině a zajímalo ho, v čem herec vidí její příčiny. Del Toro politoval obyvatele, kteří musí zažívat hrůzy války, a zdůraznil, že násilný konflikt by měl být vždy až tím posledním řešením. Od mnoha svých filmových postav se tím zřetelně distancoval, což platí pro celé jeho klidné a přátelské vystupování, na které se bude vzpomínat jen a pouze v dobrém.

V sobotu po poledni pak Benicio Del Toro uvedl ještě jeden snímek, kultovní kriminálku Obvyklí podezřelí, která jej roku 1995 nakopla k mezinárodní slávě.

Kinobox: Král rokenrolu Elvis čerpal z černošské kultury a měl nebezpečně smyslné pohyby pánve

Nový životopis o zpěváku Elvisovi Presleym má 160 minut, ale trvat by mohl klidně i déle. Je to film o rychlém vzestupu a pomalém pádu. Formálně je mnohem nápaditější než nedávná úspěšná, ale nudná Bohemian Rhapsody.

Titul / Title Kapitán Barbossa ohromil Vary svou osobností a uvedl vynikající film

Země / Country Česká republika / Czech Republic

Médium / Medium Kinobox.cz

Datum / Date 2022-07-09

[Databáze](#) | [Premiéry](#) | [Články](#) | [Video](#) | [Žebříčky](#) | [TV program](#)

[Filmy](#) | [Seriály](#) | [Hry](#) | [Recenze](#) | [Téma](#) | [Revue](#) | [Rozhovory](#) | [Premiéry a tržby](#) | [Festivály a ceny](#) | [DVD](#)

Festivály a ceny: [natěsně](#) | [nejčtenější](#) | [nejoblíbenější](#) 8.7.2022, 21:00

Kapitán Barbossa ohromil Vary svou osobností a uvedl vynikající film

Geoffrey Rush | Foto: Wikimedia Commons / Jan Hájek

Australský herec známý díky sérii Piráti z Karibiku si pobyt v Karlových Varech evidentně užívá a dobrou násladu přenáší také na návštěvníky, kteří mohli ve čtvrtek večer zhlédnout jeho oscarový výkon v životopisné klasice, již osobně uvedl.

Jednou ze tří zahraničních hvězd, které letošní ročník festivalu navštívily, je australský herec [Geoffrey Rush](#). Tomu už ve středu diváci a divačky ve Velkém sálu hotelu Thermal zazpívali k narozeninám a den nato vystoupil představitel kapitána Barbossy na pódiu znovu, aby sám uvedl jeden ze svých nejznámějších filmů, životopisné drama [Záře](#) z roku 1996.

Záře vznikala jako nezávislý projekt několik let a šlo o nejspěšnější australský snímek všech dob. Mimo jiné získala sedm nominací na Oscara, z nichž jedna byla proměněna – zlatou sošku za mužský herecký výkon v hlavní roli obdržel právě Rush, jenž si odnesl i Zlatý glóbus a řadu dalších cen. Historický mlínik zmínil sám herec, jenž v úvodním projevu stručně zmapoval dějiny australské kinematografie. Přitomně poučil, že vrcholu dosáhla roku 1911, kdy v zemi endemů vzniklo přes padesát celovečerních filmů, a po dekadách stagnace se znovu probudila v sedmdesátých letech zásluhou režisérů jako [Peter Weir](#).

Rush zavzpomínal, že právě na počátku sedmdesátých let zahájí svou divadelní kariéru a že Záře, jejíž scénář považoval za perfektní, mu přinesla jeho první velkou filmovou roli. Ztvárňuje zde genialního pianistu Davida Helfgotta, jehož talent v mládí přiblížil konzervativní a autoritářský otec ([Armin Mueller-Stahl](#)). Snímek se ve flashbacích vrací do Davidova dětství a danou úlohu postupně ztvárňují tři herci, tudíž Rush ve 105 minut trvajícím filmu tolik času nestráví. Přesto je jeho výkon nezapomenutelný a jako drmolici, nesouvisle hovořící a rozesmáý protagonistu, jenž během svého vrcholného vystoupení prodělal mozkovou mrtvici, si o Oscara říká každou sekundou.

Záře je i 26 let po premiéře příkladným životopisným snímek, který nepotřebuje dvouaž hodinovou stopáž, aby barevně vykreslil důležité charaktery a život vášnivého hudebníka přetvářel v hořkostadkou odyseu umělce, jehož jeho dílo přerostlo a připravilo o zdravý rozum. Jádrem plynuého vyprávění navíc zůstává pozoruhodný vztah otce se synem a německý herec Mueller-Stahl, jenž rovněž obdržel oscarovou nominaci, představuje skoro až tragického záporáka, jehož nenávidíme i respektujeme zároveň.

Jde o kariéru vrchol režiséra ugandského původu [Scotta Hickse](#), jenž zde přichází s pěknými kompozičními střihy a tempo uzpůsobuje stále rozpolcenější nátuře protagonisty. Pro Geoffreyho Ruseho pak tento triumf znamenal krok k velkým mezinárodním produkcím jako [Bílínici](#), [Zamílovaný Shakespeare](#), [Mnichov](#) či [Kralova řeč](#). Posledně jmenovaný snímek byl letos ve Varech rovněž uvedený v rámci počty Rushovi společně s dalším historickým dramatem [Quill](#) – [První mistři ze Seals](#). Za oba tyto filmy i za Zamílovaného Shakespeara obdržel herec, jenž byl roku 2011 zvolený Australanem roku, další oscarové nominace.

Titul / Title Kapitán Barbossa ohromil Vary svou osobností a uvedl vynikající film

Země / Country Česká republika / Czech Republic

Médium / Medium Kinobox.cz

Datum / Date 2022-07-09

Geoffrey Rush | Foto: Walt Disney Studios Motion Pictures

Australský herec známý díky sérii Piráti z Karibiku si pobyt v Karlových Varech evidentně užívá a dobrou náladu přenáší také na návštěvníky, kteří mohli ve čtvrtek večer zhlédnout jeho oscarový výkon v životopisné klasice, již osobně uvedl.

Jednou ze tří zahraničních hvězd, které letošní ročník festivalu navštívili, je australský herec Geoffrey Rush. Tomu už ve středu diváci a divačky ve Velkém sálu hotelu Thermal zazpívali k narozeninám a den nato vystoupil představitel kapitána Barbossy na pódium znovu, aby sám uvedl jeden ze svých nejznámějších filmů, životopisné drama Záře z roku 1996.

Záře vznikala jako nezávislý projekt několik let a šlo o neúspěšnější australský snímek všech dob. Mimo jiné získala sedm nominací na Oscara, z nichž jedna byla proměněna – zlatou sošku za mužský herecký výkon v hlavní roli obdržel právě Rush, jenž si odnesl i Zlatý glóbus a řadu dalších cen. Historický milník zmínil sám herec, jenž v úvodním projevu stručně zmapoval dějiny australské kinematografie. Přítomné poučil, že vrcholu dosáhla roku 1911, kdy v zemi endemitů vzniklo přes padesát celovečerních filmů, a po dekadách stagnace se znovu probudila v sedmdesátých letech zásluhou režisérů jako Peter Weir.

 Geoffrey Rush na uvedení filmu Záře.

Celý úvod už za chvíli pro vás na <https://t.co/GAFvDZmSkI> #kviffTV #geoffreyrush pic.twitter.com/OUciuywouJ

– KVIFF.TV (@KVIFFTV) July 7, 2022

Rush zavzpomínal, že právě na počátku sedmdesátých let zahájil svou divadelní kariéru a že Záře, jejíž scénář považoval za perfektní, mu přinesla jeho první velkou filmovou roli. Ztvárňuje zde geniálního pianistu Davida Helfgotta, jehož talent v mládí přibrzdil konzervativní a autoritářský otec (Armin Mueller-Stahl). Snímek se ve flashbacích vrací do Davidova dětství a danou úlohu postupně ztvárňují tři herci, tudíž Rush ve 105 minut trvajícím filmu tolik času nestráví. Přesto je jeho výkon nezapomenutelný a jako drmolící, nesouvisle hovořící a rozesmátý protagonista, jenž během svého vrcholného vystoupení prodělal mozkovou mrtvici, si o Oscara říká každou sekundou.

Záře je i 26 let po premiéře příkladným životopisným snímkem, který nepotřebuje dvouapůlhodinovou stopáž, aby barevně vykreslil důležité charaktery a život vášnivého hudebníka přetavil v hořkosladkou odyseu umělce, jehož jeho dílo přerostlo a připravilo o zdravý rozum. Já-drem plynulého vyprávění navíc zůstává pozoruhodný vztah otce se synem a německý herec Mueller-Stahl, jenž rovněž obdržel oscarovou nominaci, představuje skoro až tragického záporáka, jehož nenávidíme i respektujeme zároveň.

Jde o kariérní vrchol režiséra ugandského původu Scotta Hickse, jenž zde přichází s pěknými kompozičními střihy a tempo uzpůsobuje stále rozpolcenější nátuře protagonisty. Pro Geoffreyho Rushe pak tento triumf znamenal krok k velkým mezinárodním produkcím jako Bídníci, Zamilovaný Shakespeare, Mnichov či Králova řeč. Posledně jmenovaný snímek byl letos ve Varech rovněž uvedený v rámci pocty Rushovi společně s dalším historickým dramatem Quills – Perem markýze de Sade. Za oba tyto filmy i za Zamilovaného Shakespeara obdržel herec, jenž byl roku 2011 zvolený Australanem roku, další oscarové nominace.

Záře | Foto: Ronin Films

Nejvíce si ale Geoffreyho Rushe spojujeme s rolí šarmantního a ctižádostivého kapitána Barbossy, jehož ztvárnil hned v pěti dílech miliardové série Piráti z Karibiku. V ní stanul po boku hvězdného Johnnyho Deppa, ovšem už ve středečním rozhovoru pro Novinky.cz popřel, že by za jeho příjezdem na festival stálo Deppovo doporučení – představitel Jacka Sparrowa totiž do Varů zavítal minulý rok. Rush prozradil, že lázeňské město navštívil už roku 2017 v době, kdy probíhaly přípravy na

festival, a jeho asistentka mu tehdy pověděla: „To je příprava na festival, který je skvělý. Jednou sem na něj musíš přijet. A já jí říkal: „Už jsem byl pozvaný, takže to by bylo skvělé.““

Letos naštěstí vše klaplo a v sobotu převezme čerstvě jednasedmdesátiletý herec Křišťálový glóbus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii. A už nyní se na něj vzpomíná jako na vstřícného a milého člověka se skvělým smyslem pro humor, jenž rozdává moře úsměvů a vysekl hlubokou poklonu naší skvělé tlumočnici Heleně Koutné.

Kinobox: Král rokenrolu Elvis čerpal z černošské kultury a měl nebezpečně smyslné pohyby pánve

Nový životopis o zpěváku Elvisovi Presleym má 160 minut, ale trvat by mohl klidně i déle. Je to film o rychlém vzestupu a pomalém pádu. Formálně je mnohem nápaditější než nedávná úspěšná, ale nudná Bohemian Rhapsody.

Autor: Autor: || Autor: | Jakub "lamps" Vopelka || Autor: | Jakub "lamps" Vopelka | Diskuse | 9 obrázků v galerii || Jakub "lamps" Vopelka || team at kinobox.cz

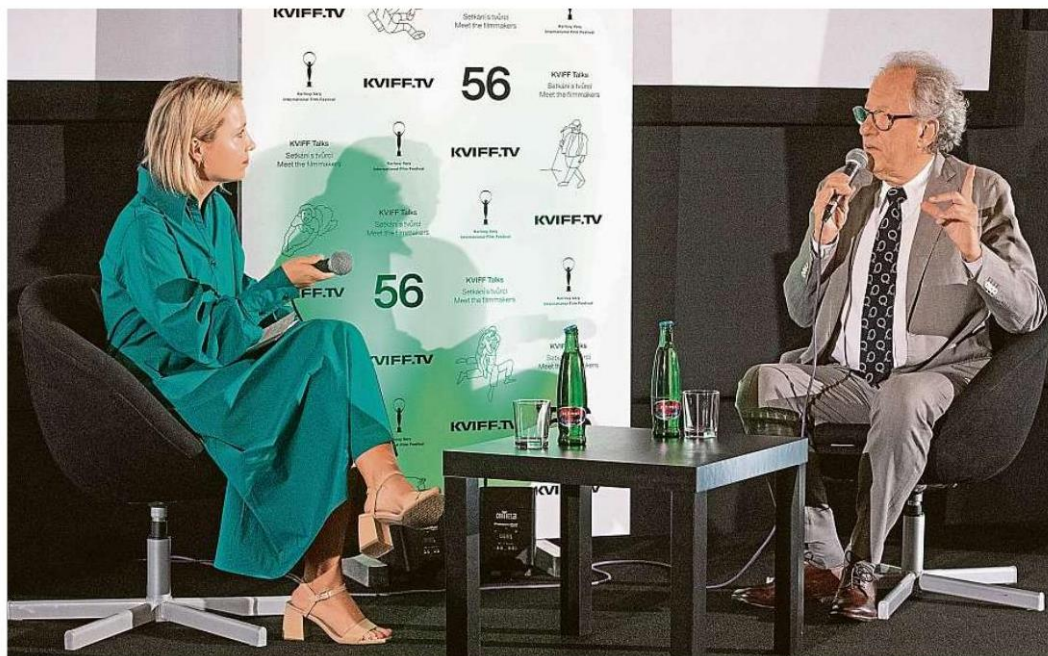
„Chci být Bolek Polívka“

Letošní držitel ceny karlovarského festivalu za přínos světové kinematografii **Geoffrey Rush** včera debatoval s diváky o svých filmových rolích. Vzpomínal na natáčení na Barrandově, na Johnnyho Deppa a také na to, jak jej kdysi v Paříži nadchl klaunský výkon Boleslava Polívky.

MARCEL KABÁT

Kočovní společnost kejklířů a herců byla tím, kdo Geoffreyho Rushe poprvé nadchl pro divadlo. Sledoval je jako dítě a byl nadšený. „To bylo tak dva roky předtím, než skončili. Převládala je televize.“ povzděchl si na debatě KVIFF Talk, kterou s ním na festivalu v Karlových Varech vedla polská publicistka Marta Balaga z magazínu Variety.

Australský herec pak vzpomínal na své slavné filmové role. Průlomová byla ta ve snímku *Záře* (1996), která mu přinesla Oscara. Ve snímku hraje geniálního klaviristu Davida Helfgotta, jehož úsilí o dokonalost skončilo nervovým zhroucením. Sám Geoffrey Rush se tehdy potýkal s dozvuky vlastního zhroucení, které utrpěl v roce 1992. „Asi jsem prostě vyhořel. Jednoho večera na jevišti jsem se propadl do jakéhosi mimotělního zážitku, mnoho lidí mi pak popisovalo, že zažili něco podobného. Ataka paniky, pocit, že dostáváte infarkt.“ vzpomínal Rush na nepříjemnou zkušenost.

Těžké i zábavné momenty ve své kariéře komentoval Geoffrey Rush v debatě, kterou s ním vedla publicistka Marta Balaga

FOTO MAFRA - JAKUB STADLER

Jině jeho vzpomínky byly radostnější, například když mluvil o svém několikanásobném natáčení na Barrandově, kde vznikala mj. muzikál *Bidnáci* (1998).

Velký ohlas měla poklona, kterou Geoffrey Rush vysekl Bolku Polívkovi, když odpovídal na dotaz z publika týkající se českých herců. „Když jsem studoval v Paříži, viděl jsem tam Boleslava Polívku. Byl tam s úžasným souborem divadelních klaunů pod vedením Ctibora Turby, hráli *Klaunéřii*.“ vzpomínal Geoffrey Rush, který ve Francii v polovině 70. let

absolvoval studium na L'École Internationale de Théâtre Jacques Lecoq. „Vyšli z klasických postupů a nesmírně vynalézavě a surreálně s nimi pracovali, a to v tom, myslím, ani nehrály roli žádné houbičky.“ žertoval Rush. „Chci být on!“ vyjádřil svůj obdiv k Polívkovi.

Uznání pro Johnnyho Deppa

Bolek Polívka shodou okolností také obdržel při závěrečném večeru festivalu čestnou cenu. „Až do minulého týdne jsem nevěděl, že tu také bude.“ řekl Geoffrey

Rush. „To udělalo z tohoto týdne spolu s mými narozeninami a se vším dalším něco opravdu mimořádného.“

Se zjevnou chutí se Rush rozpovídal i o své roli kapitána Barbossy v *Pirátech z Karibiku*. Dalším, komu vyjádřil obdiv, byl jeho spoluhráč z této filmové série Johnny Depp. „Nechci se vyjadřovat k jeho soudnímu procesu, ale bylo to bolestné, protože co já o něm vím, tak je velmi přívětivý, laskavý, zábavný, plachý, duchaplný, surrealistický chlapík.“ uvedl Rush. „Když sleduji jeho karié-

ru, myslím, že tu od Marlonu Branda nemáme takového herce který by s každou rolí posouval své hranice.“

Geoffrey Rush také přiblížil film, který právě natáčí. V režii Orena Movermana hraje stárnoucího slavného komika Groucha Marxe. „Groucho je v té době pořádně zábavný a pohotový, ale mě také třeba příšerné vztahy se svými manželkami a dětmi. Byl to talentovaný génius, výjimečný komik, ale přišla demence, včítky Beru to jako tragikomedii o smrtelnosti.“

Titul / Title „Chci být Bolek Polívka“

Země / Country Česká republika / Czech Republic

Médium / Medium Lidové noviny

Datum / Date 2022-07-08

Letošní držitel ceny karlovarského festivalu za přínos světové kinematografii Geoffrey Rush včera debatoval s diváky o svých filmových rolích. Vzpomínal na natáčení na Barrandově, na Johnnyho Deppa a také na to, jak jej kdysi v Paříži nadchl klaunský výkon Boleslava Polívky.

Kočovní společnost kejklířů a herců byla tím, kdo Geoffreyho Rushe poprvé nadchl pro divadlo. Sledoval je jako dítě a byl nadšený. „To bylo tak dva roky předtím, než skončili. Převládala je televize,“ povzdechl si na debatě KVIFF Talk, kterou s ním na festivalu v Karlových Varech vedla polská publicistka Marta Balaga z magazínu Variety.

Australský herec pak vzpomínal na své slavné filmové role. Průlomová byla ta ve snímku Záře (1996), která mu přinesla Oscara. Ve snímku hraje geniálního klaviristu Davida Helfgotta, jehož úsilí o dokonalost skončilo nervovým zhroucením. Sám Geoffrey Rush se tehdy potýkal s dozvuky vlastního zhroucení, které utrpěl v roce 1992. „Asi jsem prostě vyhořel. Jednoho večera na jevišti jsem se propadl do jakéhosi mimotělního zážitku, mnoho lidí mi pak popisovalo, že zažili něco podobného. Ataka paniky, pocit, že dostáváte infarkt,“ vzpomínal Rush na nepříjemnou zkušenost.

Jiné jeho vzpomínky byly radostnější, například když mluvil o svém několikanásobném natáčení na Barrandově, kde vznikal mj. muzikál Bídníci (1998).

Velký ohlas měla poklona, kterou Geoffrey Rush vysekl Bolku Polívkovi, když odpovídal na dotaz z publika týkající se českých herců. „Když jsem studoval v Paříži, viděl jsem tam Boleslava Polívku. Byl tam s úžasným souborem divadelních klaunů pod vedením Ctibora Turby, hráli Klaunérii,“ vzpomínal Geoffrey Rush, který ve Francii v polovině 70. let absolvoval studium na L'École Internationale de Théâtre Jacques Lecoq. „Vyšli z klasických postupů a nesmírně vynalézavě a surreálně s nimi pracovali, a to v tom, myslím, ani nehrály roli žádné houbičky,“ žertoval Rush. „Chci být on!“ vyjádřil svůj obdiv k Polívkovi.

Uznání pro Johnnyho Deppa

Bolek Polívka shodou okolností také obdrží při závěrečném večeru festivalu čestnou cenu. „Až do minulého týdne jsem nevěděl, že tu také bude,“ řekl Geoffrey Rush. „To udělalo z tohoto týdne spolu s mými narozeninami a se vším dalším něco opravdu mimořádného.“

Se zjevnou chutí se Rush rozpovídal i o své roli kapitána Barbossy v Pirátech z Karibiku. Dalším, komu vyjádřil obdiv, byl jeho spoluhráč z této filmové série Johnny Depp. „Nechci se vyjadřovat k jeho soudnímu procesu, ale bylo to bolestné, protože co já o něm vím, tak je velmi přívětivý, laskavý, zábavný, plachý, duchaplný, surrealistický chlapík,“ uvedl Rush. „Když sleduji jeho kariéru, myslím, že tu od Marlona Branda nemáme takového herce, který by s každou rolí posouval své hranice.“

Geoffrey Rush také přiblížil film, který právě natáčí. V režii Orena Movermana hraje stárnoucího slavného komika Groucha Marxe. „Groucho je v té době pořád zábavný a pohotový, ale měl také třeba příšerné vztahy se svými manželkami a dětmi. Byl to talentovaný génius, výjimečný komik, ale přišla demence, výčitky. Beru to jako tragikomedii o smrtelnosti.“

Těžké i zábavné momenty ve své kariéře komentoval Geoffrey Rush ve debatě, kterou s ním vedla publicistka Marta Balaga

Skandál? Ruský film patřil na festivalu k nejsilnějším

Před zahájením karlovarské přehlídky rozčeřil mediální hladinu náznak skandálu: ukrajinský velvyslanec v ČR Jevhen Perebyjnis tlumočil znepokojení ukrajinských filmařů a protestoval proti zařazení ruského filmu *Kapitán Volkonogov uprchl* do programu. Pořadatelé snímek nestáhli (věřme, že to není věc, která by přispěla k aktuálnímu velvyslančovu odvolání) a dobře udělali. Film Nataši Merkulovové a Alexeje Čupova patřil k nejsilnějším dílům, která se ve Varech promítala. Právě v kontextu současného dění a právě i v souvislosti s ukrajinskými filmy, které festival také uvedl.

Děj snímku se odehrává v roce 1938 v době stalinistických čistek. Snímek prolínají bulgakovovsky fantastní prvky, ale jeho jádro je mrazivě skutečné a navíc zřetelně nadčasové. Tvůrci diváky přivádějí mezi členy elitního oddílu bezpečnostních složek, mladé muže odhodlané sloužit vlasti a režimu. Jsou svědky i vykonavateli krutých represí, někdy jim i sami padnou za oběť. Titulní kapitán Volkonogov se jedné přízračné noci setkává s mrtvým kamarádem, který

MARCEL KABÁT
redaktor LN

ZVLÁŠTNÍ EFEKTY

mu zvěstuje, jaká muka jej čekají v pekle. Vykoupit se může jedině tím, že od někoho dosáhne odpuštění. Volkonogov ukradne balík složek a zoufale se snaží úkol splnit. Vždy musí pozůstalým nejprve sdělit, že dotyčný je mrtvý, protože jde o utajovanou informaci. Pak musí vysvětlit, že na nevinnou oběť byly uplatněny „zvláštní metody“, aby se přiznala. A pak chtít odpuštění. Není divu, že se mu nedaří.

Sám je zděšený svou dřívější nevědomostí a zdrcený nespravedlností. Znalejší kolega mu vysvětluje princip: samozřejmě že jsou ti umučení a popravení nevinní. Ale byli nespolehliví, protože měli nevhodný třídní původ nebo byli třeba Němci nebo Poláci nebo zkrátka neměli rádi svou vlast, i takoví se najdou. Nic nespáchali, ale představovali riziko. A zabít je jen tak, bez rozsudku, to nejde, žijeme pře-

ce v právním státě. Proto se museli přiznat. Závaznou pravdou se stává nepřičetná fantasmagorie.

Děsivě „zvláštní metody“ ruského aparátu byly ve Varech k vidění, ještě ve výrazně naturalističtější provedení, ve filmu *Odlesk* ukrajinského režiséra Valentína Vasjanoviče – ten ukazuje jejich používání při agresi na Ukrajině v roce 2014. Oba filmy, společně uvedené i loni v Benátkách, se doplňují v drtivé a bohužel nekompromisně logické výpovědi: ruský mocenský systém má na prosazování svých vizí dobře vyzkoušené know-how. Proč by se jej teď vzdával na okupovaném ukrajinském území? Domněnku, že přece žijeme v jiném světě, už Rusko přesvědčivě vyvrátilo.

Na jednom z argumentů, který odpůrci *Volkonogova* uváděli, něco je (i když to není důvod film na přehlídce neuvést, spíš naopak), totiž že k domácímu (ruskému) divákovi se takový film vůbec nedostane. Film, který získal hlavní cenu ruské filmové kritiky, měl mít domácí premiéru letos v dubnu, podle údajů na ruské Wikipedii byla přeložena na podzim. Je dost důležité, zda se uskuteční.

Titul / Title Skandál? Ruský film patřil na festivalu k nejsilnějším
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Lidové noviny
Datum / Date 2022-07-11

Před zahájením karlovarské přehlídky rozčeřil mediální hladinu náznak skandálu: ukrajinský velvyslanec v ČR Jevhen Perebyjnis tlumočil znepokojení ukrajinských filmařů a protestoval proti zařazení ruského filmu Kapitán Volkonogov uprchl do programu. Pořadatelé snímek nestáhli (věřme, že to není věc, která by přispěla k aktuálnímu velvyslancovu odvolání) a dobře udělali. Film Nataši Merkulovové a Alexeje Čupova patřil k nejsilnějším dílům, která se ve Varech promítala. Právě v kontextu současného dění a právě i v souvislosti s ukrajinskými filmy, které festival také uvedl.

Děj snímku se odehrává v roce 1938 v době stalinistických čistek. Snímkem prolínají bulgakovovsky fantaskní prvky, ale jeho jádro je mrazivě skutečné a navíc zřetelně nadčasové. Tvůrci diváky přivádějí mezi členy elitního oddílu bezpečnostních složek, mladé muže odhodlané sloužit vlasti a režimu. Jsou svědky i vykonavatelé krutých represí, někdy jim i sami padnou za oběť. Titulní kapitán Volkonogov se jedné přízračné noci setká s mrtvým kamarádem, který mu zvěstuje, jaká muka jej čekají v pekle. Vykoupit se může jedině tím, že od někoho dosáhne odpuštění. Volkonogov ukradne balík složek a zoufale se snaží úkol splnit. Vždy musí pozůstalým nejprve sdělit, že dotyčný je mrtvý, protože jde o utajovanou informaci. Pak musí vysvětlit, že na nevinnou oběť byly uplatněny „zvláštní metody“, aby se přiznala. A pak chtít odpuštění. Není divu, že se mu nedaří.

Sám je zděšený svou dřívější nevědomostí a zdrcený nespravedlností. Znalejší kolega mu vysvětluje princip: samozřejmě že jsou ti umučení a popravení nevinní. Ale byli nespolehliví, protože měli nevhodný třídní původ nebo byli třeba Němci nebo Poláci nebo zkrátka neměli rádi svou vlast, i takoví se najdou. Nic nespáchali, ale představovali riziko. A zabít je jen tak, bez rozsudku, to nejde, žijeme přece v právním státě. Proto se museli přiznat. Závaznou pravdou se stává nepřičetná fantasmagorie. Děsivé „zvláštní metody“ ruského aparátu byly ve Varech k vidění, ještě ve výrazně naturalističtější provedení, ve filmu Odlesk ukrajinského režiséra Valentina Vasjanoviče – ten ukazuje jejich používání při agresí na Ukrajině v roce 2014. Oba filmy, společně uvedené i loni v Benátkách, se doplňují v drtivé a bohužel nekompromisně logické výpovědi: ruský mocenský systém má na prosazování svých vizí dobře vyzkoušené know-how. Proč by se jej teď vzdával na okupovaném ukrajinském území? Domněnku, že přece žijeme v jiném světě, už Rusko přesvědčivě vyvrátilo.

Na jednom z argumentů, který odpůrci Volkonogova uváděli, něco je (i když to není důvod film na přehlídce neuvést, spíš naopak), totiž že k domácímu (ruskému) divákovi se takový film vůbec nedostane. Film, který získal hlavní cenu ruské filmové kritiky, měl mít domácí premiéru letos v dubnu, podle údajů na ruské Wikipedii byla přeložena na pozdím. Je dost důležité, zda se uskuteční.

Pokračování v kinech i online

PRAHA Výběr z nabídky letošního karlovarského festivalu lze zhlédnout na oficiálních ozvěnách předhlídky nazvaných Šary Vary. Od 11. do 17. července uvedou pražská kina Aero, Světozor, Přítomnost a brněnské Univerzitní kino Scala více než 20 snímků, které byly součástí programu ve Varech.

Zájemci mohou vidět vítězný film hlavní soutěže *Nadějně léto* (ten se promítá dnes ve 20.30 v kině Světozor) nebo gruzínský film *Vlastní pokoj*, za nějž získá-

ly herecké ceny Taki Mumladzeová a Mariam Chundadzeová. Z hlavní soutěže bude k vidění také bulharský dokument *Okresní nemocnice*, který získal Cenu ekumenické poroty. Šary Vary nabízí i filmy z nesoutěžních sekcí festivalu, například snímek *Trojúhelník smutku*, který letos zvítězil v Cannes.

Další možnost, jak se ještě vrátit k programu karlovarské předhlídky, nabízí festivalová online platforma KVIFF.TV. Do 20. července uvádí ve speciální sekci Při-

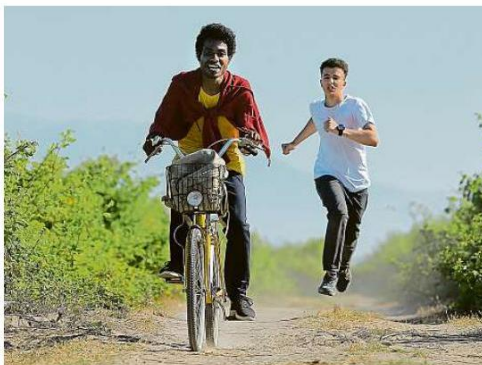
daná projekce například film *Utama*, který uspěl na festivalu Sundance, nebo snímek *Záře*, který v roce 1997 přinesl Oscara Geoffreymu Rushovi.

Na platformě KVIFF.TV lze kromě toho zhlédnout i filmy, které byly na karlovarském festivalu oceněné v uplynulých letech, například bosenská drama *Chlapi nepláčou* z roku 2017 nebo o rok mladší film *Je mi jedno, že se zapíšeme do dějin jako barbaři*, jež natočil rumunský tvůrce Radu Jude.

Víc diváků než loni, méně než před covidem

■ Podle festivalových statistik se 56. ročníku MFF Karlovy Vary zúčastnilo **10 592** akreditovaných návštěvníků. V průběhu festivalu se uskutečnilo 453 filmových představení. Loni se festivalu v posunutém termínu zúčastnilo **9267** akreditovaných návštěvníků, a uskutečnilo se 456 představení.

■ Návštěvnost se zatím nedostala na úroveň před covidem. Na 54. ročník v roce 2019 dorazilo **12 521** akreditovaných návštěvníků. Představení bylo 497.

Vítězný film. Nadějně léto se dnes promítá v pražském kině Světozor. FOTO KVIFF

Titul / Title Pokračování v kinech i online
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Lidové noviny
Datum / Date 2022-07-11

PRAHA Výběr z nabídky letošního karlovarského festivalu lze zhlédnout na oficiálních ozvěnách přehlídky nazvaných Šary Vary. Od 11. do 17. července uvedou pražská kina Aero, Světozor, Přítomnost a brněnské Univerzitní kino Scala více než 20 snímků, které byly součástí programu ve Varech.

Zájemci mohou vidět vítězný film hlavní soutěže Nadějně léto (ten se promítá dnes ve 20.30 v kině Světozor) nebo gruzínský film Vlastní pokoj, za nějž získaly herecké ceny Taki Mumladzeová a Mariam Chundadzeová. Z hlavní soutěže bude k vidění také bulharský dokument Okresní nemocnice, který získal Cenu ekumenické poroty. Šary Vary nabízejí i filmy z nesoutěžních sekcí festivalu, například snímek Trojúhelník smutku, který letos zvítězil v Cannes.

Další možnost, jak se ještě vrátit k programu karlovarské přehlídky, nabízí festivalová online platforma KVIFF.TV. Do 20. července uvádí ve speciální sekci Přidaná projekce například film Utama, který uspěl na festivalu Sundance, nebo snímek Záře, který v roce 1997 přinesl Oscara Geoffreymu Rushovi.

Na platformě KVIFF.TV lze kromě toho zhlédnout i filmy, které byly na karlovarském festivalu oceněné v uplynulých letech, například bosenské drama Chlapi nepláčou z roku 2017 nebo o rok mladší film Je mi jedno, že se zapíšeme do dějin jako barbaři, jež natočil rumunský tvůrce Radu Jude.

Víc diváků než loni, méně než před covidem

Podle festivalových statistik se □ 56. ročníku MFF Karlovy Vary zúčastnilo 10 592 akreditovaných návštěvníků. V průběhu festivalu se uskutečnilo 453 filmových představení. Loni se festivalu v posunutém termínu zúčastnilo 9267 akreditovaných návštěvníků, a uskutečnilo se 456 představení.

Návštěvnost se zatím nedostala □ na úroveň před covidem. Na 54. ročník v roce 2019 dorazilo 12 521 akreditovaných návštěvníků. Představení bylo 497.

Vítězný film. Nadějně léto se d

VZPOMENOU NA OBĚTI NACISTICKÝCH VRAŽD

HLAVNÍ HVĚZDOU PIETNÍHO KONCERTU BUDE DAGMAR PECKOVÁ STRANA 6

metro

PRAHA

Pondělí, 11. července 2022

Č. 130, www.metro.cz

Volný prodej 6 Kč

/ ostatní distribuce

Svátek slaví: Olga

[mojemetro](#) | [denikmetro](#)

Vyučí se brašnářem, ale je z něj instalatér

Budoucnost koželužství. Nad oborem se stahují mračna. **Covid.** Zdecimoval hlavně italské výrobce kůže.
Studium. Zájem je stabilní, každý rok osm žáků. **Po škole.** Šikovní utečou k jiné profesi za víc peněz STRANA 12

Český triumf

Tenistky Barbora Krejčíková (vlevo) a Kateřina Siniaková vyhrály podruhé wimbledonskou čtyřhru. Turnajové dvojky porazily ve finále nejvýše nasazený pár Belgičanku Elise Mertensovou a Číňanku Čang Šuaj 6:2, 6:4 a navázaly na triumf z roku 2018. Společně dosáhly na pátý grandslamový titul a druhý v tomto roce po lednovém Australian Open. Loňský nejlepší deblový pár ztratil letos ve Wimbledonu jen jeden set. Krejčíková získala ve čtyřhře třináctý titul v kariéře, Siniaková dokonce už osmnáctý. Další výsledky z Wimbledonu najdete na straně 28. AP

Festival ve Varech rozdal ceny

V Karlových Varech v sobotu skončil další ročník Mezinárodního filmového festivalu. Křišťálový glóbus v Hlavní soutěži dostal kanadsko-iránský film *Nadějně léto*, který režírovala Sadaf Forúghíová. Jde o sociální drama o chlapci, který se za pomoci nového trenéra připravuje na důležitý plavecký závod. Ocenění od prezidenta festivalu dostali herci Geoffrey Rush a Benicio del Toro a český herec, dramatik, scenárista Boleslav Polívka. STRANA 13

Nejen filmový mejdan si užili

Skvěle vše zvládnuté, hodnotí diváci karlovarský festival.

Po dvou nezvyklých letech se Mezinárodní filmový festival v Karlových Varech vrátil do svého tradičního termínu. Včera v lázeňském městě už byly na chodnicích slyšet jen kolečka a čilý ruch techniků, kteří sklízeli nejrůznější scény. Po několik dní se Karlový Vary staly centrem filmového dění. Podle Simony Vránové, ředitelky KV City Centra, které provozuje stanové městečko na Rolavě, se v areálu letos ubytovalo přes tisíc návštěvníků. Podle ubytovaných se letošní festival vydařil až na deštivé a chladné počasí posledních dnů. Služby v areálu byly standardně na dobré úrovni, řekli včera odjíždějící hosté. Podle statistik, které v sobotu zveřejnil festival, se letošního ročníku účastnilo 10 592 akreditovaných návštěvníků, z toho 8717 s festivalovými pasy, 414 filmových tvůrců, 931 akreditovaných filmových profesionálů a 530 novinářů. V průběhu festivalu se uskutečnilo 453 filmových představení a bylo prodáno 121 015 vstupenek. Kdo nemohl nebo nestihl zajet na festival do Karlových Varů, může výběr z festivalových filmů zhlédnout ještě na oficiálních ozvěnách festivalu Šary Vary od 11. do 17. července v pražských kinech Aero, Světozor a Přítomnost a brněnském Univerzitním kině Scala. Půjde o více než 20 festivalových filmů. Zlatým hřebem festivalu byli herci Geoffrey Rush, Benicio del Toro a Boleslav Polívka. **ČTK**

Ocenění herci: zleva Geoffrey Rush, Boleslav Polívka a Benicio del Toro se svými soškami **2x ČTK**

B. Parkanová a M. Finger

VYSOKÁ KVALITA ZA NÍZKOU CENU

Značka **dm**

Díky účinnému složení čistí omyvatelné plochy jedním setřením. Jsou ideálním řešením pro rychlý a pohodlný úklid menších nečistot doma i na cestách.

Denkmit univerzální vlhčené ubrusy s vůní limetky a bazalky 50 ks **39⁹⁰ Kč** (0,80 Kč za 1 ks)

DLOUHODOBÁ CENA od 14.04.2022 39,90 Kč

Moje dm-app

nyní stáhnout

www.dm.cz
 www.facebook.com/dm_cesko
 instagram.com/dm_cesko

dm ZDE JSEM ČLOVĚKEM ZDE NAKUPUJI

V. Polívka s přítelkyní

V. Žilková a M. Taclík

P. Kvitová a J. Vaněk

Lenny
 Ve Varech nechyběly koncerty a noční mejdany. Vystoupila třeba písničkářka Lenny. **6x MAFRA**

„Děkuji všem v Česku,“ řekl v čestném oscarovém herci

Na závěrečném ceremoniálu si pro čestnou cenu došli herci Boleslav Polívka, Benicio del Toro a Geoffrey Rush.

- „Nedostal ji proto, že jsme kamarádi,“ uvedl prezident festivalu Jiří Bartoška. „Tátněk byl ochotník a měl by z toho radost. Považoval by mne za chloubu vizovického ochotnictva,“ řekl Polívka s Cenou prezidenta festivalu.
- Stejnou cenu obdržel i americký herec Benicio del Toro. „Festival projevil solidaritu Ukrajině tím, že dal prostor projektům z festivalu v Oděse, i proto je pro mne ctí karlovarskou cenu převzít,“ řekl herec, který za policisty ve filmu Traffic – nadvláda gangů obdržel Oscara za nejlepší mužský herecký výkon.
- „Děkuji všem v Česku, je to velká čest,“ poděkoval v čestném oscarovém herci Geoffrey Rush, který si odváží Cenu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii.
- Hlavní soutěž vyhrál kanadsko-iránský snímek Nadějně léto. Herec Martin Finger bral cenu za nejlepší herecký výkon ve filmu Slovo, cenu má i jeho režisérka Beata Parkanová. Diváckou cenu si odnesl hudební dokument PSH Neko-nečný příběh. **iDNES.cz**

J. Bartoška a jeho žena

M. Issová a D. Ondříček

Titul / Title Nejen filmový mejdan si užili
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Metro
Datum / Date 2022-07-11

Skvěle vše zvládnuté, hodnotí diváci karlovarský festival.

Po dvou nezvyklých letech se Mezinárodní filmový festival v Karlových Varech vrátil do svého tradičního termínu. Včera v lázeňském městě už byly na chodnicích slyšet jen kolečka a cílý ruch techniků, kteří sklízeli nejrůznější scény. Po několik dní se Karlovy Vary staly centrem filmového dění. Podle Simony Vránové, ředitelky KV City Centra, které provozuje stanové městečko na Rolavě, se v areálu letos ubytovalo přes tisíc návštěvníků. Podle ubytovaných se letošní festival vydařil až na deštivé a chladné počasí posledních dnů. Služby v areálu byly standardně na dobré úrovni, řekli včera odjíždějící hosté. Podle statistik, které v sobotu zveřejnil festival, se letošního ročníku účastnilo 10 592 akreditovaných návštěvníků, z toho 8717 s festivalovými pasy, 414 filmových tvůrců, 931 akreditovaných filmových profesionálů a 530 novinářů. V průběhu festivalu se uskutečnilo 453 filmových představení a bylo prodáno 121 015 vstupenek. Kdo nemohl nebo nestihl zajet na festival do Karlových Varů, může výběr z festivalových filmů zhlédnout ještě na oficiálních ozvěnách festivalu Šary Vary od 11. do 17. července v pražských kinech Aero, Světozor a Přítomnost a brněnském Univerzitním kině Scala. Půjde o více než 20 festivalových filmů. Zlatým hřebem festivalu byli herci Geoffrey Rush, Benicio del Toro a Boleslav Polívka.

„Děkuji všem v Česku,“ řekl v češtině oscarový herec

Na závěrečném ceremoniálu si pro čestnou cenu došli herci Boleslav Polívka, Benicio del Toro a Geoffrey Rush.

„Nedostal ji proto, že jsme kamarádi,“ uvedl prezident festivalu Jiří Bartoška. „Tatínek byl ochotník a měl by z toho radost. Považoval by mne za chloubu vizovického ochotnictva,“ řekl Polívka s Cenou prezidenta festivalu.

Stejnou cenu obdržel i americký herec Benicio del Toro. „Festival projevil solidaritu Ukrajině tím, že dal prostor projektům z festivalu v Oděse, i proto je pro mne ctí karlovarskou cenu převzít,“ řekl herec, který za roli policisty ve filmu Traffic – nadvláda gangů obdržel Oscara za nejlepší mužský herecký výkon.

„Děkuji všem v Česku, je to velká čest,“ poděkoval v češtině oscarový herec Geoffrey Rush, který si odváží Cenu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii.

Hlavní soutěž vyhrál kanadsko-iránský snímek Nadějně léto. Herec Martin Finger bral cenu za nejlepší herecký výkon ve filmu Slovo, cenu má i jeho režisérka Beata Parkanová. Diváckou cenu si odnesl hudební dokument PSH Nekonečný příběh. IDNES.cz

Lenny

Ve Varech nechyběly koncerty a noční mejdany. Vystoupila třeba písničkářka Lenny. 6x MAFRA

Ocenění herci: zleva Geoffrey Rush, Boleslav Polívka a Benicio del Toro se svými soškami 2x ČTK B. Parkanová a M. Finger V. Polívka s přítelkyní V. Žilková a M. Taclík P. Kvitová a J. Vaněk J. Bartoška a jeho žena M. Issová a D. Ondříček

Titul / Title „Měl jsem prý tvář českého dělníka a tak trochu idiota“

Země / Country Česká republika / Czech Republic

Médium / Medium MF Dnes

Datum / Date 2022-07-04

„Měl jsem prý tvář českého dělníka a tak trochu idiota“

KARLOVY VARY Promítač, trochu smolař, trochu ňouma. Tak psal MF DNES před jedenadvaceti lety o hrdinovi nové znělky, která diváky provedla 36. ročníkem karlovarského filmového festivalu. Tvář plakátů i osmi krátkých klipů se stal tehdy málo známý anglický herec Eddie Marsan.

Právě on patří mezi nejnámější jména, která lze na začátku 56. ročníku potkat. Za dvě dekády točí s režiséry, jako je Steven Spielberg, Martin Scorsese či Alejandro González Inárritu. Tvář propůjčil i inspektoru Lestradowi ve filmové verzi Sherlocka Holmese v režii Guye Ritchieho s Robertem Downeym Jr. v hlavní roli.

„Pro Vary mě oslovil tenkrát režisér Ivan Zachariáš. Řekl, že plánuje příběh popleteného promítače, který neustále dělá něco špatně, ale lidé ho milují. Myslím, že mne zahlédl v nějaké finské reklamě,“ vzpomíná nyní čtyřiapadesátiletý Marsan.

„Říkal, že vypadám jako ztělesnění českého dělníka a zároveň tak trochu idiota. Líbilo se mi to. Mám prostě obličej, který nějak zapadne do nejrůznějších kultur,“ směje se Marsan. Jeho tvář se spolu s párky, připečenými houskami, seschlou pokojovou květinou a vycpanou kočkou stala symbolem filmové předhlídky.

A vlastně i začátkem nového trendu, jímž se právě v roce 2001 vizuální prezentace Varů vydala. Výtvarník Aleš Najbrt se svým týmem se rozhodl opustit kaširovaný svět celebrit a pokusů o mezinárodní lesk identitu festivalu od té doby staví na ležérních, hravých a zdánlivě banálních motivech.

„Byl jsem tím poctěn. I dnes se tu se mnou lidé chtějí fotit ne kvůli filmu, co jsem přivezl, ale kvůli roli promítače,“ přiznává Marsan. Do Varů totiž letos přijel s dystopickou sci-fi Vesper, zařazenou do hlavní soutěže. – **Tomáš Štástka**

Promítač Britský herec Eddie Marsan byl tvář festivalu v roce 2001. Foto: Jakub Stadler, MAFRA

Titul / Title „Měl jsem prý tvář českého dělníka a tak trochu idiota“
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium MF Dnes
Datum / Date 2022-07-04

KARLOVY VARY Promítač, trochu smolař, trochu ňouma. Tak psala MF DNES před jedenadvaceti lety o hrdinovi nové znělky, která diváky provedla 36. ročníkem karlovarského filmového festivalu. Tváří plakátů i osmi krátkých klipů se stal tehdy málo známý anglický herec Eddie Marsan.

Právě on patří mezi nejznámější jména, která lze na začátku 56. ročníku potkat. Za dvě dekády točil s režiséry, jako je Steven Spielberg, Martin Scorsese či Alejandro González Inárritu. Tvář propůjčil i inspektoru Lestradovi ve filmové verzi Sherlocka Holmese v režii Guye Ritchieho s Robertem Downeym Jr. v hlavní roli.

„Pro Vary mě oslovil tenkrát režisér Ivan Zachariáš. Řekl, že plánuje příběh popleteného promítače, který neustále dělá něco špatně, ale lidé ho milují. Myslím, že mne zahlédl v nějaké finské reklamě,“ vzpomíná nyní čtyřiapadesátiletý Marsan.

„Říkal, že vypadám jako ztělesnění českého dělníka a zároveň tak trochu idiota. Líbilo se mi to. Mám prostě obličej, který nějak zapadne do nejružnějších kultur,“ směje se Marsan. Jeho tvář se spolu s párky, připečenými houskami, seschlou pokojovou květinou a vycpanou kočkou stala symbolem filmové přehlídky.

A vlastně i začátkem nového trendu, jímž se právě v roce 2001 vizuální prezentace Varů vydala. Výtvarník Aleš Najbrt se svým týmem se rozhodl opustit kaširovaný svět celebrit a pokusů o mezinárodní lesk: identitu festivalu od té doby staví na ležérních, hravých a zdánlivě banálních motivech.

„Byl jsem tím poctěn. I dnes se tu se mnou lidé chtějí fotit ne kvůli filmu, co jsem přivezl, ale kvůli roli promítače,“ přiznává Marsan. Do Varů totiž letos přijel s dystopickou sci-fi Vesper, zařazenou do hlavní soutěže. Promítač Britský herec Eddie Marsan byl tváří festivalu v roce 2001.
Foto: Jakub Stadler, MAFRA

S matkou jsme si ve squatu četli nahlas Shakespeara

Tomáš Štáaska
redaktor MF DNES

KARLOVY VARY Zatímco v sobotu se americký herec, producent i režisér Liev Schreiber na speciální tiskovce věnoval především svému charitativnímu projektu BlueCheck Ukraine, v neděli se rozmluvil také o své kariéře a nezvyklém dětství.

„Narodil jsem se v San Francisku, můj otec byl tesař a také trochu herec, matka malířka. Společně jsme se přestěhovali do Kanady, kde jsme žili v zemědělském nezařazeném území. Když se moji rodiče rozvedli, matka mne vzala do New Yorku. Až do svých čtyřiačtyřiceti let vlastně nemám žádné vzpomínky,“ překvapil čtyřiapadesátiletý herec svým stručným životopisem

hosty pořadu KVIFFtalk, ve kterém renomovaní světoví novináři zpovídají hereckou hvězdu karlovarského festivalu.

„Prožil jsem vlastně normální dětství, ale mám opravdu problémy s pamětí. Když zemřel můj dědeček, došel jsem si s tím dokonce na psychiatrii. Tam mi ale řekli, že ničím netrpím, že takových lidí jako já je více,“ pokračoval Schreiber, pro něhož byl zmíněný dědeček z matčiny strany důležitou postavou dospívání a on se po jeho smrti bál, že si ho nebude pamatovat. Právě po něm má ukrajinské a židovské kořeny, které jej nyní motivují pomáhat válkou zkoušené zemi.

„Nezážil jsem totiž ve svém dětství příliš mužů. Matka mne vychovávala sama, byla velice „progressivní“ a nevěřila na školství. Živila se

Hvězda úvodu Americký herec a držitel Zlatého glóbu Liev Schreiber pohovořil v neděli s diváky i novináři. Foto: Jakub Stadler, MAFFRA

i jako taxikářka, takže mne s sebou vozila na sedadle spolujezdce, což nebylo legální,“ vzpomíná herec známý z filmu X-Men: Origins či seriálu Ray Donovan.

Od tří let byl středem tahanic mezi svými rodiči. Volnomyšlenkářská matka sice opatrovnictví vyhrála, ovšem soudy ji finančně zruinovaly a musela se Schreiberem žít ve squatu. „Nebyla tam elektrina ani teplá voda, svítili jsme svíčkami. No a můj dědeček měl opravdový dům s topením a teplým jídlem. Návštěvy u něj jsem dostova miloval. To on mne učil chlapecké záležitosti, a co to znamená být mužem. Nebo spíš co on si myslel, že znamená být mužem,“ popisoval Schreiber.

Uměleckou kariéru začal slavný herec jako hudebník. „Moje matka byla také hudebnice, učila mne na

piano a housle, což jsem nesnášel. Měl jsem raději hru na basklariet,“ popisoval.

O herectví poprvé projevil zájem na massachusettské alternativní umělecké škole Hampshire College. „Sledoval jsem tam nějakého třináctiletého studenta, jak hrál Shakespeara a moc mu to nešlo. Tak jsem se přihlásil na konkurz pro další inscenaci,“ přiblížil Schreiber své herecké začátky, které vyvrcholily studiem na David Geffen School of Drama, která je součástí Yale University.

„Moje matka byla na klasiku. Poslouchali jsme doma klasickou hudbu a nahlas si četli Shakespeara. To byla v americké dítě dost neobvyklá činnost. Na škole pak byl překvapení, že ty hry znám a umím i monolog,“ uvedl.

Titul / Title S matkou jsme si ve squatu četli nahlas Shakespeara
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium MF Dnes
Datum / Date 2022-07-04

KARLOVY VARY Zatímco v sobotu se americký herec, producent i režisér Liev Schreiber na speciální tiskovce věnoval především svému charitativnímu projektu BlueCheck Ukraine, v neděli se rozmluvil také o své kariéře a nezvyklém dětství.

„Narodil jsem se v San Francisku, můj otec byl tesař a také trochu herec, matka malířka. Společně jsme se přestěhovali do Kanady, kde jsme žili v zemědělském nezařazeném území. Když se moji rodiče rozvedli, matka mne vzala do New Yorku. Až do svých čtyřadvaceti let vlastně nemám žádné vzpomínky,“ překvapil čtyřiapadesátiletý herec svým stručným životopisem hosty pořadu KVIFftalk, ve kterém renomovaní světoví novináři zpovídají hereckou hvězdu karlovarského festivalu.

„Prožil jsem vlastně normální dětství, ale mám opravdu problémy s pamětí. Když zemřel můj dědeček, došel jsem si s tím dokonce na psychiatrii. Tam mi ale řekli, že ničím netrpím, že takových lidí jako já je více,“ pokračoval Schreiber, pro něhož byl zmíněný dědeček z matčiny strany důležitou postavou dospívání a on se po jeho smrti bál, že si ho nebude pamatovat. Právě po něm má ukrajinské a židovské kořeny, které jej nyní motivují pomáhat válkou zkoušené zemi.

„Nezažil jsem totiž ve svém dětství příliš mužů. Matka mne vychovávala sama, byla velice „progresivní“ a nevěřila na školství. Živila se i jako taxikářka, takže mne s sebou vozila na sedadle spolujezdce, což nebylo legální,“ vzpomíná herec známý z filmu X-Men: Origins či seriálu Ray Donovan.

Od tří let byl středem tahanic mezi svými rodiči. Volnomyšlenkářská matka sice opatrovnictví vyhrála, ovšem soudy ji finančně zruinovaly a musela se Schreiberem žít ve squatu. „Nebyla tam elektřina ani teplá voda, svítili jsme svíčkami. No a můj dědeček měl opravdový dům s topením a teplým jídlem. Návštěvy u něj jsem doslova miloval. To on mne učil chlapecké záležitosti, a co to znamená být mužem. Nebo spíš co on si myslel, že znamená být mužem,“ popisoval Schreiber.

Uměleckou kariéru začal slavný herec jako hudebník. „Moje matka byla také hudebnice, učila mne na piano a housle, což jsem nesnášel. Měl jsem raději hru na basklarinet,“ popisoval.

O herectví poprvé projevil zájem na massachusettské alternativní umělecké škole Hampshire College. „Sledoval jsem tam nějakého třináctiletého studenta, jak hrál Shakespeara a moc mu to nešlo. Tak jsem se přihlásil na konkurz pro další inscenaci,“ přiblížil Schreiber své herecké začátky, které vyvrcholily studiem na David Geffen School of Drama, která je součástí Yale University.

„Moje matka byla na klasiku. Poslouchali jsme doma klasickou hudbu a nahlas si četli Shakespeara. To byla na americké dítě dost neobvyklá činnost. Na škole pak byli překvapení, že ty hry znám a umím i monology,“ uvedl.

Hvězda úvodu Americký herec a držitel Zlatého glóbu Liev Schreiber pohovořil v neděli s diváky i novináři. Foto: Jakub Stadler, MAFRA

Nebýt kamery, otec by klidně odešel

Dokument o Karlu Schwarzenbergovi natočila jeho dcera Lila. Snímek tak dostal neobvykle intimní ráz a našeho politika ukazuje ve zcela jiném úhlu.

Tomáš Štátník
redaktor MF DNES

Dokument Můj otec, kniže se dotýká především privátního života Karla Schwarzenberga. Trochu překvapivě ale začíná osm let starým proslavem, ve kterém politik prorocky mluví o „krymském předkrmu, který bude následovat gruzínská polévka a ukrajinské hlavní jídlo“. „To byla náhoda, nevěděli jsme, že takový záznam existuje. Dostali jsme se k němu teprve před půl rokem, a tak jsme se rozhodli, že ho tam dáme, aby bylo jasné, kdo je Karel Schwarzenberg,“ vysvětluje režisér Lukas Sturm. Snímek, který si odbyl premiéru na karlovarském festivalu, totiž jinak vypráví především o vztahu Lily Schwarzenbergové s otcem.

Jak těžké tedy bylo či je být dcerou Karla Schwarzenberga?
Není to nic těžšího než být dcerou

Dcera knižete Lila Schwarzenbergová je jedním ze tří dětí Karla Schwarzenberga. Najít vlastní identitu pro ni nebylo vždy snadné. Foto: J. Stadler, MAFRA

kohokoli jiného. Zažila jsem velice privilegovanou výchovu plnou vzestupů i pádů, se kterou by se ale myslím dokázalo identifikovat mnoho lidí. V tomto ohledu tedy nic neobvyklého.

Část svého života jste ale strávila v New Yorku a Londýně. Nebyla v tom nějaká snaha uniknout?

Když jste mladý a vyrůstáte v Rakousku, chcete někam pryč. Ale ano, částečně jsem se snažila uniknout jménu Schwarzenberg a najít vlastní identitu nezávislou na rodinných vazbách.

Proč jste se rozhodla natočit snímek o svém otci?
Abych zaznamenala jeho obraz pro své děti. Když ale srovnám prvotní

záměr a výsledek, je to docela rozdíl. Nečekala jsem, že z toho vzejde takovýto film a jsem velmi potěšená. Ukázali jsme totiž otce z trochu jiného úhlu, než by to zvládl klasický dokument.

Bylo těžké jej přesvědčit? Ve filmu je několik momentů, kdy se netváří zrovna spokojeně...
Ano, dokáže být pěkně nevrlý

(smích). Ale to já také. Takže jsme se místy trochu střetávali a navíc v přítomnosti kamery, což není úplně komfortní.

Úvod dokumentu působí jako určitá forma terapie ohledně vztahu s otcem. Je to tak?

Je to spíš pocit, který divák dostane během sledování. Kdybyste mluvil se svými rodiči o takových téma-

tech, a tím nemyslím zrovna debatu o počasí, tak byste se možná cítil stejně. Taková debata je vlastně vždy určitou formou terapie.

Proměnil se během natáčení nějak váš vztah?

Nejste první, kdo se na to ptá. Myslím, že vztahy se mění neustále. Než jsme sem přijeli, strávila jsem s otcem celý den a to taktéž náš vztah proměnilo. Mluvili jsme o věcech, o kterých nikdy předtím. A přitom jsme předehodili večer jen tak spolu seděli a neměli se o čem bavit. To jsem si říkala: „Bože, už je to tu zase.“ Takže ano, náš vztah se mění, oba máme své vrtičky, naše charaktery dál plynou.

Dotýkáte se i ožehavých témat, jako byly vaše zkušenosti s drogami, původ nevládního bratra či zranění vaší matky...

Ano, každá rodina s sebou vleče nějakou svou zátěž. Snažili jsme se dotknout těch, která jsou osobní, ale mají obecný přesah. A pomohou tak vysvětlit jeho i moji osobnost. O těchto tématech se navíc mnohem lépe mluví před kamerou.

Proč to tak je?

Nevím. Je to něco jako mediální terorr. Kamera nás činila otevřenějšími. Kdybychom jen tak seděli a bavili se o těchto záležitostech, otec by mohl jen tak odejít z místnosti. Před kamerou to nešlo.

Titul / Title Nebýt kamery, otec by klidně odešel
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium MF Dnes
Datum / Date 2022-07-09

Dokument o Karlu Schwarzenbergovi natočila jeho dcera Lila. Snímek tak dostal nezvykle intimní ráz a našeho politika ukazuje ve zcela jiném úhlu.

Dokument Můj otec, kníže se dotýká především privátního života Karla Schwarzenberga. Trochu překvapivě ale začíná osm let starým prolovem, ve kterém politik prorocky mluví o „krymském předkrmu, který bude následovat gruzínská polévka a ukrajinské hlavní jídlo“. „To byla náhoda, nevěděli jsme, že takový záznam existuje. Dostali jsme se k němu teprve před půl rokem, a tak jsme se rozhodli, že ho tam dáme, aby bylo jasné, kdo je Karel Schwarzenberg,“ vysvětluje režisér Lukas Sturm. Snímek, který si odbyl premiéru na karlovarském festivalu, totiž jinak vypráví především o vztahu Lily Schwarzenbergové s otcem.

Jak těžké tedy bylo či je být dcerou Karla Schwarzenberga?

Není to nic těžšího než být dcerou kohokoli jiného. Zažila jsem velice privilegovanou výchovu plnou vzestupů i pádů, se kterou by se ale myslím dokázalo identifikovat mnoho lidí. V tomto ohledu tedy nic nezvyklého.

Část svého života jste ale strávila v New Yorku a Londýně. Nebyla v tom nějaká snaha uniknout?

Když jste mladý a vyrůstáte v Rakousku, chcete někam pryč. Ale ano, částečně jsem se snažila uniknout jménu Schwarzenberg a najít vlastní identitu nezávislou na rodinných vazbách.

Proč jste se rozhodla natočit snímek o svém otci?

Abych zaznamenala jeho obraz pro své děti. Když ale srovnám prvotní záměr a výsledek, je to docela rozdíl. Nečekala jsem, že z toho vzejde takovýto film a jsem velmi potěšená. Ukázali jsme totiž otce z trochu jiného úhlu, než by to zvládl klasický dokument.

Bylo těžké jej přesvědčit? Ve filmu je několik momentů, kdy se netváří zrovna spokojeně...

Ano, dokáže být pěkně nevrlý (smích). Ale to já také. Takže jsme se místy trochu střetávali a navíc v přítomnosti kamery, což není úplně komfortní.

Úvod dokumentu působí jako určitá forma terapie ohledně vztahu s otcem. Je to tak?

Je to spíš pocit, který divák dostane během sledování. Kdybyste mluvil se svými rodiči o takových tématech, a tím nemyslím zrovna debatu o počasí, tak byste se možná cítil stejně. Taková debata je vlastně vždy určitou formou terapie.

Proměnil se během natáčení nějak váš vztah?

Nejste první, kdo se na to ptá. Myslím, že vztahy se mění neustále. Než jsme sem přijeli, strávila jsem s otcem celý den a to taktéž náš vztah proměnilo. Mluvili jsme o věcech, o kterých nikdy předtím. A přitom jsme předchozí večer jen tak spolu seděli a neměli se o čem bavit. To jsem si říkala: „Bože, už je to tu zase.“ Takže ano, náš vztah se mění, oba máme své vrtochy, naše charaktery dál plynou.

Dotýkáte se i ožehavých témat, jako byly vaše zkušenosti s drogami, původ nevlastního bratra či zranění vaší matky...

Ano, každá rodina s sebou vleče nějakou svou zátěž. Snažili jsme se dotknout těch, která jsou osobní, ale mají obecný přesah. A pomohou tak vysvětlit jeho i moji osobnost. O těchto tématech se navíc mnohem lépe mluví před kamerou.

Proč to tak je?

Nevím. Je to něco jako mediální teror. Kamera nás činila otevřenějšími. Kdybychom jen tak seděli a bavili se o těchto záležitostech, otec by mohl jen tak odejít z místnosti. Před kamerou to nešlo.

Dcera knížete Lila Schwarzenbergová je jedním ze tří dětí Karla Schwarzenberga. Najít vlastní identitu pro ni nebylo vždy snadné. Foto:

J. Stadler, MAFRA

Kultura

— What Is a Man?
Esquire.cz

Geoffrey Rush Australský oscarový herec ve Varech uvedl film *Králova řeč*, v němž ztvárnil svérázného terapeuta řeči. Foto: Jakub Stadler, MAFRA

Benicio del Toro Držitel Oscara za roli policisty ve filmu *Traffic* – nadvláda gangů s ředitelem festivalu Jiřím Bartoškou. Foto: Ladislav Křivan, MAFRA

Boleslav Polívka Český mím a herec převzal spolu s Rushem a del Torem čestnou cenu festivalu. Foto: Jakub Stadler, MAFRA

Báječný festival. Kdyby ho občas nekazily filmy

Tři herečtí mušketýři, Geoffrey Rush, Benicio del Toro a Boleslav Polívka, dodali závěru 56. karlovarského festivalu náležitý lesk. Ale hvězdami filmového svátku zůstávají nadšenci ve spacáku.

Mirka Spáčilová
redaktorka
MF DNES

Obecně se ví, že představa, že karlovarský filmový festival zosobňuje ohňostroj, večírky, róby a limuzíny, zkrátka výsadní sjezd bohatých, mocných, vlivných, slavných, vysmátých a nazeňlených příslušníků společenské smetanky.

Přivstaňte si, umělci

Ale ty pravé filmové Vary, které chválabohu přežily i vynucenou covidovou pauzu, se nacházejí úplně jinde. V sedm hodin ráno jako by člověk procházel bezdomoveckou zónou, úzkou uličkou mezi nekořečnými řadami spacáků a dek, ze kterých se postupně vynořují ziváci či fanoušci s kartáčkem na zuby, termoskou kávy a vidinou vysněné vstupenky, kvůli níž strávili noc

v prostydle frontě. Když se takovým tábořem s omluvami klopytavě proplétáte, mané zpytujete vlastní svědomí, jestli vůbec existuje na světě film, kvůli kterému byste byli ochotni podstoupit tolik nepohodlí.

Současně sem v duchu posíláte pány umělce: Přivstaňte si jednou, běžte se na bivačující nadšence podívat, a hlavně na ně myslíte, až začnete chystat příští projekt. Protože po oběti, kterou kvůli filmům přinášíte, by pak neměli v sále trpět na další sebestředné tvůrčí exhibici.

Naštěstí ani letos nemělo divácké utrpení přesilu, festival si vychoval publikum jednak ohromně tolerantní vůči aletům všeho druhu, jednak poučené včetně povědomí o zahraničních novinkách, ovšem také o to vlnivější ke skutečným uměleckým kvalitám, které nacházel leckdy spíše v klasice. Takže na jedné straně rapová komunita oslavovala hudební dokument PSH Nekonečný příběh, ale současně se vestoje

tleskalo černobílému trezorovému skvostu *Obrazy starého světa*, který slovenský doyen Dušan Hanák natočil před padesáti lety, a známá herečka se svěřila, že ze čtyř snímků své denní dávky si nejvíce vyznačila Lynchovu kultovní *Zběsilost v srdci*, natočenou v roce 1990.

Politika proti hravosti

Z novinek pak za dvě minuty zmizely listky i na třetí projekci předpremiéry distribuční komedie *Hodně štěstí, pane Veliký*, v níž Emma Thompsonová coby zralá vdova zkouší poprvé v životě poznat postapokalyptické vizi, jako *Vesper* nebo *Ticho 6-9*, se tiše odcházelo.

Koneckonci obě spadaly do soutežní kategorie, kde se mezi formálními experimenty pouze zřídka objeví příběh v dobrém slova smyslu normální, jaký tentokrát zastupovala nenuceně jímavá izraelská Amerika nebo polské odhalování rodných

tajemství *Fucking Bornholm*. Zvláštní kapitolu pak tvořil „případ Ukrajina“, spor o ruský film *Kapitán Volkonogov uprchl*. V symbolické rovině mohlo jeho zařazení do festivalového programu ukrajinským hostům vadit, avšak věcně vzato je to film solidní, loňský, natočený v koprodukcii s Francií a Estonskem a vedle ruského ministerstva kultury podpořený evropským fondem Eurimages. Především však stojí jasně proti agresivní kremelské mašinérii, kterou v éře stalinismu značorňuje s velice brutálními detaily mučení a čístek.

Politická témata jako by letos vůbec lehce utlumila někdejší uvolněnou hravost festivalu. Nad dánskými dokumentem o slovenské kauze Kuciak: *Vražda novináře se rozvinula debata, zda je etické vystavovat festivalové prezentaci i rodiče zavražděných*, podobně dokument *Můj otec*, knižně, v němž Lila Schwarzenbergová zpovídá svého

Vrchní, prchni! I letos se Karlovy Vary proběhl čísnici, servírky a výčepní – jako připomínka legendárního filmu. Foto: Ladislav Křivan, MAFRA

tatínka Karla Schwarzenberga, vyvolal otázky, jestli je třeba rodinnou terapii propagovat přítomnosti někdejšího kancléře na vozíku.

Na chvíli zase děti

A zatímco producenti dilem vyjednávali s ministry kultury a financí, dilem předváděli příští projekty, o úrovni národní tvorby se silně pochybovalo. Martin Chalupský ze společnosti Innoogy slíbil českému filmu nadále podporu i přesto, že „trpí nadvýrobou“, a herečka Veronika Žilková s úsměvným odkazem na dávné úsloví „chudý jako herec“ prohlásila, že na své projekty by si měl každý shánět peníze sám.

Ještěže české rozpaky tvoří jen zlomek filmového svátku, který letos nebyl ani přehřelý, ani hysterický kvůli hostům typu Johnnyho

Deppa. Hotel Thermal se proti loňsku stal obyvatelným a Geoffrey Rush i Benicio Del Toro zosobňovali příjemnou kategorii hvězd, na něž bulvár nepořádá štvance, zato diváci je ctí. Přinejmenším Rushovo dojemné rozdávání vzdušných polibků vejde do letopisů festivalu.

Vlastně by to byl báječný ročník, kdyby ho občas nekazily filmy. A pochyby, proč si lidé musí sdělovat „Tak jak se máš?“ právě ve Varech, mizí v neplánovaných okamžicích, kdy Jiří Strach vytáhne před sročené davy Ondřeje Vetchého, oba se pak do úmoru podepisují a z plátna za nimi praví večerníček ústy Jiříny Bohdalové „Taďy se děje něco prapodivného“. Mimochodem půlnoční večerníčky značí ve Varech místo, kde se flámení stávají na chvíli zase dětmi. A o to vlastně jde.

Tři herečtí mušketýři, Geoffrey Rush, Benicio del Toro a Boleslav Polívka, dodali závěru 56. karlovarského festivalu náležitý lesk. Ale hvězdami filmového svátku zůstávají nadšenci ve spacáku.

Obecně se vžila představa, že karlovarský filmový festival zosobňuje ohňostroje, večírky, róby a limuzíny, zkrátka výsadní sjezd bohatých, mocných, vlivných, slavných, vysmátých a nažehlených příslušníků společenské smetanky.

Přivstaňte si, umělci

Ale ty pravé filmové Vary, které chválabohu přežily i vynucenou covidovou pauzu, se nacházejí úplně jinde. V sedm hodin ráno jako by člověk procházel bezdomoveckou zónou, úzkou uličkou mezi nekonečnými řadami spacáků a dek, ze kterých se postupně vynořují zivající fanoušci s kartáčkem na zuby, termoskou kávy a vidinou vysněné vstupenky, kvůli níž strávili noc v prostydlé frontě. Když se takovým táborem s omluvami klopytavě proplétáte, maně zpytujete vlastní svědomí, jestli vůbec existuje na světě film, kvůli kterému byste byli ochotni podstoupit tolik nepohodlí.

Současně sem v duchu posíláte pány umělce: Přivstaňte si jednu, běžte se na bivakující nadšence podívat, a hlavně na ně myslíte, až začnete chystat příští projekt. Protože po oběti, kterou kvůli filmům přinášejí, by pak neměli v sále trpět na další sebestředné tvůrčí exhibici. Naštěstí ani letos nemělo divácké utrpení přesilu, festival si vychoval publikum jednak ohromně tolerantní vůči úletům všeho druhu, jednak poučené včetně povědomí o zahraničních novinkách, ovšem také o to vnímavější ke skutečným uměleckým kvalitám, které nacházelo leckdy spíše v klasice. Takže na jedné straně rapová komunita oslavovala hudební dokument PSH Nekonečný příběh, ale současně se vestoje tleskalo černobílému trezorovému skvostu Obrazy starého světa, který slovenský doyen Dušan Hanák natočil před padesáti lety, a známá herečka se svěřila, že ze čtyř snímků své denní dávky si nejvíce vychutnala Lynchovu kultovní Zběsilost v srdci, natočenou v roce 1990.

Politika proti hravosti

Z novinek pak za dvě minuty zmizely lístky i na třetí projekci předpremiéry distribuční komedie Hodně štěstí, pane Veliký, v níž Emma Thompsonová coby zralá vdova zkouší poprvé v životě poznat orgasmus, kdežto z moderních postapokalyptických vizí, jako Vesper nebo Ticho 6-9, se tiše odcházelo.

Koneckonců obě spadaly do soutěžní kategorie, kde se mezi formálními experimenty pouze zřídka objeví příběh v dobrém slova smyslu normální, jaký tentokrát zastupovala nenuceně jímavá izraelská Amerika nebo polské odhalování rodinných tajemství Fucking Bornholm. Zvláštní kapitolu pak tvořil „případ Ukrajina“, spor o ruský film Kapitán Volkonogov uprchl. V symbolické rovině mohlo jeho zařazení do festivalového programu ukrajinským hostům vadit, avšak věcně vzato je to film solidní, loňský, natočený v koprodukcí s Francií a Estonskem a vedle ruského ministerstva kultury podpořený evropským fondem Eurimages. Především však stojí jasně proti agresivní kremelské mašinérii, kterou v éře stalinismu znázorňuje s velice brutálními detaily mučení a čistek.

Politická témata jako by letos vůbec lehce utlumila někdejší uvolněnou hravost festivalu. Nad dánským dokumentem o slovenské kauze Kuciak: Vražda novináře se rozvinula debata, zda je etické vystavovat festivalové prezentaci i rodiče zavražděných, podobně dokument Můj otec, kniže, v němž Lila Schwarzenbergová zpovídá svého tatínka Karla Schwarzenberga, vyvolal otázky, jestli je třeba rodinnou terapii propagovat přítomností někdejšího kancléře na vozíku.

Na chvíli zase děti

A zatímco producenti dílem vyjednávali s ministry kultury a financí, dílem předváděli příští projekty, o úrovni národní tvorby se silně pochy-

bovalo. Martin Chalupský ze společnosti innogy slíbil českému filmu nadále podporu i přesto, že „trpí nadvýrobou“, a herečka Veronika Žilková s úsměvným odkazem na dávné úsloví „chudý jako herec“ prohlásila, že na své projekty by si měl každý shánět peníze sám.

Ještěže české rozpaky tvoří jen zlomek filmového svátku, který letos nebyl ani přeplněný, ani hysterický kvůli hostům typu Johnnyho Deppa. Hotel Thermal se proti loňsku stal obyvatelným a Geoffrey Rush i Benicio Del Toro zosobňovali příjemnou kategorii hvězd, na něž bulvár nepořádá štvance, zato diváci je ctí. Přinejmenším Rushovo dojemné rozdávání vzdušných polibků vejde do letopisů festivalu.

Vlastně by to byl báječný ročník, kdyby ho občas nekazily filmy. A pochyby, proč si lidé musí sdělovat „Tak jak se máš?“ právě ve Varech, mizí v neplánovaných okamžicích, kdy Jiří Strach vytáhne před sročené davy Ondřeje Vetchého, oba se pak do úmoru podepisují a z plátna za nimi praví večerníček ústy Jiřiny Bohdalové „Tady se děje něco prapodivného“. Mimochodem půlnoční večerničky značí ve Varech místo, kde se flamendři stávají na chvíli zase dětmi. A o to vlastně jde.

Geoffrey Rush Australský oscarový herec ve Varech uvedl film Králova řeč, v němž ztvárnil svérázného terapeuta řeči. Foto: Jakub Stadler, MAFRA Benicio del Toro Držitel Oscara za roli policisty ve filmu Traffic – nadvláda gangů s ředitelem festivalu Jiřím Bartoškou. Foto: Ladislav Křivan, MAFRA Bolek Polívka Český mim a herec převzal spolu s Rushem a del Torem čestnou cenu festivalu. Foto: Jakub Stadler, MAFRA Vrchní, prchni! I letos se Karlovými Vary proběhli číšníci, servírky a výčepní – jako připomínka legendárního filmu. Foto: Ladislav Křivan, MAFRA

Hlad po kultuře byl velký, ukázal prodej

Na festivalové projekce si vstupenky zakoupilo více než 121 tisíc diváků.

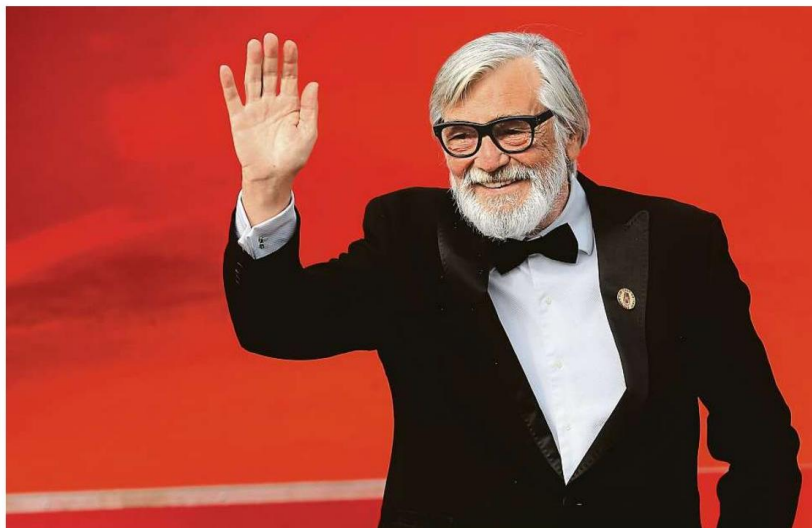
Petr Kozohorský
redaktor MF DNES

KARLOVY VARY „Nejvíce se těším na den po festivalu. Příprava dalšího ročníku začíná v okamžiku, kdy ten aktuální končí.“ To jsou dvě oblíbené hlášky prezidenta Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary Jiřího Bartošky. O uplynulém víkendu se obě staly realitou. Skončil 56. ročník mezinárodní filmové přehlídky. Na start festivalu s pořadovým číslem 57 si filmoví nadšenci počkají do 30. června příštího roku.

O skončeném festivalu jeho organizátoři mluví jako o prvním poodivovém. To, že lidé mají po pandemii hlad po kultuře, dokumentuje například počet prodaných vstupenek na projekce. Představení bylo 453 a zhlédlo je více než 121 tisíc diváků. To je jen o málo méně než v roce 2019, kdy ve festivalových pokladnicích vydali téměř 140 tisíc vstupenek.

Karlovarská filmová přehlídka je vyhlášená komunitou takzvaných baťůžkářů. Ti měli i letos zájem v

Konec i začátek 56. ročníku festivalu skončil, ale tým Jiřího Bartošky už dnes pracuje na tom s pořadovým číslem 57. Foto: Jakub Stadler, MAFRA

areálu koupaliště Rolava. „Za týden se ve stanovém městečku vystrídala více než tisícovka návštěvníků,“ uvedla Simona Vránová, jednatelka KV City Centra, které koupaliště spravuje. Další možností, kde se za výhodnou cenu ubytovat, nabídko návštěvníkům festivalu město. Ve dvou školách, Dukla a část někdejší

školy na nábreží Jana Palacha, opět na pár dní vznikly takzvané hostely.

I když byly Karlovy Vary déle než týden plné lidí, festival se obešel bez závažných bezpečnostních, či dokonce kriminálních problémů. Jen při zahájení festivalu musel policisté aktivovat antitronovou

ochranu proti stroji, který vzlétl ze Zahradní ulice. Jeho majitele se podařilo rychle vypátrat.

Možná o nejdramatičtější festivalový moment se tak před jeho polovinou postarala třiačtyřicetletá řidička. Při jízdě po Západní ulici zřejmě jela rychleji, než dokázala zvládnout, a narazila do sloupu veřejné

ho osvětlení. „Policisté s fidičkou provedli orientační dechovou zkoušku, při které nadržala 0,77 promile alkoholu. Řidičce policisté odebrali řidičský průkaz a zakázali další jízdu. Škoda byla především odhadnuta na částku kolem 90 tisíc korun,“ řekla k případu policejní mluvčí Zuzana Týřová.

Ministr přijel jako host festu, ale kontroloval i opravy lázní

KARLOVY VARY Téměř čtyřmi sty miliony korun podpořilo ministerstvo kultury projekt rekonstrukce Cisařských lázní v Karlových Varech. O tom, jakým způsobem kraj peníze utráčí a jak postupují práce, se při své návštěvě filmového festivalu přesvědčil současný ministr kultury Martin Baxa. A podle informací z krajského úřadu byl spokojený.

„Sám byl velmi překvapen rozsahem rekonstrukce, ale co ho nejvíce zaujalo, je projekt víceúčelového sálu a jeho vestavby do atria budovy,“ komentoval ministrovu návštěvu hejtmán Petr Kulhánek, který Martina Baxu osobně staveništěm provedl.

Hejtmán doufá, že se ministr ještě přijede do Karlových Varů podívat, aby se na vlastní oči přesvědčil, jak se památka rychle mění. „A poté ho v červnu 2023 rádi přivítáme na slavnostním otevření Cisařských lázní pro veřejnost,“ doplnil Kulhánek.

Podle ministra má vestavěný sál, v němž najde zájemci Karlovarský symfonický orchestr, velký potenciál. „Připadá mi zajímavý v kontextu historie i budoucnosti Cisařských lázní a vidím v tom velkou perspektivu. Finance, kterými ministerstvo přispělo na obnovu budovy, jsou zde využity velmi dobře,“ řekl ministr, který ocenil i finanční příspěvek města na revitalizaci budovy.

Rekonstrukce Cisařských lázní doposud přišla na přibližně půl miliardy korun. Dokončení oprav je naplánované na březen příštího roku s tím, že v červnu by se památka měla otevřít veřejnosti.

Ministr kultury Martin Baxa si postup prací prohlédl 4. července. Nebyla to ale jediná jeho návštěva festivalových Karlových Varů. Byl rovněž jednou z osobností, které se v sobotu zúčastnily slavnostního zakončení 56. ročníku Mezinárodního filmového festivalu. (koz)

Titul / Title Hlad po kultuře byl velký, ukázal prodej
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium MF Dnes Karlovy Vary
Datum / Date 2022-07-11

Na festivalové projekce si vstupenky zakoupilo více než 121 tisíc diváků. KARLOVY VARY „Nejvíce se těším na den po festivalu. Příprava dalšího ročníku začíná v okamžiku, kdy ten aktuální končí.“ To jsou dvě oblíbené hlášky prezidenta Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary Jiřího Bartošky. O uplynulém víkendu se obě staly realitou. Skončil 56. ročník mezinárodní filmové přehlídky. Na start festivalu s pořadovým číslem 57 si filmoví nadšenci počkají do 30. června příštího roku.

O skončeném festivalu jeho organizátoři mluví jako o prvním pocovidovém. To, že lidé mají po pandemii hlad po kultuře, dokumentuje například počet prodaných vstupenek na projekce. Představení bylo 453 a zhlédlo je více než 121 tisíc diváků. To je jen o málo méně než v roce 2019, kdy ve festivalových pokladnách vydali téměř 140 tisíc vstupenek.

Karlovarská filmová přehlídka je vyhlášena komunitou takzvaných baťůžkářů. Ti měli i letos zázemí v areálu koupaliště Rolava. „Za týden se ve stanovém městečku vystřídala více než tisícovka návštěvníků,“ uvedla Simona Vránová, jednatelka KV City Centra, které koupaliště spravuje. Další možností, kde se za výhodnou cenu ubytovat, nabídlo návštěvníkům festivalu město. Ve dvou školách, Dukla a část někdejší školy na nábřeží Jana Palacha, opět na pár dní vznikly takzvané hostely.

I když byly Karlovy Vary déle než týden plné lidí, festival se obešel bez závažných bezpečnostních, či dokonce kriminálních problémů. Jen při zahájení festivalu museli policisté aktivovat antidronovou ochranu proti stroji, který vzlétl ze Zahradní ulice. Jeho majitele se podařilo rychle vypátrat.

Možná o nejdramatičtější festivalový moment se tak před jeho polovinou postarala třidvacetiletá řidička. Při jízdě po Západní ulici zřejmě jela rychleji, než dokázala zvládnout, a narazila do sloupu veřejného osvětlení. „Policisté s řidičkou provedli orientační dechovou zkoušku, při které nadýchala 0,77 promile alkoholu. Řidičce policisté odebrali řidičský průkaz a zakázali další jízdu. Škoda byla předběžně odhadnuta na částku kolem 90 tisíc korun,“ řekla k případu policejní mluvčí Zuzana Týřová.

Konec i začátek 56. ročník festivalu skončil, ale tým Jiřího Bartošky už dnes pracuje na tom s pořadovým číslem 57. Foto: Jakub Stadler, MAFRA

V hlavních rolích fanoušci

Pětatřicet světových premiér, šest mezinárodních a čtyři evropské. Promítání ve 12 sálech, v nichž běželo 170 festivalových filmů. Taková byla nabídka letošního Mezinárodního filmového festivalu. Ten by ovšem nebyl tím, čím se dokázal za desítky let stát, bez filmových fanoušků. Těch se do Karlových Varů sjely tisíce. A hlavně fandové byli pravými hvězdami.

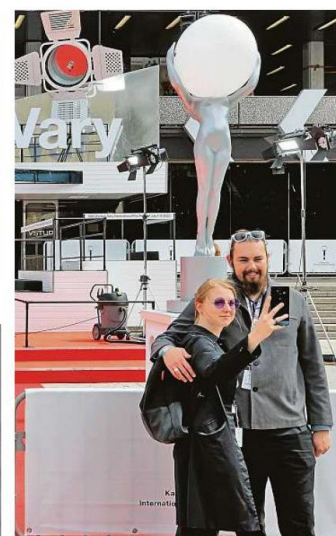
Trička, batohy i tužky O předměty s logem 56. ročníku festivalu byl i letos mezi návštěvníky nebyvalý zájem. 5 x Foto: Václav Šlauf, MAFRA

Čekání na hvězdy U červeného koberce bylo i letos pořádně živo. Uvidět alespoň na chvíli oskarové herce Geoffreyho Rushe či Benicia Del Tora je zážitek, který stovky filmových nadšenců přinutil stát dlouhé hodiny bez ohledu na počasí před hotelem Thermal.

Dočasné bydlení Ve stánovém městečku se letos vystřídala více než tisícovka batůžkářů. Těm letos našťastí přálo počasí.

Vzpomínka na festival Když už před Thermalem nebyly žádné filmové hvězdy, zbyla chvíle na nezbytné selfie s festivalovou cenou v nadživotní velikosti v pozadí.

Titul / Title V hlavních rolích fanoušci
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium MF Dnes Karlovy Vary
Datum / Date 2022-07-11

Pětatřicet světových premiér, šest mezinárodních a čtyři evropské. Promítání ve 12 sálech, v nichž běželo 170 festivalových filmů. Taková byla nabídka letošního Mezinárodního filmového festivalu. Ten by ovšem nebyl tím, čím se dokázal za desítky let stát, bez filmových fanoušků. Těch se do Karlových Varů sjely tisíce. A hlavně fandové byli pravými hvězdami.

Trička, batohy i tužky O předměty s logem 56. ročníku festivalu byl i letos mezi návštěvníky nebývalý zájem. 5 x Foto: Václav Šlauf, MAFRA
Dočasné bydlení Ve stanovém městečku se letos vystřídala více než tisícovka baťůžkářů. Těm letos naštěstí přálo počasí.

Čekání na hvězdy U červeného koberce bylo i letos pořádně živo. Uvidět alespoň na chvíli oskarové herce Geoffreyho Rushe či Benicia Del Tora je zážitek, který stovky filmových nadšenců přinutil stát dlouhé hodiny bez ohledu na počasí před hotelem Thermal.

Vzpomínka na festival Když už před Thermalem nebyly žádné filmové hvězdy, zbyla chvíle na nezbytné selfie s festivalovou cenou v nadživotní velikosti v pozadí.

Náš REGION BRNO

ExpressCash
Nejrychlejší půjčka

PRACUJTE pro Express Cash!

- ✓ vysoké provize
- ✓ startovací bonus
- ✓ jsme stabilní, ziskoví a stále rosteme

Podmínky: Maturitní vysvědčení nebo praxe v poskytování úvěrů minimálně 3 roky.

www.expresscash.cz
734 751 722

ZDARMA

www.nasregion.cz

BRNĚNSKO – BLANENSKO – VYŠKOVSKO

Zdarma každý týden

17. ročník / číslo 30 / pondělí 25. 7. 2022

Kdo nahradí primátorku Vaňkovou? O její křeslo se utká 14 uskupení

Zdroj: MMB

O hlasy voličů do brněnského zastupitelstva bude v zářijových komunálních volbách usilovat 14 uskupení. Podle průzkumu je zatím favoritem ODS a TOP09, oproti tomu STAN ubírají přízeň brněnských voličů pražské kauzy.

pokračování na straně 3

Z obsahu čísla

Rozhovor
s Karlem Ochem

Umělecký ředitel karlovarského filmového festivalu zažil poprvé tento filmový svátek bez Evy Zaoralové. Její přítomnost na festivalu ale vnímá ještě intenzivněji – spolu s kolegy přemítají, co by asi řekla tomu kterému filmu. A možná by souhlasila i s tím, že česká kinematografie je teď ve skvělé kondici.

více na str. 4 a 5

Karel Och: Film je můj život

V hlavní soutěži letošního ročníku Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary se objevily dva české filmy – Slovo a Hranice lásky. Podle uměleckého ředitele festivalu Karla Ocha to svědčí o chvályhodné kondici českých filmů. Přitom do soutěže průměrné tuzemské snímky nezařazují, protože by tak české kinematografii prokazovali jen medvědí službu. A zavzpomínal i na svou dlouholetou přechůdkyni Evu Zaoralovou, která letos zemřela.

Z 1500 filmů jste do hlavního programu letošního karlovarského festivalu vybrali 33. Jak náročné to tentokrát bylo? Vybrat tak málo filmů z takového množství přihlášených?

Každý rok je to stejně náročné a stejně vzrušující. I vzhledem k tomu, že s kolegy dramaturgy cestujeme po festivalech po celém světě, potřebujeme s výběrem pomoci od širšího týmu posudkářů. To jsou lidé z branže, filmoví kritici a podobně. Lidé, kterých si vážíme a kteří nám ty stovky filmů pomáhají nakoukávat a dodávají nám jejich zhodnocení včetně názoru, zda filmu věnovat další pozornost, nebo ne. Tento proces nám zabere mnoho času, nejen v pracovních hodinách, ale i o víkendech a po večerech. Ale vždycky se na něj nesmírně těším.

Máte během roku den, kdy nevidíte ani jeden film?

Asi jo. Třeba když někdy jedu autem a ta cesta trvá dvanáct hodin, tudíž už na film není energie. Ale tak trochu úsměvným způsobem se tím snažím spíš říct, že film je můj život, a to se týká i mých kolegů. Takže se během podzimu,

kdy ještě neprobíhá intenzivní výběr snímků na karlovarský festival, díváme i na filmy z jiných festivalů, abychom věděli, co se děje, stejně jako na seriály.

Dlouholetá umělecká ředitelka festivalu Eva Zaoralová říkala, že si z takového množství filmů nejde všechny zapamatovat, ale z každého v ní zůstával určitý dojem. Máte to stejně?

U mě je to tak, že si neustálým nakoukáváním dalších a dalších filmů třím paměť. Myslím, že to tak má i řada kolegů. Filmy, které nepovažujeme za úplně dobré, máme tendenci zapomenout, nezanášíme jimi svou paměť. Ta se dá vytrénovat, stejně jako vnímání filmu a soustředění se na jeho určité aspekty. Když vidíte stovky filmů ročně, samozřejmě si nemůžete zapamatovat všechny, ale v hlavě se vám vytváří takový čím dál více zabydlený svět tvořený dalšími a dalšími filmy. Jeden vám připomene druhý, vzpomenete si na něco, co jste viděl před lety.

Letos to bude první ročník bez Evy Zaoralové, která v březnu zemřela...

Nebude nás sledovat ani zpovzdálí, jako tomu bylo

Foto: Daniel Hromádka (2x)

ještě loni. S jejím odchodem jsme na ni ale samozřejmě nepřestali myslet, právě naopak. Její přítomnost v kancelářích karlovarského festivalu je ještě mnohem intenzivnější, je připomínána nejen prostřednictvím nádherných historek, ale také při diskuzích o filmech. Říkám si, co by paní doktorka řekla tomu kterému filmu. Naše názory na filmy a to, jak kinematografii přijímáme, v mnohem formovaly právě její postoje ke světu, ke kultuře, k politice. Měl jsem to štěstí, že jsem s ní přes osm let trávil dennodenně hodiny v kanceláři různých rozhovorů.

V jaké kondici teď tedy je česká kinematografie?

V chvályhodné. Vývoj českého filmu sledujeme bedlivě, některá léta jsou trochu hubenější, což se projeví v absenci českého filmu v hlavní soutěži. Nepochceme zařazovat filmy, které považujeme za prostřední, to bychom udělali českému filmu medvědí službu. To ale není případ posledních let. Jak loni, tak letos máme v programu díla mladých tvůrců, která jsou srovnatelná s filmy jejich vrstevníků ze zahraničí. Jsou to filmy tvůrců, kteří mají takzvaně nakoukáno, režiséry, kteří sledují aktuální tvorbu svých soupeřů, soupeř-

níků, i z jiných částí světa. A tuto cinefilii, to fanouškovství, jsou schopni přetransformovat ve svůj filmový jazyk a vyjadřování. To je něco, co z jejich námětů, které jsou třeba zaměřeny jen na určité lokální téma, činí filmy zajímavé rovněž pro zahraniční publikum.

Nerodí se tu tedy nějaká nová vlna filmařů?

To označení je trochu ošidné. Před pár lety jsem ho použil v souvislosti s intenzivnější účastí stejně starých absolventů FAMU na karlovarském festivalu a začalo to žít vlastním životem. Od té doby jsem opatrnější.

Na konci května jste byl na možná vůbec nejznámějším filmovém festivalu na světě, v Cannes. V jaké formě se přehlídky po covidových pauzách vrací?

Letošní festival v Cannes byl nádherným zážitkem. Napadlo mě, že

kdyby někdo upadl do kómatu v lednu 2020, probudil se pár dní před festivalem a jel na něj, až na pár diváků s rouskami v kinosálech by nezaznamenal žádný rozdíl. Ten svět je zpátky, diváci mohou zaplnit kinosály do plných kapaci-

cit, po skončení filmů se mohou sdružovat v barech a na ulicích a o filmech diskutovat. Potkávat se s filmaři a říkat jim, jak na ně jejich filmy zapůsobily. Tohle tady dva roky chybělo a vrátilo se to právě letos v Cannes, trochu frene-

KAREL OCH

- Narodil se v roce 1974. Absolvoval práva a filmovou teorii a historii na Univerzitě Karlově v Praze.
- Roku 2001 začal pracovat pro Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary (MFF KV), a to jako člen výběrové komise.
- V roce 2011 převzal od uznávané filmové publicistky, spisovatelky a překladatelky Evy Zaoralové post uměleckého šéfa MFF KV. Ta jím byla v letech 1995 až 2010.

ticky a s jistou dávkou sympatické zvyklosti... Návštěvníci festivalu si očividně užívali návrat k předpandemické verzi festivalu.

Potvrzuje se tedy, že filmové festivaly mohou ve svém pravém smyslu fungovat jen fyzicky, a nikoliv online?

Je to tak. Festival je oslava a ta má sílu, jen když se jí účastní živí lidé. Nám je online verze cizí, neumím ji, ale jsme chápaví vůči kolegům ze zahraničí, kteří se pro tuto formu rozhodli. Sami ji třeba také neuznávají, ale muse-

li festival uskutečnit, aby nepřišli o finance, které mají kontinuitu z roku na rok. ■ **Jan Januš**

Zbytek rozhovoru a spoustu zajímavého čtení najdete v nejnovějším vydání časopisu Mladý svět.

Umělecký ředitel karlovarského filmového festivalu zažil poprvé tento filmový svátek bez Evy Zaoralové. Její přítomnost na festivalu ale vnímá ještě intenzivněji – spolu s kolegy přemítají, co by asi řekla tomu kterému filmu. A možná by souhlasila i s tím, že česká kinematografie je teď ve skvělé kondici.

více na str. 4 a 5

V hlavní soutěži letošního ročníku Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary se objevily dva české filmy – Slovo a Hranice lásky. Podle uměleckého ředitele festivalu Karla Ocha to svědčí o chvályhodné kondici českých filmů. Přitom do soutěže průměrné tuzemské snímky nezařazují, protože by tak české kinematografii prokazovali jen medvědí službu. A zavzpomínal i na svou dlouholetou přechůdkyni Evu Zaoralovou, která letos zemřela.

Z 1500 filmů jste do hlavního programu letošního karlovarského festivalu vybrali 33. Jak náročné to tentokrát bylo? Vybrat tak málo filmů z takového množství přihlášených?

Každý rok je to stejně náročné a stejně vzrušující. I vzhledem k tomu, že s kolegy dramaturgy cestujeme po festivalech po celém světě, potřebujeme s výběrem pomoci od širšího týmu posudkářů. To jsou lidé z branže, filmoví kritici a podobně. Lidé, kterých si vážíme a kteří nám ty stovky filmů pomáhají nakoukávat a dodávají nám jejich zhodnocení včetně názoru, zda filmu věnovat další pozornost, nebo ne. Tento proces nám zabere mnoho času, nejen v pracovních hodinách, ale i o víkendech a po večerech. Ale vždycky se na něj nesmírně těším.

Máte během roku den, kdy nevidíte ani jeden film?

Asi jo. Třeba když někam jedu autem a ta cesta trvá dvanáct hodin, tudíž už na film není energie. Ale tak trochu úsměvným způsobem se tím snažím spíš říct, že film je můj život, a to se týká i mých kolegů. Takže se během podzimu, kdy ještě neprobíhá intenzivní výběr snímků na karlovarský festival, díváme i na filmy z jiných festivalů, abychom věděli, co se děje, stejně jako na seriály.

Dlouholetá umělecká ředitelka festivalu Eva Zaoralová říkávala, že si z takového množství filmů nejde všechny zapamatovat, ale z každého v ní zůstával určitý dojem. Máte to stejně?

U mě je to tak, že si neustálým nakoukáváním dalších a dalších filmů třím paměť. Myslím, že to tak má i řada kolegů. Filmy, které nepovažujeme za úplně dobré, máme tendenci zapomenout, nezanašujeme jimi svou paměť. Ta se dá vytrénovat, stejně jako vnímání filmu a soustředění se na jeho určité aspekty. Když vidíte stovky filmů ročně, samozřejmě si nemůžete zapamatovat všechny, ale v hlavě se vám vytváří takový čím dál více zabydlený svět tvořený dalšími a dalšími filmy. Jeden vám připomene druhý, vzpomenete si na něco, co jste viděl před lety.

Letos to bude první ročník bez Evy Zaoralové, která v březnu zemřela... Nebude nás sledovat ani zpovzdálí, jako tomu bylo ještě loni. S jejím odchodem jsme na ni ale samozřejmě nepřestali myslet, právě naopak. Její přítomnost v kancelářích karlovarského festivalu je ještě mnohem intenzivnější, je připomínána nejen prostřednictvím nádherných historiek, ale také při diskuzích o filmech. Říkáme si, co by paní doktorka řekla tomu kterému filmu. Naše názory na filmy a to, jak kinematografii přijímáme, v mnohém formovaly právě její postoje ke světu, ke kultuře, k politice. Měl jsem to štěstí, že jsem s ní přes osm let trávil denně hodiny v kanceláři různými rozhovory.

V jaké kondici teď tedy je česká kinematografie?

V chvályhodné. Vývoj českého filmu sledujeme bedlivě, některá léta jsou trochu hubenější, což se projeví v absenci českého filmu v hlavní soutěži. Nechceme zařazovat filmy, které považujeme za prostřední, to bychom udělali českému filmu medvědí službu. To ale není případ posledních let. Jak loni, tak letos máme v programu díla mladých

tvůrců, která jsou srovnatelná s filmy jejich vrstevníků ze zahraničí. Jsou to filmy tvůrců, kteří mají takzvané nakoukáno, režisérů, kteří sledují aktuální tvorbu svých soupeřů, souputníků, i z jiných částí světa. A tuto cinefilii, to fanouškovství, jsou schopni přetransformovat ve svůj filmový jazyk a vyjadřování. To je něco, co z jejich námětů, které jsou třeba zaměřeny jen na určité lokální téma, činí filmy zajímavé rovněž pro zahraniční publikum.

Nerodí se tu tedy nějaká nová vlna filmařů?

To označení je trochu ošidné. Před pár lety jsem ho použil v souvislosti s intenzivnější účastí stejně starých absolventů FAMU na karlovarském festivalu a začalo to žít vlastním životem. Od té doby jsem opatrnější. Na konci května jste byl na možná vůbec neznámějším filmovém festivalu na světě, v Cannes. V jaké formě se přehlídky po covidových pauzách vrací?

Letošní festival v Cannes byl nádherným zážitkem. Napadlo mě, že kdyby někdo upadl do kómatu v lednu 2020, probudil se pár dní před festivalem a jel na něj, až na pár diváků s rouškami v kinosálech by nezaznamenal žádný rozdíl. Ten svět je zpátky, diváci mohou zaplnit kinosály do plných kapacit, po skončení filmů se mohou sdružovat v barech a na ulicích a o filmech diskutovat. Potkávat se s filmaři a říkat jim, jak na ně jejich filmy zapůsobily. Tohle tady dva roky chybělo a vrátilo se to právě letos v Cannes, trochu freneticky a s jistou dávkou sympatické zvyklosti... Návštěvníci festivalu si očividně užívali návrat k předpandemické verzi festivalu.

Potvrzuje se tedy, že filmové festivaly mohou ve svém pravém smyslu fungovat jen fyzicky, a nikoliv online?

Je to tak. Festival je oslava a ta má sílu, jen když se jí účastní živí lidé. Nám je online verze cizí, neumíme ji, ale jsme chápaví vůči kolegům ze zahraničí, kteří se pro tuto formu rozhodli. Sami ji třeba také neuznávají, ale museli festival uskutečnit, aby nepřišli o finance, které mají kontinuitu z roku na rok. n

Zbytek rozhovoru a spoustu zajímavého čtení najdete v nejnovějším vydání časopisu Mladý svět.

KAREL OCH

• Narodil se v roce 1974. Absolvoval práva a filmovou teorii a historii na Univerzitě Karlově v Praze.

• Roku 2001 začal pracovat pro Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary (MFF KV), a to jako člen výběrové komise.

• V roce 2011 převzal od uznávané filmové publicistky, spisovatelky a překladatelky Evy Zaoralové post uměleckého šéfa MFF KV. Ta jím byla v letech 1995 až 2010.

Foto: Daniel Hromada (2x)

Karlovarský festival uctil Evu Zaoralovou

Věra Mišková
Andrea Zunová

Slavnostním ceremoniálem začal včera večer 56. ročník Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary, jehož jsou

Zaplaťpánbůh se letos vracíme k červencovému termínu

*Jiří Bartoška,
prezident festivalu*

Právo a Novinky.cz hlavními mediálními partnery.

Součástí ceremoniálu byla projekce italského romantické-

ho filmu režiséra Paola Genovese Superhrdinové.

„Zapněte si mobily“

Scénu slavnostního zahájení otevřela ve ztemnělém Velkém sále Thermalu nečekaná výzva Marka Ebena: „Zapněte si prosím své mobily. Ano, rozuměli jste správně, zapněte si mobily, a během večera pořizujte obrazové i zvukové záznamy.“

Poté vběhla na pódium taneční skupina, která v představení, jemuž dali jako tradičně podobu bratři Michal a Šimon Cabanovi, předvedla úchvatnou, efekty prozářenou kreaci na téma konfrontace virtuálního a reálného života.

(Pokračování na str. 3)

Foto: PRÁVO – Jan Hanuš/epb

Jiří Bartoška s manželkou Andreou zdraví diváky na zahájení karlovarského festivalu.

Festival uctil Evu Zaoralovou

Foto: PRK SVO - Jan Mandrleš (2)

Herci Marek Tačlík, Lenka Vlasáková a Jan Dolanský před hotelem Thermal.

Legenda českého filmu Jiřina Bohdalová v doprovodu vnuka Marka Ciccottioho.

(Pokračování ze str. 1)
Eben pak ve svém úvodním vystoupení označil tento rok za přelomový právě vzhledem ke střetu tradičního pojetí života staršími generacemi a pojetí světa mladých lidí, světa chytrých telefonů a sociálních sítí.

Poté pozval na pódium prezidenta festivalu Jiřího Bartoška, který 56. ročník zahájil.

„Žijeme v divné době. Na dva roky nám covid zavázal oči a hrál si s námi na slepou bábu. Zaplatpánbůh se letos vracíme k červencovému ter-

mínu. A když mluvím o tom, že žijeme v divné době, mám na mysli i krutou a nesmyslnou válku na Ukrajině. Hamlet řekl: Doba se vymkla z kloubů, čert to vzal, narodit se, abych ji spravoval. Filmaři jsou Hamleti, svými příběhy, které vyprávějí, se snaží napravit dobu, která se vymkla z kloubů. Děkujeme jim za to,“ uvedl.

V následujících minutách diváci zhlédli vtipnou i dojemnou vzpomínku na dlouholetou uměleckoředitelku a poté uměleckořadkyni festivalu Evu Zaoralovou, která letos

v březnu zemřela. „Letos je to poprvé, po dvaceti devíti letech, kdy s námi není paní doktorka. Paní Eva Zaoralová.

Chceme Evě poděkovat za to, co udělala pro nás a pro festival

Jiří Bartoška

Chceme Evě poděkovat za to, co udělala pro nás a pro festival,“ řekl Jiří Bartoška.

Skvěle sestavená koláž foto-

grafií a malých videí dokumentuje především velmi vřelý, ojedinělý vztah mezi Bartoškou a Zaoralovou, který se z profesionální spolupráce vyvinul ve velké osobní přátelství.

Marek Eben také přidal osobní vzpomínku, když řekl, že měl to potěšení dělat ji na posledních třech festivalových ročních gardách na červeném koberec. „Neměl bych ji za žádnou modelku,“ dodal.

Ještě dříve, než diváci zhlédli zahajovací snímek, představila se také nová festivalová

zvěňka, v jejíž hlavní roli je držitelka Ceny prezidenta festivalu za mimořádný přínos české kinematografii herečka Iva Janžurová.

„Karlovarský filmový festival podporuje ukrajinské filmaře a zdejší filmový průmysl jedinečnou spoluprací s filmovým festivalem v Oděse. Bezprecedentní válečná agrese a hrůza, která se odehrává v Oděse, má za následek také zásadní omezení kulturního života. Karlovarský filmový festival vyjadřuje plnou podporu ukrajinským filmařům a festi-

valovým organizátorům, a proto bude hostitelem programu Works in Progress, ročníku festivalu Oděsa, který se kvůli válce nemůže konat,“ informoval Eben.

V následujících dnech až do 9. července čekají na návštěvníky festivalu na dvě stovky filmů z celého světa v tradičních soutěžních i nesoutěžních sekcích a návštěva velkých osobností světové kinematografie v čele s herci Geoffreyem Rushem, Benicciem Del Torem a Lievem Schreiberem.

Další informace na str. 4

Titul / Title Karlovarský festival uctil Evu Zaoralovou
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Právo
Datum / Date 2022-07-02

Slavnostním ceremoniálem začal včera večer 56. ročník Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary, jehož jsou Právo a Novinky.cz hlavními mediálními partnery.

Součástí ceremoniálu byla projekce italského romantického filmu režiséra Paola Genovese Superhrdinové.

„Zapněte si mobily“

Scénu slavnostního zahájení otevřela ve ztemnělém Velkém sále Thermalu nečekaná výzva Marka Ebena: „Zapněte si prosím své mobily. Ano, rozuměli jste správně, zapněte si mobily, a během večera pořizujte obrazové i zvukové záznamy.“

Poté vběhla na pódium taneční skupina, která v představení, jemuž dali jako tradičně podobu bratři Michal a Šimon Cabanovi, předvedla úchvatnou, efekty prozářenou kreaci na téma konfrontace virtuálního a reálného života.

(Pokračování na str. 3) (Pokračování ze str. 1)

Eben pak ve svém úvodním vystoupení označil tento rok za přelomový právě vzhledem ke střetu tradičního pojetí života staršími generacemi a pojetí světa mladých lidí, světa chytrých telefonů a sociálních sítí. Poté pozval na pódium prezidenta festivalu Jiřího Bartošku, který 56. ročník zahájil.

„Žijeme v divné době. Na dva roky nám covid zavázal oči a hrál si s námi na slepou bábu. Zaplatpánbůh se letos vracíme k červencovému termínu. A když mluvím o tom, že žijeme v divné době, mám na mysli i krutou a nesmyslnou válku na Ukrajině. Hamlet řekl: Doba se vymkla z kloubů, čert to vzal, narodit se, abych ji spravoval. Filmaři jsou Hamleti, svými příběhy, které vyprávějí, se snaží napravit dobu, která se vymkla z kloubů. Děkujeme jim za to,“ uvedl.

V následujících minutách diváci zhlédli vtipnou i dojemnou vzpomínku na dlouholetou uměleckou ředitelku a poté uměleckou poradkyni festivalu Evu Zaoralovou, která letos v březnu zemřela. „Letos je to poprvé, po dvaceti devíti letech, kdy s námi není paní doktorka. Paní Eva Zaoralová. Chceme Evě poděkovat za to, co udělala pro nás a pro festival,“ řekl Jiří Bartoška.

Skvěle sestavená koláž fotografií a malých videí dokumentuje především velmi vřelý, ojedinělý vztah mezi Bartoškou a Zaoralovou, který se z profesionální spolupráce vyvinul ve velké osobní přátelství.

Marek Eben také přidal osobní vzpomínku, když řekl, že měl to potěšení dělat jí na posledních třech festivalových ročnících garde na červeném koberci. „Neměnil bych ji za žádnou modelku,“ dodal.

Ještě dříve, než diváci zhlédli zahajovací snímek, představila se také nová festivalová znělka, v jejíž hlavní roli je držitelka Ceny prezidenta festivalu za mimořádný přínos české kinematografii herečka Iva Janžurová.

„Karlovarský filmový festival podporuje ukrajinské filmaře a zdejší filmový průmysl jedinečnou spoluprací s filmovým festivalem v Oděse. Bezprecedentní válečná agrese a hrůza, která se odehrává v Oděse, má za následek také zásadní omezení kulturního života. Karlovarský filmový festival vyjadřuje plnou podporu ukrajinským filmařům a festivalovým organizátorům, a proto bude hostitelem programu Works in Progress, ročníku festivalu Oděsa, který se kvůli válce nemůže konat,“ informoval Eben.

V následujících dnech až do 9. července čekají na návštěvníky festivalu na dvě stovky filmů z celého světa v tradičních soutěžních i nesoutěžních sekcích a návštěva velkých osobností světové kinematografie v čele s herci Geoffreym Rushem, Beniciem Del Torem a Lievem Schreiberem.

Další informace na str. 4

Chceme Evě poděkovat za to, co udělala pro nás a pro festival
Jiří Bartoška

Zaplatpánbůh se letos vracíme k červencovému termínu

Jiří Bartoška, prezident festivalu

Jiří Bartoška s manželkou Andreou zdraví diváky na zahájení karlovarského festivalu.

LILA SCHWARZENBERGOVÁ A LUKAS STURM NATOČILI FILM O KARLU SCHWARZENBERGOVI: Jsme, jací jsme, někdy je to trochu boj

Andrea Zunová, *Karlovy Vary*

Na karlovarském filmovém festivalu se promítá intimní dokument *Můj otec, kníže*. O svém otci Karlu Schwarzenbergovi ho natočila jeho dcera Anna Carolina neboli Lila Schwarzenbergová. V rozhovoru pro *Právo* o dokumentu mluvila také se svým kolegou Lukášem Sturmem, jenž k němu napsal scénář a spolurežiroval jej.

Myslím si, že ten film dodal našemu vztahu nový, velice pozitivní rozměr

Lila Schwarzenbergová

■ **Lilo, jak dlouho jste v hlavě nosila nápad natočit dokument o svém otci?**

Schwarzenbergová: V roce 2015 jsem byla na charitativní akci, kde můj otec přednesl velmi dojemný proslav o tom, že je potřeba uchovávat vzpomínky. Tam za mnou přišel jeden producent a řekl mi, to by se mělo natočit, aby ty vzpomínky byly uchovány.

Pak jsem o tom asi rok přemýšlela. Důležité bylo, že jsem film nechtěla točit sama. A když jsem požádala Lukase, jestli by se mnou na něm spolupracoval, a on kývl, řekla jsem si, že mám ten správný tým, se kterým to zvládnou. A začali jsme točit.

■ **Vzpomínky ale nebyly vždycky hezké. Bylo těžké**

Zleva režisér a scenárista Lukas Sturm, režisérka Lila Schwarzenbergová a producent Thomas Brunner při uvedení filmu.

berga, aby v dokumentu vystoupil?

Sturm: Ne, nebylo. V původním plánu byl jeden rozhovor s ním, který by se natáčel jeden dva dny. Byl to rozhovor mezi Lilou a jejím otcem. Nakonec bylo naprosto magické sledovat, jak jsou na sebe napojeni, jak doká-

v tom takový magnetismus, že jsme si vždycky řekli, že natočíme ještě jeden, a ještě jeden rozhovor. Pak jsme začali přejíždět na jiná místa, na Orlik, do Prahy, do Murau, a vlastně jsme všichni tři urazili dlouhou cestu.

Schwarzenbergová: Ide v podstatě o velice malý film. Je to jen

nám trval pět let. Měli jsme i štěstí, že už to bylo v době, kdy Karel Schwarzenberg nebyl tak zaneprázdňený svou kariérou a mohl si na nás udělat čas.

■ **Dokument je velmi intimní. Pouštíte diváky do svého soukromí. Bylo to pro vás těžké?**

začátku cesty, protože jsme měli teprve premiéru. Ale takové přijetí, jakého se nám dostalo na festivalu v Karlových Varech, nám rozhodně pomohlo. Obecně si soukromí docela střežím, nerada se takhle otevírám, je to obtížné. Ale v tom je ten tvůrčí proces. Když nejste otevření, tak to pak

Takže pro mě to snadné nebylo, ale už si zvykám. Naše dílo je venku, a už si bude žít vlastním životem.

■ **Je vidět, že se s otcem máte hodně rádi, ale není to úplně vřelá. Může se to po dokumentu změnit?**

Sturm: Ano, já říkám ano.

Schwarzenbergová: Myslím, že teď už jsme bohužel ve věku, kdy se lidé příliš nemění. A také si myslím, že jsme ve fázi, kdy jsou děti a rodiče za svůj vztah zodpovědní stejnou měrou. Jsme samozřejmě, jací jsme, někdy je to trochu boj. Ale myslím si, že ten film dodal našemu vztahu nový, velice pozitivní rozměr.

Sturm: Jen chci dodat, že je to velice neobvyklá rodina. Sledovat, jak spolu funguje pět let před kamerou, bylo velice zajímavé.

■ **Co na dokument váš otec říkal?**

Schwarzenbergová: Viděl ho už, když jsme ho natáčeli a když jsme ho střihali. A pak ho samozřejmě viděl tady na festivalu. Myslím, že se mu líbil. On toho sice tolik nenamluví, ale myslím, že byl dojatý.

■ **Co plánujete dál?**

Sturm: Chceme film představit širšímu publiku. Zajímají nás reakce, které budou nejspíš jiné než tady, kde je Karel Schwarzenberg skutečnou legendou. V Rakousku vlastně také. Bude me film promítat v Praze, ve Vídni, v Americe. Hlásili jsme se na nějaké další festivaly, takže uvidíme, kam nás ta cesta zavede. Do té doby budeme dělat normál-

Titul / Title Jsme, jací jsme, někdy je to trochu boj
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Právo
Datum / Date 2022-07-08

LILA SCHWARZENBERGOVÁ A LUKAS STURM NATOČILI FILM O KARLU SCHWARZENBERGOVI:

Na karlovarském filmovém festivalu se promítá intimní dokument Můj otec, kníže. O svém otci Karlu Schwarzenbergovi ho natočila jeho dcera Anna Carolina neboli Lila Schwarzenbergová. V rozhovoru pro Právo o dokumentu mluvila také se svým kolegou Lukášem Sturmem, jenž k němu napsal scénář a spolurežiroval jej.

□ Lilo, jak dlouho jste v hlavě nosila nápad natočit dokument o svém otci?

Schwarzenbergová: V roce 2015 jsem byla na charitativní akci, kde můj otec přednesl velmi dojemný proslov o tom, že je potřeba uchovávat vzpomínky. Tam za mnou přišel jeden producent a řekl mi, to by se mělo natočit, aby ty vzpomínky byly uchované.

Pak jsem o tom asi rok přemýšlela. Důležité bylo, že jsem film nechtěla točit sama. A když jsem požádala Lukase, jestli by se mnou na něm spolupracoval, a on kývl, řekla jsem si, že mám ten správný tým, se kterým to zvládnou. A začali jsme točit.

□ Vzpomínky ale nebyly vždycky hezké. Bylo těžké přesvědčit Karla Schwarzenberga, aby v dokumentu vystoupil?

Sturm: Ne, nebylo. V původním plánu byl jeden rozhovor s ním, který by se natáčel jeden dva dny. Byl to rozhovor mezi Lilou a jejím otcem. Nakonec bylo naprosto magické sledovat, jak jsou na sebe napojeni, jak dokážou jít stále víc do hloubky. Byl v tom takový magnetismus, že jsme si vždycky řekli, že natočíme ještě jeden, a ještě jeden rozhovor. Pak jsme začali přejíždět na jiná místa, na Orlicko, do Prahy, do Murau, a vlastně jsme všichni tři urazili dlouhou cestu.

Schwarzenbergová: Jde v podstatě o velice malý film. Je to jen rozhovor otce a dcery, a přesto nám trval pět let. Měli jsme i štěstí, že už to bylo v době, kdy Karel Schwarzenberg nebyl tak zaneprázdněný svou kariérou a mohl si na nás udělat čas.

□ Dokument je velmi intimní. Pouštíte diváky do svého soukromí. Bylo to pro vás těžké?

Schwarzenbergová: Jsme na začátku cesty, protože jsme měli teprve premiéru. Ale takové přijetí, jakého se nám dostalo na festivalu v Karlových Varech, nám rozhodně pomohlo. Obecně si soukromí docela střežím, nerada se takhle otevírám, je to obtížné. Ale v tom je ten tvůrčí proces. Když nejste otevření, tak to pak není autentické.

Takže pro mě to snadné nebylo, ale už si zvykám. Naše dílo je venku, a už si bude žít vlastním životem.

□ Je vidět, že se s otcem máte hodně rádi, ale není to úplně vřelé. Může se to po dokumentu změnit?

Sturm: Ano, já říkám ano.

Schwarzenbergová: Myslím, že teď už jsme bohužel ve věku, kdy se lidé příliš nemění. A také si myslím, že jsme ve fázi, kdy jsou děti a rodiče za svůj vztah zodpovědní stejnou měrou. Jsme samozřejmě, jací jsme, někdy je to trochu boj. Ale myslím si, že ten film dodal našemu vztahu nový, velice pozitivní rozměr.

Sturm: Jen chci dodat, že je to velice neobvyklá rodina. Sledovat, jak spolu funguje pět let před kamerou, bylo velice zajímavé.

□ Co na dokument váš otec říkal?

Schwarzenbergová: Viděl ho už, když jsme ho natáčeli a když jsme ho stříhali. A pak ho samozřejmě viděl tady na festivalu. Myslím, že se mu líbil. On toho sice tolik nenamluví, ale myslím, že byl dojatý.

□ Co plánujete dál?

Sturm: Chceme film představit širšímu publiku. Zajímají nás reakce, které budou nejspíš jiné než tady, kde je Karel Schwarzenberg skutečnou legendou. V Rakousku vlastně také. Budeme film promítat v Praze, ve Vídni, v Americe. Hlásili jsme se na nějaké další festivaly, takže uvi-

díme, kam nás ta cesta zavede. Do té doby budeme dělat normálně svá zaměstnání.

Myslím si, že ten film dodal našemu vztahu nový, velice pozitivní rozměr Lila Schwarzenbergová

Zleva režisér a scenárista Lukas Sturm, režisérka Lila Schwarzenbergová a producent Thomas Brunner při uvedení filmu.

Foto ČTK

KVIFF.TV je platforma pro kvalitní filmy

Věra Mišková, Karlovy Vary

Po celou dobu 56. ročníku karlovarského festivalu provázela jeho účastníky festivalová televize KVIFF.TV. Zprostředkovávala veškeré dění, živě přenášela stěžejní události festivalu, rozhovory, pohledy na filmové i doprovodné akce.

Se zakončením festivalu, které proběhne dnes večer ve Velkém sále Thermalu, však její vysílání nekončí. Pokračovat bude jako filmová platforma s bohatou knihovnou více než pěti stovek filmů vybraných dramaturgickým týmem karlovarského festivalu ve spolupráci s distribuční společností Aerofilms.

„Dramaturgický tým KVIFF.TV tvoří lidé z karlovarského festivalu, kteří jezdí na zahraniční festivaly a vybírají kvalitní

Karel Och a Ivo Anderle představili platformu KVIFF.TV

filmy pro náš festival," řekl při prezentaci platformy umělecký ředitel festivalu Karel Och.

„Samozřejmě se snažíme o co nejdelší životnost festivalových

filmů, a KVIFF.TV je jeden z prostředků, jak udržet ty, které považujeme za kvalitní, v pozornosti diváků. Budeme se tedy vždycky snažit, aby se část filmů

na platformě objevila. Chceme však zasáhnout i širší diváckou obec, náplň KVIFF.TV tedy nebude podléhat výhradně vkusu programového oddělení festivalu," dodal.

V knihovně diváci najdou filmové novinky, stejně jako filmy prověřené časem. Své zastoupení v ní mají významní filmaři, ale i začínající tvůrci. Pro dobrou orientaci jsou díla sestavena do tematických kolekcí.

„Kromě filmů je k dispozici pestrá nabídka originálních pořadů a bonusových materiálů, které jsou dostupné zcela zdarma," dodal výkonný ředitel KVIFF.TV Ivo Anderle. „Platforma bude originální i tím, že si diváci mohou vybrat, zda se chtějí za poplatek dívat jen jednorázově na jeden konkrétní film, nebo si ji předplatit.“

Titul / Title KVIFF.TV je platforma pro kvalitní filmy
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Právo
Datum / Date 2022-07-09

Po celou dobu 56. ročníku karlovarského festivalu provázela jeho účastníky festivalová televize KVIFF.TV. Zprostředkovávala veškeré dění, živě přenášela stěžejní události festivalu, rozhovory, pohledy na filmové i doprovodné akce.

Se zakončením festivalu, které proběhne dnes večer ve Velkém sále Thermalu, však její vysílání nekončí. Pokračovat bude jako filmová platforma s bohatou knihovnou více než pěti stovek filmů vybraných dramaturgickým týmem karlovarského festivalu ve spolupráci s distribuční společností Aerofilms.

„Dramaturgický tým KVIFF. TV tvoří lidé z karlovarského festivalu, kteří jezdí na zahraniční festivaly a vybírají kvalitní filmy pro náš festival,“ řekl při prezentaci platformy umělecký ředitel festivalu Karel Och.

„Samozřejmě se snažíme o co nejdelší životnost festivalových filmů, a KVIFF.TV je jeden z prostředků, jak udržet ty, které považujeme za kvalitní, v pozornosti diváků. Budeme se tedy vždycky snažit, aby se část filmů na platformě objevila. Chceme však zasáhnout i širší diváckou obec, náplň KVIFF.TV tedy nebude podléhat výhradně vkusu programového oddělení festivalu,“ dodal.

V knihovně diváci najdou filmové novinky, stejně jako filmy prověřené časem. Své zastoupení v ní mají významní filmaři, ale i začínající tvůrci. Pro dobrou orientaci jsou díla sestavena do tematických kolekcí.

„Kromě filmů je k dispozici pestrá nabídka originálních pořadů a bonusových materiálů, které jsou dostupné zcela zdarma,“ dodal výkonný ředitel KVIFF.TV Ivo Anderle. „Platforma bude originální i tím, že si diváci mohou vybrat, zda se chtějí za poplatek dívat jen jednorázově na jeden konkrétní film, nebo si ji předplatit.“

Karel Och a Ivo Anderle představili platformu KVIFF.TV

Geoffrey Rush bavit diváky, jeho zase Tros Sketos

Andrea Zunová

Australský herec Geoffrey Rush si karlovarský filmový festival užívá. Ve čtvrtek večer ve Velkém sále hotelu Thermal uvedl svůj film *Záře* z roku 1996 a vyprávěl zaplněnému hledišti svůj filmový příběh. Hned potom se nechal odvézt do Karlovarského městského divadla, kde s nadšením sledoval vystoupení vokálního a pantomimického tria Tros Sketos.

Před dvaceti lety se Tros Sketos neboli umělci Jaroslav Róna, František Skála a Aleš Najbrt stali hvězdami festivalové znělky režiséra Davida Ondříčka. Nyní se na festival vrátili se svým více než hodinovým představením, do kterého znělku také zakomponovali. To všechno sledoval Rush z lóže a výtečně se bavil. Nakonec, ještě předtím vyprávěl divákům ve Velkém sále, že jako divadelní herec hrál nejraději komické role.

„Když mi bylo kolem třiceti let, hodně se mi líbily shakespearovské role. Ale ne ty vážné, dramatické postavy, jako

Foto PRAVO – Jan Handreich

Geoffrey Rush včera vystoupil na KVIFF Talks, setkání s tvůrci.

jsou třeba Hamlet nebo Macbeth. Líbili se mi takoví ti idioti, šaškové, klauni, opilci. Bylo to takové napůl autobiografické. Hrál jsem pak asi deset nebo dvanáct takovýchto významných rolí," pobavil diváky.

Ke svému prvnímu oscarovému filmu *Záře* se dostal právě v době, kdy se nejvíce věno-

val divadlu. „Jednoho dne mi zavolala má agentka. Vzlykala a říkala mi: Právě jsem si přečetla nejužasnější scénář, musíš ke mně přijít a přečíst si ho. Byl to příběh koncertního pianisty Davida Helfgotta, který je hlavní postavou filmu *Záře*. Scénář byl nesmírně dobře napsaný, člověk si všechno mohl

výborně představit," vyprávěl dál Rush.

„Byl jsem z toho nadšený, i když sám sebe jsem si ve filmu úplně představit nemohl. Když mi bylo třicet, hrál jsem nějaké dvě malé role a vypadal jsem jako krocaní embryo. Nicméně tohle byla velká výzva a já si říkal, že to dokážu. Tři roky trva-

lo, než se sehnaly peníze na natáčení. Měl jsem tedy spoustu času, abych si mohl všechno nastudovat. Naposlouchal jsem si všechny rozhovory s Davidem, v nichž vypráví o své chorobě, o svém těžkém dětství a životě. A také jsem byl odhodlaný hrát tak, abych přesvědčil diváky, že jsem stejně skvělý pianista, jako byl on," řekl Rush.

Režisér Scott Hicks film natočil v roce 1996 jako nezávislý, nízkorozpočtový, specifický, úplně jiný než všechny, které se do té doby v Austrálii točily. Dostal se na prestižní americký filmový festival Sundance, kde byl velmi úspěšný.

„Film si potom vytvořil vlastní příběh, pro všechny to byla ohromná cesta. Byl nominovaný na sedm Oscarů. Bylo to vůbec poprvé, co se něco podobného australskému filmu stalo. Já dostal Oscara za nejlepší herecký výkon. A díky tomu, že byl film tak úspěšný, jsem se potom dostal také do Prahy. Byl jsem v Praze mnohokrát, to město bylo pokaždé báječné," uzavřel své vyprávění Rush.

Titul / Title Geoffrey Rush bavil diváky, jeho za Tros Sketos
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Právo
Datum / Date 2022-07-09

Geoffrey Rush bavil diváky, jeho zase Tros Sketos Andrea Zunová
Australský herec Geoffrey Rush si karlovarský filmový fes- tival užívá.
Ve čtvrtek večer ve Velkém sále hotelu Thermal uvedl svůj film Záře
z roku 1996 a vyprávěl...

Karlovarský festival roste dál

Věra Míšková

Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary se letos vrátil do obvyklého termínu i rozsahu. Po covidem zrušeném 55. ročníku v roce 2020 proběhl loni v posunutém termínu a s respektováním všech hygienických opatření, která ho přece jen omezovala. Letos se mohl znovu rozmáchnout v plné síle.

Loni bylo ohlášeno a letos se naplno rozjelo vysílání KVIFF TV

Zúčastnilo se ho 10 592 akreditovaných návštěvníků, z toho 8717 s festival passy, 414 filmových tvůrců, 931 akreditovaných filmových profesionálů a 530 novinářů. Uspělo se 453 filmových představení a bylo prodáno 121 015 vstupenek.

Návštěvníci byli spokojeni s programem, který vedle soutěží nabídl pozoruhodná Zvláštní uvedení a v Horizontech to nejlepší z festivalů v Berlíně a zejména v Cannes, z nichž se podařilo přivést skvělé tituly včetně laureáta Zlaté palmy Trojúhelníku smutku.

O spokojenosti diváků svědčí i to, že na předních příčkách Divácké ceny deníku Právo zůstal do poslední chvíle boj a me-

Kryštof Mucha a Jiří Bartoška mají mnoha důvodů ke spokojenosti.

Foto PRÁVO – Jan Handrejch

zi první a desátou příčkou je rozdíl pouhých sedmácti setin bodu.

Festival si tedy po dvou těžkých letech udržel úroveň a expanduje díky novému strategickému partnerovi dál.

Loni bylo ohlášeno a letos se naplno rozjelo vysílání KVIFF TV, která živě přenášela festivalové dny a nabízí již více než pět stovek filmů vybraných dramaturgickým týmem karlovarského festivalu ve spolupráci s distribuční společností Aerofilms.

A loni se uskutečnil i pilotní ročník podzimních Variací, pro které se festival spojil s Českou filharmonií a vedle vybraných filmů nabízí i špičkové koncerty. „To partnerství je výborné v tom, že skupina Rockaway vstoupila akciově do akce, kterou už pět let předtím podporovala. Věděla, že to je událost, která stoprocentně funguje. Věděla, jakou poetiku festival sleduje a kam chce jít dál, a začala ji rozšiřovat,“ řekl Právu prezident festivalu Jiří Bartoška.

Výkonný ředitel Kryštof Mucha dodal: „Jsou to věci, o kterých jsme už předtím hodně mluvili. Do KVIFF TV bychom se ale sami nepouštěli, protože to je nesmírně drahé. Jsme rádi, že partneři naslouchají našim nápadům a díky jejich pomoci je můžeme realizovat. A Variace se natolik osvědčily, že je plánujeme rozšířit.“

Titul / Title Karlovarský festival roste dál
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Právo
Datum / Date 2022-07-11

Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary se letos vrátil do obvyklého termínu i roz sahu. Po covidem zrušeném 55. ročníku v roce 2020 proběhl loni v posunutém termínu a s respektováním všech hygienických opatření, která ho přece jen omezovala. Letos se mohl znovu rozmáchnout v plné síle.

Zúčastnilo se ho 10 592 akreditovaných návštěvníků, z toho 8717 s festival passy, 414 filmových tvůrců, 931 akreditovaných filmových profesionálů a 530 novinářů. Uskutečnilo se 453 filmových představení a bylo prodáno 121 015 vstupenek.

Návštěvníci byli spokojeni s programem, který vedle soutěží nabídl pozoruhodná Zvláštní uvedení a v Horizontech to nejlepší z festivalů v Berlíně a zejména v Cannes, z nichž se podařilo přivést skvělé tituly včetně laureáta Zlaté palmy Trojúhelníku smutku.

O spokojenosti diváků svědčí i to, že na předních příčkách Divácké ceny deníku Právo zuřil do poslední chvíle boj a mezi první a desátou příčkou je rozdíl pouhých sedmnácti setin bodu.

Festival si tedy po dvou těžkých letech udržel úroveň a expanduje díky novému strategickému partnerovi dál.

Loni bylo ohlášeno a letos se naplno rozjelo vysílání KVIFF TV, která živě přenášela festivalové dění a nabízí již více než pět stovek filmů vybraných dramaturgickým týmem karlovarského festivalu ve spolupráci s distribuční společností Aerofilms.

A loni se uskutečnil i pilotní ročník podzimních Variací, pro které se festival spojil s Českou filharmonií a vedle vybraných filmů nabízí i špičkové koncerty.

„To partnerství je výborné v tom, že skupina Rockaway vstoupila akciově do akce, kterou už pět let předtím podporovala. Věděla, že to je událost, která stoprocentně funguje. Věděla, jakou poetiku festival sleduje a kam chce jít dál, a začala ji rozšiřovat,“ řekl Právu prezident festivalu Jiří Bartoška.

Výkonný ředitel Kryštof Mucha dodal: „Jsou to věci, o kterých jsme už předtím hodně mluvili. Do KVIFF TV bychom se ale sami nepouštěli, protože to je nesmírně drahé. Jsme rádi, že partneři naslouchají našim nápadům a díky jejich pomoci je můžeme realizovat. A Variace se natolik osvědčily, že je plánujeme rozšířit.“

Loni bylo ohlášeno a letos se naplno rozjelo vysílání KVIFF TV Kryštof Mucha a Jiří Bartoška mají mnoho důvodů ke spokojenosti.

Foto PRÁVO – Jan Handrejch

SPORT

Krejčíková se Siniakovou: druhý triumf ve Wimbledonu

str. 22

PRÁVO

STYL PRO ŽENY

Letní doplňky v kufru na dovolenou

Zítřka

PONDĚLÍ 11. ČERVENCE 2022

NEZÁVISLÉ NOVINY ročník 32 / 159 23 Kč

ALENA DOLÁKOVÁ

Na vyskakování to teď není

KOKTEJL na pondělí

PAVEL CALLTA

Nová píseň o rozchodu je osobní

Návrh zdanit víc vyšší příjmy u ODS a TOP 09 tvrdě narazil

Tomáš Volf

Vicepremiér a ministr sociálních věcí Marian Jurečka (KDU-ČSL) v sobotním rozhovoru pro Právo řekl, že chce vládu navrhnout větší zdanění vyšších příjmů.

Podle Jurečky by vedle energetických a dalších firem měli také jednotlivci s vyššími příjmy přispět do státního rozpočtu a na

pomoc lidem s nižšími příjmy, kteří bojují s vysokými cenami energií i potravin.

Podrobnosti nevedl, poznamenal jen, že by daňová progresse podle výše příjmů mohla platit dočasně dva nebo čtyři roky. Jurečka o tom chce debatovat v pětkoalici. Jak ale Právo zjistilo, ohotní k takovému kroku by byli jen dva ze čtyř koaličních partnerů – piráti

Další progresivní zdanění nepřípravujeme

Petr Fiala

a STAN. ODS a TOP 09 jsou naopak ostře proti.

„Lidé s vyššími příjmy platí na daních více už dnes díky dvěma sazbám daně. Další progresivní zdanění nepřipravuje-

me,“ sdělil včera Právo premiér a předseda ODS Petr Fiala.

Od loňského roku platí úprava, podle ní lidé s hrubou mzdou nad 155 tisíc korun platí daň z příjmu z částky nad tímto limitem 23 procent, všichni ostatní 15 procent.

Premiér dodal, že chce, aby byla zavedena „forma solidarity mezi firmami, kterým skokově vzrostly příjmy kvůli

růstům cen energií, a občany, kterým proto naopak skokově vzrostly výdaje“. Opět také zdůraznil, že to nutně nemusí být sektorová daň.

Proti progresivnímu zdanění příjmů se včera vymezil i poslanec ODS Jan Skopec. „Nesouhlasím s tím. Kandidoval jsem ve volbách s programem, který sliboval nezvyšovat daně. Kandidoval jsem v rámci

koalice Spolu, tedy i s KDU-ČSL a panem Jurečkou. Ten závazek je jasný,“ prohlásil Skopec v TV Prima.

Výborný: Jiná situace

Podle šéfa poslanců KDU-ČSL Marka Výborného je ale teď jiná doba. „Jsme v úplně jiné situaci, než když vznikalo prohlášení vlády,“ řekl.

(Pokračování na str. 5)

Glóby Rushovi, Del Torovi a Polívkovi

Věra Mišková, Karlovy Vary

Laureátem Křiššálového glóbu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii se stal na 56. ročníku Meziná-

Můj první film po pětadvaceti letech divadelní kariéry se točil v barrandovských studiích

Geoffrey Rush

rodního filmového festivalu Karlovy Vary, jehož je hlavním mediálním partnerem Právo, australský herec Geoffrey

Rush, představitel řady vynikajících rolí ve filmech jako například Králova řeč, Záře či Piráti z Karibiku. Benicio Del Toro a Boleslav Polívka převzali Cenu prezidenta festivalu.

Rush, kterého publikum přivítalo bouřlivými ovacemi vestoje, nejprve poděkoval tanečníkům za jejich úvodní vystoupení a sám několika tanečními kroky pobavil diváky v sále i u obrazovek ČT 1. Poté v děkovném projevu dokázal, jak velkým znalcem české kultury je.

„V té křiššálové kouli vidím svou minulost, chvíli, kdy mi bylo třináct a Jiří Srnec přivezl pražské Černé divadlo do mého domovského města,“ řekl Rush.

(Pokračování na str. 3)

Geoffrey Rush, Boleslav Polívka i Benicio Del Toro se v Karlových Varech při předávání cen dobře bavili. Foto PRÁVO – Jan Handrejch

Glóby Rushovi, Del Torovi a Polívkovi

(Pokračování ze str. 1)

„Byl to naprosto úžasný zážitek. Na univerzitě byla první hra, jíž jsem se zúčastnil, z pera Karla a Josefa Čapkových. Ve dvaceti letech jsem se stal profesionálním hercem, studoval jsem v Paříži a v tamní filmotéce jsem poprvé viděl dílo Miloše Formana. V roce 1977 jsem v Paříži viděl Bolka Polívku a Borise Hybnera v naprosto úžasném představení. Takže, Bolku, vy jste byl mou mužskou múzou.“ oslovil Rush přítomného a nadšeného Bole-

slava Polívku, který v úvodu večera převzal Cenu prezidenta festivalu za mimořádný přínos české kinematografii.

„Co jsem natočil, je dílo mnoha lidí“

„Můj první film po pětadvaceti letech divadelní kariéry se točil v barrandovských studiích. Byla tam se mnou celá má tehdy mladá rodina a všichni společně jsme žili v pražských Hlubočepích.“ vzpomínal Rush, který se dále

vyznal z obdivu k Václavu Havlovi a připomněl svá další natáčení v České republice.

Herec, mim, klaun a divadelník Boleslav Polívka při přebírání Ceny prezidenta festivalu pobavil diváky projevem na téma stárnutí. „Letí to. Můj tatínek byl ochotník a měl by obrovskou radost, považoval by mě za chloubu vizovického ochotnictva. A má žena Marcelka je jedním z důkazů, jak člověk stárne. Měla zamrzlé rameno, nemohla zvednout ruku a já jsem jí řekl: Vidíš,

Marcelko, takhle se ohlašuje stáří, onemocní ti žena.“ rozesmál Polívka zaplněný sál.

„I tato cena je důkazem toho, že člověk jde do věku, kdy je jeho údělem, jak mi řekl básník Brikcius, věčný zenit. A já se utěšuji myšlenkou, kterou vyslovil Goethe, jenž měl s tímto krásným městem mnoho společného: Krásný mladík je hříčka přírody, krásný stařec je umělecké dílo.“ dodal.

V pořadí druhou Cenu prezidenta festivalu dostal herec Benicio Del Toro. Jeho tvorbu

představil, stejně jako u ostatních oceněných, krátký sestřih nejvýznamnějších rolí. U Del Tora k nim patří ty ve filmech Traffic – Nadvláda gangů, Obvyklí podezřelí, Sicario: Nájemný vrah, Che Guevara a mnoha dalších.

„Je to takové zvláštní, dívat se na to, co všechno jsem natočil. Nevím, jak jsem se k tomu vlastně dostal. Možná to bylo štěstí, možná talent, možná vytrvalost. Ale nemohl bych převzít tuto cenu, aniž bych vám řekl, že to, co jsem natočil

já, je vedlejší produkt mnoha lidí, kteří ve mě věřili i ve chvílích, kdy já sám jsem měl o sobě pochybnosti. A možná i těch, kteří mi nevěřili, protože mě v jistém smyslu také motivovali. Myslím na všechny své spolupracovnice, učitele i kouče, ale také myslím na vás, diváky, kteří pokaždé, když se na ty filmy dívají, jim vdechnou nový život. Děkuji vám.“ řekl.

Příští, 57. ročník MFF Karlovy Vary se uskuteční od 30. června do 8. července 2023.

Laureátem Křišťálového glóbu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii se stal na 56. ročníku Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary, jehož je hlavním mediálním partnerem Právo, australský herec Geoffrey Rush, představitel řady vynikajících rolí ve filmech jako například Králova řeč, Záře či Piráti z Karibiku. Benicio Del Toro a Boleslav Polívka převzali Cenu prezidenta festivalu.

Rush, kterého publikum přivítalo bouřlivými ovacemi vestoje, nejprve poděkoval tanečnickům za jejich úvodní vystoupení a sám několika tanečnickými kroky pobavil diváky v sále i u obrazovek ČT 1. Poté v děkovném projevu dokázal, jak velkým znalcem české kultury je.

„V té křišťálové kouli vidím svou minulost, chvíli, kdy mi bylo třináct a Jiří Srnec přivezl pražské Černé divadlo do mého domovského města,“ řekl Rush.

(Pokračování na str. 3) (Pokračování ze str. 1)

„Byl to naprosto úžasný zážitek. Na univerzitě byla první hra, již jsem se zúčastnil, z pera Karla a Josefa Čapkových. Ve dvaceti letech jsem se stal profesionálním hercem, studoval jsem v Paříži a v tamní filmotéce jsem poprvé viděl dílo Miloše Formana. V roce 1977 jsem v Paříži viděl Bolka Polívku a Borise Hybnera v naprosto úžasném představení. Takže, Bolku, vy jste byl mou mužskou múzou,“ oslovil Rush přítomného a nadšeného Boleslava Polívku, který v úvodu večera převzal Cenu prezidenta festivalu za mimořádný přínos české kinematografii.

„Co jsem natočil, je dílo mnoha lidí“

„Můj první film po pětadvaceti letech divadelní kariéry se točil v barrandovských studiích. Byla tam se mnou celá má tehdy mladá rodina a všichni společně jsme žili v pražských Hlubočepích,“ vzpomínal Rush, který se dále vyznal z obdivu k Václavu Havlovi a připomněl svá další natáčení v České republice.

Herec, mim, klaun a divadelník Boleslav Polívka při přebírání Ceny prezidenta festivalu pobavil diváky projevem na téma stárnutí. „Letí to. Můj tatínek byl ochotník a měl by obrovskou radost, považoval by mě za chloubu vizovického ochotnictva. A má žena Marcelka je jedním z důkazů, jak člověk stárne. Měla zamrzlé rameno, nemohla zvednout ruku a já jsem jí řekl: Vidíš, Marcelko, takhle se ohlašuje stáří, onemocní ti žena,“ rozesmál Polívka zaplněný sál.

„I tato cena je důkazem toho, že člověk jde do věku, kdy je jeho údělem, jak mi řekl básník Brikcius, věčný zenit. A já se utěšuji myšlenkou, kterou vyslovil Goethe, jenž měl s tímto krásným městem mnoho společného: Krásný mladík je hříčka přírody, krásný stařec je umělecké dílo,“ dodal.

V pořadí druhou Cenu prezidenta festivalu dostal herec Benicio Del Toro. Jeho tvorbu představil, stejně jako u ostatních oceněných, krátký sestřih nejvýznamnějších rolí. U Del Tora k nim patří ty ve filmech Traffic – Nadvláda gangů, Obvyklí podezřelí, Sicario: Nájemný vrah, Che Guevara a mnoha dalších.

„Je to takové zvláštní, dívat se na to, co všechno jsem natočil. Nevím, jak jsem se k tomu vlastně dostal. Možná to bylo štěstí, možná talent, možná vytrvalost. Ale nemohl bych převzít tuto cenu, aniž bych vám řekl, že to, co jsem natočil já, je vedlejší produkt mnoha lidí, kteří ve mě věřili i ve chvílích, kdy já sám jsem měl o sobě pochybnosti. A možná i těch, kteří mi nevěřili, protože mě v jistém smyslu také motivovali. Myslí na všechny své spolupracovníky, učitele i kouče, ale také myslím na vás, diváky, kteří pokaždé, když se na ty filmy dívají, jim vdechnou nový život. Děkuji vám,“ řekl.

Příští, 57. ročník MFF Karlovy Vary se uskuteční od 30. června do 8. července 2023.

Můj první film po pětadvaceti letech divadelní kariéry se točil v barrandovských studiích

Geoffrey Rush

Geoffrey Rush, Boleslav Polívka i Benicio Del Toro se v Karlových Varech při předávání cen dobře bavili. Foto PRÁVO – Jan Handrejch

BENICIO DEL TORO NA KARLOVARSKÉM FESTIVALU PRÁVU ŘEKL:

Forman je nejlepší export českého filmu

Věra Mišková

Ve filmech hraje mafiány i úplatné policajty, zaplétá se do drogových obchodů i hvězdných válek. Na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech, jehož byl hvězdným hostem a převzal na něm Cenu prezidenta festivalu, působil Benicio Del Toro jako mírný, přemýšlivý muž, který miluje filmy Miloše Formana a je známý tím, že pro roli by byl schopen udělat snad cokoli.

Jediný film, který jsem viděl už opravdu dávno, byl *Obchod na korze*. Spalovače mrtvol jsem viděl zhruba před rokem

■ Pro film *Strach a hnus* v Las Vegas jste přibral desítky kilogramů, což je asi náročné hlavně po natáčení, když je člověk musí shazovat. Je něco, co byste kvůli roli neudělal? Nezábil bych vás.

■ Jak se na role připravujete?

Když mám hrát detektiva, setkám se s konkrétním detektivem a mluvím s ním o jeho práci. Když to neudělám, nejsem si jistý, že to vyjde. Moje příprava vlastně vychází z žurnalistického přístupu: musím vědět, co postava dělá, čím se živí. To totiž o člověku hodně řekne. Například tady musím vědět, co postava dělá a jak, a pak mohu použít svou představivost a dejme tomu ji nějak obléknout.

■ Která role pro vás byla nejnáročnější?

Vždycky ta poslední... Ale myslím, že film o Che Guevarovi byl náročný, protože jsme chtěli poznat celý příběh z po-

Od Jirího Bartošky převzal Benicio Del Toro Cenu prezidenta festivalu.

hledu lidí, kteří ho tvořili. Museli jsme žádat o povolení na Kubu, ale předtím jsme si museli všechno nastudovat doma, to bylo náročné. Když jsme pak na Kubu přijeli, trochu jsme nechápali, proč chtějí v Hollywoodu točit film o Cheovi? Ale když jsem mluvil s lidmi, kteří ho znali, pochopil jsem, že se na něm dá vlastně spousta věcí odvíjet. Ne z politického hlediska, z lidského.

Ale všechny role jsou do jisté míry náročné. Jak jste zmínila, pro Hnus v Las Vegas jsem mu-

sel přibrat na váze, to byla výzva. A výzva je taky ta energie, kterou musíte vydat, když hrajete někoho, kdo je pořád sjetý nejrůznějšími drogami od alkoholu až po takové, jaké snad ani neexistují.

■ Postav, které mají něco společného s problematikou drog, jste odehrál požehnaně. Tušíte, jak jste k tomu přišel?

Tyhle filmy mají předchůdce třeba v gangsterkách s Al Caponem ze třicátých let minulého století. Filmů a seriálů, které se drogovou problematikou za-

bývají, je spousta. A já jsem byl náhodou připravený, když přišel *Trafic: Nadvláda gangů*. Je to jeden z vrcholů žánru, ale není jediný. Jeho přínos vidím v tom, že se tématem zabýval z toho hlediska, jaký mají drogy vliv na všechny, ať dobrovolně, nebo nedobrovolně, zúčastněné.

Moje postava v Sicarii je zase muž, kterého pohání pomsta. Zase jen shodou okolností je to ve světě drogového filmu, což je žánr podobný jako třeba westerny. Můžete v něm

prozkoumat všechny stránky lidské povahy.

Když jsme točili *Trafic: Nadvláda gangů*, jeden mi kamarád mi říkal: „Nezapomínej, kolik policajtů z Mexika položilo v té válce život a my se o tom nikdy nic nedozvíme. Krveprolití kvůli drogám bylo na mexické straně opravdu velké.“

■ Na festivalu jste dal najevo, že znáte opravdu úctyhodné množství českých filmů, dokonce jste si všiml, že Rudolf Hrušínský, představitel hlavní role ve *Spalovači*

mrtvol, hrál také ve *Vyšším principu*. Kde jste k českým filmům přišel?

Jediný film, který jsem viděl už opravdu dávno, byl *Obchod na korze*. Ale pak přišel Miloš Forman, nejlepší export české kinematografie. Přelet nad kuřáckým hnědem, Lásky jedné plavovlásky, to byly tak skvělé filmy, že jsem si říkal, že je jako John Cassavettes z Československa. Otevírá dveře.

A v USA vydali dvě skvělé kolekce filmů z celého světa a mají v nich výborný výběr českých filmů. Spalovače mrtvol jsem viděl zhruba před rokem.

■ Váš nový film *Reptile*, který natočil debutující režisér Grant Singer, je před dokončením. Jaká byla spolupráce s debutantem?

Dobré to bylo. Tím, že je to debutant, je to přece jen trochu jiné, ale zatím byl skvělý. Viděl jsem jen kousky filmu, zatím není hotový, a co jsem viděl, se mi líbí. Ale cihla není dům, takže z kousků nepoznáte, jaký bude celek. Každopádně myslím, že Grant Singer má obrovský talent.

■ Zmínil jste, že další výzvou je podílet se na psaní scénáře. V čem ta výzva hlavně spočívá?

V tom, že musíte komunikovat s producenty. Když jako herec komunikují s režisérem, vstanu a ukážu mu, co budu dělat. To s producentem nemůžete, musíte to popsat slovy, což může být trochu složitější.

Ale on je každý film výzvou, protože to nikdy není stejné. V divadle, když se chytíte, jde všechno samo, nemusíte už na to moc myslet. Ale když točíte film, musíte každý den myslet na to, jak to udělat, aby v něm všechno fungovalo. Je to neustálá hádanka, a proto je to také zábava.

Titul / Title Forman je nejlepší export českého filmu
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Právo
Datum / Date 2022-07-16

BENICIO DEL TORO NA KARLOVARSKÉM FESTIVALU PRÁVU ŘEKL:
Ve fi Imech hraje mafiány i úplatné policajty, zaplétá se do drogových obchodů i hvězdných válek. Na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech, jehož byl hvězdným hostem a převzal na něm Cenu prezidenta festivalu, působil Benicio Del Toro jako mírný, přemýšlivý muž, který miluje filmy Miloše Formana a je známý tím, že pro roli by byl schopen udělat snad cokoliv.

□ Pro film *Strach a hnus v Las Vegas* jste přibral desítky kilogramů, což je asi náročné hlavně po natáčení, když je člověk musí shazovat. Je něco, co byste kvůli roli neudělal? Nezabil bych vás.

□ Jak se na role připravujete?
Když mám hrát detektiva, setkám se s konkrétním detektivem a mluvím s ním o jeho práci. Když to neudělám, nejsem si jistý, že to vyjde. Moje příprava vlastně vychází z žurnalistického přístupu: musím vědět, co postava dělá, čím se živí. To totiž o člověku hodně řekne. Napřed tedy musím vědět, co postava dělá a jak, a pak mohu použít svou představitelství a dejme tomu ji nějak obléknout.

□ Která role pro vás byla nejnáročnější?
Vždycky ta poslední... Ale myslím, že film o Che Guevarovi byl náročný, protože jsme chtěli poznat celý příběh z pohledu lidí, kteří ho tvořili. Museli jsme žádat o povolení na Kubu, ale předtím jsme si museli všechno nastudovat doma, to bylo náročné. Když jsme pak na Kubu přijeli, trochu jsme nechápali, proč chtějí v Hollywoodu točit film o Cheovi? Ale když jsem mluvil s lidmi, kteří ho znali, pochopil jsem, že se na něm dá vlastně spousta věcí obdivovat. Ne z politického hlediska, z lidského. Ale všechny role jsou do jisté míry náročné. Jak jste zmínila, pro *Hnus v Las Vegas* jsem musel přibrat na váze, to byla výzva. A výzva je taky ta energie, kterou musíte vydat, když hrajete někoho, kdo je pořád sjetý nejrůznějšími drogami od alkoholu až po takové, jaké snad ani neexistují.

□ Postav, které mají něco společného s problematikou drog, jste odehrál pozhnaně. Tušíte, jak jste k tomu přišel?
Tyhle filmy mají předchůdce třeba v gangsterkách s Al Caponem ze třicátých let minulého století. Filmů a seriálů, které se drogovou problematikou zabývají, je spousta. A já jsem byl náhodou připravený, když přišel *Traffic: Nadvláda gangů*. Je to jeden z vrcholů žánru, ale není jediný. Jeho přínos vidím v tom, že se tématem zabýval z toho hlediska, jaký mají drogy vliv na všechny, ať dobrovolně, nebo nedobrovolně, zúčastněné.

Moje postava v *Sicariu* je zase muž, kterého pohání pomsta. Zase jen shodou okolností je to ve světě drogového filmu, což je žánr podobný jako třeba westerny. Můžete v něm prozkoumat všechny stránky lidské povahy.

Když jsme točili *Traffic: Nadvládu gangů*, jeden mi kamarád mi říkal: „Nezapomínej, kolik policajtů z Mexika položilo v té válce život a my se o tom nikdy nic nedozvíme. Krveprolití kvůli drogám bylo na mexické straně opravdu velké.“

□ Na festivalu jste dal najevo, že znáte opravdu úctyhodné množství českých filmů, dokonce jste si všiml, že Rudolf Hrušínský, představitel hlavní role ve *Spalovači mrtvol*, hrál také ve *Vyšším principu*. Kde jste k českým filmům přišel?

Jediný film, který jsem viděl už opravdu dávno, byl *Obchod na korze*. Ale pak přišel Miloš Forman, nejlepší export české kinematografie. Přelet nad kukaččím hnízdem, Lásky jedné plavovlásky, to byly tak skvělé filmy, že jsem si říkal, že je jako John Cassavettes z Československa. Otevírá dveře.

A v USA vydali dvě skvělé kolekce filmů z celého světa a mají v nich výborný výběr českých filmů. *Spalovače mrtvol* jsem viděl zhruba před

rokem.

□ Váš nový film *Reptile*, který natočil debutující režisér Grant Singer, je před dokončením. Jaká byla spolupráce s debutantem?

Dobré to bylo. Tím, že je to debutant, je to přece jen trochu jiné, ale zatím byl skvělý. Viděl jsem jen kousky filmu, zatím není hotový, a co jsem viděl, se mi líbí. Ale cihla není dům, takže z kousků nepoznáte, jaký bude celek. Každopádně myslím, že Grant Singer má obrovský talent.

□ Zmínil jste, že další výzvou je podílet se na psaní scénáře. V čem ta výzva hlavně spočívá?

V tom, že musíte komunikovat s producenty. Když jako herec komunikujete s režisérem, vstanu a ukážu mu, co budu dělat. To s producentem nemůžete, musíte to popsat slovy, což může být trochu složitější.

Ale on je každý film výzvou, protože to nikdy není stejné. V divadle, když se chytíte, jde všechno samo, nemusíte už na to moc myslet. Ale když točíte film, musíte každý den myslet na to, jak to udělat, aby v něm všechno fungovalo. Je to neustálá hádanka, a proto je to také zábava. Jediný film, který jsem viděl už opravdu dávno, byl *Obchod na korze*. *Spalovače mrtvol* jsem viděl zhruba před rokem

Foto PRÁVO – Jan Handrejch

Od Jiřího Bartošky převzal Benicio Del Toro Cenu prezidenta festivalu.

Charismatický herec, který ve Varech oslavil jedenasedmdesáté narozeniny, okouzlil bezprostředním chováním a smyslem pro humor. Skvěle se bavil na divadelním představení uskupení Tros Sketos a prohlédl si výstavu, která mapuje spolupráci Studia Najbrt s festivalem. Během rozhovoru živě gestikuloval a rád mluvil o svých setkáváních s českou kulturou.

Věra Míšková →

21

Na festivalu jste uvedl jako první film **Králova řeč**, v němž hrajete australského terapeuta **Lionela Loguea**, který pomáhá odstranit vadu řeči anglickému králi **Jiřímu VI.** Jak jste se připravoval na tuto skutečnou postavu?

Ze začátku jsem o Lionelovi neměl vůbec žádnou představu. Z internetu, z webových stránek logopedů, jsem získal právě tu jedinou informaci, že byl ve třicátých letech logopedem krále Jiřího VI. To bylo vše. Tak jsem si říkal, že si toho chlapa budu muset vymyslet, protože víme jen to, že to byl amatérský herec a že pomáhal veteránům první světové války, kteří utrpěli šok z výbuchů granátů a měli vady řeči nebo traumata.

Ale měli jsme štěstí. Šest týdnů před začátkem natáčení našli filmaři Lionelovy vnuky a ti nám poskytli deníky, fotky, rodinná alba, prostě všechno. Pomohly nám hlavně ty deníky, našli jsme v nich i věty, které jsme vložili, tak jak byly, přímo do scénáře.

Třeba když na konci po slavném králově rozhlasovém projevu, který spojil Brity v odhodlání postavit se Hitlerovi, Lionel řekne: „Zadržli jste se v tom, w‘.“ A Jiří VI. odpoví: „Udělal jsem to jen proto, aby věděli, že jsem to já.“ To je přímá citace. Takový dialog totiž nemůžete vymyslet. A moc se mi líbilo, když jsem z fotografií zjistil, že měl malý příčesek a nosil motýlka. Byl docela švihák. Nebyl to žádný australský outsider. Byl uhlazený.

Na festivalu převzal Křišťálový glóbus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii.

Druhý film, který jste karlovarským divákům představil, byla Záře, která vám dokonale změnila kariéru. Za postavu skladatele a klavíristy Davida Helfgotta jste v roce 1996 dostal Oscara, Zlatý glóbus i cenu BAFTA. Vzpomínáte si na oka-

mžik, kdy vás najednou ve čtyřiačtyřiceti letech začali lidé poznávat na ulici?

Ano, byl to velký zlom. Strávil jsem čtyřiařadacet let na divadelních prknech, nikdo mi nenabízel filmové role, a když mi bylo čtyřiačtyřicet, najednou jsem natočil za dva roky tři australské filmy, přičemž druhý z nich byla *Záře*.

Když mi její režisér Scott Hicks řekl, že se bude hrát na festivalu Sundance, připadalo mi to zvláštní, většinou se australské filmy snažily dostat do Cannes nebo na mezinárodní trhy. Když jsem mu pak faxoval, jak se filmu na festivalu daří, odepsal: „Muži kolem čtyřicítky odcházejí z kina a vzlykají.“ Divil jsme se: „Cože, to se jim to tak moc nelíbilo?“ A on: „Naopak, tak moc se jim to líbí.“

Pak se *Záře* hrála v New Orleansu a v Chicagu, měli jsme press junket v New Yorku... Jasně si vzpomínám, že to byla doslova jízda. Stál jsem v New Yorku před italskou restaurací, kouřil jsem a zrovna šel kolem nějaký hipster s cigaretou v ruce. A najednou se na mě otočil: „Hele, líbil se mi tvůj film.“ Z Austrálie mi volali, že mě zvou do různých show. Vrátil jsem se, ale za dva týdny jsem letěl na další tiskovku a na letišti mi uklízeč řekl: „Ahoj, klavíristo!“

Loni navštívil karlovarský festival Johnny Depp, s nímž jste strávil spoustu času při natáčení *Piráťů z Karibiku*. Jaký je to podle vás člověk?

Ve Velkém sále Thermalu uvedl *Králova řeč* a ochotně pózoval fotografům.

Foto PRAVO - Milan Malíček

Jaký byl na festivalu, takový Johnny opravdu je. Plachý. Skromný. Vtipný a zábavný. A taky hravý. Sledoval jsem jeho návštěvu na webových stránkách festivalu a říkal jsem si, že je dobrý. Velmi přirozený a milý. Myslím, že to pro něj bylo v tu chvíli velké povzbuzení, protože to měl na veřejnosti těžké, všichni ho komentovali, každý věděl všechno nejlíp.

Několikrát jste v České republice natáčel, přesto toho víte o naší kultuře mnohem víc, než by člověk čekal. Jak se to stalo?

To začalo strašně dávno a mělo to postupný vývoj. Když mi bylo asi třináct let, přivezl Jiří Srnec do Austrálie pražské Černé divadlo. Byl to pro mě naprosto úžasný zážitek, nedalo se na něj zapomenout. Na univerzitě pak první představení, ve kterém jsem hrál, napsali bratři Karel a Josef Čapkové. A když jsem studoval v Paříži, v tamní filmotéce jsem poprvé viděl dílo Miloše Formana. A pak na scéně Bolka Polívku a Borise Hybnera.

Který Formanův film jste viděl jako první?

Černého Petra. Je to skvělý postřeh o mladých lidech, kteří usilují o to, aby žili jako na Západě. A pak jsem v pařížském kině viděl Hoří, má panenko!. Studoval jsem tehdy pohyb, pantomimu a divadlo, a když jsem přišel z kina, řekl jsem: „Všichni ten film musíte vidět!“ A přehrál jsem jim záběr po záběru celou úvodní scénu.

Byla to krásná, vtipná, trochu drsná satira na tehdejší život v Československu. A ty úžasné gagy! Francouzské publikum, studenti, se kterými jsem to viděl, byli nadšeni. V Americe jsem pak viděl Taking Off.

Víte, já jsem vyrostl na evropské kinematografii – švédské, ruské, anglické, francouzské a samozřejmě italské. Všichni jsme milovali Felliniho, každý jeho film, ale nejradši mám Amarcord.

Do České republiky jste pak jezdil natáčet. První byli Bídničci, kde hrajete inspektora Javerta, jak na ně vzpomínáte?

Nikdy předtím jsem policajta nehrál. Po Září jsem očekával nabídky na další „muže u piana“ a byl jsem rozhodnutý, že ne, že další filmy s klavírem točit nechci. A přišla nabídka na Bídničky. Režisér Bille August mi řekl: „Myslím, že se na roli Javerta hodíš.“ Všechno bylo fajn až na to, že jsem musel jezdit na koni. To už nikdy víc!

V seriálu Génius jste pak u nás točil Alberta Einsteina. Jaké to bylo, hrát génia?

První věc, kterou si musíte říct, je: „Nesnaž se hrát, že jsi génius.“ Musel jsem se naučit psát složité, kvantově fyzikální, astronomické, kosmologické rovnice. A to byla zábava, protože jsem se v tom docela vyznal.

S Johnnym Deppem jako Barbossa a Jack Sparrow v Pirátech z Karibiku.

Foto Falcon

Četl jsem i Teorii gravitačních vln pro hlupáky.

A měl jsem druha ve zbrani, Johnnyho Flynn, který hrál mladého Einsteina. Sešli jsme se v jeho bývalé herecké škole s jedním z jeho učitelů a hráli jsme si na improvizaci. Já hrál mladého Einsteina, on starého a společně jsme se snažili tu postavu najít.

Australský film Záře mi ve čtyřiačtyřiceti letech změnil život. Byl to velký zlom

Shodli jsme se, že v Einsteinovi je hodně klauna. Zapomněli jsme na to, že je to vědec, a zaměřili se na hudební, rozmarnou a hravou stránku jeho osobnosti. A maskérské a parukářské oddělení se zabývalo knírem, jak se vyvíjel od Einsteinových dvaceti do pětasedmdesáti let.

Hrajete hodně v dobových filmech, co pro vás znamená kostým?

Řekl bych, že kostým vždycky vnímám jako informaci o vnitřním životě postavy. Když se podíváte na kostýmy Petera Sellerse, vidíte, jak jsou vymyšlené. Žádný francouzský policejní inspektor nikdy nenosil klobouk nebo trenčkot jako inspektor Jacques Clouseau. Prostě si ten kostým vymyslel, stejně jako knír.

Takže když jsme poprvé začali s úpravou

kostýmů pro Barbossa do Pirátů z Karibiku, Penny Roseová, která je skvělá a o všem pečlivě přemýšlí, přišla s kloboukem. A já jsem řekl: „Myslím, že ho nesmím nikdy sundat. Ten klobouk je mozek té postavy.“

Jaké bylo vaše setkání se Stevenem Spielbergem při natáčení filmu Mnichov o masakru na olympijských hrách v roce 1972? Ten je v jeho kariéře významný, bylo to pro něj velmi vážné téma.

Bylo fantastické, že scénář napsal člověk takového kalibru, jakým je Tony Kushner. Protože se z toho snadno mohl stát žánrový film o politické pomstě, jaké v Hollywoodu vždycky existovaly. A tady jsem měl pocit, že je tam mnohem víc masa, že je živější.

Točíte na různých místech, máte rád evropskou kulturu, ale jste velmi hrdý na svou rodnou zemi a ona na vás. Ztvárnil jste v Austrálii množství divadelních rolí, jaký je váš úplně první zážitek z divadla?

Než jsem opustil rodnou Toowoombu a odjel do velkoměsta, první divadlo, které jsem viděl, byl pojezdový stan, kde se hrálo varieté, burleska, v noci tam byli klauni, komedianti, žongléři, akrobati. Přes den hráli pantomimu pro děti.

Bylo to v plátněm stanu a vešlo se tam osm set lidí. Bylo to ohromující, ale skončilo to o dva roky později. Po desítkách let, kdy to fungovalo, to převzala televize. Ale na kvalitě těch herců, divadelních klaunů, šašků nebo čehokoli jiného prostě něco bylo. ■

vera.miskova@pravo.cz

Charismatický herec, který ve Varech oslavil jedenasedmdesáté narozeniny, okouzčil bezprostředním chováním a smyslem pro humor. Skvěle se bavil na divadelním představení uskupení Tros Sketos a prohlédl si výstavu, která mapuje spolupráci Studia Najbort s festivalem. Během rozhovoru živě gestikuloval a rád mluvil o svých setkáváních s českou kulturou.

Na festivalu jste uvedl jako první film Králova řeč, v němž hrajete australského terapeuta Lionela Loguea, který pomáhal odstranit vadu řeči anglickému králi Jiřímu VI. Jak jste se připravoval na tuto skutečnou postavu?

Ze začátku jsem o Lionelovi neměl vůbec žádnou představu. Z internetu, z webových stránek logopedů, jsem získal právě tu jedinou informaci, že byl ve třicátých letech logopedem krále Jiřího VI. To bylo vše. Tak jsem si říkal, že si toho chlapa budu muset vymyslet, protože víme jen to, že to byl amatérský herec a že pomáhal veteránům první světové války, kteří utrpěli šok z výbuchů granátů a měli vady řeči nebo traumata.

Ale měli jsme štěstí. Šest týdnů před začátkem natáčení našli filmaři Lionelovy vnuky a ti nám poskytli deníky, fotky, rodinná alba, prostě všechno. Pomohly nám hlavně ty deníky, našli jsme v nich i věty, které jsme vložili, tak jak byly, přímo do scénáře.

Třeba když na konci po slavném králově rozhlasovém projevu, který spojil Brity v odhodlání postavit se Hitlerovi, Lionel řekne: „Zadrhl jste se v tom ‚w‘.“ A Jiří VI. odpoví: „Udělal jsem to jen proto, aby věděli, že jsem to já.“ To je přímá citace. Takový dialog totiž nemůžete vymyslet. A moc se mi líbilo, když jsem z fotografií zjistil, že měl malý přičesek a nosil motýlka. Byl docela švihák. Nebyl to žádný australský outsider. Byl uhlažený.

Druhý film, který jste karlovarským divákům představil, byla Záře, která vám dokonale změnila kariéru. Za postavu skladatele a klavíristy Davida Helfgotta jste v roce 1996 dostal Oscara, Zlatý glóbus i cenu BAFTA. Vzpomínáte si na okamžik, kdy vás najednou ve čtyřiačtyřiceti letech začali lidé poznávat na ulicích?

Ano, byl to velký zlom. Strávil jsem čtyřiačtyřicet let na divadelních prknech, nikdo mi nenabízel filmové role, a když mi bylo čtyřiačtyřicet, najednou jsem natočil za dva roky tři australské filmy, přičemž druhý z nich byla Záře.

Když mi její režisér Scott Hicks řekl, že se bude hrát na festivalu Sundance, připadalo mi to zvláštní, většinou se australské filmy snažily dostat do Cannes nebo na mezinárodní trhy. Když jsem mu pak faxoval, jak se filmu na festivalu daří, odepsal: „Muži kolem čtyřicítky odcházejí z kina a vzlykají.“ Divil jsme se: „Cože, to se jim to tak moc nelíbilo?“ A on: „Naopak, tak moc se jim to líbí.“

Pak se Záře hrála v New Orleansu a v Chicagu, měli jsme press junket v New Yorku... Jasně si vzpomínám, že to byla doslova jízda. Stál jsem v New Yorku před italskou restaurací, kouřil jsem a zrovna šel kolem nějaký hipster s cigaretou v ruce. A najednou se na mě otočil: „Hele, líbil se mi tvůj film.“ Z Austrálie mi volali, že mě zvou do různých show. Vrátil jsem se, ale za dva týdny jsem letěl na další tiskovku a na letišti mi uklízeč řekl: „Ahoj, klavíristo!“

Loni navštívil karlovarský festival Johnny Depp, s nímž jste strávil spoustu času při natáčení Pirátů z Karibiku. Jaký je to podle vás člověk?

Jaký byl na festivalu, takový Johnny opravdu je. Plachý. Skromný. Vtipný a zábavný. A taky hravý. Sledoval jsem jeho návštěvu na webových stránkách festivalu a říkal jsem si, že je dobrý. Velmi přirozený a milý. Myslím, že to pro něj bylo v tu chvíli velké povzbuzení, protože to měl na veřejnosti těžké, všichni ho komentovali, každý věděl všechno nejlíp.

Několikrát jste v České republice natáčel, přesto toho víte o naší kultuře mnohem víc, než by člověk čekal. Jak se to stalo?

To začalo strašně dávno a mělo to postupný vývoj. Když mi bylo asi třináct let, přivezl Jiří Srnec do Austrálie pražské Černé divadlo. Byl to pro mě naprosto úžasný zážitek, nedalo se na něj zapomenout. Na univerzitě pak první představení, ve kterém jsem hrál, napsali bratři Karel a Josef Čapkovi. A když jsem studoval v Paříži, v tamní filmotéce jsem poprvé viděl dílo Miloše Formana. A pak na scéně Bolka Polívku a Borise Hybnera.

Který Formanův film jste viděl jako první?

Černého Petra. Je to skvělý postřeh o mladých lidech, kteří usilují o to, aby žili jako na Západě. A pak jsem v pařížském kině viděl Hoří, má panenko!. Studoval jsem tehdy pohyb, pantomimu a divadlo, a když jsem přišel z kina, řekl jsem: „Všichni ten film musíte vidět!“ A přebral jsem jim záběr po záběru celou úvodní scénu.

Byla to krásná, vtipná, trochu drsná satira na tehdejší život v Československu. A ty úžasné gagy! Francouzské publikum, studenti, se kterými jsem to viděl, byli nadšení. V Americe jsem pak viděl Taking Off.

Víte, já jsem vyrostl na evropské kinematografii – švédské, ruské, anglické, francouzské a samozřejmě italské. Všichni jsme milovali Felliniho, každý jeho film, ale nejradši mám Amarcord.

Do České republiky jste pak jezdil natáčet. První byli Bídníci, kde hrajete inspektora Javerta, jak na ně vzpomínáte?

Nikdy předtím jsem policajta nehrál. Po Zári jsem očekával nabídky na další „muže u piana“ a byl jsem rozhodnutý, že ne, že další filmy s klavírem točit nechci. A přišla nabídka na Bídnyky. Režisér Bille August mi řekl: „Myslím, že se na roli Javerta hodíš.“ Všechno bylo fajn až na to, že jsem musel jezdit na koni. To už nikdy víc!

V seriálu Génius jste pak u nás točil Alberta Einsteina. Jaké to bylo, hrát génia?

První věc, kterou si musíte říct, je: „Nesnaž se hrát, že jsi génius.“ Musel jsem se naučit psát složité, kvantově fyzikální, astronomické, kosmologické rovnice. A to byla zábava, protože jsem se v tom docela vyznal. Četl jsem i Teorii gravitačních vln pro hlupáky.

A měl jsem druha ve zbrani, Johnnyho Flynnu, který hrál mladého Einsteina. Sešli jsme se v jeho bývalé herecké škole s jedním z jeho učitelů a hráli jsme si na improvizaci. Já hrál mladého Einsteina, on starého a společně jsme se snažili tu postavu najít.

Shodli jsme se, že v Einsteinovi je hodně klauna. Zapomněli jsme na to, že je to vědec, a zaměřili se na hudební, rozmarnou a hravou stránku jeho osobnosti. A maskérské a parukářské oddělení se zabývalo knírem, jak se vyvíjel od Einsteinových dvaceti do pětasedmdesáti let.

Hrajete hodně v dobových filmech, co pro vás znamená kostým?

Řekl bych, že kostým vždycky vnímám jako informaci o vnitřním životě postavy. Když se podíváte na kostýmy Petera Sellerse, vidíte, jak jsou vymyšlené. Žádný francouzský policejní inspektor nikdy nenosil klobouk nebo trenčkot jako inspektor Jacques Clouseau. Prostě si ten kostým vymyslel, stejně jako knír.

Takže když jsme poprvé začali s úpravou kostýmů pro Barbossu do Pirátů z Karibiku, Penny Roseová, která je skvělá a o všem pečlivě přemýšlí, přišla s kloboukem. A já jsem řekl: „Myslím, že ho nesmím nikdy sundat. Ten klobouk je mozek té postavy.“

Jaké bylo vaše setkání se Stevenem Spielbergem při natáčení filmu Mnichov o masakru na olympijských hrách v roce 1972? Ten je v jeho kariéře významný, bylo to pro něj velmi vážné téma.

Bylo fantastické, že scénář napsal člověk takového kalibru, jakým je Tony Kushner. Protože se z toho snadno mohl stát žánrový film o politické pomstě, jaké v Hollywoodu vždycky existovaly. A tady jsem měl pocit, že je tam mnohem víc masa, že je živější.

Titul / Title Geoffrey Rush okouznil Karlovy Vary
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Právo
Datum / Date 2022-07-22

Točíte na různých místech, máte rád evropskou kulturu, ale jste velmi hrdý na svou rodnou zemi a ona na vás. Ztvárnil jste v Austrálii množství divadelních rolí, jaký je váš úplně první zážitek z divadla?

Než jsem opustil rodnou Toowoombu a odjel do velkoměsta, první divadlo, které jsem viděl, byl pojezdňý stan, kde se hrálo varieté, burleska, v noci tam byli klauni, komedianti, žongléři, akrobati. Přes den hráli pantomimu pro děti.

Bylo to v plátěném stanu a vešlo se tam osm set lidí. Bylo to ohromující, ale skončilo to o dva roky později. Po desítkách let, kdy to fungovalo, to převzala televize. Ale na kvalitě těch herců, divadelních klaunů, šašků nebo čehokoli jiného prostě něco bylo.

Australský film Záře mi ve čtyřiačtyřiceti letech změnil život. Byl to velký zlom

Foto PRÁVO – Milan Malíček

Na festivalu převzal Křišťálový glóbus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii.

Foto PRÁVO – Jan Handrejch

Ve Velkém sále Thermalu uvedl Královu řeč a ochotně pózoval fotografům.

Foto PRÁVO – Milan Malíček

S Johnnym Deppem jako Barbossa a Jack Sparrow v Pirátech z Karibiku.

Titul / Title Svět se změnil a Vary též
Země / Country Česká republika / Czech Republic
Médium / Medium Reflex
Datum / Date 2022-07-14

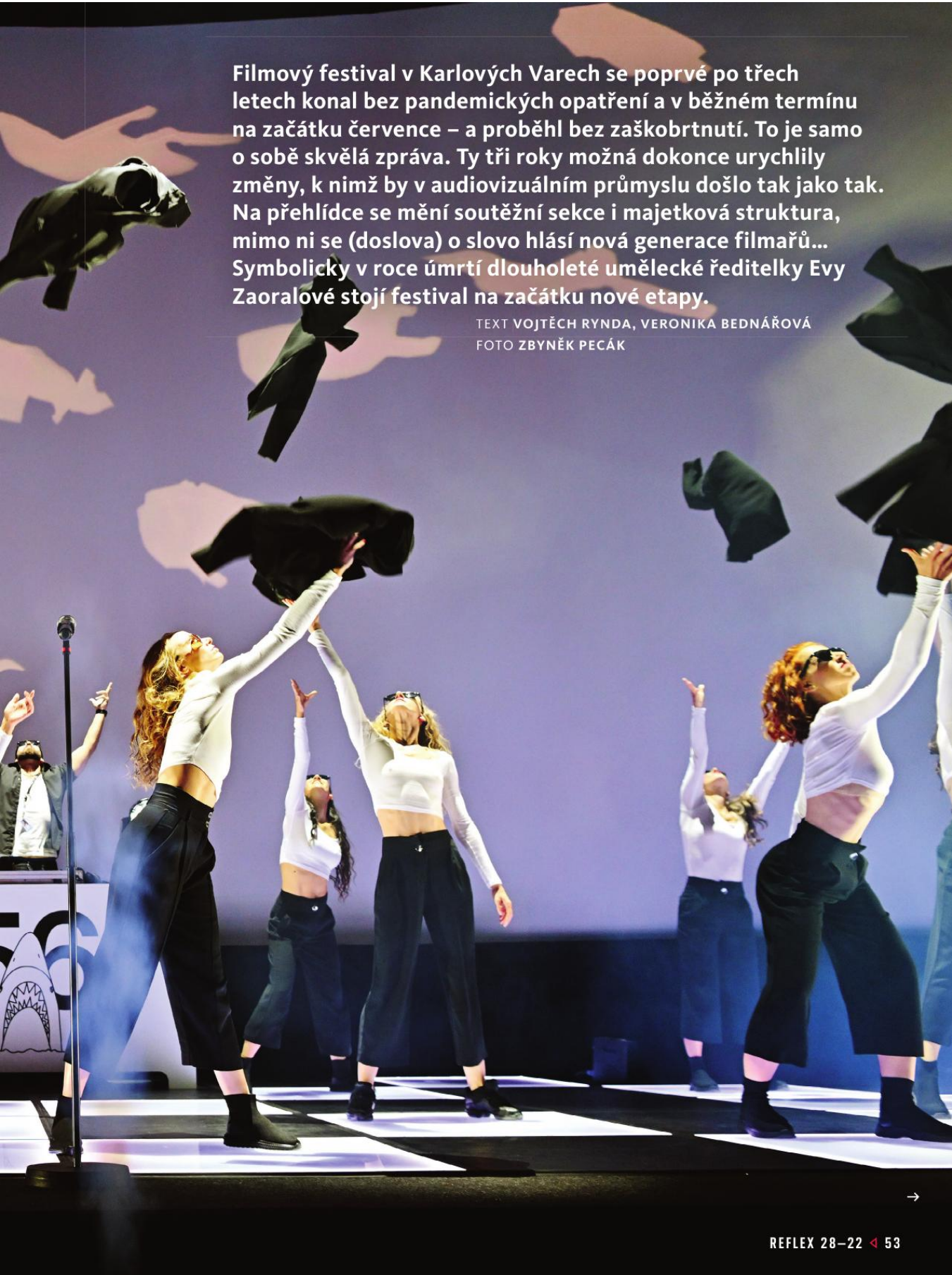

NA 56. ROČNÍKU MFF KARLOVY VARY BODOVALY
ČESKÉ FILMY, SLAVILY SE NAROZENINY I SVOBODA
OD ROUŠEK A ŘEŠILA SE BUDOUCNOST

SVĚT SE ZMĚNIL. A VARY TĚŽ

52 ▶ REFLEX 28-22

Filmový festival v Karlových Varech se poprvé po třech letech konal bez pandemických opatření a v běžném termínu na začátku července – a proběhl bez zaškobrtnutí. To je samo o sobě skvělá zpráva. Ty tři roky možná dokonce urychlily změny, k nimž by v audiovizuálním průmyslu došlo tak jako tak. Na přehlídce se mění soutěžní sekce i majetková struktura, mimo ni se (doslova) o slovo hlásí nová generace filmařů... Symbolicky v roce úmrtí dlouholeté umělecké ředitelky Evy Zaoralové stojí festival na začátku nové etapy.

TEXT VOJTĚCH RYNDA, VERONIKA BEDNÁŘOVÁ
FOTO ZBYNĚK PECÁK

REPORTÁŽ

JEDNO JE TŘEBA zdůraznit: viděli jsme letos skvělé filmy. Čímž není zdaleka myšlen jen vítěz Zlaté palmy z Cannes *Trojúhelník smutku* režiséra Rubena Östlunda. *Moonage Daydream* byl dalším z divácky vděčných titulů, jež přicestovaly z Cannes – stejně jako autentická sociální studie z indiánské rezervace v Jižní Dakotě *Válečný pony*, intenzivní chlapecké drama *Blízko*, body horor klasika Davida Cronenberga *Zločiny budoucnosti* a mnohé jiné snímky, které pro řadu diváků patřily k vrcholům Varů. Programová sekce Horizonty, která tyto hity přináší z jiných předních festivalů, dlouhodobě představuje špičku varské dramaturgie.

Mladý španělský režisér Eduardo Casanova obdržel na závěrečném ceremoniálu Zvláštní cenu poroty soutěže Proxima za svůj španělsko-argentinský snímek *Pieta*

ČESKÉ SNÍMKY BODUJÍ

I další zpráva z letošního ročníku je výjimečně pozitivní: české snímky v mezinárodním kontextu bodují. Hned dvě ceny si odnesl český film *Slovo* scenáristky a režisérky Beaty Parkanové – za mužský herecký výkon Martina Fingera a právě za režii. Upřímný snímek o síle i tíze daného slova, odehrávající se na pozadí událostí roku 1968, se promítal v Hlavní soutěži. Česká kritika ho vesměs s až pohrdlivým povýšenectvím odmítla, mezinárodní porota, v níž nebyl žádný český zástupce, však měla jiný názor.

Podle uměleckého ředitele přehlídky Karla Ocha byla letošní Hlavní porota soudržnou, ce-

Jako zastara: Jiří Bartoška, Marek Eben a Eva Zaoralová

listvou skupinou. Rozhodnutí prý odevzdala o hodinu dřív, než měla. „Chovali se tak, jak bychom chtěli, aby se chovaly všechny složky festivalové divácké obce: než by se věnovali hovoru o tom, co se jim nepozdávalo, dlouze mluvili o tom, co se jim naopak líbilo,“ řekl Karel Och na závěrečném setkání organizátorů festivalu s médii. „Toho se snažíme dosáhnout i u publika obecně, protože v různorodosti programu je logické, že se vždycky něco bude líbit více a něco méně. Práce v porotě vyžaduje soustředění, důležitá je určitá psychická stabilita. A letos se poroty podařilo poskládat opravdu dobře.“

Výjimečná shoda mezi novináři a porotci panovala v případě dokumentu *Zhouška umění*, který zvítězil v nové soutěžní sekci Proxima a získal i cenu mezinárodní kritiky FIPRESCI. Suverénně natočený snímek Adély Komrzý a Tomáše Bojara observačním způsobem sleduje přijímačky na pražskou Akademii výtvarných umění. Komrzý ve Varech loni vybojovala zvláštní uznání v sekci Na východ od Západu se svým předchozím snímkem *Jednotka intenzivního života* a s tím příštím by neměla mít problém zamíchat kartami už v Hlavní soutěži.

Proměna dlouholetého bloku Na východ od Západu v Proximu byla jednou z hlavních dramaturgických novinek letošního ročníku. Sekce věnovaná původně filmům z bývalého východního bloku bývala výkladní skříní Varů: patřila k jeho specifikům a festival díky ní mohl fungovat jako brána mezi „východem“ a „západem“, ať

Brett Morgen, režisér intenzivního snímku *Moonage Daydream*; noční promítání ve Velkém sále, které osobně uvedl, patřilo k jednomu z vrcholů festivalu

už se význam těchto termínů změnil jakkoliv. Nástupnice Proxima je otevřena tvorbě z celého světa a má fungovat jako „exkluzivní prostor pro filmaře čekající na objevení i pro renomované autory hledající nové definice své tvorby“. Je otázkou, jak se tato definice v příštích letech vyprofiluje.

Cenu FIPRESCI v rámci Hlavní soutěže získal film *Hranice lásky* scenáristy a režiséra Tomáše Wiňského v hlavní roli s Hanou Vagnerovou, která se zásadně podílela i na scénáři. Snímek na téma polyamorie české kritiky i diváky spíše rozdělil.

ZÁSADNÍ KUCIAK

Publikum se naopak shodlo na dokumentu *PSH Nehonečným příběh*, jenž vyhrál Diváckou cenu deníku *Právo*: vtipný portrét rap'n'rollové kapely Peneři strýčka Homeboye od režiséra Štěpána FOK Vodrážky vedl hlasování prakticky po celou dobu přehlídky. Tuzemské filmy u českých diváků na festivalu budou pravidelně, v minulých letech zvítězily třeba snímky *Zátopek* nebo další dokument: *Jiří Suchý - Lehce s životem se práť*. A právě dokumenty měly letos mimořádně silný rok: vysoko v hlasování se z tohoto žánru umístily i tituly s českou účastí *Můj otec, kníže* (o vztahu Karla Schwarzenberga a jeho dcery Lily) nebo vynikající *Kuciak: Vražda novináře*.

Soutěž dokumentů byla ve Varech zrušena už před několika lety a došlo k jejich „zrovnoprávnění“ s hranými snímky, což se ukazuje jako velmi dobrý krok. „Jejich autorům vadilo být v ghettu dokumentárního filmu, lečkeré dokumenty jsou lépe napsané a zrežirované než ty hrané,“ okomentoval to Ocho.

Uvedení intenzivního a nesmírně pečlivě zpracovaného fil-

mu o vraždě slovenského novináře Jána Kuciaka a jeho snoubenky se stalo jednou z nejemocionálnějších událostí letošního ročníku. Zúčastnili se ho i rodiče zavražděného novináře a maminka jeho snoubenky, paní Zlata Kušnírová. A až jsme se my novináři k žádosti o rozhovor s rodiči z úcty k nim neodhodlali, rodiče obětí se pod dojmem z první projekce rozhodli po následujícím promítání diskutovat s diváky. Cítili se ve Varech natolik komfortně, aby mohli traumatické události probírat veřejně. Vedle amerického režiséra Matta Sarneckého byla ve Varech přítomna i česká investigativní novinářka Pavla Holcová, která ve filmu vystupuje jako vypravěčka a byla hnacím motorem vzniku projektu. Festival u evropské premiéry *Kuciaka* znovu ukázal svou nedocenitelnou sílu vzájemných setkání, jež vedou k lepšímu pochopení světa, ve kterém žijeme.

BLACK TIE À LA BANGER.

„Vary jsou výjimečné právě i početnými a pestrými delegacemi k filmům, mnoho tvůrců chce své snímky doprovázet a my si toho vážíme,“ řekl výkonný ředitel fes- →

▼ INZERCE

A promotional poster for the 'eMOTION' exhibition by Alphonse Mucha. The poster features a black and white portrait of Mucha in the foreground, with a vibrant, Art Nouveau-style illustration of a woman with long red hair and a crown of flowers behind him. The background is dark with stars and a large, ornate circular frame. Text on the poster includes: 'WORLD PREMIERE OF IMMERSIVE EXHIBITION', 'ALPHONSE MUCHA eMOTION', '28/6-13/9/2022', 'PRAGUE CASTLE RIDING SCHOOL JÍZDÁRNA PRAŽSKÉHO HRADU', 'iMUCHA IMUCHA PROJECT', 'www.muchaemotion.com', and '360° PROJECTION'.

Zlatko Branić, jeden z herců snímku *Triangle of Sadness (Trojúhelník smutku)* od Rubena Östlunda. Film získal letos Zlatou palmu v Cannes.

tivalu Kryštof Mucha. Velmi pestrá skvadra tvůrců doprovodila i nový český snímek *BANGER.*, jehož noční premiéra ve Velkém sálu patřila k nejočekávanějším událostem ročníku. K tragikomedii o drogovém dealerovi, jenž chce nahrát rapový hit a získat tak zpět dívku svého srdce, na pódium nastoupily desítky lidí, od scenáristy a režiséra Adama Sedláka přes hlavního herce Adama Mišíka po představitele vedlejších rolí mimo jiné z tuzemské hiphopové scény: mladí umělci přistoupili k tradičnímu black tie kreativně, ale bez snahy provokovat (bulvár a sociální sítě) za každou cenu – oproti tomu, jak svůj outfit na zahájení pojala spisovatelka Radka Třeštíková.

OSLAVA TUZEMSKÉ KLASIKY

Na závěrečném ceremoniálu i během celé přehlídky hosté často zmiňovali, jaký vliv na ně česká

Do Varů se jezdí filmy prezentovat v početných tvůrčích skupinách, což je skvělé: na snímku delegace k evropské premiéře snímku *Kuciak: Vražda novináře*, zprava manželé Kuciakovi a Zlata Kušnířová, režisér Matt Sarnecki uprostřed v saku, vedle něj zprava novinářka Pavla Holcová

smutku a při rozhovoru pro *Reflex* mimo jiné zasvěceně citoval závěr Passerova snímku *Intimní osvětlení* o pití vaječného koňaku jako metafory zatuhlé doby. Dokumentarista Brett Morgen při úvodu ke svému intenzivnímu dvouapůlhodinovému portrétu Davida Bowieho *Moonage Daydream* dojatě zavzpomínal, jak ho coby pedagog na New York University formoval český režisér Vojtěch Jasný.

I SVĚT HVĚZD SE ZMĚNIL

Žádná hvězda letos ve Varech nechyběla, závěrečný mužský trojlistek se vzájemně krásně doplňoval a došlo i k dojemným setkáním. Vedle oscarových herců Rushe a del Tora si totiž do Karlo-

vých Varů pro ocenění celoživotního díla přijel i Bolek Polívka, což Geoffrey Rush jako jeho obdivovatel ocenil s velkým povděkem – a my všichni ostatní jsme si díky tomu mohli uvědomit, jak velké mezinárodní renomé Boleslav Polívka má.

Strategie zvaní hvězd je nicméně další věcí, do níž se covid promítl. „Je jasné, že je důležité, aby ve Varech hvězdy byly, ale svět se změnil,“ říká výkonný ředitel Kryštof Mucha. „Covid je ve Spojených státech stále aktuální, někteří tvůrci tu nosili roušky. Je otázka, kdy se svět zklidní a zda vůbec: po vypuknutí války na Ukrajině nám američtí filmaři volali, jestli jsme v pořádku, protože pocitově je

to pro ně z Ukrajiny do Česka blízko. Změnilo se i chování běžných lidí: když jste před třemi lety nestrávili víkend v nějakém evropském městě, nebyli jste in, dnes už to tak není.“

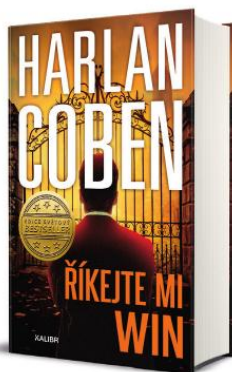
STRACH Z BUDOUCNOSTI

Ale zatímco zahraniční hosté detailně vzpomínali na minulé výdobytky české kinematografie, ta současná se mezitím hroutila do krize. Během letošních Varů se vyhrtily – a hojně se o nich diskutovalo – tři události, které tuzemskou audiovizuální tvorbu negativně ovlivní na roky dopředu. České televizi, největšímu koproducentovi českých filmů, po nedávných rozpočtových škrtech ve výši →

INZERCE

luxor.cz

THRILLERY, ZE KTERÝCH BUDETE MÍT HUSÍ KŮŽI!

Windsor Horne Lockwood III. je pro svou rodinu ochotný udělat cokoli. Doslova! Když se po dvaceti letech objeví vzácný obraz, který jeho rodině někdo ukradl, vydává se po stopách dávno vychladlého zločinu. Oproti policii je Win ve výhodě: má osobní vztah k případu, je nechutně bohatý a nebojí se vzít spravedlnost do vlastních rukou... Ponořte se do nejnovějšího thrilleru od Harlana Cobena, autora, který uzavřel exkluzivní smlouvu s Netflixem!

PSYCHOPAT, KTERÉHO SI ZAMILUJETE!

JSME TĚMI, KÝM SI MYSLÍME?

VRAH JE BLÍŽ, NEŽ TUŠILA!

LUXOR Tady žijí knihy

kultura měla. Detailními znalostmi české kinematografie překvapil americký herec Benicio del Toro, jehož oblíbeným českým hercem je Rudolf Hrušínský a který zná Radokovu *Dalekou cestu* i Vláčilovu *Markětu Lazarovou*.

Když australský herec Geoffrey Rush přebíral Cenu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii, zavzpomínal na inspiraci Černým divadlem Jiřího Srnce, na to, jak hrál v inscenaci *Ze života hmyzu* bratří Čapků, na filmy Miloše Formana, jež hltal v pařížské Cinémathèque, na představení Bolka Polívky a Borise Hybnera v režii Ctibora Turby, které viděl rovněž v Paříži, na Václava Havla i na natáčení v Praze na Barrandově...

Ryze autentický milovník československé nové vlny se vyklubal z chorvatsko-dánského herce Zlatka Buriče, jenž do Varů přivezl vítězný film z Cannes *Trojúhelník*

Tři v tom. Geoffrey Rush a Benicio del Toro se přystengrovali, kdo z nich napíše lepší děkovnou řeč. Boleslav Polívka si to užívá.

910 milionů, nebude zvýšen koncesionářský poplatek. Tři miliardy dolarů chce ušetřit korporace Warner Bros. Discovery, čehož chce docílit mimo jiné ukončením výroby v tuzemské pobočce své dceřiné firmy HBO a neuvedením či stažením již hotových českých a slovenských programů, jako je *Spolu & Hladoví*, *Bez vědomí* či *Vítaz*.

A Státnímu fondu kinematografie chybějí finance v systému filmových pobídek, kvůli čemuž stát nejspíš přijde o zhruba devět miliard ročně, jež u nás zahraniční štáby v rámci natáčení utrácí.

Pobídky se během festivalu probíraly v *Otázkách Václava Moravce*

VARY 2022

Letos se filmového festivalu v Karlových Varech zúčastnilo **10 592** akreditovaných návštěvníků – z toho 8717 s festival passy, 414 filmových tvůrců, 931 akreditovaných filmových profesionálů a 530 novinářů. V průběhu festivalu se uskutečnilo **453** filmových představení a bylo prodáno celkem **121 015** vstupenek.

s ministrem kultury Martinem Baxou. K žádnému řešení se nedospělo, ale aspoň se nastolila základní témata, kterými je potřeba se zabývat opravdu rychle. K tomu přispívají kuloárová setkání právě ve Varech. „Poskytujeme součinnost, aby se klíčoví hráči měli kde scházet, a je dobré, když festival využívají jako platformu. Sami do toho však aktivně nevstupujeme,“ doplnil Kryštof Mucha.

MANIFESTY, MANIFESTY, MANIFESTY

Těsně před zahájením letošního ročníku MFF Karlovy Vary také trojice filmařů vyrukovala s navzájem propojenými manifesty. Šimon Holý, jenž měl v Proximě snímek *A pak přišla láska...*, napsal text *Tady a teď* o pozici tuzemské kinematografie v zahraničním kontextu, zmíněný Tomasz Wiński (*Hranice lásky*) svou část nazval *Nová česká intimita* a Tereza Vejvodová je podepsaná pod manifestem *Odvaha k zranitelnosti*. Všechny tři jsou dostupné on-line. „Je to velmi nenápadná kritika současného stavu českého filmu, který Wiński kritizuje dlouhodobě,“ řekl Och. „V jeho manifestu se píše, že českým filmům

chybí větší osobitost a námětová pestrost, když to hodně zjednoduším. Není tam nic, co by někoho uráželo, a aniž chci srovnávat, zastupci francouzské nové vlny také začali jako kritici a pak natáčeli jiné filmy. My se na české filmy vždy snažíme dívat prizmatem zahraničí; na všechny jsem z ciziny dostal dobré reakce. A pokud lidem nesydlí, připadaly jim aspoň zajímavé a shodli se, že přesahují hranice České republiky. Vzniká nová tvůrčí komunita, mění se generace, lidé se setkávají, přejí si úspěch navzájem, režisér jednoho filmu je autorem hudby u druhého, to v českém filmu vnímám velice pozitivně,“ uvedl umělecký ředitel.

KONTEJNERY NA TRÍDĚNÝ ODPAD?

Jiný impuls vzešel ze strany novinářů a kritiků, kteří festivalu adresovali otevřený dopis. „Uvítali bychom, kdyby KVIFF coby nejvýznamnější kulturní akce v Česku reagoval na vzrůstající ekologickou devastaci planety,“ začínají text jeho signatáři. Vytýkají Varům absenci třídění odpadu, papírové vstupenky, tištěné katalogy a další věci, které jsou na „západních“

akcích minulostí. Nejen kritická obec se letos pozastavovala i nad stále stoupající mírou vizuálního a zvukového smogu na hlavní festivalové trase Thermal – Pupp, poseté nejrůznějšími sponzorskými stánky s „kolotočářskou“ hudební produkcí a neméně křiklavými vizuály.

„S partnery se dlouhodobě bavíme o tom, jak tyhle věci posouvat,“ reagoval na otázku o „neekologičnosti“ festivalu Kryštof Mucha. „Například náš partner Mattoni to má jako svůj důležitý program, nejde o věc, o které bychom chtěli říct, že ji budeme dělat postaru. Řešíme ji s dalším partnerem, úklidovou firmou Kärcher (*jedničkou na trhu čistící techniky; pozn. red.*). Snažíme se, kde můžeme, ale nebudeme si to psát na čelo jako ostatní festivaly. I město Karlovy Vary má své limity.“ Vedoucí produkce Petr Lintimer dodal: „Rozhodně nechceme, aby to vypadalo, že jsme neekologičtí. Proto jsme udělali letos novou aplikaci, abychom v ní příští rok měli třeba katalog digitálně. Nebudeme však zdražovat akreditace jako v Cannes.“

Příští Vary začnou 30. 6. 2023.

NA 56. ROČNÍKU MFF KARLOVY VARY BODOVALY ČESKÉ FILMY, SLAVILY SE NAROZENINY I SVOBODA OD ROUŠEK A ŘEŠILA SE BUDOUCNOST

Filmový festival v Karlových Varech se poprvé po třech letech konal bez pandemických opatření a v běžném termínu na začátku července – a proběhl bez zaškokbrtnutí. To je samo o sobě skvělá zpráva. Ty tři roky možná dokonce urychlily změny, k nimž by v audiovizuálním průmyslu došlo tak jako tak. Na přehlídce se mění soutěžní sekce i majetková struktura, mimo ni se (doslova) o slovo hlásí nová generace filmařů... Symbolicky v roce úmrtí dlouholeté umělecké ředitelky Evy Zaoralové stojí festival na začátku nové etapy.

JEDNO JE TŘEBA zdůraznit: viděli jsme letos skvělé filmy. Čímž není zdaleka myšlen jen vítěz Zlaté palmy z Cannes Trojúhelník smutku režiséra Rubena Östlunda. Moonage Daydream byl dalším z divácky vděčných titulů, jež přicestovaly z Cannes – stejně jako autentická sociální studie z indiánské rezervace v Jižní Dakotě Válečný pony, intenzivní chlapecké drama Blízko, body horor klasika Davida Cronenberga Zločiny budoucnosti a mnohé jiné snímky, které pro řadu diváků patřily k vrcholům Varů. Programová sekce Horizonty, která tyto hity přináší z jiných předních festivalů, dlouhodobě představuje špičku varské dramaturgie.

ČESKÉ SNÍMKY BODUJÍ

I další zpráva z letošního ročníku je výjimečně pozitivní: české snímky v mezinárodním kontextu bodují. Hned dvě ceny si odnesl český film Slovo scenáristky a režisérky Beaty Parkanové – za mužský herecký výkon Martina Fingera a právě za režii. Upřímný snímek o síle i tíze daného slova, odehrávající se na pozadí událostí roku 1968, se promítal v Hlavní soutěži. Česká kritika ho vesměs s až pohrdlivým povýšenectvím odmítla, mezinárodní porota, v níž nebyl žádný český zástupce, však měla jiný názor.

Podle uměleckého ředitele přehlídky Karla Ocha byla letošní Hlavní porota soudržnou, celistvou skupinou. Rozhodnutí prý odevzdala o hodinu dřív, než měla. „Chovali se tak, jak bychom chtěli, aby se chovaly všechny složky festivalové divácké obce: než by se věnovali hovoru o tom, co se jim nepozdávalo, dlouze mluvili o tom, co se jim naopak líbilo,“ řekl Karel Och na závěrečném setkání organizátorů festivalu s médii. „Toho se snažíme dosáhnout i u publika obecně, protože v různorodosti programu je logické, že se vždycky něco bude líbit více a něco méně. Práce v porotě vyžaduje soustředění, důležitá je určitá psychická stabilita. A letos se poroty podařilo poskládat opravdu dobře.“

Výjimečná shoda mezi novináři a porotci panovala v případě dokumentu Zkouška umění, který zvítězil v nové soutěžní sekci Proxima a získal i cenu mezinárodní kritiky FIPRESCI. Suverénně natočený snímek Adély Komrzá a Tomáše Bojara observačním způsobem sleduje přijímačky na pražskou Akademii výtvarných umění. Komrzá ve Varech loni vybojovala zvláštní uznání v sekci Na východ od Západu se svým předchozím snímkem Jednotka intenzivního života a s tím příštím by neměla mít problém zamíchat kartami už v Hlavní soutěži.

Proměna dlouholetého bloku Na východ od Západu v Proximu byla jednou z hlavních dramaturgických novinek letošního ročníku. Sekce věnovaná původně filmům z bývalého východního bloku bývala výkladní skříní Varů: patřila k jeho specifikům a festival díky ní mohl fungovat jako brána mezi „východem“ a „západem“, ať už se význam těchto termínů měnil jakkoliv. Nástupnice Proxima je otevřena tvorbě z celého světa a má fungovat jako „exkluzivní prostor pro filmaře čekající na objevení i pro renomované autory hledající nové definice své tvorby“. Je otázkou, jak se tato definice v příštích letech vyprofiluje.

Cenu FIPRESCI v rámci Hlavní soutěže získal film Hranice lásky scenáristy a režiséra Tomáše Wiřského v hlavní roli s Hanou Vagnerovou, která se zásadně podílela i na scénáři. Snímek na téma polyamorie české kritiky i diváky spíše rozdělil.

ZÁSADNÍ KUCIAK

Publikum se naopak shodlo na dokumentu PSH Nekonečný příběh, jenž vyhrál Diváckou cenu deníku Právo: vtipný portrét rap'n'rollové kapely Peneři strýčka Homeboye od režiséra Štěpána FOK Vodrážky vedl hlasování prakticky po celou dobu přehlídky. Tuzemské filmy u českých diváků na festivalu bodují pravidelně, v minulých letech zvítězily třeba snímky Zátopek nebo další dokument: Jiří Suchý – Lehce s životem se prát. A právě dokumenty měly letos mimořádně silný rok: vysoko v hlasování se z tohoto žánru umístily i tituly s českou účastí Můj otec, kníže (o vztahu Karla Schwarzenberga a jeho dcery Lily) nebo vynikající Kuciak: Vražda novináře.

Soutěž dokumentů byla ve Varech zrušena už před několika lety a došlo k jejich „zrovnoprávnění“ s hranými snímky, což se ukazuje jako velmi dobrý krok. „Jejich autorům vadilo být v ghettu dokumentárního filmu, leckteré dokumenty jsou lépe napsané a zrežirované než ty hrané,“ okomentoval to Och.

Uvedení intenzivního a nesmírně pečlivě zpracovaného filmu o vraždě slovenského novináře Jána Kuciaka a jeho snoubenky se stalo jednou z nejemocionálnějších událostí letošního ročníku. Zúčastnili se ho i rodiče zavražděného novináře a maminka jeho snoubenky, paní Zlata Kušnírová. A ač jsme se my novináři k žádosti o rozhovor s rodiči z úcty k nim neodhodlali, rodiče obětí se pod dojmem z první projekce rozhodli po následujícím promítání diskutovat s diváky. Cítili se ve Varech natolik komfortně, aby mohli traumatické události probírat veřejně. Vedle amerického režiséra Matta Sarneckého byla ve Varech přítomna i česká investigativní novinářka Pavla Holcová, která ve filmu vystupuje jako vypravěčka a byla hnacím motorem vzniku projektu. Festival u evropské premiéry Kuciaka znovu ukázal svou nedocenitelnou sílu vzájemných setkání, jež vedou k lepšímu pochopení světa, ve kterém žijeme.

BLACK TIE À LA BANGER.

„Vary jsou výjimečně právě i početnými a pestrými delegacemi k filmům, mnoho tvůrců chce své snímky doprovázet a my si toho vážíme,“ řekl výkonný ředitel festivalu Kryštof Mucha. Velmi pestrá skvadra tvůrců doprovodila i nový český snímek BANGER., jehož noční premiéra ve Velkém sálu patřila k neočekávanějším událostem ročníku. K tragikomedii o drogovém dealerovi, jenž chce nahrát rapový hit a získat tak zpět dívku svého srdce, na pódium nastoupily desítky lidí, od scenáristy a režiséra Adama Sedláka přes hlavního herce Adama Mišíka po představitele vedlejších rolí mimo jiné z tuzemské hipopové scény: mladí umělci přistoupili k tradičnímu black tie kreativně, ale bez snahy provokovat (bulvár a sociální síť) za každou cenu – oproti tomu, jak svůj outfit na zahájení pojala spisovatelka Radka Třeštíková.

OSLAVA TUZEMSKÉ KLASIKY

Na závěrečném ceremoniálu i během celé přehlídky hosté často zmiňovali, jaký vliv na ně česká kultura měla. Detailními znalostmi české kinematografie překvapil americký herec Benicio del Toro, jehož oblíbeným českým hercem je Rudolf Hrušínský a který zná Radokovu Dalekou cestu i Vlčilovu Marketu Lazarovou.

Když australský herec Geoffrey Rush přebíral Cenu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii, zavzpomínal na inspiraci Černým divadlem Jiřího Srnce, na to, jak hrál v inscenaci Ze života hmyzu bratří Čapků, na filmy Miloše Formana, jež hltal v pařížské Cinémathèque, na představení Bolka Polívky a Borise Hybnera v režii Cti-

bora Turby, které viděl rovněž v Paříži, na Václava Havla i na natáčení v Praze na Barrandově... Ryze autentický milovník československé nové vlny se vyklubal z chorvatsko-dánského herce Zlatka Buriće, jenž do Varů přivezl vítězný film z Cannes smutku a při rozhovoru pro Reflex mimo jiné zasvěceně citoval závěr Passerova snímku Intimní osvětlení o pití vaječného koňaku jako metafory zatuhlé doby. Dokumentarista Brett Morgen při úvodu ke svému intenzivnímu dvouapůlhodinovému portrétu Davida Bowieho Moonage Daydream dojatě zavzpomínal, jak ho coby pedagog na New York University formoval český režisér Vojtěch Jasný.

I SVĚT HVĚZD SE ZMĚNIL

Žádná hvězda letos ve Varech nechyběla, závěrečný mužský trojlístek se vzájemně krásně doplňoval a došlo i k dojemným setkáním. Vedle oscarových herců Rushe a del Tora si totiž do Karlových Varů pro ocenění celoživotního díla přijel i Bolek Polívka, což Geoffrey Rush jako jeho obdivovatel ocenil s velkým povděkem – a my všichni ostatní jsme si díky tomu mohli uvědomit, jak velké mezinárodní renomé Boleslav Polívka má.

Strategie zvaní hvězd je nicméně další věcí, do níž se covid promítl. „Je jasné, že je důležité, aby ve Varech hvězdy byly, ale svět se změnil,“ říká výkonný ředitel Kryštof Mucha. „Covid je ve Spojených státech stále aktuální, někteří tvůrci tu nosili roušky. Je otázka, kdy se svět zklidí a zda vůbec: po vypuknutí války na Ukrajině nám američtí filmaři volali, jestli jsme v pořádku, protože pocitově je to pro ně z Ukrajiny do Česka blízko. Změnilo se i chování běžných lidí: když jste před třemi lety nestrávili víkend v nějakém evropském městě, nebyli jste in, dnes už to tak není.“

STRACH Z BUDOUCNOSTI

Ale zatímco zahraniční hosté detailně vzpomínali na minulý výdobytek české kinematografie, ta současná se mezitím hroutila do krize. Během letošních Varů se vyhrtily – a hojně se o nich diskutovalo – tři události, které tuzemskou audiovizuální tvorbu negativně ovlivní na roky dopředu. České televizi, největšímu koproducentovi českých filmů, po nedávných rozpočtových škrtech ve výši 910 miliónů, nebude zvýšen koncesionářský poplatek. Tři miliardy dolarů chce ušetřit korporace Warner Bros. Discovery, čehož chce docílit mimo jiné ukončením výroby v tuzemské pobočce své dceřiné firmy HBO a neuvedením či stažením již hotových českých a slovenských programů, jako je Spolu & Hladoví, Bez vědomí či Vířaz.

A Státnímu fondu kinematografie chybějí finance v systému filmových pobídek, kvůli čemuž stát nejspíš přijde o zhruba devět miliard ročně, jež u nás zahraniční štáby v rámci natáčení utrácejí.

Pobídky se během festivalu probíraly v Otázkách Václava Moravce s ministrem kultury Martinem Baxou. K žádnému řešení se nedospělo, ale aspoň se nastolila základní témata, kterými je potřeba se zabývat opravdu rychle. K tomu přispívají kuloárová setkání právě ve Varech. „Poskytujeme součinnost, aby se klíčoví hráči měli kde scházet, a je dobré, když festival využívají jako platformu. Sami do toho však aktivně nevstupujeme,“ doplnil Kryštof Mucha.

MANIFESTY, MANIFESTY, MANIFESTY

Těsně před zahájením letošního ročníku MFF Karlovy Vary také trojice filmařů vyrukovala s navzájem propojenými manifesty. Šimon Holý, jenž měl v Proximě snímek A pak přišla láska..., napsal text Tady a teď o pozici tuzemské kinematografie v zahraničním kontextu, zmíněný Tomasz Wiński (Hranice lásky) svou část nazval Nová česká intimita a Tereza Vejvodová je podepsaná pod manifestem Odvaha k zranitelnosti. Všechny tři jsou dostupné on-line. „Je to velmi nenásilná kritika současného stavu českého filmu, který Wiński kritizuje dlouhodobě,“ řekl Och. „V jeho manifestu se píše, že českým filmům chybí větší osobitost

a námětová pestrost, když to hodně zjednoduším. Není tam nic, co by někoho uráželo, a aniž chci srovnávat, zástupci francouzské nové vlny také začali jako kritici a pak natáčeli „jiné“ filmy. My se na české filmy vždy snažíme dívat prizmatem zahraničí; na všechny jsem z ciziny dostal dobré reakce. A pokud lidem nesydlily, připadaly jim aspoň zajímavé a shodli se, že přesahují hranice České republiky. Vzniká nová tvůrčí komunita, mění se generace, lidé se setkávají, přejí si úspěch navzájem, režisér jednoho filmu je autorem hudby u druhého, to v českém filmu vnímám velice pozitivně,“ uvedl umělecký ředitel.

KONTEJNERY NA TRĚDĚNÝ ODPAD?

Jiný impuls vzešel ze strany novinářů a kritiků, kteří festivalu adresovali otevřený dopis. „Uvítali bychom, kdyby KVIFF coby nejvýznamnější kulturní akce v Česku reagoval na vzrůstající ekologickou devastaci planety,“ začínají text jeho signatáři. Vytykají Varům absenci třídění odpadu, papírové vstupenky, tištěné katalogy a další věci, které jsou na „západních“ akcích minulostí. Nejen kritická obec se letos pozastavovala i nad stále stoupající mírou vizuálního a zvukového smogu na hlavní festivalové trase Thermal – Pupp, poseté nejrůznějšími sponzorskými stánky s „kolotočářskou“ hudební produkcí a neméně křiklavými vizuály.

„S partnery se dlouhodobě bavíme o tom, jak tyhle věci posouvat,“ reagoval na otázku o „neekologičnosti“ festivalu Kryštof Mucha. „Například náš partner Mattoni to má jako svůj důležitý program, nejde o věc, o které bychom chtěli říct, že ji budeme dělat postaru. Řešíme ji s dalším partnerem, úklidovou firmou Kärcher (jedničkou na trhu čistící techniky; pozn. red.).

Snažíme se, kde můžeme, ale nebudeme si to psát na čelo jako ostatní festivaly. I město Karlovy Vary má své limity.“ Vedoucí produkce Petr Lintimer dodal: „Rozhodně nechceme, aby to vypadalo, že jsme neekologičtí. Proto jsme udělali letos novou aplikaci, abychom v ní příští rok měli třeba katalog digitálně. Nebudeme však zdražovat akreditace jako v Cannes.“

Příští Vary začnou 30. 6. 2023.

VARY 2022

Letos se filmového festivalu v Karlových Varech zúčastnilo 10 592 akreditovaných návštěvníků – z toho 8717 s festival passy, 414 filmových tvůrců, 931 akreditovaných filmových profesionálů a 530 novinářů. V průběhu festivalu se uskutečnilo 453 filmových představení a bylo prodáno celkem 121 015 vstupenek.

Dvě ceny pro Slovo: zleva Martin Finger, Gabriela Mikulková, Beata Parkanová a Jenovéfa Boková Jako zastara: Jiří Bartoška, Marek Eben a Eva Zaoralová Brett Morgen, režisér intenzivního snímku Moonage Daydream; noční promítání ve Velkém sále, které osobně uvedl, patřilo k jednomu z vrcholů festivalu Zlatko Branić, jeden z herců snímku Triangle of Sadness (Trojúhelník smutku) od Rubena Östlunda. Film získal letos Zlatou palmu v Cannes. Do Varů se jezdí filmy prezentovat v početných tvůrčích skupinách, což je skvělé: na snímku delegace k evropské premiéře snímku

Kuciak: Vražda novináře, zprava manželé Kuciakovi a Zlata Kušnírová, režisér Matt Sarnecki uprostřed v saku, vedle něj zprava novinářka Pavla Holcová Tři v tom. Geoffrey Rush a Benicio del Toro se prý štengrovali, kdo z nich napíše lepší děkovnou řeč. Boleslav Polívka si to užívá. Mladý španělský režisér Eduardo Casanova obdržel na závěrečném ceremoniálu Zvláštní cenu poroty soutěže Proxima za svůj španělsko-argentinský snímek Pieta

Filmový festival Karlovy Vary 2022

Vstupenky a passy Historie Ubytování

FESTIVAL KARLOVY VARY

Nový program KVIFF Talents ukázal na karlovarském festivalu inovace v přímém přenosu

Veronika Bednářová 21. července 2022 • 13:40

Ilustrační snímek • foto: Archiv

Tweet

Šimon Šafránek, Michal Hogenauer, Terézia Halamová, Marie Lukáčová... Zkušení tvůrci i nová jména. Žánry od celovečerních filmů přes webseriály až po animované hry ve virtuální realitě. A hlavně spousta originálních nápadů. „Nápady, které nám letos přišly, jsou neuvěřitelně zajímavé a vyžadují individualizovaný přístup. Chceme dát mladým lidem šanci,“ říká Kryštof Mucha, výkonný ředitel MFF Karlovy Vary, kde se všechna tahle čerstvá krev sešla v rámci programu KVIFF Talents.

Díky novému programu KVIFF Talents vyvětrali letos mladí filmaři šuplíky. Sešlo se více než 200 přihlášených, s projekty v různých stadiích vývoje. Jedenáct z nich se prezentovalo na festivalu ve Varech. Tři v programu Feature Pool, určeného na celovečerní hrany film s rozpočtem do pěti miliónů korun. Michal Hogenauer: Skinny Bitch. Eliška Kovářiková, Kateřina Kovářiková, Adam Struhala: Luigi. Terézia Halamová: Hodina mezi psom a vlkom. Pak je tu paralelní program Creative Pool, určený i pro jiné formáty než celovečerní snímky. David Payne, Tomáš Navrátil: Nemáš oheň. Šimon Šafránek: Skoky. Marie Lukáčová: Orla. Alice Krajčirová, Jan Kubíček: Sunny Boys. Kateřina Hanáčková: I Will Drive You Yesterday. A tak dále.

Názvy těchto snímků, webseriálů, animovaných her ve virtuální realitě nebo moderních pohádek vám ještě nic neříkají, ale za pár let budou. Výkonný ředitel MFF Karlovy Vary Kryštof Mucha k tomu letos koncem festivalu řekl: „Do programu KVIFF Talents jsme se pustili i kvůli současné složité hospodářské situaci. Pro mladé filmaře je cesta k financování přes Českou televizi či Státní fond kinematografie těžší než pro etablovanější tvůrce – my ale chceme dát mladým lidem šanci. Nápady, které nám letos přišly, jsou neuvěřitelně zajímavé a vyžadují individualizovaný přístup: někdo z vybraných bude potřebovat producenta, jiný režiséra... Po vzoru amerického festivalu nezávislých filmů Sundance s nimi chceme projít celou cestu vývoje, od začátku projektu až po premiéru. Jejich film může posléze odstartovat na [platformě KVIFF.TV](#), v kině nebo přímo ve Varech.“

Výherce čeká podzimní rezidenční workshop v Karlových Varech. Jednotlivé prezentace a elevator pitch, tedy bleskurychlé prezentace, lze slyšet v sekci Industry Talks a na závěr programu Kreativní Česko na [zmíněné KVIFF.TV](#).

Titul / Title Nový program KVIFF Talents ukázal na karlovarském festivalu inovace v přímém přenosu

Země / Country Česká republika / Czech Republic

Médium / Medium Reflex

Datum / Date 2022-07-21

Šimon Šafránek, Michal Hogenauer, Terézia Halamová, Marie Lukáčová... Zkušení tvůrci i nová jména. Žánry od celovečerních filmů přes webseriály až po animované hry ve virtuální realitě. A hlavně spousta originálních nápadů. „Nápady, které nám letos přišly, jsou neuvěřitelně zajímavé a vyžadují individualizovaný přístup. Chceme dát mladým lidem šanci,“ říká Kryštof Mucha, výkonný ředitel MFF Karlovy Vary, kde se všechna tahle čerstvá krev sešla v rámci programu KVIFF Talents.

Díky novému programu KVIFF Talents vyvětrali letos mladí filmaři šuplíky. Sešlo se více než 200 přihlášených, s projekty v různých stadiích vývoje. Jedenáct z nich se prezentovalo na festivalu ve Varech. Tři v programu Feature Pool, určeného na celovečerní hraný film s rozpočtem do pěti miliónů korun. Michal Hogenauer: Skinny Bitch. Eliška Kovářiková, Kateřina Kovářiková, Adam Struhala: Luigi. Terézia Halamová: Hodina mezi psom a vlkom. Pak je tu paralelní program Creative Pool, určený i pro jiné formáty než celovečerní snímky. David Payne, Tomáš Navrátil: Nemáš oheň. Šimon Šafránek: Skoky. Marie Lukáčová: Orla. Alice Krajčířová, Jan Kubiček: Sunny Boys. Kateřina Hanáčková: I Will Drive You Yesterday. A tak dále.

Názvy těchto snímků, webseriálů, animovaných her ve virtuální realitě nebo moderních pohádek vám ještě nic neříkají, ale za pár let budou. Výkonný ředitel MFF Karlovy Vary Kryštof Mucha k tomu letos koncem festivalu řekl: „Do programu KVIFF Talents jsme se pustili i kvůli současné složité hospodářské situaci. Pro mladé filmaře je cesta k financování přes Českou televizi či Státní fond kinematografie těžší než pro etablovanější tvůrce – my ale chceme dát mladým lidem šanci. Nápady, které nám letos přišly, jsou neuvěřitelně zajímavé a vyžadují individualizovaný přístup: někdo z vybraných bude potřebovat producenta, jiný režiséra... Po vzoru amerického festivalu nezávislých filmů Sundance s nimi chceme projít celou cestu vývoje, od začátku projektu až po premiéru. Jejich film může posléze odstartovat na platformě KVIFF.TV, v kině nebo přímo ve Varech.“

Výherce čeká podzimní rezidenční workshop v Karlových Varech. Jednotlivé prezentace a elevator pitche, tedy bleskurychlé prezentace, lze slyšet v sekci Industry Talks a na závěr programu Kreativní Česko na zmíněné KVIFF.TV.

Přihlášení

REFLEX

Předplatné

Apkace | Tištěné vydání

Komentáře Prostor X Zprávy Kultura Fotogalerie Video Premium Lidé a Země Extra

Reflex.cz > Festival Karlovy Vary > Liev Schreiber ve Varech: Pacifikoval fotografy, slzel při vzpomínce na dědečka a vyprávěl o Ukrajině

Filmový festival Karlovy Vary 2022

Vstupenky a passy Historie Ubytování

FESTIVAL KARLOVY VARY | KULTURA

Liev Schreiber ve Varech: Pacifikoval fotografy, slzel při vzpomínce na dědečka a vyprávěl o Ukrajině

Jan Škoda 2. července 2022 • 18:00

Liev Schreiber mluví na tiskové konferenci v Karlových Varech o své pomoci pro Ukrajinu
 - video: Martin Bartkovský

Tweet

Musel počkat, než ho vyfoti chumli fotografů, které si ale sám zorganizoval, protože mediální cirkus k jeho tiskovce, kterou vedla reportérka Reflexu Veronika Bednářová, úplně nepasoval. Představil iniciativu BlueCheck Ukraine, která skrze finanční dary pomáhá přímo Ukrajincům a místním organizacím, které čelí ruské invazi. LIEV SCHREIBER tak nepatří k celebritám, které by pomoc Ukrajině brali jako prodlouženou ruku osobního PR, má navíc se zemí rodinné vazby - jeho dědeček, ukrajinský emigrant Alex Milgram, ho po rozvodu rodičů v mnoha ohledech vychoval.

Reklama

Povinnosti prodávajícího
Reklama - REMAX Alfa

Farmářské kůly
Reklama - Lesoservis s.r.o.

Schreiber před osmnácti lety v Česku natočil a režíroval film Naprosto osvětleno o muži, který se vydává na Ukrajinu, aby našel ženu, která jeho dědečkovi během holocaustu zachránila život. Na tiskovce vyprávěl o tom, jak po začátku invaze seděl doma na gauči v New Yorku a viděl muže, kteří jsou v jeho věku, co objímali svoje příbuzné a nevěděli, zda je ještě někdy uvidí. "Cítil jsem, že musí existovat něco, co můžu dělat," sdělil s tím, iniciativa dává snadnou platformu pro přímou podporu Ukrajincům na místě, protože ti jsou podle něj nejvíce motivovaní. Spojili se například s organizací Kidsave, která pomáhá s evakuací žen a dětí.

Přečti si nové číslo Reflexu

- Tištěné předplatné Reflexu ▶
- Tištěné speciály Reflexu ▶
- Elektronický archiv Reflexu ▶

Kurzovní listek ▶ EUROplatby zdarma ▶

EUR	24,73	24,83	▲
USD	23,62	23,8	▼
GBP	28,65	28,85	▼ Kalkulačka ▶

reklama

reklama

Liev Schreiber mluví na tiskové konferenci v Karlových Varech o své pomoci pro Ukrajinu

• video:

Martin Bartkovský

Musel počkat, než ho vyfotí chumel fotografů, které si ale sám zorganizoval, protože mediální cirkus k jeho tiskovce, kterou vedla reportérka Reflexu Veronika Bednářová, úplně nepasoval. Představil iniciativu BlueCheck Ukraine, která skrze finanční dary pomáhá přímo Ukrajincům a místním organizacím, které čelí ruské invazi. LIEV SCHREIBER tak nepatří k celebritám, které by pomoc Ukrajině brali jako prodlouženou ruku osobního PR, má navíc se zemí rodinné vazby - jeho dědeček, ukrajinský emigrant Alex Milgram, ho po rozvodu rodičů v mnoha ohledech vychoval.

Schreiber před osmnácti lety v Česku natočil a režíroval film Naprosto osvětleno o muži, který se vydává na Ukrajinu, aby našel ženu, která jeho dědečkovi během holocaustu zachránila život. Na tiskovce vyprávěl o tom, jak po začátku invaze seděl doma na gauči v New Yorku a viděl muže, kteří jsou v jeho věku, co objímali svoje příbuzné a nevěděli, zda je ještě někdy uvidí. "Cítil jsem, že musí existovat něco, co můžu dělat," sdělil s tím, iniciativa dává snadnou platformu pro přímou podporu Ukrajincům na místě, protože ti jsou podle něj nejvíce motivovaní. Spojili se například s organizací Kidsave, která pomáhá s evakuací žen a dětí.

Sám navštívil Lvov, svoji bývalé partnerce, herečce Naomi Watts a dvěma dospívajícím dětem prý neřekl, kam jede. "Věděl jsem, že ve Lvově budu ve větším bezpečí, než by si oni mysleli," uvedl. V Polsku potom vařil pro uprchlíky, šlo o tisíce jídel denně. "Moje prsty se už uzdravily," vtipkoval o tom, jak krájel zeleninu do boršče. Online se setkal i s prezidentem Ukrajiny Volodymyrem Zelenským, ten mu prý potvrdil, že je lepší pomáhat teď, než až poté, co začne klepat nebezpečí v podobě Putinova režimu na další dveře. Ukrajinci, které potkal, jsou podle něj vynalézaví, starají se o sebe a brání se. Dělají podle něj v zásadě veškerou práci sami, jen potřebují naši podporu.

Odpovídal i na otázku, co si myslí o bojkotu ruských filmů na filmových festivalech: myslí si, že musíme být obezřetní ohledně toho, co přichází z ruských médií, protože jde o propagandu, jinak mu je ale bojkot umění a uměleckého vyjádření není po chuti. Na tiskovce pustil i video o lvovských hudebnících, při němž se mu zaleskly oči. Na Ukrajinu plánuje jet znovu, ale blíže o tom nemohl z bezpečnostních důvodů mluvit. Celovečerní film o konfliktu prý neplánuje, i když cítí, že je v něm dobrý příběh. "Jsem příliš starý na to, abych hrál Zelenského," zavtipkoval.

"Pokud budete lhát, nakonec se propálí. Než lež řeknete, zkuste si představit situaci, v jaké se ocitnete, když to na vás praskne," vysvětloval přístup, který se snaží vštěpovat svým dětem. O současné válce s nimi mluví, i když je to těžké. Důležité je podle něj vědět, jak se zachovat, když se "historie opakuje". "Děti mi na to většinou odpoví, jestli už můžou odejít," pousmál se.

Filmový festival Karlovy Vary 2022

Vstupenky a passy Historie Ubytování

FESTIVAL KARLOVY VARY | KULTURA

Benicio del Toro: Je náročné hrát někoho, kdo je sjetý všemi druhy drog. Od alkoholu až po ty, které neexistují

Veronika Bednářová 9. července 2022 • 16:30

Benicio Del Toro mluví o filmu Strach a hnus v Las Vegas, kde si zahrál s Johnny Deppem
• video: Martin Bartkovský

Fotogalerie
10 fotografií

Twitter

Geoffrey Rush není jediným oscarovým hercem ve Varech, který se může se pyšnit detailními znalostmi české kinematografie. I Benicio del Toro zná vedle Miloše Formana namátkou Alfréda Radoka či Františka Vláčila. Má rád Marketu Lazarovou, důležitá je pro něj Daleká cesta, vzpomněl Rudolfa Hrušínského a jeho opus „The Cremator“, rozumějte Spalovač mrtvol. Poslechnout si jej můžete v naší videoukázce.

Na své role se detailně připravuje, vlastně jimi přesně v duchu svého učitele Stanislavského žije, je ochoten pro ně leccos obětovat. Pro roli ve snímku podle stejnojmenné knihy Huntera S. Thompsona Strach a hnus v Las Vegas například přibral 20 kilo; vzpomínku na natáčení najdete ve videoukázce. „Bylo náročné hrát někoho, kdo je neustále sjetý všemi druhy drog. Od alkoholu až po ty, které neexistují,“ řekl a dodal, že bylo také nutné znát detailně Thompsonovu knižní předlohu, což pro něj znamenalo hodiny studia. „To dlo závažně komentuje dění v tehdejší Americe...“

Soustředěný pracant a student významné americké herecké pedagogky Stelly Adlerové, jeden z neobsazovanějších mužů současného Hollywoodu, ale zvládně být charismatickým Che Guevarou, Escobarem, záhadným kolumbijským agentem, narkomanem i mužem zákona. Ve Varech byl v rámci jeho pocty ve Velkém sále uveden film Traffic – Nadvláda gangů režiséra Stevena Soderbergha, za který byl oceněn Oscarem za nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli, Zlatým Globem, cenou BAFTA, Stříbrným medvědem na Berlinale a řadou dalších cen. Ve vyprodaném Karlovarském městském divadle pak odpoledne před závěrem festivalu osobně uvedl kriminální thriller z roku 1995 Obvyklí podezřelí.

Na závěr 56. ročníku MFF Karlovy Vary převezme Benicio Del Toro Cenu prezidenta; velký profilový rozhovor s ním najdete v Reflexu o letních prázdninách.

Čestmír Strakaty 8. července 2022 • 21:00

Polívka: Je čas připustit si smrt. Moje bohémství bylo bojem proti režimu, teď jsem...

Jan Studníčka 8. července 2022 • 18:21

Fanoušek Spalovače mrtvol Benicio del Toro uvedl ve Varech oscarový thriller

Přečti si nové číslo Reflexu

- Tiskové předplatné Reflexu
- Tiskové speciály Reflexu
- Elektronický archiv Reflexu

Kurzovní listek ▶ EUROplatby zdarma ▶

EUR	24.65	24.75	▼
USD	24.165	24.315	▼
GBP	29.08	29.26	▼

Kalkulačka ▶

Titul / Title Benicio del Toro: Je náročné hrát někoho, kdo je sjetý všemi druhy drog. Od alkoholu až po ty, které neexistují

Země / Country Česká republika / Czech Republic

Médium / Medium Reflex.cz

Datum / Date 2022-07-10

Geoffrey Rush není jediným oscarovým hercem ve Varech, který se může se pyšnit detailními znalostmi české kinematografie. I Benicio del Toro zná vedle Miloše Formana namátkou Alfréda Radoka či Františka Vlácilu. Má rád Marketu Lazarovou, důležitá je pro něj Daleká cesta, vzpomněl Rudolfa Hrušínského a jeho opus „The Cremator“, rozumějte Spalovač mrtvol. Poslechnout si jej můžete v naší videoukázce.

Na své role se detailně připravuje, vlastně jimi přesně v duchu svého učitele Stanislavského žije, je ochoten pro ně leccos obětovat. Pro roli ve snímku podle stejnojmenné knihy Huntera S. Thompsona Strach a hnus v Las Vegas například přibral 20 kilo; vzpomínku na natáčení najdete ve videoukázce. „Bylo náročné hrát někoho, kdo je neustále sjetý všemi druhy drog. Od alkoholu až po ty, které neexistují,“ řekl a dodal, že bylo také nutné znát detailně Thompsonovu knižní předlohu, což pro něj znamenalo hodiny studia. „To dílo závažně komentuje dění v tehdejší Americe...“

Soustředěný pracant a student významné americké herecké pedagogky Stelly Adlerové, jeden z neobsazovanějších mužů současného Hollywoodu, ale zvládne být charismatickým Che Guevarou, Escobarem, záhadným kolumbijským agentem, narkomanem i mužem zákona. Ve Varech byl v rámci jeho pocty ve Velkém sále uveden film Traffic – Nadvláda gangů režiséra Stevena Soderbergha, za který byl oceněn Oscarem za nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli, Zlatým Globem, cenou BAFTA, Stříbrným medvědem na Berlinale a řadou dalších cen. Ve vyprodaném Karlovarském městském divadle pak odpoledne před závěrem festivalu osobně uvedl kriminální thriller z roku 1995 Obvyklí podezřelí.

Na závěr 56. ročníku MFF Karlovy Vary převezme Benicio Del Toro Cenu prezidenta; velký profilový rozhovor s ním najdete v Reflexu o letních prázdninách.

Autor: Veronika Bednářová

Pětice filmových publicistek a publicistů vybírá filmy, které je odslovily na právě skončeném festivalu

Zkouška umění • Autor: kviff.com

I na festivalech platí, že bývá víc filmů, na které se rychle zapomene, než těch výjimečných. Které snímky letos patřily podle kritiky v Karlových Varech do té druhé kategorie? Tady jsou výběry pětice filmových publicistek a publicistů.

Jindřiška Bláhová, Respekt

Pan Landsbergis (Sergej Loznica, Nizozemí, Litva, USA, 2021) Ukrajinský režisér si během let vytvořil vlastní, rozpoznatelný styl nošení se do paměti lidí, míst, událostí i historických etap prostřednictvím archivních materiálů, z nichž skládá niterné stříhové dokumenty. Pan Landsbergis je sice trochu jiný, ale stejně silný. Sleduje několik let úsilí Litvy získat nejprve autonomii v rámci SSSR a později absolutní nezávislost na Sovětském svazu mezi léty 1988 – 1991. Jedním z hlavních aktérů dějinných změn byl Vytautas Landsbergis, bývalý profesor hudby, z nějž se stal politik-intelektuál, který tu z odstupu třiceti let reflektuje události i svůj podíl. Loznica kombinuje rozsáhlý rozhovor s bývalým předním politikem s dlouhými pasážemi archivních záběrů z masových protestů, demonstrací, zakládání opoziční strany, bojů v ulicích Vilniusu, když na Litevce Michail Gorbačov poslal tanky, aby jim vysvětlili, že je lepší zůstat s Ruskem. Aktuální situace na Ukrajině působivost dokumentu zásadně násobí s tím, jak vznikají mrazivé historické paralely, - ale silný by i sám za sebe coby nahlédnutí do fungování mocenské ruské mentality. Kouření způsobuje kašel (Quentin Dupieux, Francie, 2022) Vřele střelené. Okouzující vybočení z norem vyprávění i standardního festivalového programu. Režisér Quentin Dupieux není žádný „debil“ – když použijeme oblíbené slovo jeho filmových postav – aby si jen utahoval z klišé superhrdinských filmů a natočil uštěpačnou parodii. Jeho emoce je úplně jiná – hýčkaná sympatie k pop-kultuře, na které nejspíš vyrostl a teď jí staví na hlavu. Nespoutaná lavina nápadů, které fungují jako celek. Bizarní vyprávění o bizarním vyprávění, zabalené v ještě bizarnější historice o tom, jak skupina superhrdinů čeká na konec světa, který nepřijde.

Zkouška umění (Adéla Komrží, Tomáš Bojar, ČR 2022) Jedny přijímací zkoušky, řada otázek. Autorská dvojice sleduje adepty umění, kteří se chtějí dostat na Akademii výtvarného umění, aby mohli – většinou – vyjádřit sebe. Koho by to ale mělo zajímat, znějí provokativně odpovědi z pedagogického sboru. Observační dokument sleduje uchazeče i ty, kteří je musí prosit - a pustit je do exkluzivního světa, jehož hranice tak trochu hlídají svými vlastními zájmy a představou o tom, co je umění, jaká je jeho funkce a proč vlastně tvořit. Jednoduše vtipné, aniž tvůrci byli jízlívi nebo se pouštěli do karikování, které by se tu snadno nabízelo. A nad vším bdí, jako to v institucích bývá, strážce vchodových dveří i reality – paní vrátná.

Podezřelá (Park Chan-wook, Jižní Korea 2022) Pokud dnes někdo umí velké žánrové filmy s autorským gestem, jsou to režiséři z Jižní Koreje. Příběh o jedné podezřelé smrti, ještě podezřelejší manželce a zamilovaném detektivovi, který je k ní navzdory všemu neodolatelně přitahován, je mysteriózní detektivka, která je „žánrová“, ale zároveň zcela svoje – jak by se dalo čekat od veterána Park Chan-wooka. Tsunami kompozičních i vyprávěčských nápadů, která naráží na úpatí pomyslné hory, z níž se ve filmu padá vstříc destruktivním citům. Zcela po právu cena za režii na festivalu v Cannes.

<https://www.youtube.com/watch?v=GZBMyCBWkPY&t=15s>

Vít Schmarc, filmový publicista a distributor (Čelisti, Artcam)

Válečný pony (Riley Keough, Gina Gammell, USA, 2022) Sociální deprese i zemitá poezie indiánské rezervace, kde dýmku míru nahradil pervitin a crack. Film sice nijak objektivní, ale empatický a plný skvělých

nehereckých výkonů potomků původních obyvatel Ameriky, kteří žijí ve své vlastní dystopii.

Kousek nebe (Michael Koch, Švýcarsko, Německo, 2022) Úsporně natočená švýcarská balada o dobytku a lidech, lásce a umírání. Vyprávěné s málomluvnou věcností, syrovostí, traktované několikahlavým folklórním sborem, plně strhující přírodou a vědomí, že člověk může dělat cokoli, ale vždy bude jejím poddaným.

Bedna (Lorenzo Vigas, Mexiko, USA, 2021) Největší režijní profesura. Vítěz Benátek Lorenzo Vigas a jeho další precizně zrežirovaný a rafinovaně záběrováný příběh o fatální oddanosti dospívajícího kluka dospělé postavě. Chladný portrét dospívání v současném Mexiku. Podchlazené, ale filmařsky brilantní.

Zkouška umění (Adéla Komrží-Tomáš Bojar, ČR, 2022) Jak se měří talent? Vtipná observace mechanismů přijímacího řízení na AVU. Žádné povrchní figurkaření a akademická freakshow, nýbrž inteligentně poskládaná mozaika se spoustou možných otázek a odpovědí.

All Inclusive (Charlotte Welles, Velká Británie, USA, 2022) Jemnost, prchavost, křehkost. Portrét otce a dcery na dovolené v Turecku, která zdánlivě nemá ohraničenou dějovou linku, přesto skrze minimální náznaky a drobné detaily vypráví o něčem osobním, povědomém... o věčné nedospělosti, neohrabanosti rodičovství i blízkosti, která nepotřebuje slova.

<https://www.youtube.com/watch?v=DO6kbsBFF2A>

Iva Čermák Přivřelová, filmová publicistka (E15)

Zapomenutá země (Hlynur Pálmason, Dánsko-Island-Francie-Švédsko, 2022) Klidný Islandčan Hlynur Pálmason spojil své dvě domoviny, své dva oblíbené herce a své zkoumání duší umanutých mužů, kteří sehlávají v těžkých zkouškách, do zatím vrcholného opusu. Dánský kněz se v něm vydává s ideály o nové zemi i o sobě samém na pouti po Islandu konce 19. století, sledován nádhernou přírodou, která mu nic neodpustí. Pod úchvatnými obrazy Pálmasonova rodného kraje natočenými na 35mm film a ve formátu 1:33 plyne neokázale hluboký příběh o hříchu a odplatě, aroganci zabraňující pochopení druhých i střetu člověka se svými nejhoršími impulzy. Starozákonní prvky se tu střídají s přírodní meditací a časosběrnými vsuvkami a hercům skvěle sekunduje ovčácký pes, oceněný v Cannes v rámci Psí palmy.

BANGER. (Adam Sedlák, ČR, 2022) I Adam Sedlák rád sleduje protagonisty, kteří obtížně zvládají morální životní testy. A přidává k tomu i audiovizuální balení, v němž více než kdokoli jiný v českém filmu hledá moderní způsob vyprávění. Jeho novinka, která měla ve Varech premiéru v rámci Zvláštního uvedení, ale zasloužila by si tam soutěžit, je na první pohled divoká současná komedie plná hlášek, odkazů na popkulturu a neklidné iPhone kamery. Uvnitř ale leží univerzální tragédie kluka, který si až moc pozdě srovnal hodnoty. Příběh emocionálně zdrcující díky dobře vykreslené i dobře zahrané hlavní postavě, který funguje, i když vám je svět drog a rapu naprosto jedno.

Kouření způsobuje kašel (Quentin Dupieux, Francie, 2022) Filmy Quentina Dupieux slouží na festivalech jako vítaný oddech - a jeho novinka, v níž se parodie na superhrdinské filmy spojuje s parodií na žánr půlnočních filmů, obzvláště. Kvarteto z Tabákové patroly, jakési nizkorozpočtové verze Power Rangers zabíjející vesmírné potvory silou tabáku či dehtu, čeká na konec světa či instrukce od slintající plyšové krysy tak, že si vypráví bizarní strašidelné historky. Dupieux baví naprostou svobodou vyjádřit své absurdní pojetí všeho vším, co ho napadne. Ne Trojúhelník smutku, ale tohle byl nejtípnější film Cannes i Varů.

Umělohmotná sémiotika (Radu Jude, Rumunsko, 2021) Vítěz Křišťálového glóbu i Zlatého medvěda Radu Jude umí vtipně provokovat i ve

dvacetiminutovém filmečku, v němž pomocí panenek a dalších plastových hraček skládá cynický a groteskní koloběh lidského života.

<https://www.youtube.com/watch?v=9adGcXlXIKs>

Jaromír Blažejovský, filmový kritik a učitel (FF MU Brno)

Něha (Anna Eszter Nemes, László Csuj, Maďarsko, 2022) Lidová píseň Jarní vítr vodu čerí (Tavaszi szél vizet áraszt) a Ukolébavka pro dospělé (Altatódal felnőtteknek) od Gábora Pressera a Anny Adamisovové (Locomotiv GT) provázejí návrat k vlně nové citlivosti (új érzékenység), jak ji v osmdesátých letech kultivovali János Xantus a Gábor Bódy. Maďarská citlivost je stokrát něžnější než nová česká intimita!

Vlastní pokoj (Ioseb „Soso“ Bliadze, Gruzie, 2022) Tina a Megi jsou nám i sobě navzájem nejprve nesympatické, ale na konci bychom také rádi dali Megi pusy a pohládili Tinu. Gruzínská citlivost je desetkrát citlivější než nová česká intimita.

Okresní nemocnice (Ilijan Metev, Ivan Čertov, Zlatina Teneva, Bulharsko, 2022) Jeden z mnoha covidových dokumentů ukazuje, že péče není rutina, ale v každé vteřině jedinečná námaha, i když: „Lidi přijdou, umřou, pořád dokola, ach bože.“

Klondike (Maryna Er Gorbač, Ukrajina, 2022) Tíseň otevřené krajiny, na kterou padají mrtvolky. Autorka propojila rodinné drama, dlouhé záběry a smyslovou intenzitu do obrazu neodvratitelné hrůzy.

Kapitán Volkonogov uprchl (Natalja Merkulova, Alexej Čupov, 2021, Rusko)

Stylizované, křiklavě červené peklo stalinského teroru vypovídá nejen o systému, ale i o temné stránce národní mentality: jsme, jací jsme, a naše mučení je nejmučivější na celém světě. Autoři se koncem února připojili k protestu ruských filmařů proti invazi na Ukrajinu.

https://www.youtube.com/watch?v=_72WOvp9VU8

Kamila Dolotina, filmová publicistka a dramaturgyně (Cinepur, Východní přísliby)

Zapomenutá země (Hlynur Pálmason, Dánsko-Island-Francie-Švédsko, 2022) Starozákonní podobnosti o hříchu a domýšlivosti, které leží v zárodku každé lidské snahy o pokrok. Troufalá výprava do neznámých končin s koloniálním podtextem popisuje fyzickou i duchovní cestu dánského kněze, jež se v 19. století vypravil na nehostinný Island postavit kostel. Cesta k peklu i k Bohu vede kněze podmanivě nepřístupnou krajinou a diváka noří do naléhavých úvah o smysluplnosti lidského konání a ceně za civilizační vývoj. Dokonale vysoustružené záběry dokládají autorův výjimečný smysl pro vizuální i hudební aspekt filmu.

Takové to léto (Denis Côté, Kanada, 2022) Tři na sexu závislé ženy se ocitají na čtyřtydenním pobytu pod dohledem psychologa. Nemají se tu léčit, jen přemítat. Namísto pornografického potenciálu lechtivých dobrodružství těžených Larsem von Trier se Côté posouvá do roviny pocitů, představ a příběhů, které nechává rozeznít víc slovy než obrazem. Nezabývá se laciným determinismem ani morálními soudy. Fantasie a realita, stejně jako obsese a normalita, jsou podle Côtého relativní pojmy, které se proměňují v pohledu a v pojetí každého jednotlivce, a tudíž ztrácejí svůj význam. Inspirativní směr úvah a rafinované delikátní režie.

Pan Landbergis (Sergej Loznica, 2021) Zásadní příspěvek k debatě o velmocenské ruské mentalitě. Loznicův čtyřhodinový dokument se vrací k momentům, kdy se Litva vymaňovala z toxického vlivu SSSR a dokázala se postavit na vlastní nohy díky prozíravosti profesora hudby (a charismatického vůdce) Vytautase Landsbergise. Kde jsou ty doby, kdy byli politici morálně pevní intelektuálové schopní hrát nejsložitější šachové partie na mapách světové diplomacie?

Barcarole (Igor Chmela, ČR, 2022) Hraný krátkometrážní debut herce Igora Chmely prozrazuje, co všechno se o životě můžete dozvědět

mezi dvěma cigáry. Aspoň mladé ošetřovatelce v domově důchodců se v této pauze podaří prozířit stran deklarované lidskosti, svého osobního nasazení i budoucích pracovních perspektiv. Ideálně vybalancovaná tragikomédie nepotvrzuje jen to, že tento žánr je Čechům zdaleka nejbližší, ale také dává lekci komplexnosti sdělení a suverénní režie, které česká scéna chronicky postrádá.

Zkouška umění (Adéla Komrzý, Tomáš Bojar, ČR, 2022) Observační dokument z nitra Akademie výtvarných umění zvidavě reflektuje studijní kandidáty i jejich potenciální učitelský sbor. Uštěpačný pohled do zákulisí zkoušek na uměleckou školu generuje tucty otázek, mezi nimiž se zvláště naléhavě rýsuje ty, co vlastně je a není umění, a kdo o tom všem rozhoduje. Mimořádně vtipná výprava do slonovinové věže, jejíž vchod je atakován nesnesitelně roztodivnou bohémou a hlídán neodolatelně přizemními vrátnými.

Místo mužů objímat stromy. Šimon Holý se znovu drží ženské perspektivy

Trojúhelník: Potkají se marxista a kapitalista na luxusní jachtě

V českém filmu panuje obrovská opatrnost a strach z vybočení, říká režisér Hranice lásky

Výjimečné dokumenty Mariupol 2 a Mr. Landsbergis ukazují, co znamená mít za souseda Rusko

Zápisník z filmového festivalu v Karlových Varech tentokrát o snímcích, které dokumentují, jak se společnosti vypořádávají s epidemiemi.

Epidemie covidu se ve Varech připomíná spíš náznaky: občasnými respirátory, útržky náhodných vět jako „možná jsem to chytil.“ K nemocím se ale čelem staví dva festivalové snímky, Okresní nemocnice a Ještě jedno jaro.

Okresní nemocnice (Edna provintsialna bolnitsa), jediný dokumentární film zařazený do hlavní festivalové soutěže, zachycuje dění na covidovém oddělení v padesátitisícovém bulharském maloměstě. Trojice autorů, z nich nejznámější je režisér pozoruhodných hraných filmů Ilian Metev, se rozhodla pro syrový, věcný a procedurální styl. Okresní nemocnice tak střídá intimní detaily a polodetaily doktorů, sester i pacientů. Někdy naopak kamera úmyslně zachovává důsledný odstup a zaznamenává zpoza dveří fragmenty hovorů a dějů, které si divák musí rekonstruovat.

Hlavním záměrem je vrátit epidemii, která se v určité fázi stala věcí čísel a statistik, její tragický i humorný lidský rozměr. Nejde jen o depresivní výjevy dusících se a strádajících pacientů. Trio tvůrců naopak staví do popředí naprostou nemocniční všednost. Záběry na trpící střídají banální hovory, vyprávění vtipů, prosté emoce, které s sebou přináší pobyt na uzavřeném oddělení.

Kamera si vybírá několik ústředních příběhů a aktérů, které celý film dramaticky spojuje. Prim hraje svérázný doktor Popov, bodrý, zemité a dobrácký člověk, který si v extrémním stresu uchovává dostatek humanity a laskavosti. „Copak jsem policajt?“ povzdechne si ve chvíli, kdy zkouší želízka, která bude možná muset nasadit třicetiletému pacientovi iracionálně odmítajícímu léčbu i kyslík. V jedné z nejlepších scén pak uvolněně flirtuje s dojatou stařenou, které jeho tým zachránil život. Okresní nemocnice má bez debat silné momenty, především v závěrečné třetině, v níž se přesouvá na JIP. Záběry provázené ambientem pípajících přístrojů jsou mrazivé. Bohužel jde ale také o film, který v přívalu obyčejných výjevů z oddělení dlouho marně hledá rytmus a jeho pozorovatelství někdy působí zcela nahodile. Mnohem lépe si s tématem poradili třeba tvůrci vynikající dokusérie Lenox Hill.

Humanistické poselství dokumentu se může ztratit pod nánosem trivialit, což je škoda, protože jeho vrcholné scény se pod kůži zadřou. Podobně jako vynikající společensko-kritické vtipy o Bulharech, které si vyprávějí téměř uzdravení pacienti.

Neštovicový ambient

Srbský dokument Ještě jedno jaro (Još jedno proleće), uváděný ve vedlejší sekci Proxima zaměřené na vizionářské, formálně odvážné filmy, je takřka dokonalým opakem Okresní nemocnice. Nejen proto, že zachycuje poslední epidemii pravých neštovic, k níž došlo v roce 1972 na území Jugoslávie a kterou tehdejší státní aparát dokonale zvládl. Režisér Mladen Kovačević zvolil vysoce stylizovanou uměleckou formu, když poskládal dobové výjevy (často točené na zrnitý a nekvalitní materiál), zpomalil je a podbarvil voiceoverem, ke kterému si divák nedokáže přiřadit tvář.

Ten velice věcně a bez emocí líčí postup nákazy od pacienta nula až k masivní očkovací akci, která zachránila zemi před katastrofou. Hypnotický přednes doprovází monotónní, skličující hudební podkres. Ve spojení tyhle složky tvoří depresivní, tíživý dokumentární ambient, který je nakažlivý jako pravé neštovice. Nejde o žádnou reportážní dobovou rekonstrukci, ale o epidemiologickou esej pracující s rejstříkem emocí, které vzbuzují smrtící epidemie, prostředí přelidněných nemocnic a puchýři zohavená těla.

Chvilky úlevy nabízejí rozhovory z dobového televizního vysílání, které na chvíli nechají diváka vydechnout, než ho zas film ponoří do ponurého bláta ilustračních záběrů a přednesu vypravěče. Ještě jedno jaro roz-

hodně nepředstavuje snadnou jednohubku a film, ze kterého odejde festivalový dav potěšený a plný pozitivních emocí. Přitom ale jeho vyústění úlevu přináší. Vedle povinných díky maršálovi Titovi, které s prostoduchou vděčností pronese na dobovou kameru Pacient O, jde především o racionální poctu vakcinaci a úsilí epidemiologů, kteří bojují s neviditelným nepřítelem. Jeden z nich, doktor Zoran Radovanović, je mimochodem právě oním nezúčastněným vypravěčem beze jména. Ještě jedno jaro vypráví příběh o smrtící nemoci, kterou moderní medicína vymýtila a udělala z ní vzácný laboratorní vzorek. Okresní nemocnice skládá poctu lékařům a sestřím, kteří díky mixu empatie a moderních technologií dokážou vyrvat lidi ze spárů smrti. Přes skličující utrpení tak zas jednou člověk odchází z kina s pocitem, že ještě je v co věřit.

Okresní nemocnice (Edna provintsialna bolnitsa, Bulharsko / Německo, 2022, r. Ilian Metev, Ivan Chertov, Zlatina Teneva)

Ještě jedno jaro (Još jedno proleće, Srbsko, 2022, r. Mladen Kovačević)

Adam Mišík jako rapper? Funguje to překvapivě dobře. Film Banger patří k letošním festivalovým senzacím.

Varským programem letos duní hip hop. Věnují se mu tři domácí snímky, největší úspěch u kritiků přitom sklízí Banger Adama Sedláka.

Špatně se nedaří ani dokumentu Štěpána Vodrážky o kultovní rapové formaci PSH: Nekonečný příběh, který aktuálně bojuje o prvenství v divácké soutěži festivalu. Ve světle obou úspěšných snímků pak trochu zaniká třetí do party, Vodrážkův hraný křafas Yung Michal, který je součástí pásma krátkých filmů Pragueshorts ve Varech. Klučina s ofinou a vizáží mamánka sní svůj sen o tisícovkách followerů u fastfoodové fritézy někde na pražské Skalce, což mu nebrání natáčet machrovací videa o přicházející slávě.

Výchozí situace filmu Yung Michal (opět v režii zmíněného Štěpána Vodrážky) je atraktivní a současná. Bere si na paškál něco, co k rapové subkultuře mladých střelců (odtud ona slangová zkomolenina slova young – mladý) neodmyslitelně patří – humorné napětí mezi velikostí gest a reálnou životní situací teenagerů, kteří už se vidí jako alfa samci a ředitelé vesmíru, jimž vydělává miliony hudba, „merch“ a sociální síť. Kult bizarních rapperů ale Yung Michal nijak nezneužívá k zesměšnění hlavní postavy. S ironií zachycuje jeden její všední pracovní den u fritáku, který nakonec všechno změní.

Velikost snů a malost reality tu nejlépe vystihuje rapový oltářik umístěný na obří digestoři a situace, kdy si Michal vypůjčí z kasy hotovost, aby se s ní potají mohl vyfotit na Instagram. Vodrážka tuhle historku pojímá v duchu civilní crazy komedie, do které se občas vloudí toporná herecká stylizace některých vedlejších aktérů, připomínající laciné neduhy zdejších žánrových filmů. Katarze, v níž Michal přijme fakt, že fanoušků možná může mít tisíce, ale důstojnost má jen jednu, je ovšem výtečná a trefuje dobře hranu mezi ironií a respektem ke svérázné subkultuře snilků se zlatými „chainy“ (tedy nepostradatelnými řetězy) kolem krku.

Do viru noci

Režisér Adam Sedlák se do Varů vrací čtyři roky poté, co v soutěži uvedl svůj debut Domestik. Bytový body horor o cyklistovi, který chce za každou cenu víc, představoval na české poměry netradičně suverénní audiovizuální tvar, který se bohužel rozpadal dramaticky, psychologicky i herecky. Sedlákův druhý film Banger se sice do soutěžních výběrů nevešel, ale to rozhodně nebrání, aby se na festivalu stal jednou z nejméně diskutovaných událostí.

Do hlavní role Alexe, oblíbeného pražského dealera bílého prášku, obsadil režisér zpěváka Adama Mišíka, který tak jde proti typu sladkého popového hošika. Alex sice vydělává prodejem drog, jeho skutečnou ambicí je, podobně jako v případě Michala, získat slávu na poli rapu a dát vale starému životu. Cesta se zdá být umetená – stačí nahrát hit (neboli banger) se slavným kolegou. Tím je v tomto případě ostravská reklama na zářivé zubní náhrady Sergei Barracuda.

Všechno se ale zkomplikuje. Alexův producent a kolega má v sobě tolik prášků, že by to položilo středně velký hudební klub, Sergei chce za svůj „feat“ 5000 eur ještě ten večer a Alexova holka se rozhodla, že toho má dost a ráno si chce vyzvednout věci a psa. Dvojice hrdinů se tak musí po hlavě vrhnout do viru noci, sehnat peníze, zaplatit Sergeie, nahrát banger, v jehož textu Alex možná až příliš vyhrožuje pomočením svých nepřátel, a dát všechno do pořádku.

Sedlák natočil českou odpověď na zběsilé pouliční krimi thrillery amerických tvůrců bratrů Safdieových. Podobně jako v jejich filmech Dobry časy a Drahokam i v Bangeru sledujeme hrdinu, který se ocitá na hraně a jedná pod časovým i existenčním tlakem diktovaným okolnostmi. Svým posláním je pohlcený do té míry, že jedná zkratovitě a každým dalším krokem zvětšuje průsvih, do něž se dostává vlastní vinou. Ban-

ger je točený výhradně na iPhone, ve velkých detailech, v extrémním pohybu. Film sám působí jako stav mezi euforickým raušem a permanentním záchvatem stresu, při kterém není čas stát na místě.

Horečnatý úprk byty a kluby, ve kterých se Alex snaží prodat značně nařezanou dávku kokainu, a získat tak dost peněz na Sergeiovu hostovačku, má nespornou energii a přirozenost tónu, jaká není v českém filmu stále zvykem. Pohled do drogového podsvětí nepůsobí vnějškově (jako třeba v případě Perníkové věže), divák se naopak ocitá až po krk v extázi, ve stísněné záchodové kabině, kde se rýsují ostré verbální lajny.

Snaha lapit publikum uvnitř křiklavé a klaustrofobní noční můry je do značné míry úspěšná. Frenetické prostřihávání děje virálními videi a krátkými ukázkami z Barracudových klipů působí organicky. Film díky tomu mluví plynule současným slangovým jazykem s rychlou kadencí a schová si i dost prostoru na absurditu, když třeba scénu s mícháním levného kokainového koktejlu invenčně řeže výjevy z Čapkova Pejska a kočička a AZ kvízu. Absolutní respekt si zaslouží autenticita Marsella Bendiga, jehož permanentně sjetý sidekick má dokonale načasované hlášky a působí jako aktualizovaná verze kultovní zhulenecké kreace Jiřího Macháčka ze Samotářů pro generaci, která už ujždí na tvrdším „matroši“.

Přes všechno respekt ke spádu, přirozenosti a drzosti Bangeru jde ale jen těžko přehlédnout, jak film svůj ADHD styl, přivaly hlášek a zběsilé přesuny vlastně využívá jako hustou kouřovou clonu k zamaskování nedomyšleností a dramaturgických nedostatků. Adam Mišík hraje Alexe tlumeně a uvěřitelně, nicméně tahle postava lavírující na hraně slávy a zapomnění, bezskrupulóznosti a morálky svým jednáním příliš uvěřitelná není, hlavně co se motivací týče. Dokud se pohybujeme na poli naspeedované jízdy noční Prahou, jde to omluvit žánrovou nadsázkou. Film nicméně od diváka žádá, aby odpověď „dělá to proto, že jedná v afektu“, používal až příliš často, zejména v závěru, který už pracuje s čistě tragickými následky Alexovy touhy po slávě za každou cenu.

Ať už je moralita jakkoli skrytá ve stroboskopech a dalších a dalších rychlopalných konverzacích, dramaticky film stále nápadněji kulhá a závěrečná temná rána působí vykonstruovaně. Sny mají svou cenu, sláva jde stranou, když jde o život, a řezat drogy je špatné, o tom žádná. Přesto má Banger největší odpich, když tyhle věci extra neřeší a řítí se nočním městem jako auto bez brzd.

Při všech nedostatcích je ale povzbudivé sledovat, jak se Vodrážka i Sedlák bez křeče, pošklebků a nadřazenosti otevírají tématům, kterými mohou oslovit i mladší publikum, pro něž je chození do kina na současné tuzemské filmy nejspíš trochu trapárna neboli cringe.

Yung Michal (Česko, 2022, r. Štěpán Vodrážka)

Banger (Česko, 2022, r. Adam Sedlák)

Titul / Title Karlovy Vary: con la presencia de Liev Schreiber, la guerra en Ucrania disparó su primera polémica en la apertura del festival

Země / Country Argentina / Argentina

Médium / Medium La Nación

Datum / Date 2022-07-04

Con la presencia del actor de Ray Donovan, el festival checo dio por iniciada una edición que vuelve a su formato tradicional. Cuando todo parecía centrarse en el brillo del espectáculo local, las figuras internacionales comenzaron a llegar a la 56° edición del Festival Internacional de Cine de Karlovy-Vary, que quedó inaugurado el pasado fin de semana. Lo testimonia el regreso de un antiguo conocido de este legendario certamen checo que llegó al festival luego de la alfombra roja y de la gala inaugural, y casi de incógnito después de 18 años de su primera visita: Liev Schreiber (el actor de X-Men Orígenes: Wolverine y protagonista de la serie Ray Donovan) volvía al festival más antiguo de la historia del cine a nivel mundial después de los de Venecia y Moscú, y comenzaba a darle calor a los fans que esperan de a centenares la aparición de alguna estrella del cine mundial.

Pero Karlovy Vary, pese al peso de los años, no vive de su pasado. “Señoras y señores, por favor, preparen sus teléfonos móviles. Sí, escucharon bien”, dijo la voz del locutor antes de que se viera en la pantalla del imponente escenario del Thermal un código QR que debía ser escaneado por los asistentes. Así, los 1148 espectadores que de rigurosa etiqueta se encontraban presentes en la ceremonia vieron en sus teléfonos un link de YouTube que mostraba los saludos y la trastienda del espectáculo que tendría lugar en el escenario instantes después: una gigantesca y pirotécnica rave que le daba la bienvenida a una edición que regresa a su forma habitual “después de tiempos verdaderamente extraños”. El presidente del festival desde hace casi tres décadas, el legendario actor checo Jiri Bartoska, fue quien presentó el festival en la absoluta soledad institucional.

“De los últimos 29 años, es la primera vez que hacemos el festival sin Eva. Gracias Eva por tu presencia y tu festival”, añadió emocionado y dando paso a la segunda parte de la ceremonia centrada en el tributo al otro gran nombre de Karlovy Vary como fue el de la crítica Eva Zaoralová, fallecida en el pasado mes de marzo a los 89 años. Las palabras dieron paso a un clip que recordó a Eva junto a grandes nombres que pasaron por Karlovy Vary como Peter O’Toole, Carlos Saura, Robert Redford o Jean Reno, y cuyo cierre fue aplaudido de pie por los asistentes que colmaron las instalaciones del Thermal. También se presentaron los jurados oficiales (donde se encuentra el productor argentino Benjamin Domenech), y el de la nueva sección Imagina, que incluye en su selección la premiere mundial de Los agitadores, del argentino Marco Berger. Un clásico del festival es la presentación del clip institucional que rodea a la idea de ‘para qué sirve un premio’, con divertidas historias cortas protagonizadas por estrellas del cine y que en esta edición contó con la legendaria actriz checa Iva Janžurova.

Antes de que la proyección del dispar film Superheroes, un drama romántico con la firma de Paolo Genovese y el protagónico de Jasmine Trinca, diera por concluida la ceremonia oficial, también la guerra de Ucrania se hizo presente en Karlovy Vary con el anuncio de que albergará el work in progress del cancelado Festival de Cine de Odesa apoyando a los directores ucranianos. El festival no pudo escapar de la polémica previa al incluir en su programación Captain Volkonov Escaped, de los realizadores rusos Natasha Merkulova y Aleksey Chupov, una decisión que generó la inmediata reacción de los realizadores ucranianos. En tal sentido, el comunicado del festival manifestó: “Aunque la película está ambientada en 1938, en su historia se pueden encontrar paralelismos bastante evidentes con la situación actual. Creemos que la película proporciona una descripción adecuada de cómo las acciones manipuladoras de un líder despótico pueden influir en la mentalidad de la mayoría de la sociedad, crear enemigos del ré-

gimen en nombre de la ideología y aniquilarlos sin piedad, y cómo tales acciones en última instancia llevan a una tragedia nacional”.

La guerra de Ucrania también es uno de los motivos de la presencia de Liev Schreiber, quien declaró en conferencia de prensa que a través de su fundación Bluecheck recauda dinero para brindar asistencia humanitaria: “Soy estadounidense, de Nueva York y nunca me ha importado mi ascendencia. Y, cuando comenzó la guerra, empecé a pensar en lo que significa ser ucraniano. Y admito que no tenía ni idea. Se me ocurrió enviar dinero a las personas que ayudan directamente en el lugar y el siguiente paso fue encontrarme con ellos e ir a Ucrania”, confió el actor de ascendencia polaco-ucraniana y que, junto a Geoffrey Rush y Benicio del Toro, son las grandes estrellas internacionales de esta edición que celebra, aunque se realice en tiempos revueltos, la vuelta del público a las salas de manera masiva y un festival que busca ser igual al último que existió antes de la pandemia.

KARLOVY VARY 2022

Karlovy Vary unveils the complete line-up for its 56th edition

by [MARTIN KUDLAČ](#)

© 17/06/2022 - The largest Czech film gathering is gearing up to screen a raft of the buzziest Cannes titles from 1-9 July

The Five Devils by Léa Mysius

The largest Czech film gathering, the [Karlovy Vary International Film Festival](#) (KVIFF, 1-9 July), is bracing for its 56th edition. After unveiling a raft of titles set to world-premiere in the competition sections and the Special Screenings section (see the [news](#)), the festival has now revealed its full line-up. Hot off the heels of the Cannes Film Festival, KVIFF is bringing several of the buzziest titles to be introduced as national premieres.

(The article continues below - Commercial information)

Alongside the Palme d'Or-winning [Triangle of Sadness](#) [+], [Ruben Östlund](#), [Felix van Groenigen](#) and [Charlotte Vandermeersch](#)'s joint directorial effort [The Eight Mountains](#) [+], [Jerzy Skolimowski](#)'s donkey road movie [Eo](#) [+], [Léa Mysius](#)'s [The Five Devils](#) [+], [Hlynur Pálmason](#)'s period drama [Godland](#) [+], late director [Mantas Kvedaravičius](#)' sequel [Mariupolis 2](#) [+], and [Agnieszka Smoczyńska](#)'s drama [The Silent Twins](#) [+], will bow in the largest festival section, Horizons. Furthermore, said strand will welcome a selection of films from the world's leading festivals, such as [Peter Strickland](#)'s inventive genre-bending art satire [Flux Gourmet](#) [+], [Anna Eszter Nemes](#) and [László Csujá](#)'s intimate bodybuilding drama [Gentle](#) [+], and [Ruth Beckermann](#)'s provocative social documentary probe [Mutzenbacher](#) [+].

The KVIFF programmers have saved the more challenging oeuvres for the experimental Imagina section, which is set to introduce [Yuri Ancarani](#)'s docu-fiction [Atlantide](#) [+], to the domestic audience along with [Véréna Paravel](#) and [Lucien Castaing-Taylor](#)'s human body-focused odyssey [De humani corporis fabrica](#) [+], and three world premieres of short films: [Mauricio Sáenz-Cánovas](#)' [Tiger, Tiger](#), [Luca DiPierro](#)'s [The Cadence – A Tale of Paper and Cloth](#) and [Shazzula](#)'s tribute to the aesthetics of early cinema, [Partial Visions of Hell \(Part IV\)](#). The latest zany work by cult director [Quentin Dupieux](#), [Smoking Causes Coughing](#) [+], will be screened in the Midnight section along with [Alex Garland](#)'s [Men](#) [+], and [David Cronenberg](#)'s latest body-horror opus, [Crimes of the Future](#) [+].

[Alice Agneskirchner](#)'s documentary [Come With Me to the Cinema – The Gregors](#), focusing on 90-year-old film historian Ulrich Gregor and his wife Erika, will get an airing in the Out of the Past section, for classic and cult films. This sidebar will also feature the Czechoslovakian classics [The Joke](#) by [Jaromil Jireš](#), [Dušan Hanák](#)'s lyrical documentary [Pictures of the Old World](#) and [Rudolf Měšťák](#)'s 1927 silent film [The Prague Executioner](#). The latter movie will be screened from a restored 35mm copy, coloured in accordance with the original tinting and toning process, and will be accompanied by music from an ensemble headed up by musicologist and composer [Vlastislav Matoušek](#). People Next Door, the section organised in cooperation with the non-profit [Sirius Foundation](#), which programmes films addressing issues related to living with disabilities, will include [Eric Lartigau](#)'s [The Bélier Family](#) [+], whose US remake [CODA](#) won the Oscar, [Teemu Nikki](#)'s [The Blind Man Who Did Not Want to See Titanic](#) [+], and [Bartosz Blaschke](#)'s [Sonata](#) [+], about a young protagonist whose hearing impairment is mistaken for autism.

The 56th edition of the Karlovy Vary International Film Festival runs from 1-9 July, and the complete line-up is available [here](#).

(The article continues below - Commercial information)

Did you enjoy reading this article? Please subscribe to our newsletter to receive more stories like this directly in your inbox.

e-mail address

Titul / Title [Karlovy Vary unveils the complete line-up for its 56th edition](#)

Země / Country Belgie / Belgium

Médium / Medium Cineuropa

Datum / Date 2022-06-17

Karlovy Vary unveils the complete line-up for its 56th edition

by Martin Kudláč

17/06/2022 - The largest Czech film gathering is gearing up to screen a raft of the buzziest Cannes titles from 1-9 July

The largest Czech film gathering, the Karlovy Vary International Film Festival (KVIFF, 1-9 July), is bracing for its 56th edition. After unveiling a raft of titles set to world-premiere in the competition sections and the Special Screenings section (see the news), the festival has now revealed its full line-up. Hot off the heels of the Cannes Film Festival, KVIFF is bringing several of the buzziest titles to be introduced as national premieres.

Alongside the Palme d'Or-winning Triangle of Sadness [+] by Ruben Östlund, Felix van Groeningen and Charlotte Vandermeersch's joint directorial effort The Eight Mountains [+], Jerzy Skolimowski's donkey road movie Eo [+], Léa Mysius's The Five Devils [+], Hlynur Pálmason's period drama Godland [+], late director Mantas Kvedaravičius' sequel Mariupolis 2 [+] and Agnieszka Smoczyńska's drama The Silent Twins [+] will bow in the largest festival section, Horizons. Furthermore, said strand will welcome a selection of films from the world's leading festivals, such as Peter Strickland's inventive genre-bending art satire Flux Gourmet [+], Anna Eszter Nemes and László Csujá's intimate body-building drama Gentle [+], and Ruth Beckermann's provocative social documentary probe Mutzenbacher [+].

The KVIFF programmers have saved the more challenging oeuvres for the experimental Imagina section, which is set to introduce Yuri Ancarani's docu-fiction Atlantide [+] to the domestic audience along with Véréna Paravel and Lucien Castaing-Taylor's human body-focused odyssey De humani corporis fabrica [+] and three world premieres of short films: Mauricio Sáenz-Cánovas' Tiger, Tiger, Luca Dipierro's The Cadence – A Tale of Paper and Cloth and Shazzula's tribute to the aesthetics of early cinema, Partial Visions of Hell (Part IV). The latest zany work by cult director Quentin Dupieux, Smoking Causes Coughing [+], will be screened in the Midnight section along with Alex Garland's Men [+] and David Cronenberg's latest body-horror opus, Crimes of the Future [+].

Alice Agneskirchner's documentary Come With Me to the Cinema – The Gregors, focusing on 90-year-old film historian Ulrich Gregor and his wife Erika, will get an airing in the Out of the Past section, for classic and cult films. This sidebar will also feature the Czechoslovakian classics The Joke by Jaromil Jireš, Dušan Hanák's lyrical documentary Pictures of the Old World and Rudolf Měšťák's 1927 silent film The Prague Executioner. The latter movie will be screened from a restored 35mm copy, coloured in accordance with the original tinting and toning process, and will be accompanied by music from an ensemble headed up by musicologist and composer Vlastislav Matoušek. People Next Door, the section organised in cooperation with the non-profit Sirius Foundation, which programmes films addressing issues related to living with disabilities, will include Eric Lartigau's The Bélier Family [+], whose US remake CODA won the Oscar, Teemu Nikki's The Blind Man Who Did Not Want to See Titanic [+] and Bartosz Blaschke's Sonata [+], about a young protagonist whose hearing impairment is mistaken for autism.

The 56th edition of the Karlovy Vary International Film Festival runs from 1-9 July, and the complete line-up is available [here](#).

NÉPSZAVA

Beállítások Beállítások Képfeliratok Reflektor Választás Feljegyzés

Amit én szeretek: toll, papír és a jó emberek – Exkluzív interjú Geoffrey Rushsal
Az Oscar- Golden Globe- BAFTA- és Emmy-díjas ausztrál színész Geoffrey Rush életműját veheteti át Karlov Varyban. A „zongoraember” exkluzív interjú adott a Népszavának.

Nagycsörgő éves korában görkésesen megélezte az éle: a Ragnogji után gondolkodni mindenképp felmerre az után.
Égy van. Hízet évesen kezdtem el a színészi pályafutásomat és eheti huszoneggyé a színészként, sely elődudban. Majd 1994 és 95-ben három ausztrál filmben kaptam szerepet, amín nagycsörgő megfigyelt, mert sárga szélis nem keveset ettem ajánlatokból az egész volt csak azóta a Ragnogji után kezdtem el a film, mondják nekem, hogy itt az ideje, hogy beszeressék egy faces telefont. Sokem szerettem a kényelmet, most sem érezték, nem vagyok fenn közhelyű öltözetben sem. Amit én szeretek, toll, papír és a jó emberek. Talán, a gyakorlat az volt az ausztrál rendezők esetében, hogy ha tehetségnek voltak, akkor magabiztosabbak belerúli Cannes-ba. A Ragnogji esetében azonban a Sundance-re esett a választás és Scott Hicks rendező kiállogtatta a faxokat, hogy nagyon érdeklődnek a szereplésben. Ezt nagyon rosszul hangzott! Azóta előléptetés a film amerikai fesztiválokban és New Yorkban tartották meg a nagy sajtóeseményt. Ez volt azelőtt a nagy álomdrám. A mai napig kristálytisztán emlékszem, hogy állók egy bejárati olasz étterem előtt, hogy elhígyk egy cigarettát. Ott volt egy lámpa és odavetete nekem. „Jól ember, létezik a filmből”. Meglátottam: sokkal szelídebb vagyok Sydney-ben és Melbourne-ben, mint egykor csak New Yorkban csak úgy szembesülök. Zavarban voltam. Haazután, de aztán két hetet később vissza kellett mennem Amerikába további sajtóesemények miatt. A reptéri vevőben a takarító szűrőt is, hogy „Jól, szagcsináló”.

Ezek után hírműt eljéshatott, gondokom.
Nem volt az olyan egyszerű, mindenképp azt akarta, hogy énekeljék és zongorázzon. Volt egy félté félték, hogy játszott el a Liberace-t. Betűnemes ötletnek tartottam, inkább előgattam Billie Holiday féltékét, hogy szerető alakítsa a Nyomorultakban. In egy good volt csak lovalomnem kellett. Na, ez soha, de soha többet!

A Nemo nyomában biztosan nem életrajzi film.
Bár azt mondtam, nem érdelek a techniká, de azért levergőttem, hogy 2003-ban emelt a filmföldi üzemekbe be az eld digitális verőhöz. Előrepedt volt, hogy szinte láttam a homokszemeket az órák nyelén. Egyszer Sydney-ben együtt ebédeltem Andrew Stanton és Lee Unkrich rendezőkkel és ámbóluk azt volt, amikor elmondták, hogy azt a vízcseppe láttam volt, az emlékezőképre más a Szellem völgy csigája mölt. Ötünk, nekünk a kőből és volt abban valami jessé, hogy a valóságban nem láttam annyira részletgazagnak, mint a jelenében, melyben felhasználják az animáción.

Johann Depp-pel együtt játszott a Karib-tenger kalózái című Disney franchise-ban. Mit szót a kártyátok kálakult helyett?

Szállásom. Elemmentára hibának tartom, hogy a magánéleti perőt álben követtem. Misaq éppen talam, hogy tavaly itt Karlov Vary-ban milyen kálakult voltam. Ezek a vízállások természetesen volt és kedves, a magabiztosabb olyan, mint én volt: először, víces, jóféle és szelíd a kártyától szemben. Amit pedig szelídnek feltételezt és megmutattam a Karib-tenger kalózáiban, az nagyon ritka. De mondhatnék más filmeket is, mint példáulweeney Todd vagy az ölértékű bírád. Nem véletlenül lett ez: Egyszer nem tudok azonosulni: ahogyan öltök. És tegnap látottam be a betevőket, nem veszték föl már olyan gőceket magamra, mint ő.

Pedig egy szeretőm volna kéretem, hogy mi a titka annak, hogy tökéletesen néz ki bármelyik korszak kosztümjében.

Mindig is az állítottam: egy jó helyes olyan ok mindent előré egy karakter belső éreztől. Néha csak meg Peter Sellers, ahogy megmozgattam Clooney-félegyélit. A való életben nincs olyan francia rendező, aki követelmény hallokabban járná föl-át. Vagy a bajnai Art is ő találta ki, azaz megmozgatom a kálakult. Némgyé Henry, a Karib-tenger kalózáinál természetesen nem a formát alkalmaztam. Amikor kálakult Barbosa kalózáit, tudtam: a film egyetlen jelenetében sem fogom levetni. A kálakult a figura agyi jelképe, a nagy toll pedig az arroganciát. A filmekben a közelik a legfontosabbak, de így már fel lehet venni egy további is, ahol az egész tenet létezik és így is el lehet látni, hogy abban a kompozícióban a te-jelölés a domináns. Az a történet momentumai.

A Génius – Albert Einstein hővőrevezében hogyan oldotta meg a szerepet?

Nagyon fontos: sokat kellett mondanom magamnak, hogy még véletlenül se próbáljam meg eljésszem a zselét. Még kellett azonban tanulnom renegon tudományos szöveget, amit nagyon élveztem. Talán először voltam a Science-fiction Amatőr-cso, a hirtelen éveltem teljesen elcsodáltam az Ervensenyfőrt a kétfelhasználó kélett. Egy is kértéshem a szerepet, hogy előváltam a „Jenakidőlemleret helyővőnek” című kálakultjévet. Ahhoz pedig, hogy bírniem el tudtam járassni a kálakult és a levettem ével életem, renegon improvizációra volt szükség, hogy megalkalmam a kálakult formát. Elméleti és életemben egy kálakult bókis is volt. És kálakult, sokat segít, itt emlembem meg, hogy az utóbbi kálakult szelídje Jessica Chastain volt a Tammy Faye szemeten. Egy nagyon lelőtt szelídje egy jésszert és egy történetje ével lányt, hogy minden pillanatát elismem. Levegőtől. Igaz: ilyen ével és előletemre cseppni járása nagyon keveset kéretem.

Steven Spielberg egyik legismertebb alkotásában, a Minchenben is szerepelt.

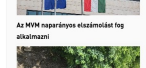
Amelyet Mátkón és Budapestem forgattam, mert izraelben túl veszélyes lett volna. Ez a film nagyon határozott akaratát egy kétfelhasználó és a budapesti forgatásom is naponta háromszor előletemre mondom a vállam Minchenben. Itt volt a film. Igólyos volt: hogy olyan kálakult! Inf jegette a forgatásolyvet, mint Tony Kushner, mert ez az egész nagyon előlekedhatott volna egy áhálakult akóllétebe vagy kultúrpolitikai kálakult. Szélesm lyet láttam Hollywoodban, az áhálakult jésszert. A legkevesebb emléke a forgatásolyvet arról emlékezem, Eric Bean, aki korábban kálakult volt és minden egyes előlebe hangjé képre levettem. Korábban talam politikákat kálakultot, kálakult kálakultára vót, am renegon kálakult magfőszereve. Na, Eric azt jésszertá veltem em a forgatásom, hogy magam előtt és Steven Spielberg hangjé előletemre mindeztől improvizációk teremt. Mintha éretem azóta amíg már nem láttam tovább, akkor kálakult magfő szerepet ügővőnek, aki minden kálakult mag akat ítervejőben. A forgatás möltet az is azt, hogy tudja, a filmföldakultban a kálakult szerepet nagyon kevesem. Azaz a címlakult, hogy dolgotom, helyéltam a világot. Budapestem előletemre az operakálakult, két 200 évűtől a jésszert. Sokat tanulam a világtól szelídjelett.

Különbé kálakult után újra főszereppel lévél vissza: Owen Moverman filmjében fogja alakítani Crocho Marx humorját. Újabb életrajzi mő? Sikeregenis.

Egy gondolat! Igaz, előleg nem ez az első szelíd személy, akit el kell jésszernem, a megteremtő David Hollett is az volt a Ragnogji-ban és persze Lionel Logue is a kálakult beszedében. Utóbbi volt a szelídje, mivel fogalmam sem volt, hogy ki ő, háiba kerestem róla anyagot, talán csak egy tanulmányt sikerült kálakultom. Most már persze millió anyag van róla... amíg sikerült megteremtőm, hogy azelőtt szelídje volt és az előlebe világalkultban. Emlékszem, hogy renegon megteremtő kálakultak tanácsolta meg újra beszedni. Emely volt az alap, nem tőbe. Aztán tudtam hátára a forgatás előtt a produkciók csopagt megalkalma Lionel Unkrich, akiknek megvételük a félt napjól. Az órák sághab volt. Nem csak nekem, a nagfő egere előtt egy az egész kálakult a forgatásolyvet. Ilyen dialógusokat nem lehetett kálakult. Amikor Trucjéki kellett előletemre, az teljesen más volt, róla mindenképp tudta, hogyan néz ki, ettől nem igazán éretem vagy lehet előletem: Crocho esetében hasonló a helyzet. Vagy talam mégsem így lehetett, hogy ez életrajzi film lesz. Ahogy én létem, sokkal inkább tragikomédia a halakultságtól. Hízetem csak előletemre utóbb három évelé mutattam majd be a film, amikor már kálakult a demenciaival, és ezt el akarta tölköni. Eltem legkevesebb szelídje kell megalkalmam, mert amit mond, az sokszor zavartó és kósz. A zongora művészet – Iték is egy kálakult.

Geoffrey Rush
Ausztráliában, Toowoombában született 1951. július 6-án. Filmészként és David Hollett, valamint renegonemlékeztől szelíd Ragnogji című film főszerepében tett első világtört. Alakította Oscar-díjt ér. Trucjéki jésszert a Páris kálakult előlebe szelídjelett. Kálakult egere főszerepet a kálakult beszedésben és Barbosa kalózáit a Karib-tenger kalózáiban.

TOVÁBBI HÍRKE

Az Oscar- Golden Globe- BAFTA- és Emmy-díjas ausztrál színész Geoffrey Rush életműját vehetett át Karlovy Varyban. A „zongoraember” exkluzív interjút adott a Népszavának.

Negyvennégy éves korában gyökeresen megváltozott az élte: a Ragyogj! után gondolom mindenki felismerte az után.

Így van. Húsz évesen kezdtem el a színészi pályafutásomat és eltelt huszonnégy év a színházban, szép csöndben. Majd 1994 és 95-ben három ausztrál filmben kaptam szerepet, amin nagyon meglepődtem, mert addig senki sem keresett efféle ajánlatokkal. Az egyik volt ezek közül a Ragyogj! Miután kijött a film, mondták nekem, hogy itt az ideje, hogy beszerezsek egy faxos telefont. Sosem szerettem a kutyüket, most sem érdekelnek, nem vagyok fenn közösségi oldalakon sem. Amit én szeretek: toll, papír és a jó emberek. Szóval, a gyakorlat az volt az ausztrál rendezők esetében, hogy ha tehetségesekek voltak, akkor megpróbálták bekerülni Cannes-ba. A Ragyogj! esetében azonban a Sundance-re esett a választás és Scott Hicks rendező küldözgette a faxokat, hogy negyvenes férfiak zokognak a moziban. Ezt nagyon rosszul hangzott! Aztán elkezdődött a film amerikai fesztiváltornéja és New Yorkban tartották meg a nagy sajtóeseményt. Ez volt számomra a nagy álomváros. A mai napig kristálytisztán emlékszem, hogy állok egy belvárosi olasz étterem előtt, hogy elszívjak egy cigarettát. Ott volt egy hipster és odavetette nekem: „Hé, ember, bírtam a filmedet.” Megdöbbenem: színházi színész vagyok Sydney-ben és Melbourne-ben, majd egyszer csak New Yorkban csak úgy szembedicsérnek. Zavarban voltam. Hazamentem, de aztán két héttel később vissza kellett mennem Amerikába további sajtószerelések miatt. A repülőtéren vékonyban a takarító szólított le, hogy „hé, zongoraember”.

Ezek után bármit eljátszhatott, gondolom.

Nem volt az olyan egyszerű, mindenki azt akarta, hogy énekeljek és zongorázzak. Volt egy örült felkérés, hogy játszam el Liberace-t. Rettenetes ötletnek tartottam, inkább elfogadtam Bille August felkérését, hogy rendőrt alakítsak a Nyomorultakban. Itt egy gond volt csak: lovalgomnom kellett. Na, ezt soha, de soha többet!

A Nemo nyomában biztosan nem életrajzi film.

Bár azt mondtam, nem érdekel a technika, de azért lenyűgözött, hogy 2003-ban ennél a filmnél üzemelték be az első digitális vetítőket. Elképesztő volt, hogy szinte láttam a homokszemeket az óceán mélyén. Egyszer Sydney-ben együtt ebédeltem Andrew Stanton és Lee Unkrich rendezőkkel és ámulatba ejtő volt, amikor elmagyarázták, hogy ami a vásznon látható volt, az tulajdonképpen már a Szilícium völgy chipjein múlt. Ültünk, néztük a kikötőt és volt abban valami ijesztő, hogy a valóságban nem láttam annyira részletgazdagnak, mint a jelenetben, melyben felhasználták az animátorok.

Johnny Depp-pel együtt játszott A Karib-tenger kalózái című Disney franchise-ban. Mit szól a körülötte kialakult helyzethez?

Sajnálatos. Elementáris hibának tartom, hogy a magánéleti perét élőben közvetítették. Minap éppen nézem, hogy tavaly itt Karlovy Vary-ban milyen kalandjai voltak. Ezek a videók természetesen voltak és kedves. A magánéletben olyan, mint itt volt: zárkózott, vicces, játékos és alázatos a rajongóival szemben. Amit pedig színészként felépített és megmutatott A Karib tenger kalózaiban, az nagyon ritka. De mondhatnék más filmeket is, mint például Sweeney Todd vagy az Ollókező Edward. Nem véletlenül lett sztár. Eggyel nem tudok azonosulni: ahogyan öltözik. Én tegnap töltöttem be a hetvenegyed, nem vehetek fel már olyan göncöket magamra, mint ő.

Pedig épp arról szerettem volna kérdezni, hogy mi a titka annak, hogy tökéletesen néz ki bármelyik korszak kosztümjeiben.

Mindig is azt állítottam: egy jó jelmez nagyon sok mindent elárul egy karakter belső értékeiről. Nézze csak meg Peter Sellerst, ahogy me-

gteremtette Clouseau felügyelőt. A való életben nincs olyan francia rendőr, aki krémszínű ballonkabátban járna fel-alá. Vagy a bajusz! Azt is ő találta ki, ezzel megteremtve a karaktert. Penny Rose, A Karib-tenger kalózái jelmeztervezője zseniális a formák alkalmazásában. Amikor kihozta Barbossa kalapját, tudtam: a film egyetlen jelenetében sem fogom levenni. A kalap a figura agyát jelképezi, a nagy toll pedig az arroganciáját. A filmekben a közelik a legfontosabbak, de így már fel lehet vonulni egy totálban is, ahol az egész tested látszik és így is el lehet hitetni, hogy abban a kompozícióban a te jelenléd a domináns. Az autoritás momentumai.

A Génusz – Albert Einstein tévésorozatban hogyan oldotta meg a szerepet?

Nagyon fontos: sokat kellett mondanom magamnak, hogy még véletlenül se próbáljam meg eljátszani a zsenit. Meg kellett azonban tanulnom rengeteg tudományos szöveget, amit nagyon élveztem. Lelkes olvasója voltam a Scientific American-nek, a hatvanas években teljesen odavoltam az űrversenyért a két nagyhatalom között. Úgy is készültem a szerepre, hogy elolvastam a „Gravitációelmélet hülyéknek” című kézikönyvet. Ahhoz pedig, hogy hitelesen el tudjam játszani a húszéves és a hetvenöt éves Einsteint, rengeteg improvizációra volt szükség, hogy megtaláljam a tökéletes formát. Einstein az én szememben egy kicsit bohóc is volt. Ez közös pont, sokat segített. Itt említeném meg, hogy az utóbbi idők legjobb színészi alakítása Jessica Chastainé volt a Tammy Faye szeméiben. Egy negyven fölötti színésznő úgy játszott el egy tizenhét éves lányt, hogy minden pillanatát elhittem. Lenyűgöző. Ilyen finesz és tökéletesre csiszolt játékokra nagyon kevesen képesek. Steven Spielberg egyik legkomolyabb alkotásában, a Münchenben is szerepelt.

Amelyet Máltán és Budapesten forgattunk, mert Izraelben túl veszélyes lett volna. Ez a film nagyon határozott alkotás egy kiélezett konfliktusról és a budapesti forgatáson is naponta háromszor ellenőriztek mindenkit a stábben fémdetektorral. Ennél a filmnél, fajsúlyos volt, hogy olyan kvalitású író jegyezte a forgatókönyvet, mint Tony Kushner, mert ez az egész nagyon elsikkadhatott volna egy általános akciófilmben vagy kultúrpolitikai bosszúba. Számos ilyen láttunk Hollywoodban, ez abszolút kivétel. A legkedvesebb emlék a forgatásról ausztrál színésztársam, Eric Bana, aki korábban komikus volt és minden egyes élőlény hangját képes leutánozni. Korábban számos politikust kifigurázott, kissé karikatúrára véve, ám rengeteg kritikával megfűszerezve. Na, Eric azt játszotta velem ezen a forgatáson, hogy mögém osont és Steven Spielberg hangján elkezdett mindenféle instrukciókat sorolni. Mindig átvert! Azután amikor már nem bírtam tovább, akkor kiadta magát ausztrál újságírónak, aki minden sarkon meg akar interjúvolni. A forgatás mellett az is szól, hogy tudja, a filmszínészen a földrajzi szempont nagyon kellemes. Azzal a címszóval, hogy dolgozom, bejárhattam a világot. Budapesten elmentem az operaházába, sőt több fürdőt is kipróbáltam. Sokat tanultam a világról színészként.

Kisebbségi hagyomány után újra főszereppel tér vissza: Oren Moverman filmjében fogja alakítani Groucho Marx humoristát. Újabb életrajzi mű? Sikergyánús.

Úgy gondolja? Igaz, tényleg nem ez az első valós személy, akit el kell játszani, a zongorista David Helfgott is az volt a Ragyogj!-ban és persze Lionel Logue is A király beszédében. Utóbbi volt a nehezebb, mivel fogalmam sem volt, hogy ki ő, hiába kerestem róla anyagot, talán csak egy tanulmányt sikerült kikutatnom. Most már persze millió anyag van róla..., annyit sikerült megtudnom, hogy amatőr színész volt és az első világháborúban fizikálisan vagy mentálisan megsérült katonákat tanította meg újra beszélni. Ennyi volt az alap, nem több. Aztán hat héttel a forgatás előtt a produkciós csapat megtalálta Lionel unokáit, akik-

Titul / Title Amit én szeretek: toll, papír és a jó emberek – Exkluzív interjú Geoffrey Rushsal

Zemé / Country Madársko / Hungary

Médium / Medium Nepszava.hu

Datum / Date 2022-07-11

nek megvoltak a férfi naplói. Ez óriási segítség volt. Nem csak nekem, a napló egyes részei egy az egyben bekerültek a forgatókönyvbe. Ilyen dialógusokat nem lehetett kitalálni. Amikor Trockijt kellett eljátszanom, az teljesen más volt, róla mindenki tudja, hogyan néz ki, ettől nem igazán érdekes vagy lehet eltérni. Groucho esetében hasonló a helyzet. Vagy talán mégsem? Úgy hirdetik, hogy ez egy életrajzi film lesz. Ahogy én látom, sokkal inkább tragikomédia a halandóságról. Hiszen csak életének utolsó három évét mutatja majd be a film, amikor már küzdött a demenciával, és ezt el akarja titkolni. Életem legnehezebb szövegét kell megtanulnom, mert amit mond, az sokszor zavaros és kusza. A nonszensz művészete – félek is egy kicsit.

The screenshot shows the top navigation bar of the Die Welt website. It includes the 'WELT' logo, a 'TICKER' button, a search bar, and an 'ANMELDEN' (Log In) button. Below the navigation bar is a horizontal menu with categories like HOME, LIVE-TV, MEDIATHEK, WELTPLUS, BUNDESLIGA, NEXT, POLITIK, WIRTSCHAFT, SPORT, PANORAMA, MEHR, and PRODUKTE. A prominent orange banner below the menu reads 'T-SONDERSENDUNG: Russland kündigt nach Landeverbot in den USA Vergeltung an'. Below the banner is a breadcrumb trail: HOME » NEWSTICKER » DPA » INFOLINE » BOULEVARD (DPA) » Ehrungen für Geoffrey Rush und Benicio del Toro. A 'NEWSTICKER' section header is visible, along with the text 'SCHLAGZEILEN, MELDUNGEN UND ALLES WICHTIGE'.

BOULEVARD (DPA)

Ehrungen für Geoffrey Rush und Benicio del Toro

Stand: 22.06.2022

Der australische Schauspieler Geoffrey Rush wird beim 56. Internationalen Filmfestival von Karlsbad für sein Lebenswerk ausgezeichnet.

Quelle: Jens Kalaene/dpa-Zentralbild/dpa

Das Filmfestival von Karlsbad (Karlovy Vary) gilt als eines der ältesten der Welt. Auch in diesem Jahr werden dort große Namen in der Filmkunst ausgezeichnet.

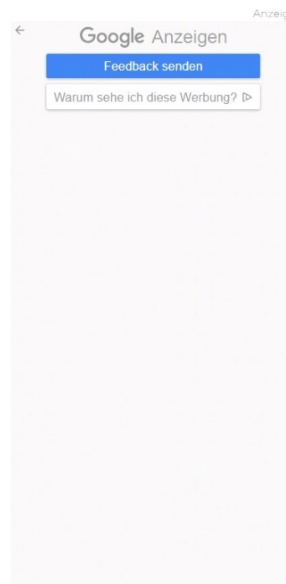
Der australische Schauspieler und Oscar-Preisträger Geoffrey Rush wird beim Internationalen Filmfestival von Karlsbad (1. bis 9. Juli) für sein Lebenswerk ausgezeichnet. Der 70-Jährige nimmt bei der Abschlussgala in der tschechischen Bäderstadt den Kristallglobus für außerordentliche Verdienste um das Weltkino entgegen.

Das gaben die Veranstalter am Dienstag bekannt. In einer Retrospektive werden die Filme «Shine – Der Weg ins Licht», «The King's Speech» und «Quills – Macht der Besessenheit» zu sehen sein.

Ebenfalls mit dem Kristallglobus ausgezeichnet wird der Hollywood-Schauspieler Benicio del Toro. Er hatte 2001 einen Oscar als bester Nebendarsteller für seine Rolle im Drogendrama «Traffic – Macht des Kartells» erhalten. Zuletzt spielte der 55-Jährige den Maler Moses Rosenthaler in «The French Dispatch» von Wes Anderson.

Das Filmfestival von Karlsbad (Karlovy Vary) gilt als eines der ältesten der Welt und ist bekannt für seine lockere Atmosphäre. Während die einen in Luxushotels verweilen, übernachten andere Besucher in einer großen Zeltstadt. Karlsbad liegt knapp 70 Kilometer südlich von Chemnitz und knapp 100 Kilometer östlich von Bayreuth.

dpa-infocom GmbH

A screenshot of a Google AdSense feedback popup. The title is 'Google Anzeigen'. It contains a blue button labeled 'Feedback senden' and a text input field with the placeholder text 'Warum sehe ich diese Werbung?'. The word 'Anzeige' is visible in the top right corner of the popup.

Titel / Title Ehrungen für Geoffrey Rush und Benicio del Toro

Země / Country Německo / Germany

Médium / Medium Die Welt

Datum / Date 2022-06-22

Ehrungen für Geoffrey Rush und Benicio del Toro

Stand: 22.06.2022

Das Filmfestival von Karlsbad (Karlovy Vary) gilt als eines der ältesten der Welt. Auch in diesem Jahr werden dort große Namen in der Filmkunst ausgezeichnet.

Anzeige

Der australische Schauspieler und Oscar-Preisträger Geoffrey Rush wird beim Internationalen Filmfestival von Karlsbad (1. bis 9. Juli) für sein Lebenswerk ausgezeichnet. Der 70-Jährige nimmt bei der Abschlussgala in der tschechischen Bäderstadt den Kristallglobus für außerordentliche Verdienste um das Weltkino entgegen.

Das gaben die Veranstalter am Dienstag bekannt. In einer Retrospektive werden die Filme «Shine – Der Weg ins Licht», «The King's Speech» und «Quills – Macht der Besessenheit» zu sehen sein.

Ebenfalls mit dem Kristallglobus ausgezeichnet wird der Hollywood-Schauspieler Benicio del Toro. Er hatte 2001 einen Oscar als bester Nebendarsteller für seine Rolle im Drogendrama «Traffic – Macht des Kartells» erhalten. Zuletzt spielte der 55-Jährige den Maler Moses Rosenthaler in «The French Dispatch» von Wes Anderson.

Das Filmfestival von Karlsbad (Karlovy Vary) gilt als eines der ältesten der Welt und ist bekannt für seine lockere Atmosphäre. Während die einen in Luxushotels verweilen, übernachten andere Besucher in einer großen Zeltstadt. Karlsbad liegt knapp 70 Kilometer südlich von Chemnitz und knapp 100 Kilometer östlich von Bayreuth.

RUSHPRINT

YOUR PREFERRED CHOICE FOR THE COMPLETE EXPERIENCE.

100%
DIGITAL LEADER

100%
DIGITAL LEADER

Filmsamtalen

2

100%
DIGITAL LEADER

Karlovy Vary 2022: Fra tsjekkisk polyamori til litauisk sci-fi

RushPrint Alexander Hauser har leaset filmfestivalen Karlovy Vary, der nipskisk og litauisk film er fremtidsrettet. Dokumentar og fiksjon er i fokus, og festivalen er et samarbeid mellom flere av de største festivalene i Europa.

Et samarbeid mellom flere av de største festivalene i Europa har resultert i et samarbeid mellom flere av de største festivalene i Europa. Dette er et samarbeid mellom flere av de største festivalene i Europa.

Spesialforberedelse

I tillegg til de mange filmene som har blitt presentert i Karlovy Vary, er det også blitt presentert i flere andre festivaler. Dette er et samarbeid mellom flere av de største festivalene i Europa.

Journalistrap i Slovakia

Et samarbeid mellom flere av de største festivalene i Europa har resultert i et samarbeid mellom flere av de største festivalene i Europa. Dette er et samarbeid mellom flere av de største festivalene i Europa.

100%
DIGITAL LEADER

100%
DIGITAL LEADER

Filmsamtalen

2

100%
DIGITAL LEADER

100%
DIGITAL LEADER

100%
DIGITAL LEADER

Filmsamtalen

2

100%
DIGITAL LEADER

Rushprints Aleksander Huser har besøkt filmfestivalen i Karlovy Vary, der tsjekkisk partnerbytte, litauisk science fiction, polske campingturister i Danmark og et «millennial»-portrett fra Tbilisi var blant filmhøydepunktene. Men også en dokumentar om drapet på en gravende journalist i Slovakia.

Foto: Geoffrey Rush innleder en av sine filmer under festivalen

Denne måneden tok Rushprint turen til Karlovy Vary internasjonale filmfestival (KVIFF), som arrangeres i den pittoreske tsjekkiske spa-byen med samme navn et par timer utenfor hovedstaden Praha. KVIFF er en A-festival (som innebærer at filmene i konkurranseprogrammet må ha internasjonal premiere eller verdenspremiere) med lange tradisjoner, og en viktig inngangsport til det østeuropeiske filmmarkedet. Festivalen ble i år arrangert i sin 56. utgave, i perioden 1-9. juli.

KVIFF pleier som regel å ha noen riktig prominente æresgjester, med Geoffrey Rush og Benicio del Toro som de aller største navnene i år. De to skuespillerne ble tildelt henholdsvis Crystal Globe for Outstanding Artistic Contribution to World Cinema og Festival President's Award. Det innebar videre at de holdt innledninger til utvalgte filmer de har medvirket i, i tillegg til å delta i lengre sceneintervjuer («KVIFF Talks») om sine respektive karrierer.

Borders of Love

Tsjekkisk polyamori og litauisk sci-fi

Tsjekkisk film har ikke markert seg spesielt sterkt internasjonalt de siste årene, men noen titler som ble vist på festivalen tyder på at dette kan være i ferd med å bedre seg. Ikke minst gjelder dette Tomasz Wińskis *Borders of Love*, som var et av høydepunktene i årets hovedkonkurranse («Crystal Globe Competition»). Den tsjekkiske spillefilmen ble da også belønnet med den internasjonale filmkritikerorganisasjonens FIPRESCI's pris, med norske Britt Sørensen blant jurymedlemmene.

Borders of Love er et engasjerende og velfortalt drama om et ungt par som begynner å utforske partnerbytte, åpne seksuelle relasjoner og etter hvert polyamori – som sammen med en sjenerøs mengde sexscener nærmest uunngåelig gjorde filmen til en «snakkis» på festivalen. Tematikken behandles imidlertid på reflektert og lite sensasjonshungrig vis, og selv om *Borders of Love* vanskelig kan leses som et forsvar for slike alternative former for kjærlighet, er den heller ikke overdrevent fordømmende eller moraliserende.

En annen film mange snakket om på festivalen var *Vesper*, som er noe så sjeldent som en påkostet science fiction-film fra Litauen – eller mer presist en ambisiøs samproduksjon mellom Litauen, Frankrike og Belgia. *Vesper* er satt til en dystopisk framtid der bioteknologiske forsøk har ødelagt klodens økosystem. De privilegerte lever i strengt avgrensede «citadeller», mens den øvrige befolkningen – deriblant den 13-årige hovedkarakteren (Raffiella Chapman) med samme navn som filmen – desperat prøver å leve av den radikalt genmodifiserte og svært lite gjestmilde naturen. *Vesper* gjør ikke minst en imponerende jobb med «verdensbygging», stemning og effekter (som jo er viktige bestanddeler i denne sjangeren) og drar god nytte av de litauiske skogene som location, i en film som kombinerer postapokalyptisk sci-fi med europeisk eventyrtradisjon. Den kan dessuten skilte med alltid severdige Eddie Marsan i en sentral birolle, og den engelskspråklige filmen – som åpenbart sikter mot et internasjonalt marked – er allerede solgt til en rekke land. *Vesper* er regissert av litauiske Kristina Buozyte og franske Bruno Samper.

Vesper

Ikke deilig å være polsk i Danmark

I skjæringspunktet mellom komedie og drama finner vi den polske spillefilmen *Fucking Bornholm*, om to polske par på campingferie med

barn på nettopp den danske øya Bornholm. Den bedagelige feriestemningen forverres betraktelig når den yngste gutten forteller om en problematisk hendelse med en av de andre barna, noe som vel så mye får gnisingene de voksne imellom til overflaten. Regissør Anna Kazejak lar oss ha en viss sympati med alle de sentrale rollefigurene, men perspektivet er like fullt feministisk i sin skildring av kvinner som må ta praktisk og sosialt ansvar mens mennene langt på vei oppfører seg som store barn. Blant de humoristiske elementene i filmen finner vi dessuten ett og annet spark mot skandinavisk «hygge», inkludert polsk-norske Nina Yndis i rollen som ferienabo som ikke akkurat kvier seg for å si fra om små og store regelbrudd. Under prisutdelingen stakk *Fucking Bornholm* av med Europa Cinemas Label Award.

En av de sterkeste filmene i hovedkonkurransen var georgisk/tyske *A Room of My Own*, regissert av Ioseb «Soso» Bliadze. Filmen handler om en ung kvinne som flytter til den georgiske hovedstaden og leier et rom hos en mer utagerende, jevnaldrende jente, og er en skildring av vennskapet som utvikler seg mellom de to, samtidig som vi forbigående får vite mer om hovedkarakterens forhistorie. Dette er et finstemt og skapt observert generasjonsportrett av «millennials» i dagens Tbilisi (selv om den nok kunne ha utspilt seg i andre storbyer), i tillegg til at også denne filmen har et feministisk blikk på ikke fullt så moderne patriarkalske strukturer. Festivalens pris for beste kvinnelige skuespiller ble vel fortjent tildelt begge de to sentrale skuespillerne Taki Mumladze og Mariam Khundadze for sine roller i filmen.

Fucking Bornholm

Pandemi ingen hindring

Verdt å trekke fram er *You Have to Come and See It*, en spansk film med bare en drøy times spilletid regissert av Jonás Trueba. Filmens første del skildrer to vennepar ute på en konsert i Madrid, mens andre halvdel dreier seg om et besøk på det mer landlige huset ett av parene har flyttet til – som det andre paret har blitt fortalt at de må komme og se, slik tittelen lyder. Dette er en dialogbasert og til dels «Woody Allenski» liten film som ikke legger skjul på at den er laget under pandemien, men som evner å benytte begrensningene dette medførte på kreativt og svært sjarmerende vis. *You Have to Come and See It* vant festivalens Special Jury Prize, som er en slags andrepris etter hovedprisen Crystal Globe. (Sistnevnte gikk til Sadaf Foroughis *Summer of Hope*, som undertegnede dessverre ikke fikk sett.)

I hovedkonkurransen deltok også Christos Passalis' *Silence 6-9*, som på mange måter føyer seg inn i bølgen av «rare» greske filmer – den såkalte «Greek weird wave», som startet med Yorgos Lanthimos' *Dogtooth* og Athina Rachel Tsangaris' *Attenberg* for et drøyt tiår siden, og sist var å se på norske kinoer med Apples av Christos Nikou. *Silence 6-9* utspiller seg i et alternativt Hellas der mange innbyggere brått har forsvunnet på uforklarlig vis, og hvor måten man deretter forsøker å kommunisere med dem i grunn er vel så mystisk. Det er mulig å trekke paralleller til koronapandemien så vel som til hvordan vi mer generelt håndterer å miste våre nærmeste, men *Silence 6-8* er likevel litt for gåtefull for sitt eget beste – selv om den også må sies å være en besnærende og annerledes filmopplevelse med en rekke kvaliteter.

Spesialvisninger

I tillegg til de mange filmene som har sin premiere i Karlovy Vary, gir festivalen anledning til å få sett diverse høydepunkter fra andre festivaler. Blant disse spesialvisningene var Ruben Östlunds Gullpalme-vinner *The Triangle of Sadness*, David Cronenbergs *Crimes of the Future* og Brett Morgens Bowie-portrett *Moonage Daydream*, som alle hadde sin verdenspremiere i Cannes for snau to måneder siden (les vår anmeldelse av filmen her).

Titul / Title Karlovy Vary 2022: Fra tsjekkisk polyamori til litauisk sci-fi
Země / Country Norsko / Norway
Médium / Medium RushPrint
Datum / Date 2022-07-13

I samme seksjon var britiske Peter Stricklands herlig absurde nye spillefilm Flux Gourmet –som åpenbart henter inspirasjon fra Dario Argentos grøsserklassiker Suspiria, men som ikke desto mindre er noe helt for seg selv. Innenfor skrekksegmentet er også You Won't Be Alone, som ble vist i KVIFFs Horizons-seksjon. Dette er en stemningsfull heksefortelling fra 1800-tallets Makedonia basert på landets mytologi og folklore – men formmessig mer i tråd med hvordan Terrence Malick formodentlig ville tilnærmet seg horrorsjangeren enn noen konvensjonell skrekkfilm. Blant skuespillerne er Noomi Rapace, her på klingende makedonsk – kanskje noe mindre overraskende i lys av at hun nylig hadde en islandsktalende hovedrolle i «arthouse-grøsseren» Lamb.

I Horizons-seksjonen vistess dessuten den ukrainske spillefilmen Klondike, regissert av Maryna Er Gorbach, som er en formsterk, intens og dyp ubehagelig skildring av et ukrainsk ektepar i møte med krigsutbruddet i Donbas-regionen tilbake i 2014.

The Killing of a Journalist
Journalistdrap i Slovakia

Et opprivende høydepunkt var Matt Sarneckis dokumentar The Killing of a Journalist, som hadde europeisk premiere i Karlovy Vary. Filmen forteller om drapet på den 27 år gamle slovakiske journalisten Ján Kuciak og hans forlovede i 2018, men også om konsekvensene dette skulle få. Den undersøkende journalisten Kuciak var ikke minst dyktig til å «følge pengene», og skrev flere kritiske artikler om forretningsmannen Marian Kocner – som mye tyder på at kan ha stått bak likvidasjonen. Dette var det første drapet på en journalist i landet siden Slovakia og Tsjekkia ble to uavhengige stater i 1993 etter Sovjetunionens fall. Der drapet trolig var ment å stilne en kritisk røst, førte det imidlertid til en rekke avsløringer av korrupsjon og organisert kriminell virksomhet som omfattet politi, domstoler og en rekke ledende politikere. Den vellagde og grundige dokumentaren tegner et forstemmende bilde av utbredte mafialignende tilstander helt til topps i det tilsynelatende demokratiske EU-landet – riktignok ikke avdekket av filmskaperen selv, men av journalistene filmen portretterer. The Killing of a Journalist er en samproduksjon mellom Tsjekkia, USA og danske Final Cut for Real, med NRK inne som finansør. Dermed vil den formodentlig også bli å se her hjemme etter hvert.

Til sist: I likhet med andre store festivaler som Cannes og Berlin, viser Karlovy Vary et utvalg eldre filmer, gjerne i nyrestaurerte utgaver. Etter at KVIFF for noen år siden presenterte et retrospektivt program av amerikanske John Cassavetes' filmer, besluttet de å heretter inkludere en av filmene hans i hvert års klassikerseksjon. I år var turen kommet til Opening Night fra 1977, med Gena Rowlands i hovedrollen som Broadway-stjerne i dagene fram til en teaterpremiere, samt Ben Gazzara og Cassavetes selv i andre sentrale roller. Undertegnede hadde ikke tidligere fått sett dette mesterverket av en film, og fikk dermed muligheten i den praktfulle Grand Hall på det brutalistiske festivalsenteret Hotel Thermal på avreisedagen. Med andre ord en usedvanlig heftig avslutning på festivaloppholdet.

KARLOWE WARY 2022: CZUŁOŚĆ W SANDAŁACH

Karlowe Wary 2022: Ceremonia zakończenia festiwalu /materiały prasowe

Karlowe Wary mają swój rytm. Nietypowy, zdecydowanie wyróżniający tę dużą, międzynarodową imprezę na tle innych. W Karlowych mniej się spieszy, nie ma gonitwy za wywiadami, wejściówkami, bankietami. A może każdy wybiera takie Karlowe Wary, na jakie ma ochotę? Niektórzy debatuja, pitchingują, inni balują, albo oglądają filmy. Nie ukrywam, że zaliczam się do tej ostatniej kategorii, i bardzo doceniam, że na festiwalu naprawdę udaje się nadrobić zaległości, czyli filmy, których nie zobaczyło się w Cannes, Wenecji, Sundance czy w Berlinie. Prestiżowa sekcja "Horyzonty" zawiera większość najbardziej poszukiwanych międzynarodowych hitów festiwalowych, które również w polskiej dystrybucji znajdują się dopiero za wiele miesięcy.

Mel Gibson strzela, Del Toro przemawia

W Warach nie ma multipleksu, większość projekcji odbywa się w dosyć architektonicznie paskudnym hotelu o nazwie "Thermal", gdzie mieszczą się liczne sale kinowe, z największą i najbardziej prestiżową "Wielką Salą", liczącą ponad tysiąc dwieście miejsc. Podczas festiwalu filmowo zwiedzałem jednak całe miasto. Kina stacjonarne, ekran w przepięknym Teatrze Miejskim, kinowa salka w karlowarskich Łażniach, a wreszcie w luksusowym hotelu "Pupp", wyglądającym jak naturalne atelier przygód Jamesa Bonda (rzeczywiście kręcono w "Puppie" "Casino Royal"). I wszędzie, niezależnie czy mówimy o kameralnej salce w "Thermalu", czy liczącym kilkaset miejsc kinie "Čas", tłumy widzów, ale tłumy cierpliwie czekające na swoją kolejkę, uśmiechnięte, zadowolone, że są we właściwym miejscu i właściwym czasie, na filmie, na którym powinni być.

Całe miasteczko żyje zresztą festiwalem, wielotysięczny tłum wymachuje akredytacjami, na ramionach charakterystyczne torby ze świetnie zaprojektowanym logo. Idąc z "Thermalu" do "Puppa", wymija się dudniący, roześmiany, cieszący się własną obecnością tłum. W niezliczonych kawiarenkach, na trotuarach, w bistrach, salwy śmiechu, rozmowy o kinie, żywe gestykulacje.

Wieczorem, w nocy, Karlowe Wary stają się zaś jednym wielkim klubem muzycznym, tak jak wcześniej, w ciągu dnia, były gigantyczną salą kinową. Festiwalem żyją Czesi, żyją nim również przyjezdni. I w mieście zakochują kolejne światowe gwiazdy. Takich delegacji możemy tylko Czechom pozazdrościć. Hollywood pokochał ten festiwal, i chyba z wzajemnością. W Polsce tylko "Camerimage" udaje się się czasami ściągnąć tak duże nazwiska, tymczasem w Karlowych Warach to jest najwyczejniejsza rzecz pod słońcem.

Tegoroczni goście: Geoffrey Rush opowiadający z zapalem o historii kina australijskiego i zapraszający na jego debiut i zarazem aktorskie opus magnum, czyli "Blask" Scotta Hicksa, czy Benicio Del Toro, występujący z płomienną przemową na temat wojny w Ukrainie, wpisują się w bogatą listę gości, przyjeżdżających do Karlowych Warów każdego roku.

Te wizyty można sobie przypomnieć zresztą codziennie, przed każdym seansem, ponieważ jakiś czas po opuszczeniu festiwalu, laureaci nagrody za całokształt twórczości mają obowiązek nagrać czarno-biały filmik, obśmiewający tę nagrodę. Tak właśnie, obśmiewający. I te filmiki pokazywane są przed wszystkimi seansami. Oto John Malkovich wrzeszczący na taksówkarza, Mel Gibson zaskakujący złodziei próbujących ukraść mu Crystal Globe, albo Jude Law wykorzystujący zmaltretowaną statuetkę do ozdoby samochodu. Czesi świadomie czynią swój festiwal tematem do żartów. Czy wyobrażacie sobie coś podobnego w Polsce?

Konkurs a sprawa polska

Karlowe Wary to konkurs, a nawet dwa konkursy. Konkurs główny oraz nowość - Proxima - zastępujący od tego roku sekcję "East of the West". O ile jednak w przypadku samego festiwalu, organizacji i oferty programowej, do głowy przychodzą same komplementy, o tyle konkurs główny oraz "Proxima", tradycyjnie nie stały na wysokim poziomie. To zresztą problem nie tylko Karlowych Warów, ale większości mniejszych festiwali kategorii "A", wymagających od producentów międzynarodowej premiery. Tymczasem, co widać doskonale po sekcji "Horyzonty", najlepsze filmy pokazywane są dzisiaj jednak u tak zwanych "majorsów": w Cannes, Wenecji, Locarno, Rotterdamie czy w Berlinie. W konkursie w Karlowych Warach pojawiają się zatem albo tytuły przypadkowe, albo zupełnie poronione (to już na pewno wina selekcji), a przecież, pamiętajmy, w Karlowych Warach właśnie odkryto urok "Amelii" Jeuneta, a także "Mojego Nikifora" Krzysztofa Krauzego. Konkurs jednak w tym roku nie zachwycił - z konkursu głównego zwróciłbym uwagę na pominiętą przez jury "Amerykę" Ofira Raula Graizera, rozgrywającą się na przełomie lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych opowieść o męskiej przyjaźni, a w sekcji "Proxima" - na "Zoo Lock Down" austriackiego reżysera, Andreasa Horvatha, subtelną, wyciszoną, kontemplacyjną opowieść o zoo w Salzburgu w czasie lockdownu.

Tymczasem Grand Prix - Kryształowym Globem - nagrodzono banalny irańsko-kanadajski dramat "Lato z nadzieją" w reżyserii Sadafa Foroughi. "Żyjemy w świecie pełnym przemocy i dyskryminacji. Mam nadzieję, że nasze historie przyniosą spokój i ciszę" - powiedziała wyraźnie wzruszona reżyserka Sadaf Foroughi podczas finałowej gali.

Nagrodę Specjalną Jury otrzymał hiszpański komediodramat "Musisz przyjść i zobaczyć" w reżyserii Jonása Trueby. Nagrody aktorskie trafiły zaś do aktorek udanego gruzińskiego filmu "A Room of My Own" - Mariam Khundadze i Taki Mumladzei. Pierwszym w historii zwycięzcą nowego konkursu festiwalu Proxima został dokumentalny czeski film "Art Talent Show" w reżyserii Adeli Komrzy i Tomáša Bojara opowiadający o egzaminach do Akademii Sztuk Pięknych.

W tym roku wyróżniali się także Polacy. Nie znaleźliśmy się wprawdzie w głównym werdykcie (poza nagrodami dla mniejszościowej czesko-słowacko-polskiej koprodukcji "Słowo" w reżyserii Beaty Parkanovej), ale jak za najlepszych lat byliśmy obecni we wszystkich niemal sekcjach, a także w składach jurorskich, podczas pitchingów, spotkaniach branżowych.

Delegacja była w tym roku tak szeroka, że nie sposób napisać o wszystkich. Bardzo spodobała się dobrze w Polsce "Sonata" Bartosza Blaschkego, pokazana w sekcji "People Next Door". W sekcji debiutantów, "Kino przyszłości" (Future Frames: Generation NEXT of European Cinema), wyróżniła się krótkometrażowa "Kołysanka", film nominalnie austriacki, ale wyreżyserowany przez Polkę, Magdaleny Chmielewską z piękną rolą główną Magdaleny Żak. Szkołę Filmową z Łodzi w tym zestawie reprezentował Maciej Jankowski z udaną etiudą "Warzywa i owoce". Dwie polskie koprodukcje zaprezentowano we wspomnianej, prestiżowej sekcji "Horyzonty", prezentujące najwybitniejsze tytuły sezonu.

Trudno było dostać bilety zarówno na przepiękny film "EO" Jerzego Skolimowskiego, jak i na anglojęzyczny debiut Agnieszki Smoczyńskiej, "Silent Twins". Polacy i polonika to także oba konkursy główne. "Fucking Bornholm" Anny Kazejak, reprezentujący nasze kino w konkursie głównym, znamy już z polskich ekranów - ta ciekawa obyczajowa historia, opisująca skomplikowane małżeńskie relacje, ze świetnymi rolami Agnieszki Grochowskiej i Macieja Stuhra, otrzymała pozaregulaminową nagrodę Europa Cinemas Label.

Nowościami były natomiast filmy: "Borders of Love" Tomasza Wińskiego oraz "Głupcy" w reżyserii Tomasza Wasilewskiego.

"Borders of Love" jest filmem nominalnie czeskim (tytuł oryginalny to "Hranice lásky"), polski udział koprodukcyjny jest symboliczny, ale reżyser jest za to Polakiem. To zresztą intrygująca biografia. Tomasz urodził się w Polsce, skończył FAMU, wrócił na chwilę do Polski, współpracował z Krzysztofem Krauze, ostatecznie osiadł w Czechach, i właśnie tam nakręcił swój pełnometrażowy debiut, który okazał się jednym z najżywiej komentowanych obrazów tegorocznego festiwalu. "Granice miłości" poruszają bowiem nośny temat - bohaterami filmu są swingersi, albo ci, którzy zastanawiają się nad relacjami tego rodzaju. Wiński idzie jednak dalej, nie obawiając się posądzeń o moralizowanie, w tym atrakcyjnym, obsadzonym gwiazdorsko filmie, wskazuje na cenę hedonizmu, daje też smutną w gruncie rzeczy diagnozę czasów, których signum jest udawanie, kreowanie samych siebie na bardziej wyzwolonych, otwartych, intelektualnie pobudzonych, bo przecież nie wypada inaczej. Powstał gorzki film o pikantnych sprawach, słusznie wyróżniony nagrodą krytyki międzynarodowej Fipresci.

Jeszcze większe nadzieje wiązałem z filmem "Fools" - "Głupcy" Tomasza Wasilewskiego. Jeden z najciekawszych twórców młodego pokolenia w polskim kinie jest, można zaryzykować takie stwierdzenie, "dzieckiem Karlowych Warów". To właśnie ten festiwal odkrył Tomasza i jego fenomenalny, niskobudżetowy film "W sypialni", to właśnie tutaj wygrał sekcję "East of the West" swoim drugim filmem, "Płynące wieżowce", a "Zjednoczone Stany Miłości" prezentował w sekcji "Horyzonty".

Mel Gibson strzela, Del Toro przemawia

W Warach nie ma multipleksu, większość projekcji odbywa się w dosyć architektonicznie paskudnym hotelu o nazwie "Thermal", gdzie mieszczą się liczne sale kinowe, z największą i najbardziej prestiżową "Wielką Salą", liczącą ponad tysiąc dwieście miejsc. Podczas festiwalu filmowo zwiedzałem jednak całe miasto. Kina stacjonarne, ekran w przepięknym Teatrze Miejskim, kinowa salka w karłowarskich Łażniach, a wreszcie w luksusowym hotelu "Pupp", wyglądającym jak naturalne atelier przygód Jamesa Bonda (rzeczywiście kręcono w "Puppie" "Casino Royal"). I wszędzie, niezależnie czy mówimy o kameralnej salce w "Thermalu", czy liczącym kilkaset miejsc kinie "Čas", tłumy widzów, ale tłumy cierpliwie czekające na swoją kolejkę, uśmiechnięte, zadowolone, że są we właściwym miejscu i właściwym czasie, na filmie, na którym powinni być.

REKLAMA

Całe miasteczko żyje zresztą festiwalem, wielotysięczny tłum wymachuje akredytacjami, na ramionach charakterystyczne torby ze świetnie zaprojektowanym logo. Idąc z "Thermalu" do "Puppa", wymija się dudniący, roześmiany, cieszący się własną obecnością tłum. W niezliczonych kawiarenkach, na trotuarach, w bistrach, salwy śmiechu, rozmowy o kinie, żywe gestykulacje.

56. festiwal w Karlowych Warach: Fani czekają na Geoffrey'a Rusha i Benico del Toro /Gabriel Kuchta /Getty Images

56. festiwal w Karlowych Warach: Fani czekają na Geoffrey'a Rusha i Benico del Toro /Gabriel Kuchta /Getty Images

Wieczorem, w nocy, Karlowe Wary stają się zaś jednym wielkim klubem muzycznym, tak jak wcześniej, w ciągu dnia, były gigantyczną salą kinową. Festiwalem żyją Czesi, żyją nim również przyjezdni. I w mieście zakochują kolejne światowe gwiazdy. Takich delegacji możemy tylko Czechom pozazdrościć. Hollywood pokochał ten festiwal, i chyba z wzajemnością. W Polsce tylko "Camerimage" udaje się się czasami ściągnąć tak duże nazwiska, tymczasem w Karlowych Warach to jest najwycyżniejsza rzecz pod słońcem.

Tegoroczni goście: Geoffrey Rush opowiadający z zapałem o historii kina australijskiego i zapraszający na jego debiut i zarazem aktorskie opus magnum, czyli "Blask" Scotta Hicksa, czy Benicio Del Toro, występujący z płomienną przemową na temat wojny w Ukrainie, wpisują się w bogatą listę gości, przyjeżdżających do Karlowych Warów każdego roku.

REKLAMA

Geoffrey Rush był tegoroczną gwiazdą festiwalu w Karlowych Warach 2022 /Gabriel Kuchta /Getty Images

Geoffrey Rush był tegoroczną gwiazdą festiwalu w Karlowych Warach 2022 /Gabriel Kuchta /Getty Images

Te wizyty można sobie przypomnieć zresztą codziennie, przed każdym seansem, ponieważ jakiś czas po opuszczeniu festiwalu, laureaci nagrody za całokształt twórczości mają obowiązek nagrać czarno-biały filmik, obśmiewający tę nagrodę. Tak właśnie, obśmiewający. I te filmiki pokazywane są przed wszystkimi seansami. Oto John Malkovich wrzeszczący na taksówkarza, Mel Gibson zaskakujący złodziei próbujących ukraść mu Crystal Globe, albo Jude Law wykorzystujący zmaltretowaną statuetkę do ozdoby samochodu. Czesi świadomie czynią swój festiwal tematem do żartów. Czy wyobrażacie sobie coś podobnego w Polsce?

Konkurs a sprawa polska

Karlowe Wary to konkurs, a nawet dwa konkursy. Konkurs główny oraz nowość - Proxima - zastępujący od tego roku sekcję "East of the West". O ile jednak w przypadku samego festiwalu, organizacji i oferty programowej, do głowy przychodzą same komplementy, o tyle konkurs główny oraz "Proxima", tradycyjnie nie stały na wysokim poziomie. To zresztą problem nie tylko Karlowych Warów, ale większości mniejszych festiwali kategorii "A", wymagających od producentów międzynarodowej premiery. Tymczasem, co widać doskonale po sekcji "Horyzonty", najlepsze filmy pokazywane są dzisiaj jednak u tak zwanych "majorsów": w Cannes, Wenecji, Locarno, Rotterdamie czy w Berlinie.

"Fucking Bornholm" w Karlowych Warach **WIADOMOŚCI**

"FUCKING BORNHOLM" W KARLOWYCH WARACH

W konkursie w Karlowych Warach pojawiają się zatem albo tytuły przypadkowe, albo zupełnie poronione (to już na pewno wina selekcji), a przecież, pamiętajmy, w Karlowych Warach właśnie odkryto urok "Amelii" Jeuneta, a także "Mojego Nikifora" Krzysztofa Krauzego. Konkurs jednak w tym roku nie zachwyił - z konkursu głównego zwróciłbym uwagę na pominiętą przez jury "Amerykę" Ofira Raula Graizera, rozgrywającą się na przełomie lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych opowieść o męskiej przyjaźni, a w sekcji "Proxima" - na "Zoo Lock Down" austriackiego reżysera, Andreasa Horvatha, subtelną, wyciszoną, kontemplacyjną opowieść o zoo w Salzburgu w czasie lockdownu.

Tymczasem Grand Prix - Kryształowym Globem - nagrodzono banalny irańsko-kanadajski dramat "Lato z nadzieją" w reżyserii Sadafa Foroughi. "Żyjemy w świecie pełnym przemocy i dyskryminacji. Mam nadzieję, że nasze historie przyniosą spokój i ciszę" - powiedziała wyraźnie wzruszona reżyserka Sadaf Foroughi podczas finałowej gali.

REKLAMA

Nagrodę Specjalną Jury otrzymał hiszpański komediodramat "Musisz przyjść i zobaczyć" w reżyserii Jonása Trueby. Nagrody aktorskie trafiły zaś do aktorek udanego gruzińskiego filmu "A Room of My Own" - Mariam Khundadze i Taki Mumladzei. Pierwszym w historii zwycięzcą nowego konkursu festiwalu Proxima został dokumentalny czeski film "Art Talent Show" w reżyserii Adeli Komrzy i Tomáša Bojara opowiadający o egzaminach do Akademii Sztuk Pięknych.

Karlowe Wary 2022: Sadaf Foroughi z Kryształowym Globem za film "Lato z nadzieją" /materiały prasowe

Karlowe Wary 2022: Sadaf Foroughi z Kryształowym Globem za film "Lato z nadzieją" /materiały prasowe

W tym roku wyróżniali się także Polacy. Nie znaleźliśmy się wprawdzie w głównym werdykcie (poza nagrodami dla mniejszościowej czesko-słowacko-polskiej koprodukcji "Słowo" w reżyserii Beaty Parkanovej), ale jak za najlepszych lat byliśmy obecni we wszystkich niemal sekcjach, a także w składach jurorskich, podczas pitchingów, spotkaniach branżowych.

Delegacja była w tym roku tak szeroka, że nie sposób napisać o wszystkich. Bardzo spodobała się dobrze w Polsce "Sonata" Bartosza Blaschkego, pokazana w sekcji "People Next Door". W sekcji debiutantów, "Kino przyszłości" (Future Frames: Generation NEXT of European Cinema), wyróżniała się krótkometrażowa "Kotysanka", film nominalnie austriacki, ale wyreżyserowany przez Polkę, Magdalenę Chmielewską z piękną rolą główną Magdaleny Żak. Szkołę Filmową z Łodzi w tym zestawie reprezentował Maciej Jankowski z udaną etiudą "Warzywa i owoce". Dwie polskie koprodukcje zaprezentowano we wspomnianej, prestiżowej sekcji "Horyzonty", prezentujące najwybitniejsze tytuły sezonu.

REKLAMA

"IO": Z kamerą wśród zwierząt [recenzja]CANNES 2022

"IO": Z KAMERĄ WŚRÓD ZWIERZĄT [RECENZJA]

"THE SILENT TWINS": SZEPTY I KRZYKI [RECENZJA]

"FUCKING BORNHOLM": RZEŹ NA SKANDYNAWSKICH PIASKACH [RECENZJA]

"SONATA": DŹWIĘKI WOLNOŚCI [RECENZJA]

Trudno było dostać bilety zarówno na przepiękny film "EO" Jerzego Skolimowskiego, jak i na anglojęzyczny debiut Agnieszki Smoczyńskiej, "Silent Twins". Polacy i polonika to także oba konkursy główne. "Fucking Bornholm" Anny Kazejak, reprezentujący nasze kino w konkursie głównym, znamy już z polskich ekranów - ta ciekawa obyczajowa historia, opisująca skomplikowane małżeńskie relacje, ze świetnymi rolami Agnieszki Grochowskiej i Macieja Stuhra, otrzymała pozaregulaminową nagrodę Europa Cinemas Label.

Nowościami były natomiast filmy: "Borders of Love" Tomasza Wińskiego oraz "Głupcy" w reżyserii Tomasza Wasilewskiego.

"Borders of Love" jest filmem nominalnie czeskim (tytuł oryginalny to "Hranice lásky"), polski udział koprodukcyjny jest symboliczny, ale reżyser jest za to Polakiem. To zresztą intrygująca biografia. Tomasz urodził się w Polsce, skończył FAMU, wrócił na chwilę do Polski, współpracował z Krzysztofem Krauze, ostatecznie osiadł w Czechach, i właśnie tam nakręcił swój pełnometrażowy debiut, który okazał się jednym z najżywiej komentowanych obrazów tegorocznego festiwalu. "Granice miłości" poruszają bowiem nośny temat - bohaterami filmu są swingersi, albo ci, którzy zastanawiają się nad relacjami tego rodzaju. Wiński idzie jednak dalej, nie obawiając się posądzeń o moralizowanie, w tym atrakcyjnym, obsadzonym gwiazdorsko filmie, wskazuje na cenę hedonizmu, daje też smutną w gruncie rzeczy diagnozę czasów, których signum jest udawanie, kreowanie samych siebie na bardziej wyzwolonych, otwartych, intelektualnie pobudzonych, bo przecież nie wypada inaczej. Powstał gorzki film o pikantnych sprawach, słusznie wyróżniony nagrodą krytyki międzynarodowej Fipresci.

"Głupcy": Splątane stany miłości [recenzja]RECENZJA

"GŁUPCY": SPLĄTANE STANY MIŁOŚCI [RECENZJA]

Jeszcze większe nadzieje wiązałem z filmem "Fools" - "Głupcy" Tomasza Wasilewskiego. Jeden z najciekawszych twórców młodego pokolenia w polskim kinie jest, można zaryzykować takie stwierdzenie,

"dzieckiem Karlowych Warów". To właśnie ten festiwal odkrył Tomasza i jego fenomenalny, niskobudżetowy film "W sypialni", to właśnie tutaj wygrał sekcję "East of the West" swoim drugim filmem, "Płynące wieżowce", a "Zjednoczone Stany Miłości" prezentował w sekcji "Horyzonty".

"Fools" był filmem bardzo wyczekiwany i może te oczekiwania były właśnie nadmierne. Powstało kino wysokiego ryzyka, i wcale nie mam na myśli wyłącznie tematyki seksualnych tabu, chodzi bardziej o ryzyko wykorzystania języka filmowego, czerpania z dziedzictwa przeszłości, a także szukania własnego stylu. Chcę wierzyć, że dla zdolnego Tomasza Wasilewskiego, właśnie "Głupcy" - film z mocnymi, ofiarnymi rolami Tomasza Tyndyka, Doroty Kolak i Łukasza Simlata - będą przełomem. Że ten niespełniony film otworzy mu drzwi na nowe rejony, nową wizję kina.

Mel Gibson strzela, Del Toro przemawia

W Warach nie ma multiplexu, większość projekcji odbywa się w dosyć architektonicznie paskudnym hotelu o nazwie "Thermal", gdzie mieszczą się liczne sale kinowe, z największą i najbardziej prestiżową "Wielką Salą", liczącą ponad tysiąc dwieście miejsc. Podczas festiwalu filmowo zwiedzałem jednak całe miasto. Kina stacjonarne, ekran w przepięknym Teatrze Miejskim, kinowa salka w karłowarskich Łażniach, a wreszcie w luksusowym hotelu "Pupp", wyglądającym jak naturalne atelier przygód Jamesa Bonda (rzeczywiście kręcono w "Puppie" "Casino Royal"). I wszędzie, niezależnie czy mówimy o kameralnej salce w "Thermalu", czy liczącym kilkaset miejsc kinie "čas", tłumy widzów, ale tłumy cierpliwie czekające na swoją kolejkę, uśmiechnięte, zadowolone, że są we właściwym miejscu i właściwym czasie, na filmie, na którym powinni być.

REKLAMA

Całe miasteczko żyje zresztą festiwalem, wielotysięczny tłum wymachuje akredytacjami, na ramionach charakterystyczne torby ze świetnie zaprojektowanym logo. Idąc z "Thermalu" do "Puppa", wymija się dudniący, roześmiany, cieszący się własną obecnością tłum. W niezliczonych kawiarenkach, na trotuarach, w bistrach, salwy śmiechu, rozmowy o kinie, żywe gestykulacje.

56. festiwal w Karlowych Warach: Fani czekają na Geoffrey'a Rusha i Benico del Toro /Gabriel Kuchta /Getty Images

56. festiwal w Karlowych Warach: Fani czekają na Geoffrey'a Rusha i Benico del Toro /Gabriel Kuchta /Getty Images

Wieczorem, w nocy, Karlowe Wary stają się zaś jednym wielkim klubem muzycznym, tak jak wcześniej, w ciągu dnia, były gigantyczną salą kinową. Festiwalem żyją Czesi, żyją nim również przyjezdni. I w mieście zakochują kolejne światowe gwiazdy. Takich delegacji możemy tylko Czechom pozazdrościć. Hollywood pokochał ten festiwal, i chyba z wzajemnością. W Polsce tylko "Camerimage" udaje się czasami ściągnąć tak duże nazwiska, tymczasem w Karlowych Warach to jest najzwyczajniejsza rzecz pod słońcem.

Tegoroczni goście: Geoffrey Rush opowiadający z zapalem o historii kina australijskiego i zapraszający na jego debiut i zarazem aktorские opus magnum, czyli "Blask" Scotta Hicksa, czy Benicio Del Toro, występujący z płomienną przemową na temat wojny w Ukrainie, wpisują się w bogatą listę gości, przyjeżdżających do Karlowych Warów każdego roku.

REKLAMA

Geoffrey Rush był tegoroczną gwiazdą festiwalu w Karlowych Warach 2022 /Gabriel Kuchta /Getty Images

Geoffrey Rush był tegoroczną gwiazdą festiwalu w Karlowych Warach 2022 /Gabriel Kuchta /Getty Images

Titul / Title Karlowe Wary 2022: Czulość w sandałach

Zemé / Country Polsko / Poland

Médium / Medium Interia.pl

Datum / Date 2022-07-10

Te wizyty można sobie przypomnieć zresztą codziennie, przed każdym seansem, ponieważ jakiś czas po opuszczeniu festiwalu, laureaci nagrody za całokształt twórczości mają obowiązek nagrać czarno-biały filmik, obśmiewający tę nagrodę. Tak właśnie, obśmiewający. I te filmiki pokazywane są przed wszystkimi seansami. Oto John Malkovich wrzeszczący na taksówkarza, Mel Gibson zaskakujący złodziei próbujących ukraść mu Crystal Globe, albo Jude Law wykorzystujący zmaltretowaną statuetkę do ozdoby samochodu. Czesi świadomie czynią swój festiwal tematem do żartów. Czy wyobrażacie sobie coś podobnego w Polsce?

Konkurs a sprawa polska

Karlowe Wary to konkurs, a nawet dwa konkursy. Konkurs główny oraz nowość - Proxima - zastępujący od tego roku sekcję "East of the West". O ile jednak w przypadku samego festiwalu, organizacji i oferty programowej, do głowy przychodzą same komplementy, o tyle konkurs główny oraz "Proxima", tradycyjnie nie stały na wysokim poziomie. To zresztą problem nie tylko Karlowych Warów, ale większości mniejszych festiwali kategorii "A", wymagających od producentów międzynarodowej premiery. Tymczasem, co widać doskonale po sekcji "Horyzonty", najlepsze filmy pokazywane są dzisiaj jednak u tak zwanych "majorsów": w Cannes, Wenecji, Locarno, Rotterdamie czy w Berlinie.

"Fucking Bornholm" w Karlowych Warach WIADOMOŚCI

"FUCKING BORNHOLM" W KARLOWYCH WARACH

W konkursie w Karlowych Warach pojawiają się zatem albo tytuły przypadkowe, albo zupełnie poronione (to już na pewno wina selekcji), a przecież, pamiętajmy, w Karlowych Warach właśnie odkryto urok "Amelii" Jeuneta, a także "Mojego Nikifora" Krzysztofa Krauzego. Konkurs jednak w tym roku nie zachwyił - z konkursu głównego zwróciłbym uwagę na pominiętą przez jury "Amerykę" Ofira Raula Graizera, rozgrywającą się na przełomie lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych opowieść o męskiej przyjaźni, a w sekcji "Proxima" - na "Zoo Lock Down" austriackiego reżysera, Andreasa Horvatha, subtelną, wyciszoną, kontemplacyjną opowieść o zoo w Salzburgu w czasie lockdownu.

Tymczasem Grand Prix - Kryształowym Globem - nagrodzono banalny irańsko-kanadyjski dramat "Lato z nadzieją" w reżyserii Sadafa Foughi. "Żyjemy w świecie pełnym przemocy i dyskryminacji. Mam nadzieję, że nasze historie przyniosą spokój i ciszę" - powiedziała wyraźnie wzruszona reżyserka Sadaf Foughi podczas finałowej gali.

REKLAMA

Nagrodę Specjalną Jury otrzymał hiszpański komediodramat "Musisz przyjść i zobaczyć" w reżyserii Jonása Trueby. Nagrody aktorskie trafiły zaś do aktorek udanego gruzińskiego filmu "A Room of My Own" - Mariam Khundadze i Taki Mumladzei. Pierwszym w historii zwycięzcą nowego konkursu festiwalu Proxima został dokumentalny czeski film "Art Talent Show" w reżyserii Adeli Komrží i Tomáša Bojara opowiadający o egzaminach do Akademii Sztuk Pięknych.

Karlowe Wary 2022: Sadaf Foughi z Kryształowym Globem za film "Lato z nadzieją" /materiały prasowe

Karlowe Wary 2022: Sadaf Foughi z Kryształowym Globem za film "Lato z nadzieją" /materiały prasowe

W tym roku wyróżniali się także Polacy. Nie znaleźliśmy się wprawdzie w głównym werdykcie (poza nagrodami dla mniejszościowej czesko-słowacko-polskiej koprodukcji "Słowo" w reżyserii Beaty Parkanovej), ale jak za najlepszych lat byliśmy obecni we wszystkich niemal sekcjach, a także w składach jurorskich, podczas pitchingów, spotkaniach branżowych.

Delegacja była w tym roku tak szeroka, że nie sposób napisać o wszystkich. Bardzo spodobała się dobrze w Polsce "Sonata" Bartosza

Blaschkego, pokazana w sekcji "People Next Door". W sekcji debiutantów, "Kino przyszłości" (Future Frames: Generation NEXT of European Cinema), wyróżniła się krótkometrażowa "Kołysanka", film nominalnie austriacki, ale wyreżyserowany przez Polkę, Magdaleny Chmielewską z piękną rolą główną Magdaleny Żak. Szkołę Filmową z Łodzi w tym zestawie reprezentował Maciej Jankowski z udaną etiudą "Warzywa i owoce". Dwie polskie koprodukcje zaprezentowano we wspomnianej, prestiżowej sekcji "Horyzonty", prezentujące najwybitniejsze tytuły sezonu.

REKLAMA

"IO": Z kamerą wśród zwierząt [recenzja]CANNES 2022

"IO": Z KAMERĄ WŚRÓD ZWIERZĄT [RECENZJA]

"THE SILENT TWINS": SZEPTY I KRZYKI [RECENZJA]

"FUCKING BORNHOLM": RZEŻ NA SKANDYNAWSKICH PIASKACH [RECENZJA]

"SONATA": DŹWIĘKI WOLNOŚCI [RECENZJA]

Trudno było dostać bilety zarówno na przepiękny film "EO" Jerzego Skolimowskiego, jak i na anglojęzyczny debiut Agnieszki Smoczyńskiej, "Silent Twins". Polacy i polonika to także oba konkursy główne. "Fucking Bornholm" Anny Kazejak, reprezentujący nasze kino w konkursie głównym, znamy już z polskich ekranów - ta ciekawa obyczajowa historia, opisująca skomplikowane małżeńskie relacje, ze świetnymi rolami Agnieszki Grochowskiej i Macieja Stuhra, otrzymała pozaregulaminową nagrodę Europa Cinemas Label.

Nowościami były natomiast filmy: "Borders of Love" Tomasza Wińskiego oraz "Głupcy" w reżyserii Tomasza Wasilewskiego.

"Borders of Love" jest filmem nominalnie czeskim (tytuł oryginalny to "Hranice lásky"), polski udział koprodukcyjny jest symboliczny, ale reżyser jest za to Polakiem. To zresztą intrygująca biografia. Tomasz urodził się w Polsce, skończył FAMU, wrócił na chwilę do Polski, współpracował z Krzysztofem Krauze, ostatecznie osiadł w Czechach, i właśnie tam nakręcił swój pełnometrażowy debiut, który okazał się jednym z najżywiej komentowanych obrazów tegorocznego festiwalu. "Granice miłości" poruszają bowiem nośny temat - bohaterami filmu są swingersi, albo ci, którzy zastanawiają się nad relacjami tego rodzaju. Wiński idzie jednak dalej, nie obawiając się posądzeń o moralizowanie, w tym atrakcyjnym, obsadzonym gwiazdorsko filmie, wskazuje na cenę hedonizmu, daje też smutną w gruncie rzeczy diagnozę czasów, których signum jest udawanie, kreowanie samych siebie na bardziej wyzwolonych, otwartych, intelektualnie pobudzonych, bo przecież nie wypada inaczej. Powstał gorzki film o pikantnych sprawach, słusznie wyróżniony nagrodą krytyki międzynarodowej Fipresci.

"Głupcy": Splątane stany miłości [recenzja]RECENZJA

"GŁUPCY": SPLĄTANE STANY MIŁOŚCI [RECENZJA]

Jeszcze większe nadzieje wiązałem z filmem "Fools" - "Głupcy" Tomasza Wasilewskiego. Jeden z najciekawszych twórców młodego pokolenia w polskim kinie jest, można zaryzykować takie stwierdzenie, "dzieckiem Karlowych Warów". To właśnie ten festiwal odkrył Tomasza i jego fenomenalny, niskobudżetowy film "W sypialni", to właśnie tutaj wygrał sekcję "East of the West" swoim drugim filmem, "Płynące wieżowce", a "Zjednoczone Stany Miłości" prezentował w sekcji "Horyzonty".

REKLAMA

"Fools" był filmem bardzo wyczekiwany i może te oczekiwania były właśnie nadmierne. Powstało kino wysokiego ryzyka, i wcale nie mam na myśli wyłącznie tematyki seksualnych tabu, chodzi bardziej o ryzyko wykorzystania języka filmowego, czerpania z dziedzictwa przeszłości, a także szukania własnego stylu. Chcę wierzyć, że dla zdolnego Tomasza Wasilewskiego, właśnie "Głupcy" - film z mocnymi, ofi-

Titul / Title Karlowe Wary 2022: Czułość w sandałach

Země / Country Polsko / Poland

Médium / Medium Interia.pl

Datum / Date 2022-07-10

arnymi rolami Tomasza Tyndyka, Doroty Kolak i Łukasza Simlata - będą przełomem. Że ten niespełniony film otworzy mu drzwi na nowe rejony, nową wizję kina.

Głupcy (2022) zwiastun PL, reż. Tomek Wasilewski, w kinach od 12 sierpnia

Karlowe Wary: Czułość

Korespondencję piszę dla państwa w niedzielę, 10 lipca, kilka godzin po zakończeniu festiwalu, i z hotelowego okna widzę, jak wszystkie przestrzenie festiwalowe, wczoraj jeszcze tętniące życiem, uśmiechami, muzyką (raczej niestety dyskotekową) natychmiast się wyludniają. Ekipy porządkowe zdejmują plakaty, trwa wielkie sprzątnięcie miasta.

Karlowe Wary znowu poczekają na swoje wielkie dni aż do przyszłego roku. Ten tydzień spędzony w Czechach wspominał będę jednak z czułością. Gdybym bowiem miał jednym słowem podsumować klimat tego festiwalu, byłaby to właśnie czułość. Czułość do kina, czułość do ludzi.

Na koniec opiszę jedną historię. Ludzką historię, idealnie pasującą do klimatu festiwalu. Po zaproszeniach ekip i laudacjach gwiazd, a przed rozpoczęciem każdego seansu na "Wielkiej Sali" w Hotelu Thermal, sali liczącej, przypominam, tysiąc dwieście miejsc i niemal zawsze wypełnionej w stu procentach, na scenę wychodzi mocno starszy pan, w wysłużonym tużurku, w sandałach, lekko zgarbiony, ale uśmiechnięty. Jego zadanie jest proste: ma położyć mikrofony na scenie, tak żeby nie przeszkadzały w trakcie seansu. Utarło się, że ten pan dostaje podczas tej czynności wielką owację. Nie jest tym zakłopotany, przeciwnie, przyjmuje to za oczywistość, kłania się pięknie i schodzi.

Niezmiennność tego rytuału wydawała mi się zawsze piękna i wzruszająca, wyrażająca stosunek Czechów do ludzi i do świata. Laura Dern, Mel Gibson, Helen Mirren - proszę bardzo, należą im się owacje, ale nasz pan jest najważniejszy. Pan w sandałach. W tym roku był znowu. Nie widzieliśmy się kilka lat, wiadomo - pandemia, ale pojawił się ponownie. Ten sam tużurek, sandały, spodnie, koszula w kratę, ta sama mina. Tyle że mniej ma już siły. Już nie przewraca mikrofonów na scenę, robią to wolontariusze, ale wciąż jest prowadzony na podium, pod rękę z asystentką, wchodzi tylko po to, żeby się do nas uśmiechnąć. I dostaje owacje.

I to jest w Karlowych Warach najpiękniejsze. Uśmiech tego starszego, chorego, ale tak bardzo kochanego przez widzów. Czułość w sandałach.

Karlovy Vary reveals 2022 competition line-up

BY MICHAEL ROSSER | 31 MAY 2022

Karlovy Vary International Film Festival (KVIFF) has announced the line-up of 23 features for its 56th edition, which includes Jake Pollock's *Libra* as the festival's main feature.

NEWS
JUNE 2022

The Czech festival will take place from July 1-9 and the selection includes 17 world premieres, three international premieres and three European premieres.

Scroll down for full list of titles

The 12 titles in the Crystal Globe Competition are all world premieres, with the exception of *Anna Karolin*, *Looking for Brno*, *Dogma*, *Overboard*, *The Chorus* and *John*. *Tsahur's The New Year for Come And See* is an international premiere.

Pollock's June Zero will receive its world premiere as a special screening. The US-based coproduction explores the infamous trial of Ed Murray, the architect of the mass extermination of Jews during the Second World War. It was picked up for sales earlier this year by ICM Partners in North America and First Boutique for the rest of the world.

KVIFF's new competition, *Proxima*, will make its debut in this year's edition, replacing the long-running *East of the West* competition. Unlike its predecessor, competing features from Central and Eastern Europe are not in the festival, the competition is open to filmmakers from around the world.

"*Proxima* aims to be an inclusive space for pictures by young filmmakers and renowned authors alike, presenting 'hot works that defy categorization' according to a festival statement.

KVIFF artistic director Karel Och said: "From the 1,500 films that have been submitted this year, we have chosen 23 brand new works of cinema that offer an accurate reflection of our time - a time defined from behind by meaningful progress and the championing of new means of cinematic expression that nonetheless do not stand in opposition to the audience's receptiveness and innovations."

The festival, which takes place in a spa town in the west Bohemian region of the Czech Republic, will return as a fully in-person event following two years' hiatus by the Covid-19 pandemic.

On the industry side, the KVIFF Eastern Frontiers project showcase will be introduced in-person by invited producers and directors. However, excerpts of their work will be available online with *Satellite* Zoom viewing for those who agree and festival that still cannot travel to attend the festival. Most panels and industry discussions will be available for catch-up on the festival's streaming platform.

Hugo Rook, KVIFF's head of film industry office, told Screen: "We would like to first understand whether and to what extent it is possible to return to what things were like before and then suggest based on our experience. We see it as vital that producers and directors have access to the industry in-person - some connections are irreplaceable."

Karlovy Vary 2022 line-up

Crystal Globe Competition

America (US-Ger) (C)

Dir: Ori Sidi-Gabriel

A Room Of My Own (Swi-Ger)

Dir: Isaac "Sasa" Blažič

A Provincial Hospital (Bel-Ger)

Dir: Juan Méndez, Juan Chiriboy, Zuzana Terešová

Fucking Brno (Pol)

Dir: Michał Żebiński

Banders Off Lane (Czech-Pol)

Dir: Tomáš Wajsb

Silence & R (Cin)

Dir: Christos Patsalos

The Ombudsman (Cin)

Dir: Søren Uthaugen

The World (Czech-Slovak-Pol)

Dir: Štefan Pálfalvai

Summer With Hope (Can)

Dir: Sadaf Foroughi

You Have To Come And See It (Esp)

Dir: Juno Díaz

A Far Shore (Esp)

Dir: Miguel Lugo

Vesper (Lith-Pol-Bel)

Dir: Kristina Baudytė, Bruno Samper

Proxima Competition

And Then There Was Love... (Czech)

Dir: Simon Holy

Wasp (Pol)

Dir: Michał Żebiński

In Broad Daylight (Can)

Dir: Emmanuel Tardif

Like A Fish On The Moon (Iran)

Dir: Dorna Hagha

Food (Pol-Ger)

Dir: Tomasz Wajsb

Another Spring (Serb-Cos)

Dir: Mladen Klobučar

Pretty (Esp-Arg)

Dir: Eduardo Casanova

Ramona (Esp)

Dir: Andrea Biagioni

The Ombudsman (Cin)

Dir: Oskar Kozák, Anđrija Marušić

Tonina (Bel)

Dir: Gregor Gradišnik

ALT Talent Show (Czech)

Dir: Tomáš Bajer, Adela Komrý

Zoo Love Down (Austri)

Dir: Andrea Biagioni

Special Screenings

Banger (Czech)

Dir: Adam Sedláč

June Zero (US-Ger)

Dir: Jake Pollock

The Killing Of A Journalist (Din-US-Czech)

Dir: Mads Søgaard

My Father, The Prince (Austria-Czech)

Dir: Lukáš Sturm, Lili Scheuarchberg

PSH: Back To The Days (Czech)

Dir: Štěpán Roka, Vojtěch

Rubik (Austri)

Dir: Magdalena Lantsch

Big Opening (Czech)

Dir: Miroslav Krobot

You Won't Be Alone (Austri-Pol-Ger)

Dir: Goran Stokovski

Like An Island (Serb)

Dir: Todor Babic

Comment: our chief film critic's five key takeaways from Cannes '22

Czech Republic | Europe | Festivals | Karlovy Vary

MOST POPULAR

Golden Bear-winning trainee director Joaquin Phoenix sentenced to six years in prison

Thor: Love And Thunder' starring Kruise at global box office: Top Gun: Maverick' cracks all-time top 10

What impact in the BFI embroiled Creative Content CEO found having on the UK film production sector?

'Three through the line' BFI CEO Ben Roberts on net ratings following indie film report

Top Gun: Maverick' becomes Paramount's biggest grossing release

BFI report set to give UK film production industry a boost

BFI appoints new CEO

Titul / Title Karlovy Vary reveals 2022 competition line-up

Země / Country Spojené království / United Kingdom

Médium / Medium Screen International

Datum / Date 2022-05-31

Karlovy Vary reveals 2022 competition line-up

BY MICHAEL ROSSER31 MAY 2022

Karlovy Vary International Film Festival (KVIFF) has announced the line-up of 33 features for its 56th edition, which includes Jake Paltrow's Ukraine-shot Adolf Eichmann feature June Zero.

The Czech festival will take place from July 1-9 and the selection includes 27 world premieres, three international premieres and three European premieres.

Scroll down for full list of titles

The 12 titles in the Crystal Globe Competition are all world premieres, with the exception of Anna Kazejak's Fucking Bornholm; Sophie Linnenbaum's The Ordinaries; and Jonás Trueba's You Have To Come And See It – all international premieres.

Paltrow's June Zero will receive its world premiere as a special screening. The US-Israel co-production explores the infamous trial of Eichmann, the architect of the mass extermination of Jews during the Second World War. It was picked up for sales earlier this year by ICM Partners in North America and Films Boutique for the rest of the world. KVIFF's new competition, Proxima, will make debut in this year's edition, replacing the long-running East of the West competition. Unlike its predecessor, comprising features from Central and Eastern Europe as well as the Balkans, the competition is open to filmmakers from around the world.

"Proxima aims to be an inclusive space for pictures by young filmmakers and renowned auteurs alike, presenting bold works that defy categorization," according to a festival statement.

KVIFF artistic director Karel Och said: "From the 1,500 films that have been submitted this year, we have chosen 33 brand new works of cinema that offer the accurate reflection of our taste – a taste derived from a belief in a meaningful edginess and the championing of new means of cinematic expression that nonetheless do not stand in opposition to the audience's receptiveness and inclinations."

The festival, which takes place in a spa town in the west Bohemia region of the Czech Republic, will return as a fully in-person event following two years impacted by the Covid-19 pandemic.

On the industry side, the KVIFF Eastern Promises project showcase will be introduced in-person by invited producers and directors. However, excerpts of their work will be available online with facilitated Zoom meetings for those sales agents and festival that still cannot travel to attend the festival. Most panels and industry discussions will be available for catch-up on the festival's streaming platform.

Hugo Rosak, KVIFF's head of film industry office, told Screen: "We would like to first understand whether and to what extent it is possible to return to what things were like before and then readjust based on our experience. We see it as vital that producers and directors have access to the industry in-person - some connections are irreplaceable."

Karlovy Vary 2022 line-up

Crystal Globe Competition

America (Isr-Ger-Czech)

Dir. Ofir Raul Graizer

A Room Of My Own (Geo-Ger)

Dir. Ioseb "Soso" Bliadze

A Provincial Hospital (Bul-Ger)

Dirs. Ilian Metev, Ivan Chertov, Zlatina Teneva

Fucking Bornholm (Pol)

Dir. Anna Kazejak

Borders Of Love (Czech-Pol)

Dir. Tomasz Wiński

Silence 6-9 (Gre)

Dir. Christos Passalis

The Ordinaries (Ger)

Dir. Sophie Linnenbaum

The Word (Czech-Slovak-Pol)

Dir. Beata Parkanová

Summer With Hope (Can)

Dir. Sadaf Foroughi

You Have To Come And See It (Sp)

Dir. Jonás Trueba

A Far Shore (Jap)

Dir. Masaaki Kudo

Vesper (Lith-Fr-Bel)

Dir. Kristina Buožytė, Bruno Samper

Proxima Competition

And Then There Was Love... (Czech)

Dir. Šimon Holý

Horseplay (Arg)

Dir. Marco Berger

In Broad Daylight (Can)

Dir. Emmanuel Tardif

Like A Fish On The Moon (Iran)

Dir. Dornaz Hajiha

Fools (Pol-Rom-Ger)

Dir. Tomasz Wasilewski

Another Spring (Serb-Qat)

Dir. Mladen Kovačević

Piety (Sp-Arg)

Dir. Eduardo Casanova

Ramona (Sp)

Dir. Andrea Bagney

The Uncle (Cro-Serb)

Dir. David Kapac, Andrija Mardešić

Tinnitus (Bra)

Dir. Gregorio Graziosi

ART Talent Show (Czech)

Dir. Tomáš Bojar, Adéla Komrží

Zoo Lock Down (Austria)

Dir. Andreas Horvath

Special Screenings

Banger. (Czech)

Dir. Adam Sedlák

June Zero (US-Isr)

Dir. Jake Paltrow

The Killing Of A Journalist (Den-US-Czech)

Dir. Matt Sarnecki

My Father, The Prince (Austria-Czech)

Dirs. Lukas Sturm, Lila Schwarzenberg

PSH: Back To The Days (Czech)

Dir. Štěpán FOK Vodrážka

Rubikon (Austria)

Dir. Magdalena Lauritsch

Big Opening (Czech)

Dir. Miroslav Krobot

You Won't Be Alone (Australia-UK-Serb)

Dir. Goran Stolevski

Like An Island (Switz)

Dir. Tizian Büchi

Titul / Title [Karlovy Vary opens with interactive ceremony, Eva Zaoralová tribute](#)

Země / Country [Spojené království / United Kingdom](#)

Médium / Medium [Screen International](#)

Datum / Date [2022-07-02](#)

REGISTER | SUBSCRIBE | SIGN IN

SCREEN DAILY

Search our site

NEWS | REVIEWS | FEATURES | FESTIVALS | BOX OFFICE | AWARDS | SUBSCRIBE | UK IN FOCUS | NEWSLETTERS

MIA
INTERNATIONAL AUDIOVISUAL MARKET
ROME October 11/15, 2022

IN POST-PRODUCTION WITH A FIRST OR SECOND FEATURE?
SUBMIT YOUR FILM TO CEU SOON
DEADLINE FOR SUBMISSION JULY 29TH

NEWS

Karlovy Vary opens with interactive ceremony, Eva Zaoralová tribute

BY BEN DALTON | 2 JULY 2022

SOURCE: KVIFF
A FIERY START TO KVIFF 2022

The 56th Karlovy Vary International Film Festival got underway with an unconventional instruction for cinemagoers – to take their phones out.

Prior to the beginning of the event on Friday, July 1, attendees were requested over the public address system "to turn on" their mobile phones, "and take video during the ceremony".

The event started with a large QR code projected on the screen in the Hotel Thermal's Vely sal auditorium. Those who scanned it were connected to a YouTube video promoting the event, creating a strange but communal atmosphere of audience members all on their phones watching the same video in near-unison.

Karlovy Vary opening ceremonies are typically energetic affairs; it was no different this year, with a live music performance accompanied by a troupe of street dancers and multiple fire blasts, warming the faces of those in the front rows.

Age divide

The ceremony was hosted by Czech television personality Marek Eben, who performed a series of jokes about the generational divides in the audience.

Referring back to the opening QR-code gambit, Eben said it was a natural progression for a festival looking to engage a younger audience. "There is a group at the other end of the spectrum who didn't bring their phones at all – they're basically dead," he joked.

Eben then joked that "some of [the audience] are worse off than me" when it comes to keeping up with technology, before introducing long-time festival president Jiri Bartoska, a beloved figure in Karlovy Vary whose image adorns the socks in this year's merchandise selection.

Bartoska said he was glad to be back with a full-festival in July after "Covid has played around with us, playing hide-and-seek." Last year's event was moved to August due to the pandemic, with attendance numbers strong but still down on pre-pandemic levels.

The president also acknowledged "the awful war in Ukraine", noting Karlovy Vary will host the Works-in-Progress strand of Ukraine's Odesa Film Festival, screening several films in development by Ukrainian directors. Earlier this week the festival issued a statement defending its decision to include Russian drama *Captain Volkov* in its Horizons strand, after an open letter of protest from Ukrainian directors.

"Filmmakers are a kind of Hamlet – they try to fix these strange times," added Bartoska, after the line "to be or not to be" from Shakespeare's play was among the phrases projected on to the screen during the opening performance.

Zaoralová tribute

The ceremony's most emotional moment came in tribute to Eva Zaoralová, KVIFF's artistic director from 1994 to 2010 and artistic advisor until her death aged 89 in March this year.

A collage of photos from every year of her involvement in the festival was projected on screen; titles playing today at the festival include Zaoralová's favourite film, Federico Fellini's *La Strada*, while an exhibition has been set up on the first floor of the Hotel Thermal in tribute to her work at KVIFF.

Following the ceremony, this year's festival opened with the Czech premiere of Paolo Genovese's Italian romantic drama *Superheroes* starring Alessandro Borghi and Jasmine Trinca. None of the festival team were in attendance, although Genovese sent a video message, offering apologies for his absence as he is two days from the start of production on his next title.

Superheroes was released in Italy by Medusa Distribuzione in December 2021, and has grossed €4m worldwide to date.

KVIFF runs until Saturday July 9, with the Eastern Promises industry days taking place from Sunday July 3 to Wednesday July 6.

• [Director Andrea Bagney on her Karlovy Vary homage to classical movies *Ramona*](#)

Europe Festivals Karlovy Vary

MOST POPULAR

[Thor: Love And Thunder](#) opens with £9.1m at UK-Ireland box office after scorching weekend

[Thor: Love And Thunder](#) in \$303m global box office debut; [Minions: The Rise Of Gru](#) hits \$400m (update)

[Where The Crawdads Sing](#): Review

[Mrs Harris Goes To Paris](#): Review

[Jafar Panahi](#) latest Iranian filmmaker to be arrested; [Mohammad Rasoulof's](#) producer expands on his detention

[Iranian drama 'Summer With Hope'](#) wins top Karlovy Vary prize

[2022 film festivals and markets: latest dates, postponements and cancellations](#)

Join the KFTV mailing list today and stay connected

KFTV
KEMPS FILM TV VIDEO

Titul / Title Karlovy Vary opens with interactive ceremony, Eva Zaoralová tribute

Země / Country Spojené království / United Kingdom

Médium / Medium Screen International

Datum / Date 2022-07-02

Karlovy Vary opens with interactive ceremony, Eva Zaoralová tribute
The 56th Karlovy Vary International Film Festival got underway with an unconventional instruction for cinemagoers – to take their phones out. Prior to the beginning of the event on Friday, July 1, attendees were requested over the public address system “to turn on” their mobile phones, “and take video during the ceremony”.

The event started with a large QR code projected on the screen in the Hotel Thermal's Velky sal auditorium. Those who scanned it were connected to a YouTube video promoting the event, creating a strange but communal atmosphere of audience members all on their phones watching the same video in near-unison.

Karlovy Vary opening ceremonies are typically energetic affairs; it was no different this year, with a live music performance accompanied by a troupe of street dancers and multiple fire blasts, warming the faces of those in the front rows.

Age divide

The ceremony was hosted by Czech television personality Marek Eben, who performed a series of jokes about the generational divides in the audience.

Referring back to the opening QR-code gambit, Eben said it was a natural progression for a festival looking to engage a younger audience. “There is a group at the other end of the spectrum who didn't bring their phones at all – they're basically dead,” he joked.

Eben then joked that “some of [the audience] are worse off than me” when it comes to keeping up with technology, before introducing long-time festival president Jiri Bartoska, a beloved figure in Karlovy Vary whose image adorns the socks in this year's merchandise selection.

Bartoska said he was glad to be back with a full-force festival in July after “Covid has played around with us, playing hide-and-seek.” Last year's event was moved to August due to the pandemic, with attendance numbers strong but still down on pre-pandemic levels.

The president also acknowledged “the awful war in Ukraine”, noting Karlovy Vary will host the Works-In-Progress strand of Ukraine's Odesa Film Festival, screening several films in development by Ukrainian directors. Earlier this week the festival issued a statement defending its decision to include Russian drama Captain Volkonogov Escaped in its Horizons strand, after an open letter of protest from Ukrainian directors.

“Filmmakers are a kind of Hamlet – they try to fix these strange times,” added Bartoska, after the line ‘to be or not to be’ from Shakespeare's play was among the phrases projected on to the screen during the opening performance.

Zaoralová tribute

The ceremony's most emotional moment came in tribute to Eva Zaoralová, KVIFF's artistic director from 1994 to 2010 and artistic advisor until her death aged 89 in March this year.

A collage of photos from every year of her involvement in the festival was projected on screen; titles playing today at the festival include Zaoralová's favourite film, Federico Fellini's *La Strada*; while an exhibition has been set up on the first floor of the Hotel Thermal in tribute to her work at KVIFF.

Following the ceremony, this year's festival opened with the Czech premiere of Paolo Genovese's Italian romantic drama *Superheroes* starring Alessandro Borghi and Jasmine Trinca. None of the festival team were in attendance, although Genovese sent a video message, offering apologies for his absence as he is two days from the start of production on his next title.

Superheroes was released in Italy by Medusa Distribuzione in December 2021, and has grossed €4m worldwide to date.

KVIFF runs until Saturday July 9, with the Eastern Promises industry days taking place from Sunday July 3 to Wednesday July 6.

Karlovy Vary To Fete Geoffrey Rush, Benicio Del Toro

By [Melanie Geortzel](#)
June 21, 2022 2:30am

Geoffrey Rush (left) and Benicio Del Toro
Shutterstock / AP

Geoffrey Rush and Benicio Del Toro will be honored with career awards at the 56th edition of the Karlovy Vary International Film Festival (KVIFF), running July 1-9

Deadline Contenders

Fall 2022 Primetime Grid
Broadcast networks' fall lineups and schedules

Cancellations & Renewals Scorecard
Series that made it or didn't make it in 2021-22

Trending on Deadline

- 1 / Tanya Kersey Dies: Hollywood Black Film Festival Founder Was 61
- 2 / H.E.R. To Star As Belle In ABC's 'Beauty And The Beast' Hybrid Live-Action & Animation Special
- 3 / ESPY Red Carpet Photos: Lindsey Vonn, Aaron Donald, Stephen Curry, Michelle Wie West & Many More
- 4 / Dave Chappelle's Show In Minneapolis Tonight Cancelled Amidst Transphobic Remarks Backlash; Legendary Venue Immortalized In Prince's 'Purple Rain'
- 5 / How To Watch The January 6 Hearings: Schedule, Livestream Link & Witnesses For Primetime Telecast - Update
- 6 / Ricky Martin Restraining Order Dismissed In Puerto Rico Court Hearing; Nephew Had Accused Singer Of Domestic Abuse
- 7 / Boy Tells Clayton Kershaw At All-Star Game Press Conference: 'My Grandpa Loved You...I'm Meeting You For Him'
- 8 / Rebecca Baling Dies: 'Soapy' & 'Charmed' Actress Was 73
- 9 / The January 6th Committee Streamlined Congressional Hearings Into Riveting Television --- But They Are A Rarity That May Not Be Repeated
- 10 / Megan Rapinoe Rolls The ESPYs With Brittney Griner Reminder

Must Read Stories

Contribution to World Cinema.

The King's Speech, for which Rush won a BAFTA and was nominated for an Oscar and Golden Globe, *Quills* and *Shine* will screen in the festival as part of the homage to the actor.

Del Toro will be honored with the KVIFF President's Award, celebrating actors, directors, and producers who have made a fundamental contribution to the development of film and cinema.

RELATED STORY

Karlovy Vary Review: 'Ramona'

The homage will also include screenings of Del Toro's 1995 international breakthrough film *The Usual Suspects* and *Traffic*, for which he won an Oscar as well as a Golden Globe, BAFTA and Silver Bear at the Berlinale in 2001.

Rush and Del Toro will receive their awards during the closing night ceremony.

"We are honored and delighted that two extraordinary actors we have been deeply admiring for many years accepted our invitation to come to Karlovy Vary," said KVIFF's president Jiří Bartoška.

This year's edition will showcase 160 feature-length and short films across 13 sections, with 34 films being presented in world premiere.

In other KVIFF news, the festival also unveiled the members of all its key juries.

The main jury for its Crystal Globe competition comprises Argentinian film producer Benjamin Domenech, German filmmaker Jan-Ole Gerster, Polish distributor and festival organizer Roman Gutek, international sales agent and producer Fiorella Moretti and Danish film editor and screenwriter Molly Malene Stensgaard.

The jury for its new Proxima competition, replacing the former East of the West contest, features Filipino producer Bianca Balbuena, Icelandic documentarist Yrsa Roca Fannberg, Czech music journalist, filmmaker and writer Pavel Klusák, US distributor Michael Rosenberg and Ukrainian film director Myroslav Slaboshpytskiy

KVIFF Juries List In Full:

Crystal Globe Jury

- Benjamin Domenech
- Jan-Ole Gerster
- Roman Gutek
- Fiorella Moretti
- Molly Malene Stensgaard

Proxima Jury

- Bianca Balbuena
- Yrsa Roca Fannberg
- Pavel Klusák
- Michael Rosenberg
- Myroslav Slaboshpytskiy

FIPRESCI Jury

- Nada Azhari Gillon
- Britt Sorensen
- Adam Kruk
- Gulnara Abikeyeva
- Rasha Hosny
- Marek Čermák

Ecumenical Jury

- Annette Gjerde Hansen
- Veronika Lišková
- Théo Péporté

Europa Cinemas Label Jury

- Edit Csenki
- Leena Niirekangas
- Kis Rauff

Subscribe to [Deadline Breaking News Alerts](#) and keep your inbox happy.

READ MORE ABOUT: [BENICIO DEL TORO](#) / [CZECH REPUBLIC](#) / [GEOFFREY RUSH](#) / [KARLOVY VARY INTERNATIONAL FILM FESTIVAL](#)

Comments

ADVERTISEMENT

DEADLINE

Signup for Breaking News Alerts & Newsletters

Your Email

SIGN UP

Titul / Title Karlovy Vary To Fete Geoffrey Rush, Benicio Del Toro
Země / Country Spojené státy americké / United States of America
Médium / Medium Deadline
Datum / Date 2022-06-21

Karlovy Vary To Fete Geoffrey Rush, Benicio Del Toro
By Melanie Goodfellow
Geoffrey Rush and Benicio Del Toro will be honored with career awards at the 56th edition of the Karlovy Vary International Film Festival (KVIFF), running July 1-9 against the backdrop of the picturesque Czech Republic spa town.

Australian actor Rush will receive the festival's Crystal Globe for Outstanding Artistic Contribution to World Cinema.

The King's Speech, for which Rush won a BAFTA and was nominated for an Oscar and Golden Globe, Quills and Shine will screen in the festival as part of the homage to the actor.

Del Toro will be honoured with the KVIFF President's Award, celebrating actors, directors, and producers who have made a fundamental contribution to the development of film and cinema.

The homage will also include screenings of Del Toro's 1995 international breakthrough film The Usual Suspects and Traffic, for which he won an Oscar as well as a Golden Globe, BAFTA and Silver Bear at the Berlinale in 2001.

Rush and Del Toro will receive their awards during the closing night ceremony.

"We are honored and delighted that two extraordinary actors we have been deeply admiring for many years accepted our invitation to come to Karlovy Vary," said KVIFF's president Jiří Bartoška.

This year's edition will showcase 160 feature-length and short films across 13 sections, with 34 films being presented in world premiere.

In other KVIFF news, the festival also unveiled the members of all its key juries.

The main jury for its Crystal Globe competition comprises Argentinian film producer Benjamin Domenech, German filmmaker Jan-Ole Gerster, Polish distributor and festival organiser Roman Gutek, international sales agent and producer Fiorella Moretti and Danish film editor and screenwriter Molly Malene Stensgaard.

The jury for its new Proxima competition, replacing the former East of the West contest, features Filipino producer Bianca Balbuena, Icelandic documentarist Yrsa Roca Fannberg, Czech music journalist, filmmaker and writer Pavel Klusák, US distributor Michael Rosenberg and Ukrainian film director Myroslav Slaboshpytskiy

KVIFF Juries List In Full:

Crystal Globe Jury

Benjamin Domenech

Jan-Ole Gerster

Roman Gutek

Fiorella Moretti

Molly Malene Stensgaard

Proxima Jury

Bianca Balbuena

Yrsa Roca Fannberg

Pavel Klusák

Michael Rosenberg

Myroslav Slaboshpytskiy

FIPRESCI Jury

Nada Azhari Gillon

Britt Sørensen

Adam Kruk

Gulnara Abikeyeva

Rasha Hosny

Marek Čermák

Ecumenical Jury

Annette Gjerde Hansen

Veronika Lišková

Théo Péporté

Europa Cinemas Label Jury

Edit Csenki

Leena Närekangas

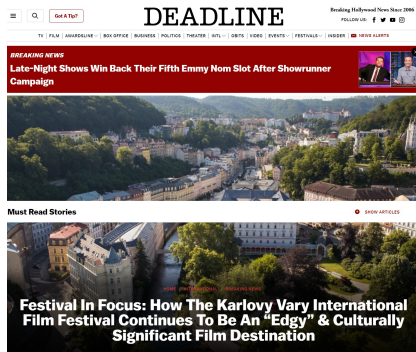
Kis Rauff

Titul / Title Festival In Focus: How The Karlovy Vary International Film Festival Continues To Be An “Edgy” & Culturally Significant Film Destination

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium Deadline

Datum / Date 2022-06-29

At the 66th edition of the Karlovy Vary International Film Festival (KVIF) to be held on Friday, there will be plenty to discuss at this year's event in the picturesque Czech spa town. The prominent Central European festival, which is returning to its usual early July slot after last year's edition was delayed to August because of the pandemic, will see 23 films from five continents across its three sections – the Crystal Globe Competition, the Special Screenings section and its new competition, *Pravina*, which replaces the former East of the West section.

This year's selections will be bookended by Friday's opening night film *Superheroes*, from Italian director Paolo Sorrentino, and George Miller's Cannes title *The Three Thousand Years of Longing*, which will close the festival on July 8. The lineup includes the world premiere of Jodie Foster's *Iron and Christian* shot before Anne Zima, about the trial of Nadezhda Petrova, the international premiere of Sigal Kizilman's *The Oblivious* and further ad work premieres including burgeoning Czech director Simona Holcova and *There There We Live*.

RELATED STORY

Festival In Focus: Karlovy Vary's Industry Strand Eastern Promises Set To Up Its Game For The 66th Edition

"We feel that this year's selection is a real reflection of our taste," Karlovy Vary artistic director Karel Ochlík tells Deadline. "It's got an edge to it and is reflective of a new sense of cinematic expression that doesn't mind to be on the edge of audience's receptiveness and inclinations. I'm really happy about how complex and diverse the lineup is."

Renowned for its enthusiastic audience who travel from across Europe and camp out in the 19th Century spa town to catch a glimpse of the latest festival offerings alongside some 1,000 industry delegates who come from across the globe, KVIF has very much positioned itself as a festival which has its filmation at the very heart. It often sees as the first big festival after Cannes, where international delegates can catch up on films they might have missed at the Cannes. This year, for instance, delegates can see screenings of films ranging from Charlotte Wells' *Affairs in Vary* by Kristof averse Coverage.

Indeed, while last month's Cannes fest was largely criticized for a lack of female directors featured in its competition section, female helmers will be represented across one-third of KVIF's official selection. Thirteen titles in the lineup are from filmmakers who have had their work featured in KVIF before while nine are debut features. Melchior, Scapellato & Co., *romantic comedies and documentaries encompass its wide-ranging lineup.*

Och, credits former artistic director Eva Zaccaroni, the Czech journalist and film academic who led the rebirth of KVIF in 1998 until he handed over the reins to Och in 2020, as being a big reason diversity is part of the festival's DNA.

"Having Eva at the helm for so long influenced the way we were brought up because her taste had an influence on us," he says. "It's not just talking about gender diversity but about equality towards the completion of the world. Every festival does what it they can and we're responsible for the choices we've made for being able to explore our choices and Eva has certainly impacted us across the years."

Executive director Karel Mocha notes that the festival has "never had to implement a quota" in its selections. "The rules have always come very natural to us and our programming."

This year, the festival is honoring Geoffrey Rush for Outstanding Artistic Contribution to World Cinema, an award that has previously been given to talents such as John Travolta, Julian Moore, Ken Cogg and Michael Caine. Retired DJ Tom will receive the President's Award, which was last year given to Ethan Hawke.

Both Rush and Del Toro will both show in the Karlovy Vary and depict some international glamour to the festival taking with an expected appearance from Lars Scherbel and a selection of films from the two men ranging from *Rush's The King's Speech* and *Quill* and *Del Toro's Pacific and The Hunt* respectively, will also play the festival.

The festival is also debuting its official television station, KVIF-TV, which will offer a live stream of events happening at this year's event ranging from the opening ceremony to red carpet arrivals and more. Also new this year, is the KVIF TV Park, a new center which will be located next to the Hotel Thermal. The modular building will have public forums with filmmakers and is designed as a place where delegates can regroup.

Elsewhere, this year will see the festival replace its East of the West competition strand with the *Pravina* competition. The change will see *Pravina* broaden its geographical boundaries for its film selection. Where the East of the West strand was started in the early 1990s, it focused solely on first and second feature from Central and Eastern Europe and the Balkans.

Karlovy Vary International Film Festival

"When we started the East of the West competition in the 1990s, we felt the need to create a space for the filmmakers which would be connected to the international filmmaking community and would allow filmmakers from Poland, Hungary and the ex-Soviet Union to meet with filmmakers and producers from the rest of the world," says Och. "We would filmmakers from this former Eastern Bloc to emerge out of the region's politically indoctrinated isolation, an isolation that existed on both institutional and psychological levels. That lack of theory and expression, artistic speaking, does leave a mark on you and it was essential we created that space for these filmmakers."

"But now we have found that voices from this same territory and the young filmmakers from this region wanted to compete with the rest of the world, so we decided to lift the geographical limit and have formed the *Pravina* competition."

The strand will focus mainly on young filmmakers and up and coming talents, says Och. "It's for filmmakers who have earned certain reputation already but might be at a crossroad in their career or wanting to try something new."

Further new additions to this year's edition include the debut of its talent development program KVIF Talent, a year-round program for emerging filmmakers from the Czech Republic and Slovakia with plans to expand to Central and Eastern Europe in future editions, as well as hosting *Works in Progress* platform for *Thematic Cinema Film Festival*.

Mocha notes that promoting new talent has always been central to the festival's activities and says the KVIF Talent will see these activities as a "new look".

"The program will be another important piece of the puzzle promoting greater visibility, creative boldness and international attention by filmmakers from our region," he says. "With Och's, we wanted to help them to use our platform. It's completely organized by Och and we're being the international industry delegates to them. They can use Karlovy Vary as their base."

KVIF has often focused on artistic and creative shaped by conflict, so it should come as no surprise that the festival has invited a large number of Ukrainian delegates this year including representatives from film such as Volodymyr Vasyuryn's *Requiem*, Myroslav Fiodoruk's *Akhilleus* and Maksym Mahurach's *Amberley*. Vasyuryn, which screened earlier this year in Cannes' La Cinéma Regard section.

Ella Casson, however, Karlovy Vary has distanced itself from calls for a complete boycott of Russian films, despite denouncing Russia's invasion of Ukraine. Just this week, the festival deflected its decision to include Russian title *Capitan Volfogang Escopel*, from director Natasha Melnikova and Abbey Clancy, which is screening in its sidebar.

Och, Mocha and festival president Jit Bartolka all "refused" an invitation that the inclusion of the film would detract the international community from ever critics being consulted in Ukraine.

"On the contrary, we believe that by screening the film we can generate a public discussion which will draw attention to the coverage of the film's main theme with common events," they say, adding that the film is an "outlier, but very distinct criticism of the current Russian state regime."

The 66th Karlovy Vary International Film Festival takes place July 1-4, 2022.

Festival In Focus: How The Karlovy Vary International Film Festival Continues To Be An “Edgy” & Culturally Significant Film Destination
As the 56th edition of the Karlovy Vary International Film Festival (KVIFF) is about to kick off on Friday, there will be plenty to discuss at this year’s event in the picturesque Czech spa town. The prominent Central European festival, which is returning to its usual early July slot after last year’s edition was delayed to August because of the pandemic, will see 33 films from five continents screen across its three sections – the Crystal Globe Competition, the Special Screenings section and its new competition, Proxima, which replaces the former East of the West section.

This year’s selections will be bookended by Friday’s opening night film Superheroes, from Italian director Paolo Genovese, and George Miller’s Cannes title Three Thousand Years Of Longing, which will close the festival on July 9. The lineup includes the world premiere of Jake Paltrow’s Israel and Ukraine-shot feature June Zero, about the trial of Nazi Adolf Eichmann, the international premiere of Sophie Linenbaum’s The Ordinaries and further 26 world premieres including burgeoning Czech director Simon Holy’s And Then There Was Love. “We feel that this year’s selection is a real reflection of our taste,” Karlovy Vary artistic director Karel Och tells Deadline. “It’s got an edginess to it and its reflective of a new means of cinematic expression that doesn’t stand in the way of the audience’s receptiveness and inclinations. I’m really happy about how complex and diverse the lineup is.”

Renowned for its enthusiastic audiences who travel from across Europe and camp out in the 13th Century spa town to catch a glimpse of the latest festival offerings alongside some 1,000 industry delegates who come into town, KVIFF has very much positioned itself as a festival who has its filmmakers at the very heart. It’s often seen as the first big festival after Cannes, where international delegates can catch up on films they might have missed on the Croisette. This year, for instance, delegates can see screenings of films ranging from Charlotte Wells’ Aftersun to Vicky Krieps starrer Corsage.

Indeed, while last month’s Cannes fest was largely criticized for a lack of female directors featured in its competition section, female helmers will be represented across one third of KVIFF’s official selections. Thirteen titles in the lineup are from filmmakers who have had their work featured in KVIFF before while nine are debut features. Melodramas, dystopian sci-fis, romantic comedies and documentaries encompass its wide-ranging lineup.

Och credits former artistic director Eva Zaoralova, the Czech journalist and film academic who led the reboot of KVIFF in 1994 until she handed over the reins to Och in 2010, as being a big reason diversity is part of the festival’s DNA.

“Having Eva at the helm for so long influenced the way we were brought up because her taste had an influence on us,” he says. “I’m not just talking about gender diversity but about sensitivity towards the complexities of the world. Every festival does what it they can and we’re responsible or the choices we’ve made and for being able to explain our choices and Eva has certainly impacted us across the years.”

Executive director Kryštof Mucha notes that the festival has “never had to implement a 50/50 rule” in its selections. “The rules have always come very natural to us and our programmers.”

This year, the festival is honoring Geoffrey Rush for Outstanding Artistic Contribution to World Cinema, an award that has previously been given to talents such as John Travolta, Julianne Moore, Ken Loach and Michael Caine. Benicio Del Toro will receive the President’s Award, which was last year given to Ethan Hawke.

Both Rush and Del Toro will touch down in Karlovy Vary and inject some international glamour to the festival (along with an expected appearance from Liev Schreiber) and a selection of films from the two men ranging from Rush’s The King’s Speech and Quills and Del Toro’s Traffic and The Usual Suspects, will play during the festival.

The festival is also debuting its official online television station, KVIFF.TV, which will offer a live stream of events happening at this year’s event ranging from the opening ceremony to red carpet arrivals and more. Also new this year, is the KVIFF.TV Park, a new center which will be located next to the Hotel Thermal. The modular building will host public forums with filmmakers and is designed as a place where delegates can regroup.

Elsewhere, this year will see the festival replace its East of the West competition strand with the Proxima competition. The change will see Proxima broaden its geographical boundaries for its film selection. When the East of the West strand was started in the early 1990s, it focused solely on first and second features from Central and Eastern Europe and the Balkans.

“When we started the East of the West competition in the 1990s, we felt the need to create a space for the filmmakers which would be connected to the international filmmaking community and would allow filmmakers from Poland, Hungary and the ex-Soviet Union to meet with filmmakers and producers from the rest of the world,” says Och. “We wanted filmmakers from this former Eastern Bloc to emerge out of the region’s politically indoctrinated isolation, an isolation that existed on both institutional and psychological levels. This lack of liberty and expression, artistically speaking, does leave a mark on you and it was essential we created this space for these filmmakers.

“But now we have found that voices from this same territory and the young filmmakers from this region wanted to compete with the rest of the world, so we decided to lift the geographical limit and have formed the Proxima competition.”

The strand will focus mainly on young filmmakers and up and coming talents, says Och. “It’s for filmmakers who have earned a certain reputation already but might be at a crossroad in their career or wanting to try something new.”

Further new elements to this year’s edition include the debut of its talent development program KVIFF talents, a year-round program for emerging filmmakers from the Czech Republic and Slovakia (with plans to expand to Central and Eastern Europe in future editions) as well as hosting a Works-In-Progress platform for Ukraine’s Odesa Film Festival.

Mucha notes that promoting new talent has always been central to the festival’s activities and says that KVIFF Talents will take these activities to a “new level.”

“The program will be another important piece of the puzzle promoting greater originality, creative boldness and international ambitions by filmmakers from our region,” he says. “With Odesa, we wanted to help them to use our platform. It’s completely organized by Odesa and we bring the international industry delegates to them. They can use Karlovy Vary as their home.”

KVIFF has often focused on stories and countries shaped by conflict, so it should come as no surprise that the festival has invited a large number of Ukrainian delegates this year including representatives from films such as Valentyn Vasyanovych’s Reflection, Maryna Er Gorbach’s Klondike and Maksym Nakonechniy’s Butterfly Vision, which screened earlier this year in Cannes’ Un Certain Regard section.

Titul / Title Festival In Focus: How The Karlovy Vary International Film Festival Continues To Be An “Edgy” & Culturally Significant Film Destination

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium Deadline

Datum / Date 2022-06-29

Like Cannes, however, Karlovy Vary has distanced itself from calls for a complete boycott of Russian films, despite denouncing Russia's invasion of Ukraine. Just this week, the festival defended its decision to include Russian title *Captain Volkonogov Escaped*, from directors Natasha Merlulova and Aleksey Chupov, which is screening in its sidebar. Och, Mucha and festival president Jirí Bartoška all “refused” an accusation that the inclusion of the film would distract the international community from war crimes being committed in Ukraine.

“On the contrary, we believe that by screening the film we can generate a public discussion which will draw attention to the overlap of the film's main theme with current events,” they say, adding that the film is an “indirect, but very distinct criticism of the current Russian state regime.”

The 56th Karlovy Vary International Film Festival takes place July 1-9, 2022.

BREAKING NEWS Comic-Con 2022: What To Expect This Year, The Marketing Wars, Covid Protocols & More

Global Indie Producers Voice Concerns Of IP Retention When Working With Streamers – KVIFF Industry Panel

By Dana Leddichose July 4, 2022 10:01am

A host of global independent producers attending the Karlovy Vary International Film Festival have voiced their concerns on the issue of IP retention when it comes to working with the streamers in their local territories and are urging more agreeable terms in partnerships.

"You cannot run a company out of a producing fee, you have to run it based on exploiting the IP," said Czech producer Filip Bobiški, co-founder of Dramedy Productions and a board member of the European Association of Independent Producers.

In a panel hosted by Deadline and Ace Producers at KVIFF's Industry Days program, Bobiški was joined by Birdman producer John Lesher from the U.S., Roma producer Nicolás Celis from Mexico and Polish producer Joanna Szymańska to discuss the opportunities and challenges of producing with the streamers in the post-pandemic ecosystem.

RELATED STORY Karlovy Vary Review: 'Ramona'

While the last few years have gradually seen streamers ramp up investments in international projects, indie producers continue to navigate choppy waters when it comes to financing, production and distribution and there are often cases – especially in smaller territories – where bullish streaming deals are forcing the hand of indie producers to give up IP and lose any residual benefits long term.

"In the Czech Republic we have a lot of content being produced here by the streamers but the added value and creative value is coming from somewhere else," said Bobiški, adding the territory is also facing a problem with incentives, given the government announced it would be suspending film production incentives this year.

Lesher noted that the IP issue was not specific to European territories: "They're trying to do this in the U.S. too. If you have one or two companies dominating a marketplace, the prices go up because they are competing with each other and once they start dominating the market, then they start putting downward pressure on some of these things. I would say that all of the companies, including in the U.S., are trying to make deals where they own 100% of the IP copyright globally."

The challenge, said Bobiški, would be ensuring that smaller local territories weren't in the firing line or at risk of becoming smaller local producers for hire, which impedes on the local industry's growth trajectory. He said that, in the case of the Czech Republic, it was imperative that the government showed its muscle and took advantage of the AVMS directive which "gives us an opportunity to convince the state that it's good for the industry and that, legally, it is possible [to leave producers with secondary rights]."

Szymańska said that the content boom was also posing a difficult challenge for local producers in the current climate.

"There's not enough response from the industry to train new, quality crew, because everybody has an ambition to be a producers these days and all of these producers clash fighting for the money from a streamer," she says.

However, she pointed to her project Operation Hyacinth, which she made with Netflix, as being one of the "best experiences" she's had as a producer.

"It was an LGBTQ story and nobody really wanted to pick it up I guess because there was some sort of 'controversy' in the topic," said Szymańska. "But Netflix was the partner that said 'we loved the script, we love the idea of the package and we want to do it.' They commissioned it as a Netflix Original in 2019."

She continued, "They proved to be a super reliable partner who helped us not only to develop the story further but insured us against Covid repercussions and provided cash flow, which we really needed. In professional terms, it was the best experience I've had so far."

For Celis, who worked with Netflix for Roma, his experience with the streamer was a big learning curve for him. The Alfonso Cuarón project, which he described as a totally "unique experience" was buoyed by a big awards push from the streamer, which saw it go on to win an Oscar for Best International Feature film.

"The big lesson for me with that movie is that if you go, for example, with a first-time director, a second-time director or an internationally known director's movie, you'll probably get lost on the platform if you don't have a lot of festival presence and marketing," he said.

He added, "After Roma, I realized that Netflix was the best partner for that film but you really need to have as many elements as possible and the movie has to be as strong as possible to get further."

Subscribe to Deadline Breaking News Alerts and keep your inbox happy.

READ MORE ABOUT: FILIP BOBIŠKI / JOHN LESHER / KARLOVY VARY INTERNATIONAL FILM FESTIVAL / NICOLAS CELIS / JOANNA SZYMAŃSKA / ROMA

Comments

Deadline Contenders

- Fall 2022 Primetime Grid Broadcast networks' fall lineups and schedules
Summer Premiere Dates New and returning series on broadcast, cable and streaming
Cancellations & Renewals Scorecard Series that made it or didn't make it in 2022-23

Trending on Deadline

- 1 / Tanya Kersney Dies: Hollywood Black Film Festival Founder Was 61
2 / H.E.R. To Star As Belle In ABC's 'Beauty And The Beast' Hybrid Live-Action & Animation Special
3 / ESPN Rethinks Carpent Photos: Lindsey Vonn, Aaron Donald, Stephen Curry, Michelle Wie West & Many More
4 / Boy Tells Clayton Kershaw At All-Star Game Press Conference: 'My Grandpa Loved You...I'm Meeting You For Him'
5 / Dave Chappelle's Show In Minneapolis Tonight Canceled Amidst Transphobic Remarks Backlash; Legendary Venue Immortalized In Prince's 'Purple Rain'
6 / How To Watch The January 6 Hearings: Schedule, Livestream Link & Witnesses For Primetime Telecast - Update
7 / Rocky Martin Restraining Order Dismissed In Puerto Rico Court Hearing; Nephew Had Accused Singer Of Domestic Abuse
8 / Rebecca Balding Dies: 'Soap' & 'Charmed' Actress Was 73
9 / After 5 Emmy-Nom Haul, 'Get Back's Peter Jackson Plots Another Beatles Film With Paul McCartney & Ringo Starr
10 / Howard Shore Returns & Bear McCreary Scores Amazon's 'The Lord Of The Rings: The Rings Of Power'

DEADLINE Signup for Breaking News Alerts & Newsletters Your Email email@example.com SIGN UP

Latest International News

Global Indie Producers Voice Concerns Of IP Retention When Working With Streamers – KVIFF Industry Panel

By Diana Lodderhose

A host of global independent producers attending the Karlovy Vary International Film Festival have voiced their concerns on the issue of IP retention when it comes to working with the streamers in their local territories and are urging more agreeable terms in partnerships.

“You cannot run a company out of a producing fee, you have to run it based on exploiting the IP,” said Czech producer Filip Bobiški, co-founder of Dramedy Productions and a board member of the European Association of Independent Producers.

In a panel hosted by Deadline and Ace Producers at KVIFF’s Industry Days program, Bobiški was joined by Birdman producer John Leshner from the U.S., Roma producer Nicolás Celis from Mexico and Polish producer Joanna Szymańska to discuss the opportunities and challenges of producing with the streamers in the post-pandemic ecosystem. While the last few years have gradually seen streamers ramp up investments in international projects, indie producers continue to navigate choppy waters when it comes to financing, production and distribution and there are often cases – especially in smaller territories – where bullish streaming deals are forcing the hand of indie producers to give up IP and lose any residual benefits long term.

“In the Czech Republic we have a lot of content being produced here by the streamers but the added value and creative value is coming from somewhere else,” said Bobiški, adding the territory is also facing a problem with incentives, given the government announced it would be suspending film production incentives this year.

Leshner noted that the IP issue was not specific to European territories: “They’re trying to do this in the U.S. too. If you have one or two companies dominating a marketplace, the prices go up because they are competing with each other and once they start dominating the market, then they start putting downward pressure on some of these things. I would say that all of the companies, including in the U.S., are trying to make deals where they own 100% of the IP copyright globally.”

The challenge, said Bobiški, would be ensuring that smaller local territories weren’t in the firing line or at risk of becoming smaller local producers for hire, which impedes on the local industry’s growth trajectory. He said that, in the case of the Czech Republic, it was imperative that the government showed its muscle and took advantage of the AVMS directive which “gives us an opportunity to convince the state that it’s good for the industry and that, legally, it is possible [to leave producers with secondary rights].”

Szymańska said that the content boom was also posing a difficult challenge for local producers in the current climate.

“There’s not enough response from the industry to train new, quality crew, because everybody has an ambition to be a producers these days and all of these producers clash fighting for the money from a streamer,” she says.

However, she pointed to her project Operation Hyacinth, which she made with Netflix, as being one of the “best experiences” she’s had as a producer.

“It was an LGBTQ story and nobody really wanted to pick it up I guess because there was some sort of ‘controversy’ in the topic,” said Szymańska. “But Netflix was the partner that said ‘we loved the script, we love the idea of the package and we want to do it.’ They commissioned it as a Netflix Original in 2019.”

She continued, “They proved to be a super reliable partner who helped us not only to develop the story further but insured us against Covid

repercussions and provided cash flow, which we really needed. In professional terms, it was the best experience I’ve had so far.”

For Celis, who worked with Netflix for Roma, his experience with the streamer was a big learning curve for him. The Alfonso Cuarón project, which he described as a totally “unique experience” was buoyed by a big awards push from the streamer, which saw it go on to win an Oscar for Best International Feature film.

“The big lesson for me with that movie is that if you go, for example, with a first-time director, a second-time director or an internationally known director’s movie, you’ll probably get lost on the platform if you don’t have a lot of festival presence and marketing,” he said.

He added, “After Roma, I realized that Netflix was the best partner for that film but you really need to have as many elements as possible and the movie has to be as strong as possible to get farther.”

Benicio Del Toro Pays Tribute To His 'The Way Of The Gun' Co-Star James Caan: "I Call Him The Dream"

By Anna Smith
July 8, 2022 9:59am

Benicio Del Toro
AP

Benicio del Toro paid tribute to James Caan at the Karlovy Vary International Film Festival on Friday.

"I call him The Dream," he said of his *The Way of the Gun* co-star, who died this week at age 82. "When I met him, I walked up to him and I said 'Mr Caan, it's an honor to be here working with you.' He said, 'You can call me The Dream.' And I said 'Why?' 'Cos it's a dream to work with me."

Del Toro remembers Caan as "a great, funny guy. I had the opportunity to spend time with him, to work with him, to be with him; we went to Cuba together. I'm very sad and I pass my condolences to his family. Wow — what a career, what an influence, one of the greats."

RELATED STORY

James Caan Dies: 'The Godfather' Oscar Nominee, 'Brian's Song' & 'Elf' Star Was 82

Del Toro was in the Czech Republic to receive the KVIFF President's Award and for special screenings of *The Usual Suspects* and *Traffic*.

Asked if roles for Spanish-speaking actors had changed since 2000's *Traffic*, he said: "I think there's more opportunity now than when I first started. There's a lot more chance for actors and I think at the same time Latin actors. When I first decided to be an actor, and I told people I was going to be an actor, they laughed, they really feel like you're crazy. I think when a kid now says he wants to be an actor, no one laughs."

He said he had "done my fair share of swimming against a current" during his career, and was typecast in the early days as the bad guy, partly due to "the shape of my eyes."

Del Toro praised fellow Puerto Rican actor Rita Moreno, who appeared in both the 1961 and 2021 versions of *West Side Story*, declaring: "Because of her, it was a little bit easier for me. She must have had it really hard. America has evolved a little bit, become more politically correct over the last 50 or 60 years — a big leap, not only for Latinos but for many other minorities."

And yet, it could have all gone very differently, as casting director Bonnie Timmermann reportedly considered the young actor for the lead role in *Dirty Dancing*. "I didn't audition but what I understand is that she suggested me," he said. "Who knows where my career would be?" Instead of that, I've probably got the James Bond movie where I'm stabbing everybody."

Del Toro also expressed the desire to reunite with the likes of *Sicario*'s Denis Villeneuve, hailing the *Dune* director as "the voice of sci-fi."

He also praised *The French Dispatch* director Wes Anderson. "I've worked with a lot of directors where the camera follows the actor. His filmmaking is maybe the other way around. You work for his point of view. I was feeling like, 'How is this gonna jell?' and it was amazing how much fun it was. I hope we do something together again. His movies are on a separate channel."

The actor also name-checked Karlovy Vary's Grandhotel Pupp, which is said to have been an inspiration for *The Grand Budapest Hotel*. "I don't know this from him," he said. "I hear he used the hotel as a model, which is pretty funny."

Subscribe to **Deadline Breaking News Alerts** and keep your inbox happy.

READ MORE ABOUT: BENICIO DEL TORO / DENIS VILLENEUVE / JAMES CAAN / KARLOVY VARY INTERNATIONAL FILM FESTIVAL / SICARIO / THE WAY OF THE GUN

Comments

ADVERTISEMENT

ADVERTISEMENT

Deadline Contenders

Fall 2022 Primetime Grid
Broadcast networks' fall lineups and schedules

Summer Premiere Dates
New and returning series on broadcast, cable and streaming

Cancellations & Renewals Scorecard
Series that made it or didn't make it in 2021-22

Trending on Deadline

1 / Tanya Kersey Dies: Hollywood Black Film Festival Founder Was 61

2 / H.E.R. To Star As Belle In ABC's 'Beauty And The Beast' Hybrid Live-Action & Animation Special

3 / ESPY Red Carpet Photos: Lindsey Vonn, Aaron Donald, Stephan Curry, Michelle Wie West & Many More

4 / Dave Chappelle's Show In Minneapolis Tonight Cancelled Amidst Transphobic Remarks Backlash; Legendary Venue Immortalized In Prince's 'Purple Rain'

5 / How To Watch The January 6 Hearings: Schedule, Livestream Link & Witnesses For Prime Time Telecast - Update

6 / Ricky Martin Restraining Order Dismissed In Puerto Rico Court Hearing; Nephew Had Accused Singer Of Domestic Abuse

7 / Boy Tells Clayton Kershaw At All-Star Game Press Conference: 'My Grandpa Loved You...I'm Meeting You For Him'

8 / Rebecca Balding Dies: 'Soap' & 'Charmed' Actress Was 73

9 / Megan Rapinoe Rolls The ESPYs With Brittney Griner Reminder

10 / The January 6th Committee Streamlined Congressional Hearings Into Riveting Television --- But They Are A Rarity That May Not Be Repeated

Titul / Title Benicio Del Toro Pays Tribute To His 'The Way Of The Gun' Co-Star James Caan: "I Call Him The Dream"

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium Deadline

Datum / Date 2022-07-08

Benicio Del Toro Pays Tribute To His 'The Way Of The Gun' Co-Star James Caan: "I Call Him The Dream"

Benicio del Toro paid tribute to James Caan at the Karlovy Vary International Film Festival on Friday.

"I call him The Dream," he said of his The Way of the Gun co-star, who died this week at age 82. "When I met him, I walked up to him and I said 'Mr Caan, it's an honor to be here working with you.' He said, 'You can call me The Dream.' And I said 'Why?' 'Cos it's a dream to work with me.'"

Del Toro remembers Caan as "a great, funny guy. I had the opportunity to spend time with him, to work with him, to be with him; we went to Cuba together. I'm very sad and I pass my condolences to his family. Wow – what a career, what an influence, one of the greats."

Del Toro was in the Czech Republic to receive the KVIFF President's Award and for special screenings of The Usual Suspects and Traffic. Asked if roles for Spanish-speaking actors had changed since 2000's Traffic, he said: "I think there's more opportunity now than when I first started. There's a lot more chance for actors and I think at the same time Latin actors. When I first decided to be an actor, and I told people I was going to be an actor, they laughed, they really feel like you're crazy. I think when a kid now says he wants to be an actor, no one laughs."

He said he had "done my fair share of swimming against a current" during his career, and was typecast in the early days as the bad guy, partly due to "the shape of my eyes."

Del Toro praised fellow Puerto Rican actor Rita Moreno, who appeared in both the 1961 and 2021 versions of West Side Story, declaring: "Because of her, it was a little bit easier for me. She must have had it really hard. America has evolved a little bit, become more politically correct over the last 50 or 60 years – a big leap, not only for Latinos but for many other minorities."

And yet, it could have all gone very differently, as casting director Bonnie Timmermann reportedly considered the young actor for the lead role in Dirty Dancing. "I didn't audition but what I understand is that she suggested me," he said. "Who knows where my career would be?" Instead of that, I've probably got the James Bond movie where I'm stabbing everybody."

Del Toro also expressed the desire to reunite with the likes of Sicario's Denis Villeneuve, hailing the Dune director as "the voice of sci-fi."

He also praised The French Dispatch director Wes Anderson. "I've worked with a lot of directors where the camera follows the actor. His filmmaking is maybe the other way around. You work for his point of view. I was feeling like, 'How is this gonna jell?' and it was amazing how much fun it was. I hope we do something together again. His movies are on a separate channel."

The actor also name-checked Karlovy Vary's Grandhotel Pupp, which is said to have been an inspiration for The Grand Budapest Hotel. "I don't know this from him," he said. "I hear he used the hotel as a model, which is pretty funny."

Titul / Title **Karlovy Vary Festival Winners: 'Summer With Hope' Wins Grand Prix**

Země / Country **Spojené státy americké / United States of America**

Médium / Medium **Deadline**

Datum / Date **2022-07-09**

Got A Tip?

DEADLINE

Breaking Hollywood News Since 2006

FOLLOW US: [f](#) [t](#) [i](#) [o](#) [v](#)

TV | FILM | AWARDSLINE | BOX OFFICE | BUSINESS | POLITICS | THEATER | INTL | OBITS | VIDEO | EVENTS | FESTIVALS | INSIDER | NEWS ALERTS

HOME / INTERNATIONAL / BREAKING NEWS

Karlovy Vary Festival Winners: 'Summer With Hope' Wins Grand Prix

By [Melanie Goodfellow](#)
July 9, 2022 11:00am

Summer With Hope
Karlovy Vary International Film Festival

Sadaf Foroughi's Iran-set feature *Summer With Hope* has clinched the Grand Prix award in the main Crystal Globe Competition of the 56th *Karlovy Vary International Film Festival*, running July 1-9.

The social drama revolves around a young swimming champion whose close bond with his trainer sparks disapproval from people around them.

Summer With Hope is Iranian-Canadian filmmaker Foroughi's second film after *Asva* which debuted at Toronto in 2017, winning the Fipresci international critics prize.

KVIFF's Grand Prix comes with a \$25,000 cash prize to be shared equally between the director and producer. Kiarash Anvari of Toronto-based First Generation Films is the lead producer on the film.

This year's Crystal Globe competition jury comprised Argentinian film producer Benjamin Domenech, German filmmaker Jan-Ole Gerster, Polish distributor and festival organizer Roman Gutek, international sales agent and producer Fiorella Moretti and Danish film editor and screenwriter Molly Malene Stensgaard.

RELATED STORY

"This Is A Kidnapping": Wife Of Iranian Director Jafar Panahi Blasts His Latest Detention

In other main competition awards, the \$15,000 Special Jury Prize went to Spanish director Jonás Trueba's *You Have To Come And See It*, following two couples in their thirties as they discuss the essentials of life between Madrid and the neighbouring countryside.

Czech director Beata Parkanová and actor Marín Finger won best director and best actor respectively for *Word*. Set against the backdrop of the events surrounding the Russian invasion of the Czech Republic in 1968, Finger plays a respected small-town notary and family man who comes under pressure to join the local branch of the Communist Party against his wishes.

The Best Actress Award was shared by Taki Munladze and Mariam Khundadze for their performances in Georgian director Ioseb "Soso" Bliadze's female emancipation drama *A Room Of My Own*.

Czech director Štěpán FOK Vodrážka's *PSH Neverending Story*, about three legendary rappers on the cusp of middle age, clinched the audience award.

This year marked the inaugural edition of KVIFF's new Proxima competition. Czech directorial duo Adela Komrny and Tomas Bojar won the top \$15,000 Proxima Grand Prix.

The Proxima jury comprised Filipino producer Bianca Balbuena, Icelandic documentarist Yrsa Roca Fannberg, Czech music journalist, filmmaker and writer Pavel Kluská, US distributor Michael Rosenberg and Ukrainian film director Myroslav Slaboshpytsky.

In other Proxima prizes, Spanish actor and director Eduardo Casanova won the \$10,000 Special Jury Prize for *La Pietà* and *The Uncle* by Croatian directors David Kapac and Andrija Mardesic was feted with a Special Jury Mention.

A trio of honorary awards were also presented at KVIFF's closing ceremony.

Australian actor Geoffrey Rush was feted with a Crystal Globe For Outstanding Artistic Contribution To World Cinema, Puerto Rican actor Benicio del Toro, with the Festival President's Award, and veteran Czech actor Boleslav Polivka with the Festival President's Award For Contribution To Czech Cinematography.

In collateral prizes, the Bulgarian feature documentary *A Provincial Hospital* won the Ecumenical Jury Award and Polish director Anna Kazejak's camping holiday comedy-drama *Fucking Bornholm* clinched the Europa Cinema Label Award.

The Fipresci best film awards in the Crystal and Proxima competitions went to Polish director Tomasz Winski's *Borders Of Love* and Czech observational documentary *Art Talent Show* respectively.

This was the first full-scale edition of KVIFF since the beginning of the Covid-19 pandemic in 2020. The event showcased 170 short and feature-length films in total and welcomed 10,592 accredited guests.

Subscribe to **Deadline Breaking News Alerts** and keep your inbox happy.

READ MORE ABOUT: [IRAN](#) / [KARLOVY VARY INTERNATIONAL FILM FESTIVAL](#) / [WINNERS](#)

Comments

ADVERTISEMENT

Deadline Contenders

Fall 2022 Primetime Grid
Broadcast networks' fall lineups and schedules

Summer Premiere Dates
New and returning series on broadcast, cable and streaming

Cancellations & Renewals Scorecard
Series that made it or didn't make it in 2021-22

Trending on Deadline

1 / [Tanya Kersey Dies: Hollywood Black Film Festival Founder Was 61](#)

2 / [H.E.R. To Star As Belle In ABC's 'Beauty And The Beast' Hybrid Live-Action & Animation Special](#)

3 / [Dave Chappelle's Show In Minneapolis Tonight Cancelled Amidst Transphobic Remarks Backlash; Legendary Venue Immortalized In Prince's 'Purple Rain'](#)

4 / [ESPY Red Carpet Photos: Lindsey Vonn, Aaron Donald, Stephan Curry, Michelle Wie West & Mary More](#)

5 / [How To Watch The January 6 Hearings: Schedule, Livestream Link & Witnesses For Primetime Telecast - Update](#)

6 / [Ricky Martin Restraining Order Dismissed In Puerto Rico Court Hearing: Nephew Had Accused Singer Of Domestic Abuse](#)

7 / [Boy Tells Clayton Kershaw At All-Star Game Press Conference: 'My Grandpa Loved You...I'm Meeting You For Him'](#)

8 / [Rebecca Baskin Dies: 'Soap' & 'Charmed' Actress Was 73](#)

9 / [Megan Rapinoe Rolls The ESPYs With Brittney Griner Reminder](#)

10 / ['Everything Everywhere All At Once' Getting Theatrical Re-Release With Eight Extra Minutes](#)

ADVERTISEMENT

DEADLINE

Signup for Breaking News Alerts & Newsletters

Your Email

SIGN UP

Titul / Title Karlovy Vary Festival Winners: 'Summer With Hope' Wins Grand Prix

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium Deadline

Datum / Date 2022-07-09

Karlovy Vary Festival Winners: 'Summer With Hope' Wins Grand Prix

By Melanie Goodfellow

Sadaf Foroughi's Iran-set feature *Summer With Hope* has clinched the Grand Prix award in the main Crystal Globe Competition of the 56th Karlovy Vary International Film Festival, running July 1-9.

The social drama revolves around a young swimming champion whose close bond with his trainer sparks disapproval from people around them.

Summer With Hope is Iranian-Canadian filmmaker Foroughi's second film after *Ava* which debuted at Toronto in 2017, winning the Fipresci international critics prize.

KVIFF's Grand Prix comes with a \$25,000 cash prize to be shared equally between the director and producer. Kiarash Anvari of Toronto-based First Generation Films is the lead producer on the film.

This year's Crystal Globe competition jury comprised Argentinian film producer Benjamin Domenech, German filmmaker Jan-Ole Gerster, Polish distributor and festival organiser Roman Gutek, international sales agent and producer Fiorella Moretti and Danish film editor and screenwriter Molly Malene Stensgaard.

In other main competition awards, the \$15,000 Special Jury Prize went to Spanish director Jonás Trueba's *You Have To Come And See It*, following two couples in their thirties as they discuss the essentials of life between Madrid and the neighbouring countryside.

Czech director Beata Parkanová and actor Martin Finger won best director and best actor respectively for *Word*. Set against the backdrop of the events surrounding the Russian invasion of the Czech Republic in 1968, Finger plays a respected small-town notary and family man who comes under pressure to join the local branch of the Communist Party against his wishes.

The Best Actress Award was shared by Taki Mumladze and Mariam Khundadze for their performances in Georgian director Ioseb "Soso" Bliadze's female emancipation drama *A Room Of My Own*.

Czech director Štěpán FOK Vodrážka's *PSH Neverending Story*, about three legendary rappers on the cusp of middle age, clinched the audience award.

This year marked the inaugural edition of KVIFF's new Proxima competition. Czech directorial duo Adela Komrzy and Tomas Bojar won the top \$15,000 Proxima Grand Prix.

The Proxima jury comprised Filipino producer Bianca Balbuena, Icelandic documentarist Yrsa Roca Fannberg, Czech music journalist, filmmaker and writer Pavel Klusák, US distributor Michael Rosenberg and Ukrainian film director Myroslav Slaboshpytskiy.

In other Proxima prizes, Spanish actor and director Eduardo Casanova won the \$10,000 Special Jury Prize for *La Pietà* and *The Uncle* by Croatian directors David Kapac and Andrija Mardesic was feted with a Special Jury Mention.

A trio of honorary awards were also presented at KVIFF's closing ceremony.

Australian actor Geoffrey Rush was feted with a Crystal Globe For Outstanding Artistic Contribution To World Cinema, Puerto Rican actor Benicio del Toro, with the Festival President's Award, and veteran Czech actor Boleslav Polívka with the Festival President's Award For Contribution To Czech Cinematography.

In collateral prizes, the Bulgarian feature documentary *A Provincial Hospital* won the Ecumenical Jury Award and Polish director Anna Kazejak's camping holiday comedy-drama *Fucking Bornholm* clinched the Europa Cinema Label Award.

The Fipresci best film awards in the Crystal and Proxima competitions went to Polish director Tomasz Winski's *Borders Of Love* and Czech

observational documentary *Art Talent Show* respectively.

This was the first full-scale edition of KVIFF since the beginning of the Covid-19 pandemic in 2020. The event showcased 170 short and feature-length films in total and welcomed 10,592 accredited guests.

Search movies and more...

GREAT MOVIES COLLECTIONS TV/STREAMING INTERVIEWS MOVIE REVIEWS CHAZ'S JOURNAL CONTRIBUTORS

Festivals & Awards

A Recap of the 2022 Karlovy Vary International Film Festival

Robert Daniels July 13, 2022

16 min read

56th Karlovy Vary International Film Festival July 1–9 2022

Karlovy Vary International Film Festival began and ended with rain. And yet, the two spotty days never put a damper on the bright week-and-a-half of vibrant faces, vocal crowds, and potent films.

It began with a screening of “Superheroes” on a glittering, opulent night, teeming with gushing gowns and sleek tuxedos soundtrack to a Eurobeat band timed to fiery pyrotechnics, and quickly strengthened from there. I wrote about 13 films in four dispatches: The big highlights included the affecting “The Blue Calfan” from Maryam Toumani, the tear-jerking Charlotte Wells debut “Aftersun,” the contemplative Rwandan film “Father’s Day” by Kivu Ruhorahoza, [Brett Morgen’s](#) psychedelic [David Bowie](#) documentary “Moonage Daydream,” and Saim Sadiq’s queer drama “Joyland.”

But there were many other films I didn’t get to write about that deserve mention: Marie Kroutzer’s Vicky Krieps-starring, Empress Elisabeth of Austria-inspired biopic “Corsage,” [Park Chan-wook’s](#) narratively and emotionally packed melodramatic noir “Decision to Leave,” and Sophie Linnenbaum’s bonkers, meta anti-fascist musical “The Ordinaries.”

During the closing night ceremony—whereby a screening of [Guillermo del Toro’s](#) “Three Thousand Years of Longing” played—several deserving pictures were honored: [Sada Ferozchi’s](#) Iran-set feature “Summer With Hope” won the Grand Prix award in the main Crystal Globe Competition; Spanish director Jonás Trueba’s “You Have To Come And See It” took home the Special Jury Prize; Czech director Beata Parkanová claimed Best Director, and [Martin Ejsknecht](#) received Best Actor for “Wend.” Taki Mumladze and Mariam Khundadze shared Best Actress for their performances in Georgian director Ioseb “Soso” Bliadze’s “A Room Of My Own.”

In the new Proxima competition, Czech directorial duo Adéla Komrny and Tomáš Bojar won the top \$15,000 Grand Prix. Spanish actor and director [Johanna Camargo](#) won the \$10,000 Special Jury Prize for “La Pietà.” Croatian directors David Kapač and Andrija Marčević’s “The Uncle” gained a Special Jury Mention. Czech director Štěpán FOK Vodrážka’s “PSH Neverending Story” won the Audience Award.

Academy Award-winning actor Benicio del Toro received the Festival President’s Award (he thanked the festival for their support of Ukraine during his acceptance speech) while [Gael García Bernal](#) took home the Crystal Globe For Outstanding Artistic Contribution To World Cinema. Veteran Czech actor Boleslav Polívka accepted the Festival President’s Award For Contribution To Czech Cinematography (cinematography used here as a synonym for cinema rather than the title).

Most of all from Karlovy Vary, I will carry memories of the people with me: Those young, hungry film students who camped out in the forest and woke up early in the morning to devour the platter of international cinema as their breakfast. The rabble of festival goers who walked the winding cobblestone roads through the intimate, colorful canyon of resplendent Renaissance shops. I will remember the kinetic couple on the afterparty dance floor who flung themselves with wild abandon, footlose, to [Whitney Houston’s](#) “I Wanna Dance with Somebody” to the point of using a chair as a prop and dropping down to their knees in rapturous glee. I will hold the smell of the fireworks, the sounds of late-night ‘80s playlists echoing through the streets, the glistening channel of water coursing through the town, the taste of vanilla-black currant ice cream, and the healing sulfur water spouting from a bronze serpent’s mouth, in my sensory toolbox.

I was struck by the jubilant mood of the event, and the graciousness shown by the heads of the festival—the Festival President Jiří Bartoška, Executive Director Křštof Mueha, and Artistic Director Karel Oč—along with a film community so eager, so passionate to share their festival with the world. The entire festival team fostered the same home away feeling that film critic [Roger Ebert](#) must have felt when he served as a juror for Karlovy Vary in 2002.

I’ve been to just about every major North American festival, yet long pined to cover a European Fest. And Karlovy Vary International Film Festival, which felt less awards-focused and more concerned with the art and love of cinema itself, didn’t at all disappoint. KVIF was nourishing and restorative, soul-stirring and feverish. And I will long for the day I return.

Robert Daniels
Robert Daniels is a freelance film critic based in Chicago with a MA in English. He’s the founder of [#37filmreviews](#), and he’s written for [The Playlist](#), [Consequence of Sound](#), and [Medium](#).

Titul / Title A Recap of the 2022 Karlovy Vary International Film Festival

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium RogerEbert.com

Datum / Date 2022-07-13

Karlovy Vary International Film Festival began and ended with rain. And yet, the two spotty days never put a damper on the bright week-and-a-half of vibrant faces, vocal crowds, and potent films.

It began with a screening of “Superheroes” on a glittering, opulent night, teeming with gushing gowns and sleek tuxedos soundtracked to a Eurobeat band timed to fiery pyrotechnics, and quickly strengthened from there. I wrote about 13 films in four dispatches: The big highlights included the affecting “The Blue Caftan” from Maryam Touzani, the tear-jerking Charlotte Wells debut “Aftersun,” the contemplative Rwandan film “Father’s Day” by Kivu Ruhorahoza, Brett Morgen’s psychedelic David Bowie documentary “Moonage Daydream,” and Saim Sadiq’s queer drama “Joyland.”

But there were many other films I didn’t get to write about that deserve mention: Marie Kreutzer’s Vicky Krieps-starring, Empress Elisabeth of Austria-inspired biopic “Corsage,” Park Chan-wook’s narratively and emotionally packed melodramatic noir “Decision to Leave,” and Sophie Linnenbaum’s bonkers, meta anti-fascist musical “The Ordinaries.”

During the closing night ceremony – whereby a screening of George Miller’s “Three Thousand Years of Longing” played – several deserving pictures were honored: Sadaf Foroughi’s Iran-set feature “Summer With Hope” won the Grand Prix award in the main Crystal Globe Competition; Spanish director Jonás Trueba’s “You Have To Come And See It” took home the Special Jury Prize; Czech director Beata Parkanová claimed Best Director, and Martin Finger received Best Actor for “Word.” Taki Mumladze and Mariam Khundadze shared Best Actress for their performances in Georgian director Ioseb “Soso” Bliadze’s “A Room Of My Own.”

In the new Proxima competition, Czech directorial duo Adéla Komrzy and Tomáš Bojar won the top \$15,000 Grand Prix. Spanish actor and director Eduardo Casanova won the \$10,000 Special Jury Prize for “La Pietà.” Croatian directors David Kapac and Andrija Mardesic’s “The Uncle” gained a Special Jury Mention. Czech director Štěpán FOK Vodrážka’s “PSH Neverending Story” won the Audience Award.

Academy Award-winning actor Benicio del Toro received the Festival President’s Award (he thanked the festival for their support of Ukraine during his acceptance speech) while Geoffrey Rush took home the Crystal Globe For Outstanding Artistic Contribution To World Cinema. Veteran Czech actor Boleslav Polivka accepted the Festival President’s Award For Contribution To Czech Cinematography (cinematography used here as a synonym for cinema rather than the title).

Most of all from Karlovy Vary, I will carry memories of the people with me: Those young, hungry film students who camped out in the forest and woke up early in the morning to devour the platter of international cinema as their breakfast. The rabble of festival goers who walked the winding cobblestone roads through the intimate, colorful canyon of resplendent Renaissance shops. I will remember the kinetic couple on the afterparty dance floor who flung themselves with wild abandon, footloose, to Whitney Houston’s “I Wanna Dance with Somebody” to the point of using a chair as a prop and dropping down to their knees in rapturous glee. I will hold the smell of the fireworks, the sounds of late-night ’80s playlists echoing through the streets, the glistening channel of water coursing through the town, the taste of vanilla-black currant ice cream, and the healing sulfur water spouting from a bronze serpent’s mouth, in my sensory lockbox.

I was struck by the jubilant mood of the event, and the graciousness shown by the heads of the festival – the Festival President Jiří Bartoška, Executive Director Kryštof Mucha, and Artistic Director Karel Och – along with a film community so eager, so passionate to share their festival with the world. The entire festival team fostered the same

home away feeling that film critic Roger Ebert must have felt when he served as a juror for Karlovy Vary in 2002.

I’ve been to just about every major North American festival, yet long pined to cover a European Fest. And Karlovy Vary International Film Festival, which felt less awards-focused and more concerned with the art and love of cinema itself, didn’t at all disappoint. KVIFF was nourishing and restorative, soul-stirring and feverish. And I will long for the day I return.

Titul / Title The Karlovy Vary Film Festival, Central Europe's Biggest Cinema Party, Returns in Style

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium The Hollywood Reporter

Datum / Date 2022-06-28

A favorite of audiences and celebrities alike – VIPs this year include Benicio del Toro and Geoffrey Rush – the Czech Republic's A-list fest offers the perfect combination of glamour and relaxation. "It's always a combination of work and vacation."

In a region of the world – central and eastern Europe – that hasn't had much to celebrate recently, the news that the Karlovy Vary International Film Festival is returning in full force this year (the 56th KVIFF runs July 1-9) is truly a reason to party.

"We had a physical event last year but it was still a bit under the cloud of COVID," says KVIFF artistic director Karel Och. "This time around, everyone is really in the mood, you can feel the atmosphere that makes Karlovy Vary so special. It's going to be as close to [the last pre-pandemic festival] 2019 as possible."

Karlovy Vary holds a unique position in the festival calendar. Coming after the craziness of Cannes and before the awards-season ramp-up that begins with Venice and Toronto, the Czech fest offers an oasis of calm. Located in the postcard-perfect spa town in western Bohemia that has been a chill-out spot since at least the 19th century – last year UNESCO granted Karlovy Vary status as a world heritage site, naming it one of the "great spa towns of Europe" – the festival is as popular with the locals – who flock south from the capital, Prague, to spend their first week of summer vacation there, binge-watching movies – as with industry A-listers, who use KVIFF's red carpet to roll out their new releases for the region and as a spot to combine a bit of work with a lot of pleasure.

This year's A-listers include Oscar winners Benicio del Toro and Geoffrey Rush, both of whom will be honored at the 2022 event. Traffic and The Usual Suspects star Del Toro will receive the Karlovy Vary International Film Festival President's Award, given to filmmakers who have "made a fundamental contribution to the development of film and cinema." Rush, whose career highlights include The King's Speech (2010), Quills (2000) and Shine (1996), will receive KVIFF's Crystal Globe for Outstanding Artistic Contribution to World Cinema, the festival's lifetime achievement honor.

Over the years, Karlovy Vary has had little trouble attracting bold-name celebrity guests, with Patrica Clarkson, Johnny Depp, Thomasin McKenzie, Ethan Hawke and Robert Pattinson among the recent luminaries to stroll the KVIFF red carpet in front of the Hotel Thermal, the luxury hotel and spa built specifically back in 1977 to host the country's premiere film festival.

"When we invite A-listers to attend the festival, we honor the full scale of their work as filmmakers, in part because we honor them not just as actors, but as filmmakers," says the festival's executive director, Kryštof Mucha. "So when we honored John Malkovich or Antonio Banderas, we also celebrated their work as directors. Last year, we not only presented Johnny Depp the actor, but also Johnny Depp the producer [of Julien Temple's Shane MacGowan music doc Crock of Gold]."

For A-listers used to the hectic press schedules of Berlin, Cannes or Venice, Karlovy Vary comes as a relief.

"There's no huge pressure on people to do a whole day of press junkets or Q&As or other events," says Mucha. "They can feel free to be as involved, or not, in the festival as they want. It's always a combination of work and vacation."

The official lineup for the 2022 Karlovy Vary festival is a similar combination of the fun and the serious. This year's program includes more than 160 feature-length and short films, 34 world premieres among them.

Alongside Cannes favorites, including Ruben Östlund's Palme d'Or-winning Triangle of Sadness and jury prizewinners The Eight

Mountains from Felix van Groeningen and Charlotte Vandermeersch, and Eo, Jerzy Skolimowski's donkey road movie, KVIFF programmers have handpicked the best in new cinema from Eastern Europe, including competition titles Borders of Love, a Czech film from Polish director Tomasz Wiński; Czech director Beata Parkanová's new feature, Slovo (The Word); and Lithuanian sci-fi feature Vesper from directors Kristina Buožytė and Bruno Samper, all of which will have their world premieres in Karlovy Vary.

The festival's Imagina section will feature more challenging and experimental works, including Yuri Ancarani's docu-fiction Atlantide and Véréna Paravel and Lucien Castaing-Taylor's human body-focused odyssey De humani corporis fabrica. While KVIFF's popular Midnight screenings will feature the latest from cult directors Quentin Dupieux (Smoking Causes Coughing), Alex Garland (Men) and David Cronenberg (Crimes of the Future).

"We're one of the world's oldest film festivals [the festival's first edition, in 1946, was just one month after Cannes' debut], but the festival was sort of reborn in the 1990s. I like to think we're still young at heart," says Och. "The core programming team is in their 30s and the majority of the festival audience are students."

Indeed, despite Karlovy Vary's luxurious location, KVIFF cultivates an atmosphere that is closer to a nine-day music festival than a stuffy industry tux-and-gown event.

"It's a public festival and it's the first week in July, which is the first week of summer holidays," notes Mucha. "So the students come down in force and spend their first week off at Karlovy Vary, watching movies." Those hardy film fans bunk out in dormitories and tents – Karlovy Vary's legendary "tent city" on the festival outskirts has a "Woodstock-y feel to it," notes Och – and KVIFF accommodates their tight budgets by, in the words of Mucha, "keeping prices as low as possible...you can see three films a day for less than \$2 [a ticket]."

Mucha says this egalitarian approach also sets Karlovy Vary apart from more industry-focused events like Cannes or Sundance.

"When you screen your films at those festivals, you know that the majority of people in the cinemas are professionals," he notes. "In Karlovy Vary, the majority, maybe 80 percent, are regular fans. For many filmmakers, it's the first screening of their film in front of a regular audience, an audience who aren't judging their movie from the critics' perspective or the sales perspective or the cinema owners' perspective but are there for the film itself, for the story."

KVIFF established its laid-back, audience-first approach in the mid-'90s. After 40 years of operating under political pressures in socialist Czechoslovakia – pressures that included having to alternate every year with the Moscow International Film Festival – KVIFF was rebooted in 1994 following independence when well-known Czech acting legend Jirí Bartoška (Sekal Has to Die, All My Loved Ones, Tiger Theory) and leading film journalist Eva Zaoralová took over running the event. They got some much-needed help from Oscar-winning Czech director Miloš Forman (One Flew Over the Cuckoo's Nest, Amadeus, The People vs. Larry Flynt), who made it his mission to promote the KVIFF in Hollywood.

"He'd pick up the phone and call his friends, like Michael Douglas, who he knew because Douglas produced One Flew Over the Cuckoo's Nest," notes Och. "He knew Douglas spent his summer vacations in Europe, so he asked if he'd visit the festival. He did the same for [The People vs. Larry Flynt actors] Woody Harrelson and Edward Norton. Everyone had such respect for him, and trusted him, that they'd come."

Titul / Title The Karlovy Vary Film Festival, Central Europe's Biggest Cinema Party, Returns in Style

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium The Hollywood Reporter

Datum / Date 2022-06-28

Forman, who died in 2018, wasn't above a publicity stunt if it would help the festival. In the mid-'90s the director cycled the nearly 80 miles from Prague to Karlovy Vary, arriving in bike gear and sweatband, the perfect image of KVIFF's egalitarian ethos.

"Milos Forman was very important for Karlovy Vary, also as a symbol of a Czech filmmaker and Czech artist, who became internationally famous but still kept his Czech sensitivities and his Czech sense of humor," says Och. "His spirit will never disappear from Karlovy Vary." While KVIFF continues to celebrate, as Och puts it, the "anything goes freedom" that Forman embodied, the 2022 festival has also become more businesslike. The event's industry section, KVIFF Eastern Promises Industry Days, which runs July 3-6 alongside the festival proper, has become a prime networking and discussion hub with a focus on film production and distribution in the region.

The festival is getting directly involved in the latter, after its distribution arm, KVIFF Distribution, acquired a majority stake in Aerofilms, a leading art house distributor in the Czech Republic. Aerofilms' film catalog, which includes more than 500 titles, will feed into KVIFF TV, the festival's VOD streaming platform, which, fueled by investment from Jakub Havrlant's Rockaway Capital, is looking to become an online player for the entire region.

"The ambition is, three years from now, more or less, we want to be able to acquire films ourselves, at the European Film Market in Berlin or in Cannes, say, that we can launch at Karlovy Vary and then take into physical and online distribution, not just in the Czech Republic but across the wider CEE [central and eastern European] region," says Och.

Right now, Karlovy Vary is providing more direct support for those hardest hit in the CEE: Ukrainian filmmakers disrupted or displaced by Russia's invasion of Ukraine in February of this year.

In a show of support, KVIFF on July 5 will host the works-in-progress program of the Odesa International Film Festival, highlighting eight full-length feature projects from up-and-coming Ukrainian filmmakers whose production was halted because of the war. All are looking for potential production, financing and distribution partners to get their films over the line.

While the Odesa WIP program is only a small part of KVIFF 2022, Och sees it as essential to the festival's primary goal to support and sustain the region's film industry, both now and in the future.

"If I think back 30 years ago, when the film industry in what was then Czechoslovakia emerged after the fall of the communist regime, it was a major challenge but we still had the infrastructure, the building, the studios, in place," Och says. "What we are talking about in Ukraine is whole cities disappearing, about filmmakers not just having no space to be creative, but no place to sleep, to live their lives... Even though many of the filmmakers in Ukraine have now put down the cameras and have gone to the front line to fight, they are still filmmakers, and, hopefully, will be able to return to normal lives, and creative lives, as soon as possible."

Titul / Title 'Summer Of Hope' Wins The Grand Prize: Full Karlovy Vary 2022 Award Winners

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium The Playlist

Datum / Date 2022-07-10

THE PLAYLIST

NEWS

FEATURES

TELEVISION

INTERVIEWS

REVIEWS

PODCASTS

TRAILERS

BREAKING → 'HELL OF A SUMMER': FINN WOLFHARD TEAM WITH BILLY BRYK TO CO-DIRECT A NEW HORRO...

Home > Awards

'Summer Of Hope' Wins The Grand Prize: Full Karlovy Vary 2022 Award Winners

👤 Marya E. Gates 🕒 July 10, 2022 4:20 am 📁 Awards, News

20
SHARES

f Facebook

🐦 Twitter

The 56th Karlovy Vary International Film Festival has come to an end after over a week of cinematic delights. At the closing night ceremony, The KVIFF President's Award was presented to both Czech actor **Bolek Polívka** and Oscar-winner **Benicio Del Toro**, with the Crystal Globe for outstanding artistic contribution to world cinema was presented to **Geoffrey Rush**.

Before the closing ceremony, the non-statutory awards were announced, where two Czech films, the drama "**Borders of Love**" and the documentary "**Art Talent Show**," were honored by the journalistic FIPRESCI jury at the 56th KVIFF. While the Ecumenical awarded the Bulgarian-German documentary "**Provincial Hospital**" and the Europa Cinemas Label jury by the Polish drama "**Fucking Bornholm**." The complete list of non-statutory awards can be found [here](#).

[READ MORE: 'Plan 75' Review: Chie Hayakawa's Beautifully Humanist Tale Looks At The Value Of Life \[Karlovy Vary\]](#)

The KVIFF Grand Prix – the Crystal Globe – was awarded to the Iranian-Canadian social drama "**Summer with Hope**," directed by Sadaf Foroughi. The Special Jury Prize went to the Spanish film "**You Have to Come and See It**," directed by **Jonás Trueba**.

Beata Parkanová and **Martin Finger** received the Best Director Award and the Best Actor Award for the Czech "**The Word**." Actresses **Mariam Khundadze** and **Taki Mumladze**, who also co-wrote the screenplay, were awarded Best Actress for the Georgian film "**A Room of My Own**."

The first-ever winner of the new Proxima festival competition went to the documentary "**Art Talent Show**," directed by **Adela Komrzý** and **Tomáš Bojar**, while the Proxima Special Jury Prize went to the Spanish-Argentine film "**La Pietà**" directed by **Eduardo Casanova**. The Croatian-Serbian film "**The Uncle**," directed by **David Kapac** and **Andrija Mardesic**, received the Proxima Jury Special Mention.

Lastly, the Právo Audience Award went to the documentary "**PSH Neverending Story**" by director **Štěpán FOK Vodrážka**.

Next year will mark the 57th edition of KVIFF, which is set to be held from 30 June to 8 July 2023.

Titul / Title 'Summer Of Hope' Wins The Grand Prize: Full Karlovy Vary 2022 Award Winners

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium The Playlist

Datum / Date 2022-07-10

Karlovy Vary 2022 Awards

'Summer Of Hope' Wins The Grand Prize: Full Karlovy Vary 2022 Award Winners

Marya E. Gates July 10, 2022 4:20 am Awards, News

The 56th Karlovy Vary International Film Festival has come to an end after over a week of cinematic delights. At the closing night ceremony, The KVIFF President's Award was presented to both Czech actor Bolek Polívka and Oscar-winner Benicio Del Toro, with the Crystal Globe for outstanding artistic contribution to world cinema was presented to Geoffrey Rush.

Before the closing ceremony, the non-statutory awards were announced, where two Czech films, the drama "Borders of Love" and the documentary "Art Talent Show," were honored by the journalistic FIPRESCI jury at the 56th KVIFF. While the Ecumenical awarded the Bulgarian-German documentary "Provincial Hospital" and the Europa Cinemas Label jury by the Polish drama "Fucking Bornholm." The complete list of non-statutory awards can be found here.

READ MORE: 'Plan 75' Review: Chie Hayakawa's Beautifully Humanist Tale Looks At The Value Of Life [Karlovy Vary]

The KVIFF Grand Prix – the Crystal Globe – was awarded to the Iranian-Canadian social drama "Summer with Hope," directed by Sadaf Foroughi. The Special Jury Prize went to the Spanish film "You Have to Come and See It," directed by Jonás Trueba.

Beata Parkanová and Martin Finger received the Best Director Award and the Best Actor Award for the Czech "The Word." Actresses Mariam Khundadze and Taki Mumladze, who also co-wrote the screenplay, were awarded Best Actress for the Georgian film "A Room of My Own."

The first-ever winner of the new Proxima festival competition went to the documentary "Art Talent Show," directed by Adela Komrží and Tomáš Bojar, while the Proxima Special Jury Prize went to the Spanish-Argentine film "La Pietà" directed by Eduardo Casanova. The Croatian-Serbian film "The Uncle," directed by David Kapac and Andrija Mardesic, received the Proxima Jury Special Mention.

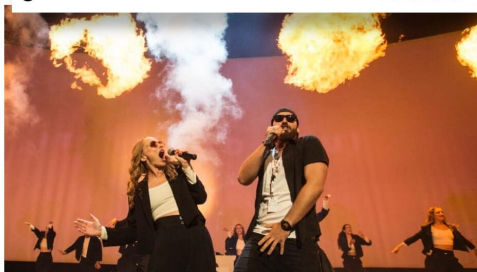
Lastly, the Právo Audience Award went to the documentary "PSH Never-ending Story" by director Štěpán FOK Vodrážka.

Next year will mark the 57th edition of KVIFF, which is set to be held from 30 June to 8 July 2023.

Karlovy Vary Film Festival Opens With Pop and Politics

The day after a fiery opening ceremony, Liev Schreiber makes a plea for Ukraine

By Ben Croft | July 2, 2022 @ 11:50 AM

Karlovy Vary International Film Festival opening ceremony / KOVFF

After sitting out 2020 and hosting last year's showing at a later-than-usual date and with a slightly smaller scale, the Karlovy Vary International Film Festival in the Czech Republic city kicked off this year's full-throttle 56th edition with a fiery cocktail of pop and politics that carried through to the next day.

Friday night's opening ceremony nearly set the scene, marrying ebullience and elegy as dancers from the Cabani troupe writhed around literal fireballs onstage before festival president Jiří Bartoška struck more somber tones as he reflected on the recent loss of longtime festival matriarch Eva Zaalová and on the ever-continuing conflict in Ukraine.

Swinging back toward the poppier side of the spectrum, opening film "Superheroes" launched this year's edition with a dose of operatic Italian emotion.

THE WRAP
FIRST TAKE
TODAY'S 7 MUST READ STORIES IN HOLLYWOOD

SIGN UP

Also Read:
[Karlovy Vary Film Festival to Honor Geoffrey Rush, Benicio Del Toro](#)

Directed by Paolo Genovese and led by stars Jasmine Trinca ("The Best of Youth") and Alessandro Borgha ("Suburra"), the marital melodrama follows a Milanese couple in sickness and in health, weaving two decades of milestones into a kind of non-linear tapestry. Jumping backwards and forwards in time, the film uses a heavy hand to paint a soapy collage of fights and reconciliations, lacquering idyllic locales with a pop music score to help push emotions along. It is, in every sense, *bombastico*.

But then, this was, in every sense, a big night. Once the film let out, the thousand-strong crowd gathered outside Karlovy Vary's main site for a free show that featured Czech band MĚL ZI, a 40-piece orchestra, 20 choir singers and two rather saucy dancers, and that concluded — as only such a statement could — with a fireworks display. The message was clear: This festival was back.

The next day, however, saw pomp give way to circumstance, particularly once actor Liev Schreiber took the stage. Though the "Ray Donovan" star will sit for an hour-long career retrospective in the days to come, on Saturday he wanted to redirect the festival's spotlight towards more wrenching and immediate concerns. "We value celebrity in our culture," the actor said at a press conference devoted to the recently launched initiative [BlueCheck Ukraine](#). "And if that celebrity could be channeled to something useful, that's a good thing."

Liev Schreiber at his Karlovy Vary press conference / KOVFF

Indeed, at his 45-minute press conference, Schreiber struck an introspective tone as he reflected on his own Ukrainian heritage and on the role his star stature could play to offer humanitarian support without sensationalizing the conflict or hogging the limelight.

"I'm very tired of seeing in the media anchors and talking heads perpetuating this news cycle of us feeding (the Ukrainian people's) fear and suffering," Schreiber said. "While there is probably a great story (to tell), we're in it and the time for telling it is not right now."

"It feels too acute to tell stories," he continued. "And besides, I'm too tall to play Zelensky."

Named for that social media seal of authenticity, Schreiber's BlueCheck initiative instead looks to act as an intermediary, connecting international donors with thoroughly vetted humanitarian aid projects already operating in Ukraine. The idea is to offer targeted support to local organizations that are — intrinsically and by definition — more nimble and reactive than other sprawling global bureaucracies.

"What we need is a moving target," Schreiber explained. "One minute that might be food, another day that might be shelter, another day that might be medical aid, or trauma care, or mental health. To do this effectively you can't just find one NGO, right now we have a dozen, and you want to keep that portfolio as diverse as possible in order to invest in what comes up."

Also Read:
[John Cena Surprises a Young Down Syndrome Fan Fleeing Ukraine \(Video\)](#)

"The most motivated and most effective people on the ground are Ukrainians," Schreiber said. "So rather than giving your money to international charities, we want to find a way to get inside, to help the people who are helping themselves."

And with that, the American star stepped out of the spotlight.

Titul / Title Karlovy Vary Film Festival Opens With Pop and Politics
Země / Country Spojené státy americké / United States of America
Médium / Medium THE WRAP
Datum / Date 2022-07-03

Karlovy Vary Film Festival Opens With Pop and Politics

The day after a fiery opening ceremony, Liev Schreiber makes a plea for Ukraine

After sitting out 2020 and hosting last year's showing at a later-than-usual date and with a slightly smaller scale, the Karlovy Vary International Film Festival in the Czech Republic city kicked off this year's full-throttle 56th edition with a fiery cocktail of pop and politics that carried through to the next day.

Friday night's opening ceremony neatly set the scene, marrying ebullience and elegy as dancers from the Cabani troupe writhed around literal fireballs onstage before festival president Jiří Bartoška struck more somber tones as he reflected on the recent loss of longtime festival matriarch Eva Zaoralova and on the ever-continuing conflict in Ukraine.

Swinging back toward the poppier side of the spectrum, opening film "Superheroes" launched this year's edition with a dose of operatic Italian emotion.

Directed by Paolo Genovese and led by stars Jasmine Trinca ("The Best of Youth") and Alessandro Borghi ("Suburra"), the marital melodrama follows a Milanese couple in sickness and in health, weaving two decades of milestones into a kind of non-linear tapestry. Jumping backwards and forwards in time, the film uses a heavy hand to paint a soapy collage of fights and reconciliations, lacquering idyllic locales with a pop music score to help push emotions along. It is, in every sense, bombastico.

But then, this was, in every sense, a big night. Once the film let out, the thousand-strong crowd gathered outside Karlovy Vary's main site for a free show that featured Czech band MIG 21, a 60-piece orchestra, 20 choir singers and two rather saucy dancers, and that concluded – as only such a statement could – with a fireworks display. The message was clear: This festival was back.

The next day, however, saw pomp give way to circumstance, particularly once actor Liev Schreiber took the stage. Though the "Ray Donovan" star will sit for an hour-long career retrospective in the days to come, on Saturday he wanted to redirect the festival's spotlight towards more wrenching and immediate concerns. "We value celebrity in our culture," the actor said at a press conference devoted to the recently launched initiative BlueCheck Ukraine. "And if that celebrity could be channeled to something useful, that's a good thing."

Indeed, at his 45-minute press conference, Schreiber struck an introspective tone as he reflected on his own Ukrainian heritage and on the role his star stature could play to offer humanitarian support without sensationalizing the conflict or hogging the limelight.

"I'm very tired of seeing in the media anchors and talking heads perpetuating this news cycle of us feeding (the Ukrainian people's) fear and suffering," Schreiber said. "While there is probably a great story (to tell), we're in it and the time for telling it is not right now."

"It feels too acute to tell stories," he continued. "And besides, I'm too tall to play Zelensky."

Named for that social media seal of authenticity, Schreiber's BlueCheck initiative instead looks to act as an intermediary, connecting international donors with thoroughly vetted humanitarian aid projects already operating in Ukraine. The idea is to offer targeted support to local organizations that are – intrinsically and by definition – more nimble and reactive than other sprawling global bureaucracies.

"What we need is a moving target," Schreiber explained. "One minute that might be food, another day that might be shelter, another day that might be medical aid, or trauma care, or mental health. To do this effectively you can't just find one NGO; right now we have a dozen,

and you want to keep that portfolio as diverse as possible in order to invest in what comes up."

"The most motivated and most effective people on the ground are Ukrainians," Schreiber said. "So rather than giving your money to international charities, we want to find a way to get inside, to help the people who are helping themselves."

And with that, the American star stepped out of the spotlight.

THE WRAP [NEWS](#) | [HOW TO WATCH](#) | [MOVIES](#) | [AWARDS](#) | [EVENTS](#) | [FAQ](#) | [MORE](#) | [LOG IN](#) | [SEARCH](#)

Karlovy Vary Film Festival Wraps With Edgy Films, Digital Dreams to 'Reflect the Full Cinematic Culture of the Year'

The "ambiguous" film festival's artistic director Karel Och reflects on one of its best years of programming yet

By **Ben Orlin** | July 13, 2022 @ 1:08 PM

There's no one way to experience the Karlovy Vary Film Festival, and no singular type of attendee. Stroll into the Grandhotel Pupp, the 18th-century luxury resort that serves as the main social hive, and you may

Head into a theater, however, and you'll see those many worlds meet. Boasting 453 screenings spread across nine days, this year's edition wrapped this past weekend, awarding its top prize to the brooding Canadian-Iranian drama "Summer With Hope" ahead of a closing night presentation of George Miller's "Three Thousand Years of Longing" — rather perfectly encapsulating the festival's joint promise.

Also Read: "Summer With Hope," 'Word' Win Top Prizes at Karlovy Vary Film Festival

On one side, the Czech festival remains the largest in Eastern and Central Europe, with its Crystal Globe and Proxima competitions shining an unparalleled spotlight on films from across the region. To others, Karlovy Vary has become a modest festival of festivals, giving a midsummer boost to breakout titles from Sundance, Berlin and Cannes, helping them build and consolidate buzz ahead of release. Both elements are essential to the Karlovy Vary brand.

"We want to reflect the full cinematic culture of the year," artistic director Karel Och said. "We've always been a very ambiguous festival, or complex, if you want. We were born in 1946 and reborn in the early 1990s, so we're old and young... Classical on the surface, but with many idiosyncratic elements within."

At this year's edition, titles like Ruben Östlund's Palme d'Or winner "Triangle of Sadness," Mads Mikkelsen's Hot Docs-launched "The Killing of a Journalist" — about the 2018 murder of Slovakian journalist Jan Kuciak — and Sara Dosz's Sundance-acclaimed "Fire of Love" pulled in diverse crowds that ran the gamut from seasoned industry pros to curious locals with little prior experience, including one youth with a particular link to the artistic director.

"Fire of Love" was the very first film my older son saw here," Och said, beaming. "He's 14 years old, and this was his first time at a screening — and he thought the film was terrific. So you could say it plays for multiple generations."

Also Read: Karlovy Vary Film Festival Opens With Pop and Politics

Soon, even more first-timers will be able to share in the experience. After a soft launch in 2021, the festival recently rolled out its amped-up KVVFFx platform, broadcasting talks, Q&As and red-carpet coverage to the world during the nine-day event, while doubling as a cinema-focused VOD service throughout the rest of the year (with content geoblocked to the Czech Republic and Slovakia).

"We want to control the digital world," Och explained. "We'll always be a classic event focused on connecting filmmakers and audiences, but obviously we want to be as progressive as possible — to be more playful when mixing physical and digital distribution."

The artistic director described his curatorial mandate as "gently edgy," and of the 35 films that world premiered at this year's festival, director Issa Loza's "Soso" (Slovakian "A Room of My Own") quite ably fits that description.

Written in collaboration with lead actress Taki Mumladze and produced on the fly during the strictest of Georgian lockdowns, the two-hander won a shared best actress prize for leads Mumladze and Mariam Khondadze, who play uneasy roommate-turned-confidante-turned-lovers. Only the acute character study is not quite a queer romance; more focused on coming of age than coming out, the film is instead the story of blossoming and renewal, of the potential a young woman unlocks when simply given the chance to grow.

Also Read: Karlovy Vary Film Festival Explores Israeli-American Connections in 'America' and 'June Zero'

Biadze builds the film around a series of long and unflashy takes that call little attention to themselves while pulling viewers into a spacious Tobis flat — which, for budgetary and thematic reasons, the camera very rarely leaves.

Weary and withdrawn, Tina (Mumladze) barrels into this two-bedroom rental a rightly wound cast-off of the patriarchy, a refugee from a rigid social order that left her with nothing but physical and emotional scars. Uninhibited in all the ways her roommate is reserved, party girl Megi (Mariam Khondadze) ushers the young divorcee out of her shell and into a more hedonistic freedom, with the requisite hangovers and regrets.

Less a foil than a simpatico young woman experiencing a similar liberation from an earlier point in the timeline, Megi herself feels just as hemmed in and suffocated by her native country — and benefiting from a more secular background and a greater command of English, she probably stands a better chance of escape. As a pandemic-era snapshot of a repressive culture, "A Room of My Own" holds up human connection as a balm for a very modern ennui; you can expect this lockdown project to travel far and wide.

RECOMMENDED

- James Corden Returns to Call Peter Dinkley by Cordell Hume White**
- Former WWE CEO Vince McMahon Paid \$2.5 Million to Wash Money to 4**
- Florence Pugh Hits Best or 'Wider' Moments of Her Career**
- Man Arrested in Ripoff of 'Oh-War-Did-That-Be-News, VOD' Criticized**

THE WRAP FIRST TAKE
TODAY'S 7 MUST READ STORIES IN HOLLYWOOD

Enter your email

SIGN UP

FIRST TAKE
TODAY'S 7 MUST READ STORIES IN HOLLYWOOD

Enter your email

SIGN UP

Comments

Recommended for you Recommended by TheWrap

The "ambiguous" film festival's artistic director Karel Och reflects on one of its best years of programming yet

There's no one way to experience the Karlovy Vary Film Festival, and no singular type of attendee. Stroll into the Grandhotel Pupp, the 18th century luxury resort that serves as the main social hive, and you may clink glasses with Netflix execs, members of the HFPA and filmmakers of all stripes; venture into the dense forests that surround the Czech spa town and discover the ad hoc sites where hundreds of teens camp out for a week-long party.

Head into a theater, however, and you'll see those many worlds meet. Boasting 453 screenings spread across nine days, this year's edition wrapped this past weekend, awarding its top prize to the brooding Canadian-Iranian drama "Summer With Hope" ahead of a closing night presentation of George Miller's "Three Thousand Years of Longing" – rather perfectly encapsulating the festival's joint promise.

'Summer With Hope,' 'Word' Win Top Prizes at Karlovy Vary Film Festival

Also Read:

'Summer With Hope,' 'Word' Win Top Prizes at Karlovy Vary Film Festival

On one side, the Czech festival remains the largest in Eastern and Central Europe, with its Crystal Globe and Proxima competitions shining an unparalleled spotlight on films from across the region. To others, Karlovy Vary has become a modest festival of festivals, giving a mid-summer boost to breakout titles from Sundance, Berlin and Cannes, helping them build and consolidate buzz ahead of release. Both elements are essential to the Karlovy Vary brand.

"We want to reflect the full cinematic culture of the year," artistic director Karel Och said. "We've always been a very ambiguous festival, or complex, if you want. We were born in 1946 and reborn in the early 1990s, so we're old and young... Classical on the surface, but with many idiosyncratic elements within."

At this year's edition, titles like Ruben Östlund's Palme d'Or winner "Triangle of Sadness," Matt Sarnecki's Hot Docs-launched "The Killing of a Journalist" – about the 2018 murder of Slovakian journalist Ján Kuciak – and Sara Dosa's Sundance acclaimed "Fire of Love" pulled in diverse crowds that ran the gamut from seasoned industry pros to curious locals with little prior experience, including one youth with a particular link to the artistic director.

"'Fire of Love' was the very first film my older son saw here," Och said, beaming. "He's 14 years old, and this was his first time at a screening – and he thought the film was terrific. So you could say it plays for multiple generations."

Soon, even more first-timers will be able to share in the experience. After a soft launch in 2021, the festival recently rolled out its amped-up KVIFF.tv platform, broadcasting talks, Q&As and red carpet coverage to the world during the nine-day event, while doubling as a cinema-focused VOD service throughout the rest of the year (with content geoblocked to the Czech Republic and Slovakia).

"We want to control the digital world," Och explained. "We'll always be a classic event focused on connecting filmmakers and audiences, but obviously we want to be as progressive as possible – to be more playful when mixing physical and digital distribution."

The artistic director described his curatorial mandate as "gently edgy," and of the 35 films that world premiered at this year's festival, director Ioseb 'Soso' Bliadze's "A Room of My Own" quite ably fits that description.

Written in collaboration with lead actress Taki Mumladze and produced on the fly during the strictest of Georgian lockdowns, the two-hander

won a shared best actress prize for leads Mumladze and Mariam Khundadze, who play uneasy roommates-turned-confidantes-turned-lovers. Only the acute character study is not quite a queer romance; more focused on coming of age than coming out, the film is instead the story of blossoming and renewal, of the potential a young woman unlocks when simply given the chance to grow.

Bliadze builds the film around a series of long and unflashy takes that call little attention to themselves while pulling viewers into a spacious Tbilisi flat – which, for budgetary and thematic reasons, the camera very rarely leaves.

Weary and withdrawn, Tina (Mumladze) barrels into this two-bedroom rental a tightly wound cast-off of the patriarchy, a refugee from a rigid social order that left her with nothing but physical and emotional scars. Uninhibited in all the ways her roommate is reserved, party girl Megi (Mariam Khundadze) ushers the young divorcée out of her shell and into a more hedonistic freedom, with the requisite hangovers and regrets.

Less a foil than a simpatico young woman experiencing a similar liberation from an earlier point in the timeline, Megi herself feels just as hemmed in and suffocated by her native country – and benefiting from a more secular background and a greater command of English, she probably stands a better chance of escape. As a pandemic-era snapshot of a repressive culture, "A Room of My Own" holds up human connection as a balm for a very modern ennui; you can expect this lockdown project to travel far and wide.

HOME > FILM > GLOBAL Apr 25, 2022 3:51am PT

Karlovy Vary Film Festival Launches New Talent Platform, Hosts Odesa Industry Screenings

By Leo Barraclough

Courtesy of KVIFF

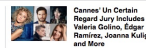
The Karlovy Vary Intl. Film Festival, whose 56th edition runs July 1-July 9, has expanded its activities aimed at supporting filmmakers, it announced Tuesday.

The festival is launching KVIFF Talents, a year-round program that aims to identify talented filmmakers and support the creation of projects with international potential and a high level of originality. As part of the program, selected filmmakers will receive financing for development, mentoring from experts, and the chance to present their projects to potential producers, partners and investors at the festival. The project's pilot phase is open to submissions from the Czech Republic and Slovakia. Later, the project will be expanded to include all of Central and Eastern Europe.

ADVERTISEMENT

"Promoting new talent has always been a central part of the festival's activities. With KVIFF Talents, we are taking these activities to a new level. The program will be another important piece of the puzzle promoting greater originality, creative boldness, and international ambitions by filmmakers from our region," KVIFF's executive director Kryštof Mucha said.

Related Stories

The festival also announced that it will host the work-in-progress program of Ukraine's Odesa Film Festival, which is unable to host the program because of the Russian invasion.

"Broad solidarity with war-afflicted Ukraine must also include support for the country's cultural life, which at this moment has come almost to a halt. As a film festival, we have tried to find ways of supporting Ukrainian cinema, and we are glad that we have managed to work with the Odesa film festival to find a meaningful form of cooperation," Hugo Rosák, head of KVIFF's industry department, said.

"The war has a direct impact on the film industry, so we will hold the Odesa Intl. Film Festival's industry screenings as part of the Karlovy Vary Intl. Film Festival. We are honored to have this opportunity to show Ukrainian cinema, talent and culture to the world," Anna Machuh, general director of OIFF, said.

The festival also revealed that KVIFF President's Award for outstanding figures in Czech cinema will go to actor, playwright, screenwriter and director Bohoslav Polívka.

Polívka first came to audiences' attention as a theater actor and co-founder of Brno's Goose on a String theater. In 1993, he founded the Bolek Polívka Theatre, and he continues to perform in theaters to this day.

Polívka also left a mark on Czech cinema. His roles include the portrayal of a priest in "Forgotten Light" in 1996, which earned him a Czech Lion for best actor, and the same award at Karlovy Vary. He also took home a Czech Lion for best actor for "Divided We Fall" in 2000, which was nominated for an Oscar for best foreign film.

Polívka has been an important collaborator of director Věra Chytilová, which began with "Calamity" in 1981, and expanded to include five films.

As an homage to Polívka, the festival will screen "Forgotten Light."

ADVERTISEMENT

The festival is continuing its tradition of premiering digitally restored versions of classic Czech films. This year, it will be showing another important example of the Czechoslovak New Wave, director Jarmil Jirěš's 1968 adaptation of Milan Kundera's novel "The Joke."

It is the darkly grotesque story of how, in an atmosphere of absolute intolerance, spying, and denunciations, an innocent student prank can ruin a life.

Kundera published his novel in 1967 and worked closely with Jirěš on writing its screen adaptation. The film, which premiered in early 1969, was awarded the Silver Siren at a screening of Czech and Slovak films in Sorrento, Italy, and also took home an award from the 17th San Sebastián Film Festival.

The digital restoration was organized by Karlovy Vary in collaboration with the National Film Archive and the State Fund for Cinema. The digital restoration process was performed in 2022 at UPP and Soundsquare using original sound and film negatives stored at the National Film Archive. It is the 23rd film whose restoration was made possible thanks to a donation from Milada and Eduard Kubera.

The visuals for the 56th festival have been unveiled. They are designed by Jonatan Kuna and Zuzana Lednická of Studio Najbet, whose collaboration with KVIFF started in 1995.

"This year's festival poster is not only a black-and-white but also a color illustration and celebration of the things we experience together every year at the beginning of July along Karlovy Vary's colonnade between the Thermal and Puppy hotels. You can find your own Wally — and many other figures associated with the festival's history," the designers said in a statement.

Read More About:
Karlovy Vary Film Festival

COMMENTS

Want to read more articles like this one? [SUBSCRIBE TODAY](#)

The Karlovy Vary Intl. Film Festival, whose 56th edition runs July 1-July 9, has expanded its activities aimed at supporting filmmakers, it announced Tuesday.

The festival is launching KVIFF Talents, a year-round program that aims to identify talented filmmakers and support the creation of projects with international potential and a high level of originality. As part of the program, selected filmmakers will receive financing for development, mentoring from experts, and the chance to present their projects to potential producers, partners and investors at the festival. The project's pilot phase is open to submissions from the Czech Republic and Slovakia. Later, the project will be expanded to include all of Central and Eastern Europe.

"Promoting new talent has always been a central part of the festival's activities. With KVIFF Talents, we are taking these activities to a new level. The program will be another important piece of the puzzle promoting greater originality, creative boldness, and international ambitions by filmmakers from our region," KVIFF's executive director Kryštof Mucha said.

The festival is continuing its tradition of premiering digitally restored versions of classic Czech films. This year, it will be showing another important example of the Czechoslovak New Wave, director Jaromil Jireš's 1968 adaptation of Milan Kundera's novel "The Joke."

It is the darkly grotesque story of how, in an atmosphere of absolute intolerance, spying, and denunciations, an innocent student prank can ruin a life.

Kundera published his novel in 1967 and worked closely with Jireš on writing its screen adaptation. The film, which premiered in early 1969, was awarded the Silver Siren at a screening of Czech and Slovak films in Sorrento, Italy, and also took home an award from the 17th San Sebastián Film Festival.

The digital restoration was organized by Karlovy Vary in collaboration with the National Film Archive and the State Fund for Cinema. The digital restoration process was performed in 2022 at UPP and Sound-square using original sound and film negatives stored at the National Film Archive. It is the 23rd film whose restoration was made possible thanks to a donation from Milada and Eduard Kučera.

The visuals for the 56th festival have been unveiled. They are designed by Jonatan Kuna and Zuzana Lednická of Studio Najbrt, whose collaboration with KVIFF started in 1995.

"This year's festival poster is not only a black-and-white but also a color illustration and celebration of the things we experience together every year at the beginning of July along Karlovy Vary's colonnade between the Thermal and Pupp hotels. You can find your own Wally – and many other figures associated with the festival's history," the designers said in a statement.

The festival also announced that it will host the works-in-progress program of Ukraine's Odesa Film Festival, which is unable to host the program because of the Russian invasion.

"Broad solidarity with war-afflicted Ukraine must also include support for the country's cultural life, which at this moment has come almost to a halt. As a film festival, we have tried to find ways of supporting Ukrainian cinema, and we are glad that we have managed to work with the Odesa film festival to find a meaningful form of cooperation," Hugo Rosák, head of KVIFF's industry department, said.

"The war has a direct impact on the film industry, so we will hold the Odesa Intl. Film Festival's industry screenings as part of the Karlovy Vary Intl. Film Festival. We are honored to have this opportunity to show Ukrainian cinema, talent and culture to the world," Anna Machuh, general director of OIFF, said.

The festival also revealed that KVIFF President's Award for outstanding figures in Czech cinema will go to actor, playwright, screenwriter and director Boleslav Polívka.

Polívka first came to audiences' attention as a theater actor and co-founder of Brno's Goose on a String theater. In 1993, he founded the Bolek Polívka Theatre, and he continues to perform in theaters to this day.

Polívka also left a mark on Czech cinema. His roles include the portrayal of a priest in "Forgotten Light" in 1996, which earned him a Czech Lion for best actor, and the same award at Karlovy Vary. He also took home a Czech Lion for best actor for "Divided We Fall" in 2000, which was nominated for an Oscar for best foreign film.

Polívka has been an important collaborator of director Věra Chytilová, which began with "Calamity" in 1981, and expanded to include five films.

As an homage to Polívka, the festival will screen "Forgotten Light."

Titul / Title Karlovy Vary Film Festival Roars Back to Life
Země / Country Spojené státy americké / United States of America
Médium / Medium Variety
Datum / Date 2022-07-01

HAVE A NEWS TIP?
NEWSLETTERS
U.S. EDITION

Film TV What To Watch Music Docs Tech Global Awards Circuit

HOME > FILM > GLOBAL Jul 1, 2022 1:05pm PT

Karlovy Vary Film Festival Roars Back to Life

By Will Tizard

COURTESY OF KVIFF

The Karlovy Vary Intl. Film Festival roared back to life Friday following the disruption of the pandemic years. And the opening ceremony kicked off with a bit of digital disruption: the audience was invited to pull out their mobile phones and follow festival dancers online before they burst onto the stage with a real-life fire show.

The Czech Republic's main event in the art film world, the festival this year screens some 132 narrative and doc films and has become a hub for filmmakers, producers and regional orgs.

But even as enthusiastic, unmasked crowds cheered on the launch of the nine-day event at the iconic 70s-tastic Hotel Thermal, a sense of loss pervaded the proceedings.

ADVERTISEMENT

Many eyes in the hotel's soaring Grand Hall misted over during the opening night tribute to former fest artistic director Eva Zozulova, who died in March 89.

Related Stories

VIP+ The FAST Approach to Streaming Content: A Special Report

Joe Turkel, Bartender in 'The Shining' and 'Blade Runner' Actor, Dies at 94

In many ways the architect of the modern KVIFF along with fest president Jiri Bartoska, the diminutive, blonde force of nature would have been delighted to see the triumphant return of audiences, stars and a packed screenings calendar.

Bartoska said of his longtime partner at KVIFF: "We want to thank Eva for everything she's done for us — and for the festival."

In the early 90s, Zozulova, then a respected Czech film critic and journalist, conceived a new vision to restore engagement, sparkle and international creds to KVIFF, which had at that point been run mainly by Cold War-era state officials.

Helped along the way in bringing back the buzz by Czech-born Oscar winner Milos Forman, Zozulova and Bartoska embraced a strategy of educating and exposing a new generation of cinephiles to great film art from around the world. They also set out to showcase the best work of brave, new filmmakers from Central and Eastern Europe, a tradition that continues to grow.

Not only has KVIFF launched a host of new events dedicated to nurturing creative work, such as KVIFF Talents, it is also embracing industry technology shifts and digital platforms in the form of KVIFF.TV, a Czech streaming platform offering hundreds of films, fest news and interviews.

The fest is also taking a lead in regional art film distribution, having acquired the Czech Republic's primary indie cinema group, Aerofilms, which has picked up titles from the Karlovy Vary event for years.

The newly launched KVIFF.TV Park event center, situated next to the storied Hotel Thermal, complements the brutalist, concrete structure that has functioned as the fest mothership since it opened in 1978 after nine years of being fitted out with cinemas, terraces and surreal lighting and spaceship-worthy furnishings.

Talks at the new pop-up lounge, bedecked in Cinzano red, kick off this year too, although Liev Schreiber's will be in the traditional press conference hall.

Guests Geoffrey Rush, recipient of the Lifetime achievement Crystal Globe, and Benicio Del Toro, getting the fest president's award, were also not yet on stage Friday, making for a slightly less glitzy opener this year.

ADVERTISEMENT

KVIFF paid a high COVID cost over the past two years, canceled at the last moment in 2020 and again when rescheduled for the fall of that year. Last year's in-person edition was a win, certainly, with 144 films, guests Ethan Hawke and Johnny Depp, appearing as filmmaker, screening his documentary "Crock of Gold: A Few Rounds with Shane MacGowan," chronicling the life of The Pogues' founding member.

But with an expanded slate of industry pitching and development events, the launch of the new global competition Proxima featuring outstanding film work from as far as Brazil and Iran and a helping hand to Ukrainian filmmakers — the Odessa film fest works-in-progress event has shifted westward to Karlovy Vary this year — it's clear that the event is back with a bang.

And that somewhere, a fabulously coiffed Czech film modern matriarch is smiling.

President of the festival Jiri Bartoska with his wife Andrea Bartoskova
Courtesy of KVIFF

Actors Hana Vagnerova and Petra Nesvadkova
Courtesy of KVIFF

Titul / Title Karlovy Vary Film Festival Roars Back to Life

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium Variety

Datum / Date 2022-07-01

Karlovy Vary Film Festival Roars Back to Life

The Karlovy Vary Intl. Film Festival roared back to life Friday following the disruption of the pandemic years.

And the opening ceremony kicked off with a bit of digital disruption: the audience was invited to pull out their mobile phones and follow festival dancers online before they burst onto the stage with a real-life fire show.

The Czech Republic's main event in the art film world, the festival this year screens some 132 narrative and doc films and has become a hub for filmmakers, producers and regional orgs.

In many ways the architect of the modern KVIFF along with fest president Jiri Bartoska, the diminutive, blonde force of nature would have been delighted to see the triumphant return of audiences, stars and a packed screenings calendar.

But even as enthusiastic, unmasked crowds cheered on the launch of the nine-day event at the iconic 70s-tastic Hotel Thermal, a sense of loss pervaded the proceedings.

Many eyes in the hotel's soaring Grand Hall misted over during the opening night tribute to former fest artistic director Eva Zaoralova, who died in March at 89.

Bartoska said of his longtime partner at KVIFF: "We want to thank Eva for everything she's done for us – and for the festival."

In the early 90s, Zaoralova, then a respected Czech film critic and journalist, conceived a new vision to restore engagement, sparkle and international creds to KVIFF, which had at that point been run mainly by Cold War-era state officials.

Helped along the way in bringing back the buzz by Czech-born Oscar winner Milos Forman, Zaoralova and Bartoska embraced a strategy of educating and exposing a new generation of cinephiles to great film art from around the world. They also set out to showcase the best work of brave, new filmmakers from Central and Eastern Europe, a tradition that continues to grow.

Not only has KVIFF launched a host of new events dedicated to nurturing creative work, such as KVIFF Talents, it is also embracing industry technology shifts and digital platforms in the form of KVIFF.TV, a Czech streaming platform offering hundreds of films, fest news and interviews.

The fest is also taking a lead in regional art film distribution, having acquired the Czech Republic's primary indie cinema group, Aerofilms, which has picked up titles from the Karlovy Vary event for years.

The newly launched KVIFF.TV Park event center, situated next to the storied Hotel Thermal, complements the brutalist, concrete structure that has functioned as the fest mothership since it opened in 1976 after nine years of being fitted out with cinemas, terraces and surreal lighting and spaceship-worthy furnishings.

Talks at the new pop-up lounge, bedecked in Cinzano red, kick off this year too, although Liev Schrieber's will be in the traditional press conference hall.

Guests Geoffrey Rush, recipient of the lifetime achievement Crystal Globe, and Benicio Del Toro, getting the fest president's award, were also not yet on stage Friday, making for a slightly less glitzy opener this year.

KVIFF paid a high COVID cost over the past two years, canceled at the last moment in 2020 and again when rescheduled for the fall of that year. Last year's in-person edition was a win, certainly, with 144 films, guests Ethan Hawke and Johnny Depp, appearing as filmmaker, screening his documentary "Crock of Gold: A Few Rounds with Shane MacGowan," chronicling the life of The Pogues' founding member.

But with an expanded slate of industry pitching and development events, the launch of the new global competition Proxima featuring outstanding film work from as far as Brazil and Iran and a helping hand to Ukrainian filmmakers – the Odesa film fest works-in-progress event has shifted westward to Karlovy Vary this year – it's clear that the event is back with a bang.

And that somewhere, a fabulously coiffed Czech film modern matriarch is smiling.

HOME > FILM > GLOBAL Jul 1, 2022 1:29pm PT

Karlovy Vary's Jiri Bartoska, Karel Och on Expanding Fest's Horizons

By Maria Baraga

CHRISTOPHER WOOD

As its 27th edition — running July 1–9 — kicks off, Karlovy Vary Intl. Film Festival is ready to party like it's 2019.

"We can't predict how many people will come, as some still don't want to travel, but it's supposed to be as close to [pre-pandemic] 2019 as possible," says artistic director Karel Och, noting the audience is still one of the festival's biggest assets.

It's their enthusiasm for cinema that has "recharged even big Hollywood stars," whose president Jill Bartolka, hoping for great momentum in Karlovy Vary.

But there have been significant changes at the festival, starting with the death of the longtime artistic adviser and former artistic director Eva Zavadilová in March.

BY MARIA BARAGA

"When it happened, it was just like when Bowie died — certain people you just consider immortal," says Och. The festival will celebrate Zavadilová with an exhibition of photographs and a screening of her favorite film, Federico Fellini's "La Strada." "It was a long, beautiful, rich life connected to cinema and we will try to reflect that. She sent a letter to Fellini once. He replied and invited her to Rome, to visit him one or, she never did, which was her regret." The festival will also replace its East of the West sidebar with the Proxima competition. No longer bound by geographical restrictions, it will showcase the work of "filmmakers waiting to be discovered as well as renowned directors asking to rebalance their work," it was announced.

Related Stories

"People have always appreciated our efforts to help the filmmakers from our region. We put a lot of effort into promoting them and at some point, we realized that our mission might be considered accomplished," says Och.

Bartolka chimes in: "You can't just do a festival by repeating established patterns, no matter how successful. You have to respond to the latest changes and adapt to unexpected situations, such as the pandemic or the senseless and cruel war in Ukraine. The same goes for the program." Among Proxima's entries, Berlinale Silver Bear-winner Tomasz Wąsikowski will present his new feature "Fock," Andrew Horvath will return with "Zoo Lock Down," while Brazilian helmer Gregorio Giner will combine sports drama and body thriller in "Tianhui." "These are filmmakers who are willing to make a move towards different aesthetics or narration. We want to support their courage," says Och.

On the industry side, the First Cut Works-in-Progress showcase will also "open up for the rest of the world," says industry head Filip Rosák. This year, the organizers were able to include projects from outside Europe that participated in the First Cut Lab.

"We can reach people that we couldn't before. There are more options now," he says.

This year's industry program — including a tribute to Jérôme Paillet, who has just stepped down as the Cannes Market boss — will be dedicated to multiple post-pandemic issues, with panels tackling the challenges of postlocking for streams, changing audience behavior or green financing. The festival will also address the ongoing war in Ukraine, hosting the Works-in-Progress program of the Odessa Intl. Film Festival, which couldn't take place because of the Russian invasion.

BY MARIA BARAGA

"Let's call it a case of one festival supporting another," says Rosák.

Ukrainian producer Natalia Libet, who is also helping us with First Cut, just put us in touch with the management. We left it entirely in their hands." No Russian projects have been selected for the festival's own VIP projects.

"For pragmatic reasons, Russia was excluded from our call initially. It was not among the list of eligible countries to submit. We have these projects would not be able to come in person, we felt little desire to help promote them and I personally saw no point in inviting them to submit. My head turned towards helping the Ukrainian projects instead," says Rosák.

Libet, calling herself "sincerely a cupid or a matchmaker" when it comes to the new partnership, underlines that hosting Ukrainian festivals is "a big help and a big deal" these days. "I think that we have to explain the origin of Russian films, their influence, their financial basis and the failure of Russian culture to preserve humanity and its values in its own country. [As Ukrainians] we have to be loud, sincere and straightforward, and open for discussion." The festival would be brooding Russian films, however, even though none were selected for the Crystal Globe competition or Proxima.

"It's not because we wanted to boycott them — we simply did not receive almost any this year. There is one we invited for one sidebar section months ago, Captain Valerovskiy Kosogol. At the core of that film, there is a strong protest against one person — Stalin — manipulating others into torturing and killing innocent people," says Och.

"We are in touch with our friends and colleagues in Ukraine, and we understand the reasons behind the boycott they were engaging," Och continues. "At the same time, we cannot be insensitive towards the filmmakers who are Russian and actively protesting against what's going on. We will not be boycotting Russian films in Karlovy Vary." Apart from acknowledging the often-difficult present, the fest will continue thinking about the future, launching KNIFF Talent — a program designed to support filmmakers and their "shining projects," Rosák says — and introducing Innovative Distribution Hub, showcasing new technological tools and solutions.

"We will be looking at the metaverse, NFTs, at where films are going to be seen next. As a festival, we are also looking for ways allowing us to stay relevant when distributing new content," Rosák adds.

The KNIFF Group, created following an investment by Rockaway Capital, has acquired a majority stake in distribution company Aerofilms, furthering its ambitions to extend festival's visibility through distribution and TVOD. Aerofilms' CEO, Ivo Anđelić, will also lead KNIFF-TV.

"This platform is a product of our marriage," Anđelić jokes.

"You don't marry someone you just met on the street. First, you need to learn who this person is and that was our case. There is a history of collaboration."

Combining the library of Aerofilms' streaming service, Aerovod, and festival offerings, the new platform should be "the No. 1 stop for people interested in the arthouse scene," he says. Starting with Czech Republic and Slovakia, the ambition is to expand into the Central and Eastern Europe region. "We believe that the KNIFF label has already gained a lot of trust among the audience — they know what to expect. It's not going to be a platform offering everything to everybody. It's going to be very selective." KNIFF-TV will mirror Aerovod's business model, combining SVOD and TVOD. It will also feature audiovisual content related to the festival, as well as a live section — a key offering during the event, says Anđelić, which will also be used for other year-round activities.

"Basically, the message is: 'The festival is over, but it's not. Now, it will go on forever, because you can always visit us online.'" Notes executive director Karel Och. "We are final film for the festival, but it's the whole CEE region, distribute it theoretically, and then show it on our VIP platform. That would be the ideal situation."

"The situation in cinema isn't easy, so we want to offer local producers another option. We want to be there for the audience, but also for the community," he adds. "The funny thing is that we are actually very conservative as a festival. We never wanted to, say, screen films online. But we have always talked about distribution, because we want to continue showcasing talent from this part of the world." The festival's move into distribution started with KNIFF Distribution, launched in 2015 in collaboration with Czech Television and Aerofilms.

"The idea is to create a strong brand, visible throughout the year, also outside the Czech Republic," sums up Och.

"My wish has remained the same for the past 29 years: For us to be able to say, on the last day of the festival, that this year was our record," adds Bartolka. "[But] for several years now, we have been missing to expand the festival's activities. We are gradually conservative to implement this idea."

Titul / Title Karlovy Vary's Jiri Bartoska, Karel Och on Expanding Fest's Horizons

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium Variety

Datum / Date 2022-07-01

Karlovy Vary's Jiri Bartoska, Karel Och on Expanding Fest's Horizons
As its 56th edition – running July 1-9 – kicks off, Karlovy Vary Intl. Film Festival is ready to party like it's 2019.

"We can't predict how many people will come, as some still don't want to travel, but it's supposed to be as close to [pre-pandemic] 2019 as possible," says artistic director Karel Och, noting the audience is still one of the festival's biggest assets.

It's their enthusiasm for cinema that has "enchanted even big Hollywood stars," echoes president Jiří Bartoška, hoping for a great atmosphere in Karlovy Vary.

But there have been significant changes at the festival, starting with the death of the longtime artistic advisor and former artistic director Eva Zaoralová in March.

"When it happened, it was just like when Bowie died – certain people you just consider immortal," says Och. The festival will celebrate Zaoralová with an exhibition of photographs and a screening of her favorite film, Federico Fellini's "La Strada." "It was a long, beautiful, rich life connected to cinema and we will try to reflect that. She sent a letter to Fellini once. He replied and invited her to Rome, to visit him on set. She never did, which was her regret." The festival will also replace its East of the West sidebar with the Proxima competition. No longer bound by geographical restrictions, it will showcase the work of "filmmakers waiting to be discovered as well as renowned directors seeking to redefine their work," it was announced.

"People have always appreciated our efforts to help the filmmakers from our region. We put a lot of effort into promoting them and at some point, we realized that our mission might be considered accomplished," says Och.

Bartoška chimes in: "You can't just do a festival by repeating established patterns, no matter how successful. You have to respond to the latest changes and adapt to unexpected situations, such as the pandemic or the senseless and cruel war in Ukraine. The same goes for the program." Among Proxima's 12 titles, Berlinale Silver Bear-winner Tomasz Wasilewski will present his new feature "Fools," Andreas Horvath will return with "Zoo Lock Down," while Brazilian helmer Gregorio Graziosi will combine sports drama and body thriller in "Tinnitus." "These are filmmakers who are willing to make a move towards different aesthetics or narration. We want to support their courage," says Och.

On the industry side, the First Cut+ Works-in-Progress showcase will also "open up for the rest of the world," says industry head Hugo Rosák. This year, the organizers were able to include projects from outside Europe that participated in the First Cut Lab.

"We can reach people that we couldn't before. There are more options now," he says.

This year's industry program – including a tribute to Jérôme Paillard, who has just stepped down as the Cannes Market boss – will be dedicated to multiple post-pandemic issues, with panels tackling the challenges of producing for streamers, changing audience behavior or green filming. The festival will also address the ongoing war in Ukraine, hosting the Works-in-Progress program of the Odessa Intl. Film Festival, which couldn't take place because of the Russian invasion.

"Let's call it a case of one festival supporting another," says Rosák.

"[Ukrainian] producer Natalia Libet, who is also helping us with First Cut+, put us in touch with the management. We left it entirely in their hands." No Russian projects have been selected for the festival's own WIP projects.

"For pragmatic reasons, Russia was excluded from our call initially. It was not among the list of eligible countries to submit. We knew

those projects would not be able to come in person, we felt little desire to help promote them and I personally saw no point in inviting them to submit. My head turned towards helping the Ukrainian projects instead," says Rosák.

Libet, calling herself "merely a cupid or a matchmaker" when it comes to the new partnership, underlines that hosting Ukrainian festivals is "a big help and a big deal" these days. "I think that we have to explain the origin of Russian films, their influence, their financial basis and the failure of Russian culture to preserve humanity and its values in its own country. [As Ukrainians] we have to be loud, sincere and straightforward, and open for discussion." The festival won't be boycotting Russian films, however, even though none were selected for the Crystal Globe competition or Proxima.

"It's not because we wanted to boycott them – we simply did not receive almost any this year. There is one we invited for our sidebar section months ago, 'Captain Volkonogov Escaped.' At the core of that film, there is a strong protest against one person – Stalin – manipulating others into torturing and killing innocent people," says Och.

"We are in touch with our friends and colleagues in Ukraine, and we understand the reasons behind the boycott they were suggesting," Och continues. "At the same time, we cannot be insensitive towards the filmmakers who are Russian and actively protesting against what's going on. We will not be boycotting Russian films in Karlovy Vary." Apart from acknowledging the often-difficult present, the fest will continue thinking about the future, launching KVIFF Talents – a program designed to support filmmakers and their "daring projects," Rosák says – and introducing Innovative Distribution Hub, showcasing new technological tools and solutions.

"We will be looking at the metaverse, NFTs, at where films are going to be seen next. As a festival, we are also looking for ways allowing us to stay relevant when distributing new content," Rosák adds.

The KVIFF Group, created following an investment by Rockaway Capital, has acquired a majority stake in distribution company Aerofilms, furthering its ambitions to extend festival's visibility through distribution and VOD. Aerofilms' CEO, Ivo Andrlé, will also lead KVIFF.TV.

"This platform is a product of our marriage," Andrlé jokes.

"You don't marry someone you just met on the street. First, you need to learn who this person is and that was our case. There is a history of collaboration." Combining the library of Aerofilms' streaming service, Aerovod, and festival offerings, the new platform should be "the No. 1 stop for people interested in the arthouse scene," he says. Starting with Czech Republic and Slovakia, the ambition is to expand into the Central and Eastern Europe region. "We believe that the KVIFF label has already gained a lot of trust among the audience – they know what to expect. It's not going to be a platform offering everything to everybody. It's going to be very selective." KVIFF.TV will mirror Aerovod's business model, combining SVOD and TVOD. It will also feature audiovisual content related to the festival, as well as a live section – a key offering during the event, says Andrlé, which will also be used for other year-round activities.

"Basically, the message is: 'The festival is over, but it's not. Now, it will go on forever, because you can always visit us online'." Notes executive director Kryštof Mucha, "We can find a film for the festival, buy it for the whole CEE region, distribute it theatrically, and then show it on our VOD platform. That would be the ideal situation.

"The situation in cinemas isn't easy, so we want to offer local producers another option. We want to be there for the audience, but also for the community," he adds. "The funny thing is that we are actually very conservative as a festival. We never wanted to, say, screen films

Titul / Title Karlovy Vary's Jiri Bartoska, Karel Och on Expanding Fest's Horizons

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium Variety

Datum / Date 2022-07-01

online. But we have always talked about distribution, because we want to continue showcasing talent from this part of the world." The festival's move into distribution started with KVIFF Distribution, launched in 2015 in collaboration with Czech Television and Aerofilms.

"The idea is to create a strong brand, visible throughout the year, also outside the Czech Republic," sums up Och.

"My wish has remained the same for the past 29 years: For us to be able to say, on the last day of the festival, that this year was a success," adds Bartoška. "[But] for several years now, we have been meaning to expand the festival's activities. We are gradually managing to implement this plan."

Titul / Title Liev Schreiber Discusses His Efforts to Deliver Aid to Ukraine at Karlovy Vary Film Festival

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium Variety

Datum / Date 2022-07-02

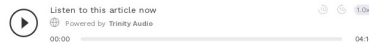
HOME > FILM > GLOBAL Jul 2, 2022 9:11am PT

Liev Schreiber Discusses His Efforts to Deliver Aid to Ukraine at Karlovy Vary Film Festival

By Will Tizard

Courtesy of Voflix

When Liev Schreiber first encountered how ordinary Ukrainians on the ground are handling the vast and urgent crises brought on by the Russian war, he says, one thing was clear to him immediately: "They were doing all the work."

Speaking about his non-profit BlueCheck Ukraine at the Karlovy Vary Film Festival on Saturday, the actor/writer/producer explained this realization is central to his newly organized efforts to help.

Schreiber was also motivated to found BlueCheck Ukraine after hearing many Americans express doubt about whether funds donated to the war relief effort would reach those most in need. Westerners are skeptical about transparency in Eastern Europe, he learned, likely because of the region's history of corruption and waste.

So he met with experts with organizations on the ground and they decided that donors needed an organization that could certify dollars given would be used effectively – something many large non-profits cannot do because they simply hire local subcontractors to distribute aid.

Knowing the facts in such a fast-changing environment is crucial, Schreiber added. "Chaos and misinformation – this is something Putin's counting on."

Another instant insight he's gained since dedicating himself and a few friends to organizing help, said Schreiber, is that responding to the needs of those upended by war "is a moving target."

Initially traveling to Poland to help chef José Andrés' World Central Kitchen organization to feed some of the millions of Ukrainian refugees, he explained, his team was perplexed shortly after Easter this year when the crowds of migrants dropped from 10,000 a day to 900 or so.

It was clear many Ukrainians were headed back home, even though missiles were – and are – still hitting cities there far from the front lines. Another important lesson, then, is that urgent need may be hungry refugees coming from Ukraine one day, then transport for orphans inside the country the next. Or medical aid. Or shelter for the internally displaced.

medical aid. Or shelter for the internally displaced.

Without quite telling his family, at least until afterward, Schreiber said, he then ventured into Lviv in western Ukraine to get a better sense of what was needed. He soon learned of a small group of taxi drivers and volunteers who on their own had shuttled some 10,000 children and women out of dangerous areas under Russian shelling. "Ukrainians are incredibly resourceful," he said.

On the subject of whether film festivals should screen work that was funded by the Russian state, as Karlovy Vary, Cannes and other festivals have done this year, Schreiber said he's "uncomfortable" with the idea of banning artists but added that the issue is a complex one without a clear right or wrong answer.

The star of "Ray Donovan" confessed that having discovered he had ancestral roots in Ukraine, he always felt a bit like he identified with the country. But after Russia invaded on Feb. 24, Schreiber said he realized quickly Americans "sitting on their asses" at home have very little real shared identity with what Ukrainians' daily lives are now.

Still, shared roots do motivate people, he said. "I see America as a nation of grandchildren."

Schreiber admits that it's been a scramble setting up BlueCheck Ukraine, admitting even their website is still under construction. But he was inspired by speaking with Ukrainian president Volodymyr Zelensky. One thing the determined commander-in-chief imparted has stuck with Schreiber, he said: "You're much more courageous than you think you are."

The other insight he shared – which helps explain why taking action now is so urgent, was this: "It's better to deal with this now before it comes knocking at your door."

Schreiber, back at Karlovy Vary after 18 years, was last here to present his directorial debut, "Everything Is Illuminated," starring Elijah Wood. The Golden Globe-nommed actor will speak to audiences Sunday at a masterclass about his film and TV work, likely touching on his roles in films such as "The Sum of All Fears" and "X-Men Origins: Wolverine."

your door."

Schreiber, back at Karlovy Vary after 18 years, was last here to present his directorial debut, "Everything Is Illuminated," starring Elijah Wood. The Golden Globe-nommed actor will speak to audiences Sunday at a masterclass about his film and TV work, likely touching on his roles in films such as "The Sum of All Fears" and "X-Men Origins: Wolverine."

Liev Schreiber Discusses His Efforts to Deliver Aid to Ukraine at Karlovy Vary Film Festival

By Will Tizard

When Liev Schreiber first encountered how ordinary Ukrainians on the ground are handling the vast and urgent crises brought on by the Russian war, he says, one thing was clear to him immediately: “They were doing all the work.”

Speaking about his non-profit BlueCheck Ukraine at the Karlovy Vary Film Festival on Saturday, the actor/writer/producer explained this realization is central to his newly organized efforts to help.

Schreiber was also motivated to found BlueCheck Ukraine after hearing many Americans express doubt about whether funds donated to the war relief effort would reach those most in need. Westerners are skeptical about transparency in Eastern Europe, he learned, likely because of the region’s history of corruption and waste.

So he met with experts with organizations on the ground and they decided that donors needed an organization that could certify dollars given would be used effectively – something many large non-profits cannot do because they simply hire local subcontractors to distribute aid.

Knowing the facts in such a fast-changing environment is crucial, Schreiber added. “Chaos and misinformation – this is something Putin’s counting on.”

Another instant insight he’s gained since dedicating himself and a few friends to organizing help, said Schreiber, is that responding to the needs of those upended by war “is a moving target.”

Initially traveling to Poland to help chef José Andrés’ World Central Kitchen organization to feed some of the millions of Ukrainian refugees, he explained, his team was perplexed shortly after Easter this year when the crowds of migrants dropped from 10,000 a day to 900 or so.

It was clear many Ukrainians were headed back home, even though missiles were – and are – still hitting cities there far from the front lines. Another important lesson, then, is that urgent need may be hungry refugees coming from Ukraine one day, then transport for orphans inside the country the next. Or medical aid. Or shelter for the internally displaced.

Without quite telling his family, at least until afterward, Schreiber said, he then ventured into Lviv in western Ukraine to get a better sense of what was needed. He soon learned of a small group of taxi drivers and volunteers who on their own had shuttled some 10,000 children and women out of dangerous areas under Russian shelling. “Ukrainians are incredibly resourceful,” he said.

On the subject of whether film festivals should screen work that was funded by the Russian state, as Karlovy Vary, Cannes and other festivals have done this year, Schreiber said he’s “uncomfortable” with the idea of banning artists but added that the issue is a complex one without a clear right or wrong answer.

The star of “Ray Donovan” confessed that having discovered he had ancestral roots in Ukraine, he always felt a bit like he identified with the country. But after Russia invaded on Feb. 24, Schreiber said he realized quickly Americans “sitting on their asses” at home have very little real shared identity with what Ukrainians’ daily lives are now.

Still, shared roots do motivate people, he said. “I see America as a nation of grandchildren.”

Schreiber admits that it’s been a scramble setting up BlueCheck Ukraine, admitting even their website is still under construction. But he was inspired by speaking with Ukrainian president Volodymyr Zelensky. One thing the determined commander-in-chief imparted has stuck

with Schreiber, he said: “You’re much more courageous than you think you are.”

The other insight he shared – which helps explain why taking action now is so urgent, was this: “It’s better to deal with this now before it comes knocking at your door.”

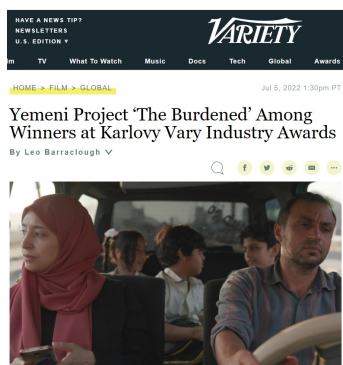
Schreiber, back at Karlovy Vary after 18 years, was last here to present his directorial debut, “Everything Is Illuminated,” starring Elijah Wood. The Golden Globe-nommed actor will speak to audiences Sunday at a masterclass about his film and TV work, likely touching on his roles in films such as “The Sum of All Fears” and “X-Men Origins: Wolverine.”

Titul / Title Yemeni Project 'The Burdened' Among Winners at Karlovy Vary Industry Awards

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium Variety

Datum / Date 2022-07-05

COURTESY OF KVIFF

Yemeni film "The Burdened," directed by Amr Gamal, won the Works in Progress Post-Production Development Award in Eastern Promises, the industry section of the Karlovy Vary Intl. Film Festival on Tuesday.

The story, written by Gamal and Mazen Refsat, centers on Ahmad, Isra'a and their three children in Aden, Yemen in 2019. Both parents lose their jobs and suffer from the economic crisis. The movie starts with Isra'a finding out about her pregnancy at a time when they cannot cover the expenses of a new child, leading them to make difficult decisions in order to survive.

The jury said it was "impressed by the director's brave approach to tackling this sensitive subject against all odds."

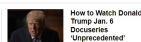
ADVERTISEMENT

The Yemen-Sudan reproduction is produced by Mohsen Alkhalifi, Gamal, Amjad Abu Alala and Mohammed Alomda.

Related Stories

VFF+
A Recession Could Send Media Layoffs Surging

How to Watch Donald Trump Jan. 6 Documentaries 'Unprecedented'

The Works in Progress Karlovy Vary IFF Award went to "Endless Summer Syndrome," directed by Kaveh Duneshtmand, an Iranian filmmaker based in Czech Republic.

In the film Delphine and Antoine live an affluent life with their two adopted kids, Adnan and Adia. They are preparing for Adnan's departure to the U.S. to study entomology, spending the last few days of his stay in their summer villa. Delphine receives an anonymous phone call telling her that, at the peak of a drunken night with his colleagues, Antoine mumbled something about having a relationship with one of his children. Confused, Delphine tries to get a grip on herself and quietly investigate the claim.

The jury said it appreciated "how the film probes the boundaries of modern society and questions family love. We believe in the film's audience potential."

The Turkey-France coproduction was produced by Gen Deger, Eva Larvoire, Cedric Larvoire and Duneshtmand.

A special mention went to "The Visitors," a coproduction between Czech Republic, Norway and Slovak Republic, directed by Veronika Lisková and produced by Kristýna Michálek Křtová.

The jury said it had decided to give a special mention to this film "as it touches on the subject of immigration in a very unconventional and intriguing way. We consider the film to be fully accomplished and have no doubt that quite soon the finished film will travel the festival circuit."

The Works in Progress TRT Award was won by "Windless," a Bulgaria-Italy coproduction, directed by Pavel G. Vesnakov and produced by Veselka Kiryakova, Alessandro Anato and Luigi Chimienti.

The jury said the award was for the project's "strong artistic vision, mature directing and meditative way of storytelling, which creates a mirror for the viewer."

The jury for works in progress projects consisted of Oscar-winning producer Eran Prasovnytska, from Open Film, Dennis Rih, director of the Berlinale's European Film Market, Cosima Finkbeiner, senior festival manager and sales at Beta Cinema, Esra Demirkiran, festival coordinator at TRT Cinema, and Michaela Patřková, a sound designer at SoundSquare.

KVIFF and Midpoint Development Award was given to Swedish project "My Best Friend's Baby," directed by Sophia Vuković and produced by Eliza Jones and Markus Walli.

ADVERTISEMENT

The jury said the filmmakers' "take on queer parenthood and culture clashes is specific yet universal, and, last but not least, it's fun."

It follows Damir and Sara, who have found a home in Stockholm's queer community. Damir floats among nightclubs, and still hasn't come out to his family in Croatia. Sara, single and self-reliant, wants to have a child on her own. The friends are convinced that they're so progressive that even a baby can't change their special bond. Damir offers to donate his sperm - but won't be involved as a dad.

When Damir visits Croatia for his cousin's wedding, pregnant Sara comes along. As usual, if his family want to assume they are a couple, that's up to them. Once on the Adriatic island, their straight set begins to live a life of its own. Damir's bossiness and intrusive family soon figure out that Sara is pregnant. Now Damir and Sara must face the fact that the baby is real and on its way - and that everything is about to change.

The jury consisted of Danijel Hoćevar, producer at Vertigo, Paul Ridd, head of acquisitions at Picturehouse Entertainment in the U.K., and Julia Sinkevych, producer at JS Films.

The Connecting Cottbus Award went to "Dolphin" from Poland, directed and written by Sonja Orlewicz-Zakrzewska, and produced by Magdalena Storo, who also won the Rotterdam Lab Award.

The TRT First Cut - Award was won by "The Maiden," a Canada-U.S. coproduction, directed by Graham Foy, and produced by Daiva Zaliniunas and Dan Montgomery.

The Odessa Intl. Film Festival works in progress award went to "U Are the Universe" from Ukraine, directed by Pavlo Ostrikov and produced by Volodymyr Yatsenko and Anna Yatsenko.

Hugo Rosik, the head of the KVIFF Film Industry Office, said: "This year brought us back to live pitching sessions after two pandemic years, and we were delighted to see the return of both our industry audience and the well-prepared creative teams to a true brick-and-mortar cinema."

Yemeni Project 'The Burdened' Among Winners at Karlovy Vary Industry Awards

Yemeni film "The Burdened," directed by Amr Gamal, won the Works in Progress Post-Production Development Award in Eastern Promises, the industry section of the Karlovy Vary Intl. Film Festival on Tuesday. The story, written by Gamal and Mazen Refaat, centers on Ahmed, Isra'a and their three children in Aden, Yemen in 2019. Both parents lose their jobs and suffer from the economic crisis. The movie starts with Isra'a finding out about her pregnancy at a time when they cannot cover the expenses of a new child, leading them to make difficult decisions in order to survive.

The jury said it was "impressed by the director's brave approach to tackling this sensitive subject against all odds."

The Yemen-Sudan coproduction is produced by Mohsen Alkhalifi, Gamal, Amjad Abu Alala and Mohammed Alomda.

The Works in Progress Karlovy Vary IFF Award went to "Endless Summer Syndrome," directed by Kaveh Daneshmand, an Iranian filmmaker based in Czech Republic.

In the film Delphine and Antoine live an affluent life with their two adopted kids, Aslan and Adia. They are preparing for Aslan's departure to the U.S. to study entomology, spending the last few days of his stay in their summer villa. Delphine receives an anonymous phone call telling her that, at the peak of a drunken night with his colleagues, Antoine mumbled something about having a relationship with one of his children. Confused, Delphine tries to get a grip on herself and quietly investigate the claim.

The jury said it appreciated "how the film pushes the boundaries of modern society and questions family love. We believe in the film's audience potential."

The Turkey-France coproduction was produced by Gem Deger, Eva Larvoire, Cédric Larvoire and Daneshmand.

A special mention went to "The Visitors," a coproduction between Czech Republic, Norway and Slovak Republic, directed by Veronika Lišková and produced by Kristýna Michálek Květová.

The jury said it had decided to give a special mention to this film "as it touches on the subject of immigration in a very unconventional and intriguing way. We consider the film to be fully accomplished and have no doubt that quite soon the finished film will travel the festival circuit."

The Works in Progress TRT Award was won by "Windless," a Bulgaria-Italy coproduction, directed by Pavel G. Vesnakov and produced by Veselka Kiryakova, Alessandro Amato and Luigi Chimienti.

The jury said the award was for the project's "strong artistic vision, mature directing and meditative way of storytelling, which creates a mirror for the viewer."

The jury for works in progress projects consisted of Oscar-winning producer Ewa Puszczyńska, from Opus Film, Dennis Ruh, director of the Berlinale's European Film Market, Cosima Finkbeiner, senior festival manager and sales at Beta Cinema, Esra Demirkiran, festival coordinator at TRT Cinema, and Michaela Patriková, a sound designer at Soundsquare.

KVIFF and Midpoint Development Award was given to Swedish project "My Best Friend's Baby," directed by Sophia Vuković and produced by Eliza Jones and Markus Waltå.

The jury said the filmmakers' "take on queer parenthood and culture clashes is specific yet universal, and, last but not least, it's fun."

It follows Damir and Sara, who have found a home in Stockholm's queer community. Damir floats among nightclubs, and still hasn't come out to his family in Croatia. Sara, single and self-reliant, wants to have a child on her own. The friends are convinced that they're so progressive that

even a baby can't change their special bond. Damir offers to donate his sperm – but won't be involved as a dad.

When Damir visits Croatia for his cousin's wedding, pregnant Sara comes along. As usual, if his family want to assume they are a couple, that's up to them. Once on the Adriatic island, their straight act begins to live a life of its own. Damir's boisterous and intrusive family soon figure out that Sara is pregnant. Now Damir and Sara must face the fact that the baby is real and on its way – and that everything is about to change.

The jury consisted of Danijel Hočevár, producer at Vertigo, Paul Ridd, head of acquisitions at Picturehouse Entertainment in the U.K., and Julia Sinkevych, producer at JS Films.

The Connecting Cottbus Award went to "Dolphin" from Poland, directed and written by Sonja Orlewicz-Zakrzewska, and produced by Magdalena Sztorc, who also won the Rotterdam Lab Award.

The TRT First Cut+ Award was won by "The Maiden," a Canada-U.S. coproduction, directed by Graham Foy, and produced by Daiva Zalnieriunas and Dan Montgomery.

The Odesa Intl. Film Festival works in progress award went to "U Are the Universe" from Ukraine, directed by Pavlo Ostrikov and produced by Volodymyr Yatsenko and Anna Yatsenko.

Hugo Rosák, the head of the KVIFF Film Industry Office, said: "This year brought us back to live pitching sessions after two pandemic years, and we were delighted to see the return of both our industry audience and the well-prepared creative teams to a true brick-and-mortar cinema."

MOVIE & HOME THEATRE
 VARIETY
 Jul 9, 2022 10:55am PT

Iran-Set Teen Drama 'Summer With Hope' Wins Crystal Globe at Karlovy Vary Film Festival
 By Will Trzasko

Iran-set coming-of-age story 'Summer With Hope' won the top prize at the 56th Karlovy Vary Int'l. Film Festival, winning over the Crystal Globe jury with 25 votes of potential competitive entrants. Cast as the struggle to make for a risky season competition.

The film, directed and written by Iranian Canadian, held through, in the sophomore feature. Adjoining to its 2017 best drama 'Ava.' The Karlovy Vary prize comes with \$25,000.

The rising eight girls, with film in the third half of the studio head thereof in the women. Czech jury prize, are several bonuses concerning on the critical issue of artistic freedom and urging solidarity with the people of Ukraine. Besides, led Tom, however with the best producer prize, joined Karlovy Vary for hosting the Odeon film fest's work-in-progress over this year, saying the support would be "more mature culture was the catalyst of war." He also thanked film audiences, describing them as "people like you, who breathe life into these movies with every viewing."

Listen to this article now
 Download to your device

Iran-set coming-of-age story 'Summer With Hope' won the top prize at the 56th Karlovy Vary Int'l. Film Festival, winning over the Crystal Globe jury with 25 votes of potential competitive entrants. Cast as the struggle to make for a risky season competition.

The film, directed and written by Iranian Canadian, held through, in the sophomore feature. Adjoining to its 2017 best drama 'Ava.' The Karlovy Vary prize comes with \$25,000.

The rising eight girls, with film in the third half of the studio head thereof in the women. Czech jury prize, are several bonuses concerning on the critical issue of artistic freedom and urging solidarity with the people of Ukraine. Besides, led Tom, however with the best producer prize, joined Karlovy Vary for hosting the Odeon film fest's work-in-progress over this year, saying the support would be "more mature culture was the catalyst of war." He also thanked film audiences, describing them as "people like you, who breathe life into these movies with every viewing."

Ad by Google
 Why this ad?

Related Stories

'The Night Shift'
 The night shift film is a thriller about a nurse who is accused of a crime.

'The Museum's Secret'
 The museum's secret is a thriller about a woman who is accused of a crime.

Geoffrey Rush, at the ceremony to be honored with a lifetime achievement award, revealed his past film shoots in the Czech Republic for 'The Hunt' and the 'Carnegie' National Geographic series in which he played Albert Einstein, adding he felt his greatest honor was being invited "into this intimate, inspirational world of Einstein."

He also cited Czech director Milos Forman, the playwright Karel Capek and Václav Havel - along with the theater work of actor Jiří Pivka - as artistic figures from which he has drawn immense inspiration over the years.

The first honored Pivka with a lifetime achievement award.

The kick-off weekend Spanish study of Edoardo 'You Have to Come and See It,' directed by Juan Trujillo, was the special jury prize and \$25,000 for its artistic, philosophical portrait of a country seeing its identity and social reconstruction in Israeli 'Sara' 'Black's' German/Occupation occupation breeding drama 'A Room of My Own.'

The same day festival, against Central Europe's most spectacular, crowded Saturday night, enjoying a work of two films screened in mostly packed halls, with a total 10,000-plus visitors.

The film audience award went to Czech independent 'PSI Newsmaking Story' - Štěpán Pisk's five-episode account of three Prague rapper brothers, Orel, Václavka 20 and Mita Trnka, who as youth rebels (Hemphrey (Luka Hemphrey) (Hemphrey), made waves for decades in both parties and talked back to them.

Ad by Google
 Why this ad?

The Karlovy Vary fest's new Prémium competition - which has evolved from the former East of the West section, opening it up to global indie filmmakers doing remarkable work - honored the Czech duo 'Art Talent Show' (directed by Adela Korcová and Tomáš Bajer, the chronicle of art school competitive spirit, with its top prize and \$25,000. The filmmaker pledged to send the funds to support regional art scene needs in Ukraine.

The film also won a FIPRESCI prize, as did Official Selection film 'Broken of Love,' an offbeat Czech Polish look at open relationships directed by Feras Wajdi.

'La Pista,' a Spanish/Argentinian look at home life in hell directed by Eduardo Casanova, took the Prémium special jury prize and \$10,000 while Croatian/Oriental New-wave Israeli story 'The Hunt' (directed by David Kapek and Andrija Marandić, had a special jury mention.

The international jury award went to internationalist 'A Provincial Hauling' - a Bulgarian/German production directed by Ilan Meiron, from Chester and Zlatina Trnava, which the Europa Cinema Label award honored Polish holiday poster 'Flying Bees' (directed by Anna Kozak).

56th Karlovy Vary International Film Festival winners

Best film
 'Summer With Hope'
 Directed by Sudeh Ferozchi
 Canada, Iran

Special jury prize
 'You Have to Come and See It'
 Directed by Juan Trujillo
 Spain

Director
 Best: Polozov
 'The Wind'
 Czech Republic, Slovak Republic, Poland

Actress
 Tali Mordoch and Mariana Khamalava
 'A Room of My Own'
 Georgia, Germany

Actor
 Martin Fager
 'The Wind'
 Czech Republic, Slovak Republic, Poland

Public audience award
 'PSI Newsmaking Story'
 Director: Štěpán Pisk
 Czech Republic

Prémium Grand Prix
 'Art Talent Show'
 Directed by Adela Korcová, Tomáš Bajer
 Czech Republic

Prémium special jury prize
 'La Pista'
 Directed by Eduardo Casanova
 Spain, Argentina

Prémium special jury mention
 'The Hunt'
 Directed by David Kapek, Andrija Marandić
 Croatia, Serbia

Economical jury award
 'A Provincial Hauling'
 Directed by Ilan Meiron, from Chester, Zlatina Trnava
 Bulgaria, Germany

Europa Cinema Label award
 'Flying Bees'
 Directed by Anna Kozak
 Poland

FIPRESCI
 Crystal Globe competition
 'Broken of Love'
 Directed by Feras Wajdi
 Czech Republic, Poland

Prémium competition
 'Art Talent Show'
 Directed by Adela Korcová, Tomáš Bajer
 Czech Republic

Read More About:

Iran-Set Teen Drama 'Summer With Hope' Wins Crystal Globe at Karlovy Vary Film Festival

Iran-set coming-of-age story "Summer With Hope" won the top prize at the 56th Karlovy Vary Intl. Film Festival, winning over the Crystal Globe jury with its story of youthful competitive swimmer Omid as he struggles to train for a risky ocean competition.

The film, directed and written by Iranian-Canadian Sadaf Foroughi, is her sophomore feature, following up on 2017 teen drama "Ava." The Karlovy Vary prize comes with \$25,000.

The closing night gala, which filled the Grand Hall of the storied Hotel Thermal in the western Czech spa town, saw several honorees commenting on the critical issue of artistic freedom and urging solidarity with the people of Ukraine. Benicio Del Toro, honored with the fest president's prize, praised Karlovy Vary for hosting the Odesa film fest's work-in-progress event this year, saying, the support would help "ensure another culture won't be a casualty of war." He also thanked film audiences, describing them as "people like you, who breathe life into these movies with every viewing."

Geoffrey Rush, at the ceremony to be honored with a lifetime achievement award, recalled his past film shoots in the Czech Republic for "Les Misérables" and the "Genius" National Geographic series in which he played Albert Einstein, adding he felt his greatest honor was being invited "into this prismatic, inspirational world of Bohemia." He also cited Czech director Milos Forman, the playwright Karel Capek and Vaclav Havel – along with the theater work of actor Bolek Polivka – as artistic founts from which he has drawn lessons since his early career days.

The fest honored Polivka with a lifetime achievement award. The brisk yet redolent Spanish study of friends "You Have to Come and See It," directed by Jonás Trueba, won the special jury prize and \$15,000 for its ironic, philosophical portrayal of a country outing by Madrid city folk. Czech filmmaker Beata Parkanová won the director prize for "The Word," a Czech/Slovak/Polish co-production and her original story of a small-town notary – Martin Finger, who also took the actor prize – and his wife, Gabriela Mikulková, who stand up to political pressure under the repressive pre-1989 regime, at great personal cost. Georgians Taki Mumladze and Mariam Khundadze shared best actress honors for their roles as restless young women coping with claustrophobia and sexual frustration in loseb "Soso" Bliadze's German/Georgian convention-breaking drama "A Room of My Own."

The nine-day festival, arguably Central Europe's most spectacular, wrapped Saturday night, capping a week of 170 films screened in mostly packed halls, with a total 10,000-plus visitors.

The Právo audience award went to Czech rockumentary "PSH Neverending Story," Štěpán FOK Vodrážka's free-wheeling account of three Prague rapper heroes, Orion, Vladimír 518 and Mike Trafík, who as Pe-neři strýčka Homeboye (Uncle Homeboy's Hoboes), made waves for decades in local clubs, parties and tabloid headlines.

The Karlovy Vary fest's new Proxima competition – which has evolved from the former East of the West section, opening it up to global indie filmmakers doing remarkable work – honored the Czech doc "Art Talent Show," directed by Adéla Komrzý and Tomáš Bojar, the chronicle of art school competitive spirit, with its top prize and \$15,000. The filmmakers pledged to send the funds to support urgent war victim needs in Ukraine. The film also won a FIPRESCI prize, as did Official Selection film "Borders of Love," an offbeat Czech/Polish look at open relationships directed by Tomasz Wiński.

"La Pietà," a Spanish/Argentinian look at home life in hell directed by Eduardo Casanova, took the Proxima special jury prize and \$10,000

while Croatian/Serbian 80s-set family story "The Uncle," directed by David Kapac and Andrija Mardešić, had a special jury mention. The Ecumenical Jury Award went to observational doc "A Provincial Hospital," a Bulgarian/German production directed by Ilian Metev, Ivan Chertov and Zlatina Teneva, while the Europa Cinemas Label Award honored Polish holiday polemic "Fucking Bornholm," directed by Anna Kazejak. 56th Karlovy Vary International Film Festival winners

Best film

"Summer With Hope"

Directed by Sadaf Foroughi

Canada, Iran

Special jury prize

"You Have to Come and See It"

Directed by Jonás Trueba

Spain

Director

Beata Parkanová

"The Word"

Czech Republic, Slovak Republic, Poland

Actress

Taki Mumladze and Mariam Khundadze

"A Room of My Own"

Georgia, Germany

Actor

Martin Finger

"The Word"

Czech Republic, Slovak Republic, Poland

Právo audience award

"PSH Neverending Story"

Director: Štěpán FOK Vodrážka

Czech Republic

Proxima Grand Prix

"Art Talent Show"

Directed by Adéla Komrzý, Tomáš Bojar

Czech Republic

Proxima special jury prize

"La Pietà"

Directed by Eduardo Casanova

Spain, Argentina

Proxima special jury mention

"The Uncle"

Directed by David Kapac, Andrija Mardešić

Croatia, Serbia

Ecumenical jury award

"A Provincial Hospital"

Directed by Ilian Metev, Ivan Chertov, Zlatina Teneva

Bulgaria, Germany

Europa Cinemas Label award

"Fucking Bornholm"

Directed by Anna Kazejak

Poland

FIPRESCI

Crystal Globe competition

"Borders of Love"

Directed by Tomasz Wiński

Czech Republic, Poland

Proxima competition

"Art Talent Show"

Directed by Adéla Komrzý, Tomáš Bojar

Titul / Title Iran-Set Teen Drama 'Summer With Hope' Wins Crystal Globe at Karlovy Vary Film Festival

Země / Country Spojené státy americké / United States of America

Médium / Medium Variety

Datum / Date 2022-07-09

Czech Republic